

nk
aluminij

nk
aluminij

NK Aluminij

Gregor Dončec

Kidričevo, 2016

NK ALUMINIJ

Gregor Dončec

Založnik in izdajatelj: Zgodovinsko društvo Kidričevo
Kajuhova ulica 10
2325 Kidričevo

Zanj: mag. Radovan Pulko, prof.

Urednik: mag. Radovan Pulko, prof.

Jezikovni pregled: Vesna Voglar Pulko, prof.

Prevod povzetka
v nemški jezik: Katja Krapež, prof.

Prevod povzetka
v angleški jezik: Aleš Vinkler

Fotografije so prispevali: Posamezniki, navedeni na koncu knjige.
Oblikovanje: Nejc Janžekovič

Dostop na spletu: www.biblos.si, www.apple.com/books

© Vse pravice pridržane

Publikacijo so financirali: Silkem, d.o.o.,
Športna zveza Občine Kidričevo,
Zgodovinsko društvo Kidričevo,
Občina Kidričevo,
Zveza kulturnih društev Občine Kidričevo,
Vamotel, d.o.o..

Tekst publikacije je odkupljen in je last Zgodovinskega društva Kidričevo.

Kidričevo, 2016

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID=286103808
ISBN 978-961-285-458-4 (epub)
ISBN 978-961-285-459-1 (pdf)

Uvodne besede

Od zamečkov do začetkov športa v Kidričovem

Šport je ena izmed tistih človekovih dejavnosti, ki spremlja Kidričevo prav od začetkov nastajanja tega naselja. Že leta 1915 je imel kraj, ki se je takrat imenoval Sternthal, kopališče. Namenjeno je bilo okrevajočim vojakom avstro-ogrske vojske, ki so se zdravili po tamkajšnjih vojaških bolnišnicah. Obsežno taborišče rezervnih vojaških bolnišnic je med prvo svetovno vojno imelo tudi pokrito kegljišče, lokal z biljardom in verjetno še kakšen drug zanimiv športno-rekreacijski objekt. O športnih aktivnostih v tistem času priča tudi znana fotografija rokoborcev, ki so pozirali najverjetneje fotografu rezervne vojaške bolnišnice Lukavac, Albinu Pogačniku st., in jo danes hrani Pokrajinski muzej Ptuj-Ormož.

Po razpadu avstro-ogrske monarhije je bil kraj preimenovan v Strnišče, v barake rezervnih vojaških bolnišnic pa so se naselili begunci iz Primorske ter begunci ruske državljanske vojne. V spomin na slednje nam je ostala fotografija nogometne tekme v ruskem begunskem taborišču, ki je trenutno tudi najstarejša znana fotografija tovrstne športne prireditve v obravnavanem kraju. Seveda nogomet ni bil edini šport, s katerim so se ukvarjali begunci. Gojenci in uslužbenci Krimskega kadetskega korpusa so pogosto prirejali družabne plese, pohode, izvajali pa so tudi sokolske vaje. Leta 1922 se je tako 60 ruskih kadetov iz Strnišča udeležilo 1. zleta Jugoslovanskega sokola, ki je potekal v Ljubljani. Duh sokolstva je preveval tudi slovenske primorske begunce. Ti naj bi v eni izmed taboriščnih barak v Strnišču uredili celo sokolski dom. Ob koncu maja leta 1919 se je vršil zlet sokolic begunk iz Strnišča in ptujskega Sokola. 7. septembra 1919 pa so se sokoli iz Strnišča, med katerimi je bilo 74 goriških sokolic, udeležili še velike sokolske slovesnosti in proslave ob 50-letnici ptujske narodne čitalnice. Na proslavi tistega dne je v imenu Goriškega sokola spregovoril brat – tako so se sokoli med seboj klicali – Josip Trošt, primorski učitelj, nastanjen v begunskem taborišču v Strnišču.

Čas 2. svetovne vojne in takoj po njej ni bil naklonjen razvoju športa, še manj pa ljudem, ki so trpeli v delovnih in kazenskih taboriščih Strnišča. Zato pa je po letu 1947 šport postal ena izmed najbolj prepoznavnih dejavnosti kraja, ki je bil leta 1953 preimenovan v Kidričevo, in tako je še danes. Monografija profesorja športne vzgoje Gregorja Dončeca, Nogometni klub Aluminij, tako pomeni velik prispevek k poznavanju kraja in občine Kidričevo ter razvoja športa v njem.

mag. Radovan Pulko, *prof.*

Uvodne misli

Napisana je monografija našega nogometnega kluba Aluminij ali kot je zapisano v himni »kluba naših src«. Uresničile so se sanje nogometašev kluba vseh generacij. Pred pozabo je tako ohranjena čudovita in častna nogometna zgodovina, katere začetki segajo v daljno leto 1947, ko so bili postavljeni temelji za razvoj nogometa v Kidričevem.

Kot dolgoletni nogometaš in sedaj navijač kluba, se veselim in sem srečen, da sem uspel zapisati našo nogometno zgodovino in jo predstaviti javnosti v tako kvalitetni izdaji, kot je naša klubska monografija. Med nastajanjem te monografije sem imel popolno svobodo, zato je bilo mogoče brez ovir napisati športno resnico in poudariti prave vrednosti iz preteklosti tega kluba.

Med delom na monografiji mi je največji problem predstavljalo pomanjkanje arhivskega gradiva iz klubske preteklosti. Kljub vsem objektivnim težavam, s katerimi sem se srečeval, mislim, da sem v svoji nameri uspel in preteklost kluba primerno prikazal. V tej monografiji so možne napake in morda ni omenjeno katero ime, posebno v delu, kjer navajam nogometaše, ki so v različnih sezonah nastopali za klub. Ob pomanjkanju podatkov sem si namreč moral pomagati s fotografijami in spomini nogometašev vseh generacij kluba. Zato, častni športni prijatelj, če si nastopal za klub, pa svojega imena nisi našel v knjigi, se opravičujem in verjemi, da to ni bilo namerno. Vendar je to le čas 60 ali več let, v katerem je klub, kot vsak športni kolektiv, doživel vzpone in padce.

Kot avtor bi se ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so mi pomagali pri nastajanju te monografije. Zahvalil bi se dolgoletnemu igralcu NK Aluminij Alojzu Vinklerju – Kiču, ki je s svojim prizadevanjem našel veliko dokumentiranega gradiva. Še posebej se mu zahvaljujem, da mi je odstopil osebni arhiv, ki ga je leta neutrudno zbiral.

Hvala tudi vsem, ki so nam posodili svoje fotografije ali kateri koli drugi dokument iz zgodovine kluba. Posvetoval se je s številnimi nogometaši vseh generacij, brez katerih ne bi bilo te monografije, za kar se jim zahvaljujem. Hkrati se zahvaljujem vsem, ki so na kakršen koli način prispevali k njenemu izidu.

To je doslej prva napisana monografija o našem klubu, ki je nadgradnja moje diplomske naloge. Naj bo monografija poziv vsem tistim, ki imajo kakršno koli gradivo o klubske preteklosti, z namenom, da bo naslednji izvod monografije bogatejši. Prav tako naj bo ta monografija izziv prihodnjim piscem o zgodovini tega kluba, da napišejo še boljše monografijo na temelju novih in neobjavljenih podatkov ali podatkov, ki bodo dopolnili ali popravili vse napake v tej monografiji. To bo najboljša kritika te monografije. Pričakujem, da bo ta monografija služila kot spodbuda za nadaljnja športna, v glavnem nogometna raziskovanja, predvsem zaradi tega, ker zgodovina nogometa na Dravsko-Ptujskem polju še ni do konca raziskana in poznana.

Verjamem, da bo monografija služila prihodnjim generacijam. Da se bodo spominjali tistih, ki so se prostovoljno včlanili v klub ter z znojem, s trdom in z odrekanjem, a predvsem z ljubeznijo do nogometa, gradili ugled našega kluba dolgoletne tradicije.

Gregor Dončec, *prof.*

Začetki nogometa

Nogomet je osvojil tudi ptujski okraj

Nogomet je na območje Slovenije in tako tudi na Ptujsko prišel razmeroma pozno. Slovenski dijaki so ga začeli igrati v začetku 20. stoletja, igrali pa so tako imenovani »mejni« in »nemški« nogomet. Okoli leta 1906 se je pojavil »angleški nogomet«, ki so ga igrali po današnjih pravilih. Igra je izredno hitro zavlada na slovenskih šolskih igriščih. Nogomet je torej na Slovenskem izšel iz šole in šolske telesne vzgoje, iz edinega vira, iz katerega se šport organsko razvija v širino in kakovost. Nogomet ni ostal samo stvar dijakov, okrog leta 1912 so ga kmalu začeli igrati tudi drugi.

V Ljubljani, Mariboru, Celju in na Ptujju so klube ustanavljali nemški meščani. Na začetku prve svetovne vojne sta pri nas delovala samo dva slovenska kluba (*SFK Slovan in SK Ilirija*), medtem ko so v Celju, Mariboru in Ptujju obstajali trije nemški klubi.¹ Na Ptujsko so nogomet verjetno prinesli študentje iz Gradca, Dunaja in Prage, potujoči pomočniki in drugi popotniki. Zaradi večjih potreb šol za izvajanje športnih dejavnosti je Mestna občina Ptuj leta 1904 ptujskemu dijaškemu domu dodelila travnik ob železniški progi, da ga je uredil v športno igrišče.²

S športnimi dejavnostmi so se ukvarjali v nemških telovadnih organizacijah »Turnvereinig«. Ti so bili leta 1861 ustanovljeni v Mariboru, Celju in na Ptujju.³ Vsa tri mesta so bila kulturno in upravno vezana na deželno središče v Gradcu, kjer je bila leta 1911 ustanovljena Štajerska nogometna zveza (*Steirischer Fußballverband*). Na ustanovnem občnem zboru sta prisostvovala tudi na slovenskih tleh že delujoča nogometna kluba, celjski »Eiche« Chilli AC in Marburger SV iz Maribora. Jeseni tega leta se je začelo štajersko nogometno prvenstvo.⁴

Leta 1913 najdemo na Ptujju poskus klubskega organiziranega nogometa. Mladi iz Ptujja so tega leta ustanovili nogometni klub z imenom Dravski orel (*Fußballklub Draudadler Pettau*). Predsednik Ludvig Nedog je o ustanovitvi kluba obvestil Mestno občino Ptuj in jo hkrati prosil za finančno podporo.⁵ Na žalost drugih zapisov o delu nogometnega kluba Dravski orel – Draudadler – nimamo. Po razpadu avstro-ogrske monarhije so v novonastali državi SHS društvene dejavnosti in šport obravnavali pri deželni vladi v Ljubljani.

Na Ptujju je bil leta 1919 ustanovljen športni klub Ptuj – »Sportni klub Ptuj«. Ta športna organizacija je kot krovno društvo imela naslednje sekcije: lahka atletika, hazena, kolesarstvo, tenis, namizni tenis (*pingpong*), vodni šport, sabljanje, težka atletika – boks, avto-moto, zimski šport, ženski in moški rokomet ter seveda nogomet, ki so mu dajali največji poudarek, saj je kot klub igral z imenom Sportni klub Ptuj in nastopal v klubskih barvah belo-lila.⁶ Sportni klub Ptuj v nekem dopisu navaja: »Odkar Športni klub na Ptujju obstaja, se je tukaj vedno igral nogomet.« Formalnoppravno pa je nogometna sekcija Sportnega kluba Ptuj bila ustanovljena leta 1920.⁷

¹ Stepišnik, D. (1970). *50 let ustanovitve prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem*.

² SIZAP 5, šk. 124, spis 2719-5-1904

³ Cvirn, J. (1997). Trdnjavski trikotnik: politična orientacija Nemcev na Spodnjem Štajerskem (1861–1914).

⁴ <https://stfv.fussballoesterreich.at/st/Verband/Geschichte/>

⁵ SIZAP 5, šk. 214, spis 179 - SCH-1913.

⁶ SIZAP 5, šk. 277, spis 1919.

⁷ SIZAP 5, šk. 247, spis 532/1920, 27. 4. 1920.

Sportni klub Ptuj je uporabljal igrišče na Bregu (*prostor pri današnji Semenarni*).⁸ Kasneje je SK Ptuj uporabljal športno igrišče, ki je bilo zgrajeno med 1920 in 1921 za ptujsko plinarno (*stavba je bila na dravskem nabrežju, nekoliko naprej od Mladike*), skoraj na isti lokaciji današnje športne cone Ptuja in nogometnega igrišča.⁹ Prvi zapisi o uradnih tekmah SK Ptuj segajo v tekmovalno leto 1921/1922, ko je ptujski klub igral v mariborski skupini takratne nogometne lige.¹⁰ Sport klub Ptuj je bil predvsem nemški klub, v katerega pa je bila vključena tudi slovenska mladina,

ki so jo želeli potujčiti. Veliko je bilo takih, ki se že po letu 1925 niso strinjali s političnim prepričanjem, ki je vladalo pri SK Ptuj, zato je tudi veliko zavednih Slovencev izstopilo iz kluba. Po letu 1925 je narasla želja, da se ustanovi slovenski nogometni klub.¹¹ Preteči je moralo nekaj let, ko je 14. maja 1933 bil na Ptuj ustanovljen prvi slovenski športni klub z imenom Ptujski športni klub Drava. Pripravljalni odbor so sestavljali odvetnik Franjo Šalamun, višji časnik Šarac in mestni živinozdravnik Lešnik, ki je postal tudi prvi predsednik, ter učitelj in znani delavec ptujskega Sokola Radoslav Komac.¹²

Leta 1933 je občina dodelila klubu igrišče na Bregu na desnem bregu Drave, ki ga je poprej imel v najemu SK Ptuj.¹³ Do začetka druge svetovne vojne sta oba ptujski kluba, nemški SK Ptuj (*Pettau*) in ptujski Drava, igrala v mariborski skupini. Med nemškim in slovenskim klubom je vladalo veliko rivalstvo.¹⁴ V Strnišču (*Kidričevem*) je bilo prvo nogometno igrišče vsaj že leta 1922, in to v ruskem begunskem taborišču, o čemer priča ohranjena fotografija iz tistega časa. Zelo verjetno je, da je igrišče za nogomet obstajalo že med prvo svetovno vojno.

Prva poročila o nogometu na Slovenskem segajo že v leto 1900, zato bi bilo nenavadno, če v avstro-ogrskem taborišču Sternthal, kjer so vojaki imeli na razpolago kegljišče in celo plavalni bazen z vso takrat znano spremljajočo infrastrukturo, ne bi imeli vsaj preprostega nogometnega igrišča. Lahko rečemo, da je imelo Kidričevo nogometno igrišče že pred več kot 90 leti.¹⁵ Nogomet so igrali tudi v ptujski okolici. Med letoma 1932 in 1936 je v Poljčanah odigral pomembno vlogo nogometni klub SK Boč (*Sportni klub Boč*), ustanovljen na pobudo bratov Gajer (*Geuer*).

Oba brata sta se za nogomet navdušila v Mariboru, kjer sta se vključila v I. SSK Maribor (*prvi slovenski športni klub*). Za nogomet sta hotela navdušiti Poljčančane, kar jima je tudi uspelo, in tako so leta 1932 ustanovili SK Boč. SK Boč je bil takrat edini podeželski nogometni klub v mariborski regiji, zato so se priključili nekateri igralci iz drugih krajev (*Slovenska Bistrica, Pragersko in Slovenske Konjice*). Žal je SK Boč sredi svojega vzpona leta 1936 nepričakovano prenehal delovati. Kmet Franc Brajljih svojega travnika ni več hotel dajati v najem, drugega travnika pa ni bilo mogoče dobiti in

SK Boč je razpadel. V prvih letih po vojni so mladi obudili nogomet in igrali le prijateljske tekme, sčasoma pa je dozorelo spoznanje, da se je treba vključiti v mariborsko nogometno podzvezo. V začetku petdesetih let prejšnjega stoletja jih je mariborska nogometna podzveza delegirala v prekmursko področno ligo. Nastopali so kot nogometna sekcija TVD Partizan Poljčane.¹⁶

⁸ SIZAP 459, Občina Breg, šk. 3, ov. I/3, spis 1/163-I, 1921.

⁹ SIZAP 459, Občina Breg, šk. 3, ov. I/3, spis 1/163-I, 1920 – 1921.

¹⁰ Stepišnik, D. (1970). *50 let ustanovitve prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem*.

¹¹ Lah, I. (1983). *50 let ustanovitve prvega slovenskega kluba v ptujski občini*.

¹² Margurjer Zeitung, št. 128, letnik 73, 13. maj 1933.

¹³ SIZAP 5, šk. 247, spis 532, 1. oktober 1935.

¹⁴ Lah, I. (1983). *50 let ustanovitve prvega slovenskega kluba v ptujski občini*.

¹⁵ Radovan Pulko, Nogometno igrišče v Kidričevem že pred več kot 90 leti, v: Ravno polje, glasilo občine Kidričevo, september 2012, št. XIV, stran 16.

¹⁶ Mesarič, A. (2000). Živeli smo s športom - 70 let organiziranega športnega udejstvanja v Poljčanah 1930-2000.

Tekmovalno leto 1921/22 Predtekmovanja skupin

Ljubljanska

SK Ilirija	6
SK Hermes	3
SK Primorje	1

Mariborska

ISSK Maribor	12
SV Rapid	12
SK Svoboda	9
SK Pettau (Ptuj)	2

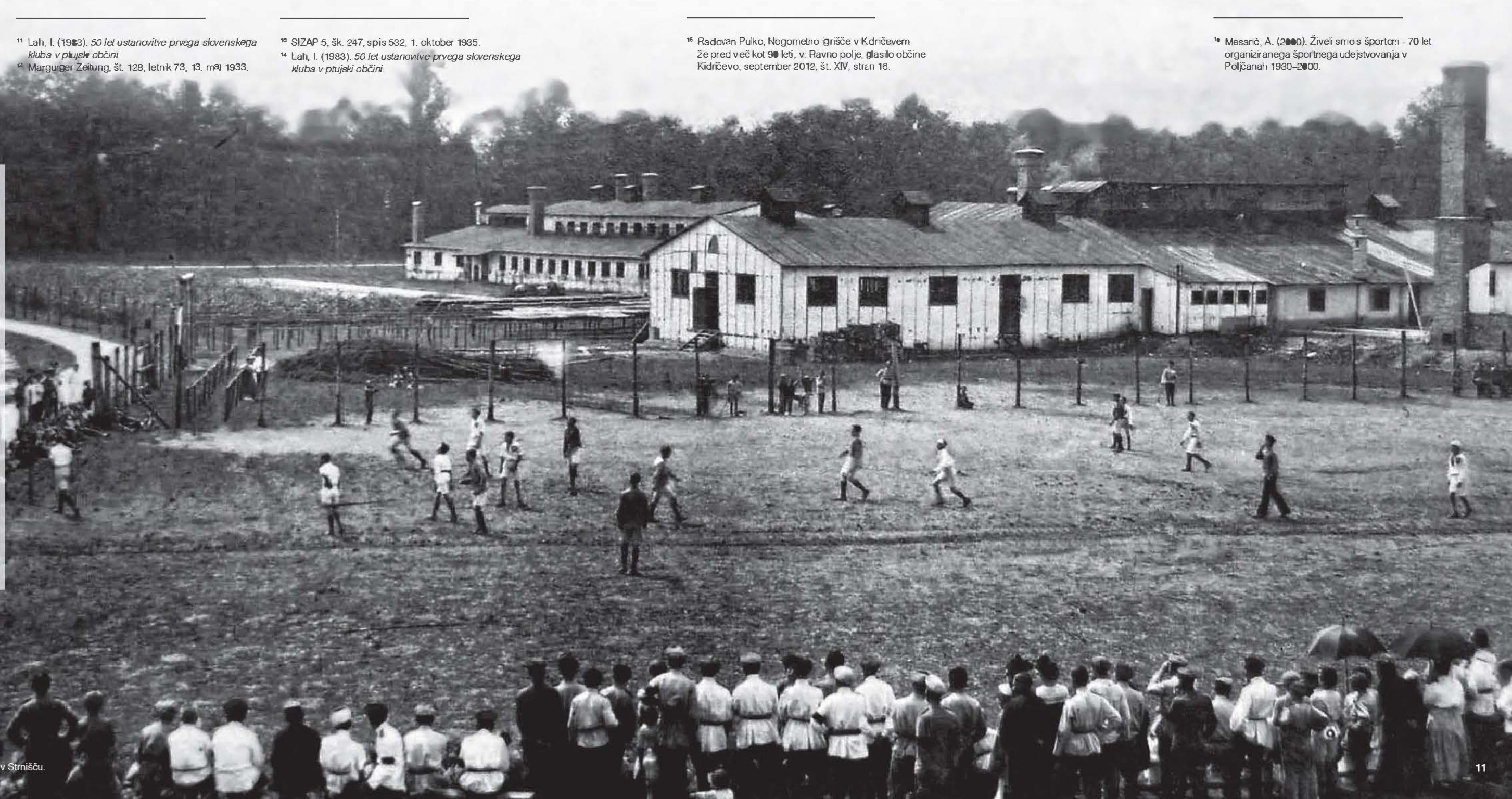
Celjska

Athletik SK	4
ISSK Celje	0

Polfinale: ISSK Maribor : Athletik SK 2 : 1

Finale: SK Ilirija : ISSK Maribor 6 : 1⁴

⁴ Tabele so v: Stepišnik, D. (1970). *50 let ustanovitve prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem*.

Na Ptuju je šef za Civilno upravo 16. aprila 1941 izdal odredbo o ukinitvi društev, organizacij in združenj ter društvom podobnih asociacij; s tem je bil ukinjen Šport klub Drava na Ptuju, ki je prenehal delovati 30. oktobra 1941. Vse premoženje kluba je bilo zaplenjeno.¹⁷ Kasneje je okupacijska uprava uredila področje športa in ustanovila Športno združenje (*Sportgemeinschaft Pettau = SG*). V združenju so delovale razne športne dejavnosti: nogomet, rokomet, lahka atletika, tenis, namizni tenis, telovadba in drugo.¹⁸ Nogometni klub je bil uvrščen v Spodnještajersko ligo.¹⁹ Med vojno je veliko nogometašev odšlo med partizane, medtem ko je bilo na osvobojenih območjih nekaj tekem ekip partizanov.²⁰ Tudi življenje v taboriščih ni bilo samo trpljenje. Vsakdanje življenje

zapornikov je bilo večinoma sestavljeno iz dela in prostega časa. V svojem prostem času so zaporniki sodelovali v različnih dejavnostih in med njimi se je našel tudi nogomet. O tem priča plakat iz nemškega taborišča Sterntal. Takoj po koncu druge svetovne vojne maja 1945 je bila na Ptuju športna dejavnost organizirana v sklopu okrajnega ljudskega odbora Ptuj pri Tajništvu za prosveto in kulturo. Nogomet je hitro ponovno zaživel in leta 1946 je bilo izvedeno tekmovanje na zvezni in republiški ravni. V letu 1947 je bila na zvezni ravni uvedena druga liga. V slovenskem tekmovanju so do leta 1949 igrali po regijah ali »conah«. Predsednik fizikturnega društva (*FD*) in pripadnik sokolskega gibanja, Slavo Komac, je takoj po vojni zbral odbornike in igralce ter obudil delo nogometnega kluba Drava. Marjan Berlič

je opisal prvo tekmo po osvoboditvi, ki jo je Drava odigrala z vojaško ekipo knojevcev. Leta 1946 so se ptujski nogometaši že vključili v tekmovanje v slovensko-hrvaško ligo, kjer so tekmovali vse do izpada.²¹ Leta 1947 so bile v okviru Fizikturnega društva Ptuj združene vse športne sekcije na Ptuju, vključno z nogometom. Sekcije so slabo delovale, slabo pa so bile obiskane tudi nogometne tekme, in to kljub politični zahtevi po množičnosti in vključevanju delavske in obrtniške mladine v športno dejavnost. Septembra leta 1948 se je Fizikturno društvo Ptuj razdelilo na telovadno društvo Ptuj in športno društvo Drava. Izvršena je bila delitev imovine med TD Ptuj in ŠD Drava Ptuj.²² Leta 1948 je Drava postala prvak mariborskega nogometnega okrožja, uvrstila se je v kvalifikacijsko tekmovanje

za vstop v II. slovensko ligo, v katero pa se kasneje niso uvrstili zaradi nediscipline.²³ 23. januarja 1950 je prišlo do reorganizacije. Športne sekcije so bile vključene v telovadni društvi Ptuj in Mladost, del športnega društva Drava pa se je preimenoval v Nogometni klub Drava Ptuj (*NK Drava Ptuj*).²⁴ Po vojni so se klubi začeli postavljati na noge. Tekme, ki so jih odigrali, so bile večinoma prijateljske. Nastajali pa so tudi klubi v vojski, tako so se izoblikovala različna moštva, ki so bila konkurenčna klubu. Ti vojaški klubi so igrali veliko prijateljskih tekem med sabo in pa z našimi klubi. V teh vojaških klubih je igralo tudi veliko slovenskih fantov, ki so bili v naših klubih. Tako so enkrat igrali za vojsko, spet drugič pa za svoj klub.²⁵

V letu 1950 je bila v Strnišču (Kidričevo) odigrana tekma med TD Strnišče in vojaškim moštvom JA Ljubljana. V petdesetih letih prejšnjega stoletja se je nogomet na Ptujskem razširil tudi v okoliške kraje takratnega ptujskega okraja, kjer so začeli nastajati nogometni klubi. Prvi izmed večjih klubov pa je nastal v Strnišču (*Kidričevo*). Ob izgradnji tovarne glinice in aluminija ter razvoju novega, sodobnega socialističnega blokovskega naselja se je razvil nogometni aktiv.

Temelji kluba NK Aluminij so bili postavljeni leta 1947, leta 1950 pa so potekale tako imenovane reklamne tekme, da bi za igro navdušili ljudi. NK Aluminij je leta 1951 prvič tekmoval v nogometnem prvenstvu kot nogometna sekcija Športnega društva Aluminij.²⁶ Medobčinska nogometna zveza s sedežem na Ptuju je bila uradno registrirana po sklepu iniciativnega odbora z dne 22. februarja 1978. To je bil pomemben dogodek za razvoj in organizacijo nogometa na področju občin Ptuj, Ormož, Poljčane, Slovenska Bistrica in Pragersko. Do takrat je telesnokulturna skupnost v posameznih občinah sama organizirala občinsko registracijo igralcev ter opravljala tudi organizacijo in nadzor v tekmovalnih občinskih ligah.²⁷

2. Skupinska slika med TD Strnišče (v dresih brez znaka na prsih) in moštvom JA Ljubljana.

3. Plakat, nogometna tekma v Sterntalu med ekipama Sterntal (Kidričevo) in Marburg (Maribor).

¹⁷ SI PAM 0122/00344, šk. 3.

¹⁸ Margurger Zeitung, št. 110, letnik 82, 20. april 1942.

¹⁹ Margurger Zeitung, št. 139, letnik 82, 19. maj 1942.

²⁰ Lazarevič, M. (2008). 80 let delovanja Medobčinske nogometne zveze Maribor.

²¹ Lah, I. (1983). 50 let ustanovitve prvega slovenskega kluba v ptujski občini.

²² Naše delo, št. 7, letnik I, 23. september 1948.

²³ Lah, I. (1983). 50 let ustanovitve prvega slovenskega kluba v ptujski občini.

²⁴ Naše delo, št. 4, letnik III, 27. januar 1950.

²⁵ Kešanski, M. (2007). Razvoj nogometa v Sloveniji med leti 1945-1950. Diplomsko delo.

²⁶ Dončec, G. (2010). Nogometni klub NK Aluminij - Kidričevo. Diplomsko delo.

²⁷ Medobčinska nogometna zveza Ptuj: 30 let, 2008.

Šport v Kidričevem

Telesna kultura

po letu 1945 do 1960

Po osvoboditvi so se s socialistično revolucijo pojavile drastične spremembe v vseh sferah družbenega življenja. Revolucija se je začela tudi na področju telesne kulture. Telesno kulturo je bilo treba vsebinsko in organizacijsko preoblikovati, da je ustrezala novi politični ideologiji. Tako je besedno zvezo telesna vzgoja zamenjala beseda fizkultura, ki je bila prevzeta po ruskem modelu. Družba je prevzela marksistično prepričanje, da ima telesna kultura pomembno vlogo pri delu (*večja produktivnost*), vzgoji in pripravi na življenje.

Že leta 1945 je bilo postavljeno osnovno načelo, da mora telesna kultura postati množična, da bi se lahko ob rastoči življenjski ravni z njo ukvarjalo vedno več ljudi. Problematiko množičnosti so poskušali reševati tako, da so ljudje imeli večjo izbiro panog. Tako so združili na eni strani telovadbo (*splošna telesna vzgoja*) in na drugi strani šport v prostovoljno organizacijo, ki se je imenovala Fizkulturni odbor Slovenije, s kratico FOS, ki je bil član zveznega Fizkulturnega odbora Jugoslavije (*FOJ*).

Politična oblast z enostrankarsko ureditvijo je enostransko urejala tudi vprašanje telesne kulture. Telesnokulturna dejavnost je bila vsebinsko in organizacijsko enotno urejena in je imela skupen smoter. Možnost so dobile širše plasti ljudstva, posebno mladi in tisti, ki se v preteklosti zaradi razmer niso mogli ukvarjati s telesnokulturno dejavnostjo. Tako se je oblikovalo novo fizkulturno gibanje.

FOJ je ustanovil enotno organizacijo, v katero so bile povezane vse predvojne oblike športnega delovanja, predvsem sokolstvo, telovadne in športne organizacije. Le planinstvo in avto-moto šport sta ohranila v širšem okviru avtonomijo.¹ Na zveznem nivoju je bila ustanovljena Fizkulturna zveza Jugoslavije (*FiSaJ*) v posameznih republikah pa republiške zveze. V dneh 14. in 15. aprila 1946 je bila ustanovljena Fizkulturna zveza Slovenije (*FZS*) kot sestavni del FiSaJ. Fizkulturni zvezi Slovenije so bili podrejeni okrožni odbori, ki so bili ustanovljeni za ljubljansko, mariborsko, celjsko, novomeško in gorenjsko okrožje.²

Na ustanovni skupščini FZS so bila sprejeta enotna pravila za vse podrejene organizacije. Poleg glavnega odbora je bilo izvoljenih šest komisij, med katerimi je bila najpomembnejša strokovna komisija za razvoj.

Izvajali so razne množične prireditve, to so bili množični spomladanski in jesenski krosi, fizkulturni zleti, tradicionalne telovadne prireditve, ki so imele političnpropagandni in tudi fizkulturni pomen, saj so jih lahko spremljala tekmovanja v posameznih športnih panogah. Najbolj izvirna množična prireditev je bila vsakoletna Titova štafeta, ki so jo uvedli že leta 1945. Spodbudila jo je mladinska organizacija v sodelovanju s fizkulturniki. Leta 1946 so začeli organizirati tudi tekmovanja za značko ZREN (*pod geslom Za republiko naprej*).

Poseben pojav tega časa je nastanek tako imenovanih fizkulturnih aktivov v ustanovah, tovarnah, šolah in drugod. Največkrat so se razvijali pod okriljem fizkulturnih društev, sami pa so izbirali način dela in tudi panoge, zaradi katerih so se zbirali. Aktivni so bili neke vrste pripravljavnice, v katerih naj bi se člani sčasoma pripravili za organizirano fizkulturo. Toda nekateri so še naprej vadili »divje« in se niso vključili v uradno predpisan model fizkulturnih organizacij.

¹ Stepišnik, D. (1988). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*.

² Stepišnik, D. (1988). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*.

Ta spontani rekreativni šport, ki so mu rekli tudi sindikalna fizkultura, je odpiral nove perspektive in možnosti za razvijanje resnične množičnosti, ki se razvija samo, če pri tem lahko demokratično in ustvarjalno sodelujejo množice same, ki edine vedo, kaj je zanje najprimernejše in najprivlačnejše. Tako so aktivni v praksi nakazali smer in način, kako se bo razvijalo ustvarjanje vsebinske enotnosti in organizacijsko preurejanje obstoječih organizacij. Reorganizacija organiziranosti je bila izpeljana 1. avgusta 1948. FZS je še naprej ostala krovna organizacija, pod njenim okriljem pa so bile ustanovljene Telovadna zveza Slovenije, Planinska zveza Slovenije, Strelska zveza Slovenije in strokovne zveze za posamezne panoge (*nogometna, atletska itd.*).³

Oblastni fizkulturni odbori in fizkulturna društva so bili razpuščeni, ustanovljene so bile oblastne telovadne zveze, iz fizkulturnih društev pa so nastala telovadna, planinska, strelska in športna društva.⁴ Telovadna zveza je svojo dejavnost organizirala po starem, pred vojno utrjenem tehničnem načinu. Dogajanje je nadzirala prek oblastnih (*ali okrajnih*) odborov ter na tak način prenašala v društva strokovna navodila o vadbi. Tudi športne zveze so se vrstile k starim organizacijskim načelom ter izkušnjam in vsaka zveza je prek podzvez vodila svojo lastno športno politiko. Prvo leto delovanja je vzdrževala stike preko poverjeništev.

Ob prvi reorganizaciji našega športa je leta 1948 nastala tudi Nogometna zveza Slovenije (*lahko bi rekli, da je bila obnovljena*).

To pomeni, da so bili tekmovalci ponovno registrirani, tekmovalni sistemi in društvena pravila pa predpisani. Prestrukturirali so se tudi fizkulturni aktivni, ki naj bi se v glavnem pridružili telovadnim društvom. S tem so telovadnim društvom poskušali povečati članstvo, zgodilo pa se je, da so močno prizadeli že zelo razvito rekreativno športno dejavnost. Velik problem pri združevanju se je kazal v vrhunskem športu. Pereč problem je bilo vprašanje profesionalizma, predvsem nepravilnosti, ki so ob tem nastajale. Predstavniki telovadne srenje so profesionalizem poskušali zatreti, ker so menili, da odpira možnosti oddaljevanja od splošnih življenjskih norm in povzročča slabosti, ki niso vedno v skladu z moralnimi načeli družbe. Vendar jim tega ni uspelo zatreti, ker ni bilo prave družbene kontrole in ker je bil sam pojav že pred vojno močno zakoreninjen.

V takih razmerah je začela moč krovnih organizacij (*FiSaJ in FZS*) upadati in federalna zveza je predlagala, naj se republiške in osrednje fizkulturne zveze razidejo.

Novo reorganizacijo so izvedli aprila 1952. Telovadna zveza se je preimenovala v Zvezo za telesno vzgojo Partizan z ustreznim organizacijskim omrežjem po okrajih in društvih za telesno vzgojo. Ob strokovnih športnih zvezah je bila ustanovljena še Zveza športov, ki je bila enoten organ vseh strokovnih zvez in katere naloga je bila, da vodi in usmerja šport v celoti ter pomaga pri reševanju raznih nesoglasij. Kljub reorganizaciji telesne kulture pa se nesoglasja in težave med zvezo Partizan in Športno zvezo niso uredili, ampak so še naraščali, čeprav sta zvezi začeli izvajati skupne akcije na področju propagande, gradenj, delitve finančnih sredstev in podobno. Tako sta leta 1957 celo organizirali skupno manifestacijo telesne kulture z željo po zblizevanju. Kljub aktivnostim pa ni bilo nikakršnih konkretnih rezultatov, vse je ostajalo le pri dobri volji. Tako se je še enkrat pokazalo, da je boj s tradicijo vedno težak.

Leta 1958 so v Beogradu sklicali prvi jugoslovanski kongres za telesno kulturo, katerega glavni cilj je bil poiskati pot iz težav, ki so pestile telesno kulturo. Na predlog zveze Partizan so leta 1960 v Sloveniji ustanovili skupen sekretariat obeh zvez, katerega sklepe je bilo obvezno treba izpolnjevati. Tako so naredili nov korak k zblizevanju obeh zvez.

Novonastali sekretariat je še isto leto sklenil sklicati slovenski kongres zveze za telesno kulturo, na katerem so pregledali rezultate dela, ki so se nanašali na obdobje po jugoslovanskem kongresu, in sklepali o ukrepih, ki bi najučinkoviteje pospešili razvoj v prihodnosti. Na kongresu so tudi sprejeli in potrdili ustanovitev skupne Zveze za telesno kulturo Slovenije. Nova enotna organizacija ni bila ustvarjena administrativno, temveč na osnovi razčiščenih vsebinskih vprašanj. Glavni cilj te zveze je bila skrb za demokratičen razvoj telesne kulture tako po organizacijski kot po vsebinski plati. Zveza Partizan in Športna zveza sta tako postali enakopravni članici Zveze za telesno kulturo Slovenije, sama zveza pa je prevzela skrb za zelo široke in odgovorne naloge voditi vso prostovoljno telesnovzgojno in športno življenje na osnovni stopnji. S tem so se odpirale možnosti za nastanek novih organizacijskih oblik.⁵

³ Stepišnik, D. (1988). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*.

⁴ Stepišnik, D. (1988). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*.

⁵ Stepišnik, D. (1988). *Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem*.

Športno delovanje v Strnišču

1947–1953

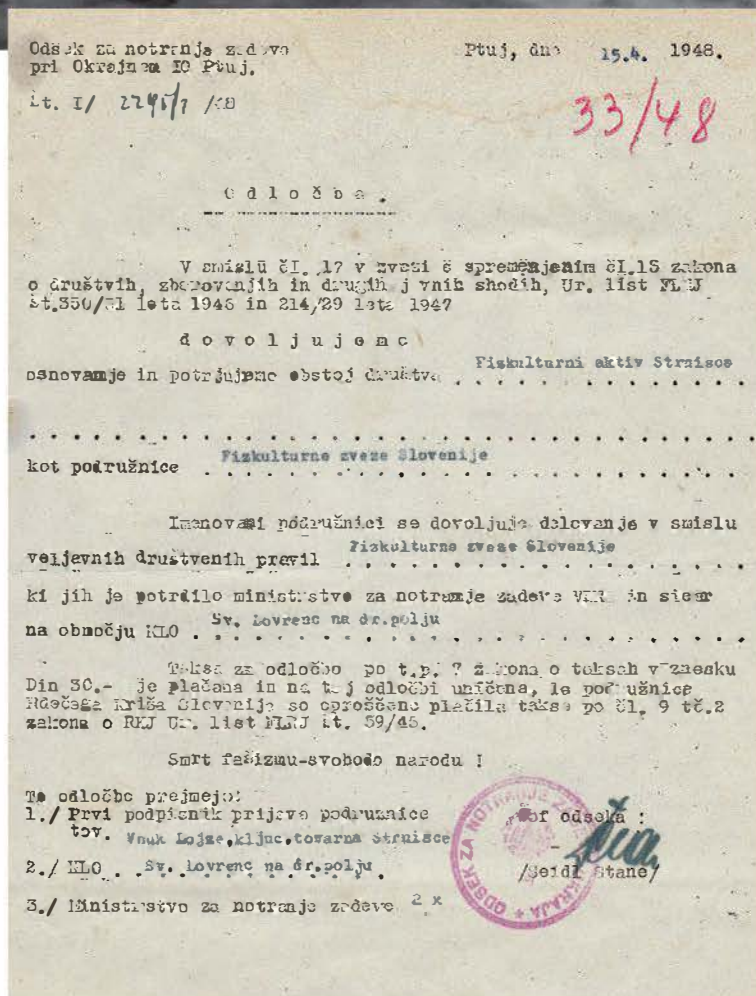
Z razvojem takratne Tovarne glinice in aluminija (*današnji Talum*) in samega naselja Strnišče se je razvijalo tudi družbeno življenje. Socialna skupnost se je spreminjala kvantitativno in kvalitativno. Strnišče je postajal kraj, v katerega je po osvoboditvi prihajalo ogromno ljudi, ki so iskali boljše življenje. Za nekatere je bil kraj samo prehodna postaja, tisti, ki so se odločili, da ostanejo, pa so začeli razmišljati o svoji prihodnosti v njem. Začelo se je razvijati družbeno življenje, družina, šola, gospodarstvo, prosti čas in šport. V vsaki zdravi socialni družbi se pojavi potreba po ustvarjalnem preživljanju prostega časa in porabljanju odvečne energije. Tudi naselje Strnišče (*današnje Kidričevo*) je na družbenem področju doživelo te spremembe. Pri tem je imela pomembno vlogo Tovarna glinice in aluminija (*TGA*). Bila je motor, ki je poganjal družbeni razvoj svoje ožje in širše okolice. Ljudje so začeli svoj prosti čas preživljati na različne načine in eden izmed njih je bilo športno udejstvovanje. Najpomembnejše obdobje za razvoj naselja je nastopilo po drugi svetovni vojni. Jeseni leta 1947 so začeli graditi novo naselje na prostoru nekdanjega nemškega taborišča (*naselje II*), ki je stalo južno od železniške proge Pragersko–Ptuj.

Dola so končali spomladi leta 1948. Vsa gradbena dola v naselju in tovarni je opravljalo gradbeno podjetje Gradis, ki je imelo središče v današnjem naselju II; leta 1953 se je podjetje začelo seliti v Maribor. Na tem območju je Gradis zgradil barake za svoje delavce; kasneje so jih uporabljali za različne namene. Gradisovci so v naselju imeli jedilnico, sindikalno dvorano, kantino, ambulanto, pekarno, mesnico, pralnico, žago in trgovino.⁶ Istočasno so delavci naselili tudi strniško grajsko posest. V prostorih nekdanje konjušnice so uredili kinodvorano, ki so jo uporabljali tudi za športne aktivnosti in proslave ob pomembnih državnih praznikih, obnovili so kopalni bazen, zgrajen med prvo svetovno vojno, imeli so dve trgovini, mesnico in šolo, v spodnjih prostorih graščine so uredili menzo, v zgornjih pa stanovanja za inženirje. Tovarniški delavci so živeli v grajski pristavi. Imeli so sindikalno vrtnarijo in manufakturo, ki jo je vodil Janko Repič.

⁶ Izjava, J. Jagarinec, podatki poslani avtorju, junij 2009.

11. Delegacija Sindikalnega aktiva Tovarne glinice in aluminija iz Strnišča, ki se je udeležila prvega tekmovanja v sindikalnem mnogoboju na Ptujju konec leta 1947.

12. Odlomba o ustanovitvi Fizikalnega aktiva Strnišče, 15. april 1948.

Odločili so se, da si uredijo ustrezen športni kompleks ob pristavi, da bodo lahko trenirali in organizirali tudi fizikalna tekmovanja v atletiki in odbojki. Uredili so si tekališče na 100 m in odbojarsko igrišče, za nogometno igrišče pa ni bilo dovolj prostora in je moralo počakati še nekaj let, preden so ga lahko zgradili.

Že konec leta 1947 so se člani Fizikalnega aktiva Strnišče udeležili prvih tečajev za vodnike, ki so potekali na Ptujju. Takrat so v Strnišču pridobili prve vodnike, ki so bili: Milan Magdič, Vlado Hansel, Lenka Zorko in Ada Verdir. Ti so vestno obiskovali tečaje na Ptujju, v Ljubljani, Mozirju, Mariboru. Udeleževali so se tudi tekmovanja za fizikalni znak ZREN, jesenskih in spomladanskih krosov in množičnih telovadnih nastopov. Na začetku svojega razvoja se je FA Strnišče boril z mnogimi težavami, ki jih je s seboj prinašal razvoj, kljub temu pa so bili že vidni prvi uspehi sistematičnega dela. Čim je v začetku leta 1948 zapadel prvi sneg, je FA izvedel tekme v smučanju in pohod po snegu. Rezultati so štel kot izpolnjene norme v tekmovanju za fizikalni znak. Tekmovalo je okrog 50 tekmovalcev, ki so izpolnili norme. Takoj ko je sneg skopnel, pa so marljivi fizikalniki že organizirali novotekmovanje, tokrat v teku na dolge proge (1000, 1500 in 3000 m).

Tudi to tekmovanje je bilo izvedeno v okviru tekmovanja za fizikalni znak in spet je veliko tekmovalcev izpolnilo tekmovalno normo.

Na spomladanskem krosu 26. marca 1949, ki ga je priredilo TD Strnišče, so organizirali naslednje tekmovalne kategorije: v članski konkurenci je pet tekačev tekmovalo na razdalji 2000 m, mladinci in članice pa so tekmovali na razdalji 1000 m. Tekli so skupaj, saj sta bili prijavljeni samo dve tekačici, tako da je skupaj tekmovalo 23 mladincev in dve članici. Na jesenskem krosu 27. oktobra 1949 je bila udeležba večja, tekmovalo je 48 mladincev, 21 članov in tri mladinke, ki so tekmovali na razdalji 800 m. Dne 21. maja 1948 so prvič sodelovali tudi na Titovi štafeti, na kateri je teklo 65 tekačev, štafeto palico so prevzeli v Lovrencu na Dravskem polju. Med tekači so bili fizikalniki, člani mladinske organizacije, člani sindikatov TGA in Gradisa ter vsi prvomajski udarniki in tovarniški vajenci.⁹

S pridobitvijo novih vodnikov se je športna dejavnost precej razmahnila. Območje delovanja je bilo na začetku vezano na Tovarno glinice in aluminija v Strnišču. Pri FA Strnišče so skrbeli tudi za zdravstveno stanje svojih članov. Po nalogu Komiteja za fizikulturo pri vladi LRS je moral vsak fizikalnik vsaj enkrat na leto opraviti zdravniški pregled. Pregledi so potekali vsako leto od 1. januarja do 1. aprila. Za FA Strnišče je bila odgovorna zdravnica dr. Julija Mayr s Ptujjske Gore, ki je pregledovala člane FA Strnišče, njihove kartoteke pa je vodila Anda Zupanič, prav tako članica FA. Zdravstvene kartone za moške in ženske so dobivali od Okrajnega fizikalnega odbora.¹⁰

Poleg odbojke, ki je bila takrat v Strnišču zelo popularna, so na začetku veliko vadili predvsem atletiko, v kateri so na okrajnih prvenstvih (*Ptujski okraj*) dosegali zelo dobre rezultate. Če se je pojavila potreba po določenem športnem udejstvovanju, so člani FA Strnišče sodelovali na tekmovanju. Tako so se nekateri člani udeleževali v različnih športnih panogah, odvisno od tekmovalnih potreb. Okrajni Fizikalni odbor Ptuj je 4. aprila 1948 nameraval organizirati okrajno nogometno prvenstvo, na katerem bi sodelovali: FD Ptuj, FD Ormož, FA Strnišče, FA Gimnazija Ptuj, FD Središče, FA Majšperk in FA Hajdina. Tako bi se nogometna sekcija FA Strnišče prvič udeležila organiziranega nogometnega tekmovanja, vendar se to ni zgodilo. V tem obdobju so imeli nogometno sekcijo zgolj na papirju in njeno realizacijo v načrtih za prihodnost.

Odbojarska sekcija FA Strnišče je 27. aprila 1948 tekmovala na okrajnem prvenstvu v odbojki, ki je potekalo na igrišču FD Ptuj. Udeležile so se ga naslednje ekipe: FD Središče (*zmagovalec*), FA Gimnazija Ptuj, Garnizon Ptuj (*nekdanja JLA*), FD Ptuj in FA Strnišče (*zadnjeuvrščeni*). Istočasno je potekalo okrajno prvenstvo v mnogoboju za člane, članice, mladince in mladinke.

Na povabilo FD Središče ob Dravi, ki je 13. junija prirejalo redni letni telovadni nastop, se je odbojarska sekcija FA Strnišče udeležila prijateljskega turnirja v odbojki, sodelovali pa so tudi na pokalnem turnirju na Ptujju (*spominski pokalni turnir Štefana Belčiča*), ki je potekal 24. oktobra 1948. Na Ptujju je od 27. marca do 3. aprila 1949 potekal tečaj za odbojko. Vodil ga je slovenski reprezentant iz Ljubljane, udeležbo pa so potrdili tudi člani FA Strnišče.¹¹ Dne 14. julija 1949 je bila v Strnišču odigrana zanimiva odbojarska tekma. Pomerili sta se domači ekipi Gradisa in TGA. TGA so zastopali igralci: Alojz Janžekovič, Marjan Berlič, Franc Hojnik, Ivo Beranič, Mirko Klančnik in Zvonko Kostanjevec.¹² Na fizikalnem zletu na Ptujju 25. maja 1948 se je šahovska sekcija FA Strnišče udeležila šahovskega turnirja. Ekipo je sestavljalo šest tekmovalcev. Dne 19. julija 1948 so dobili povabilo FD »Polet« iz Maribora za udeležbo na republiškem prvenstvu posameznikov v tenisu. Vabilo so morali vljudno zavrtniti, ker niso imeli teniške sekcije in nobenega člana, ki bi lahko tekmoval na takšnem tekmovanju, pa tudi nobenega teniškega igrišča. Med 1. in 15. avgustom 1948 je moral FA Strnišče po navodilih Plavalne zveze Slovenije izvesti dan fizikulture na vodi. Telovadna zveza Slovenije je za dni od 21. avgusta do 4. septembra 1948 razpisala tečaj za akrobatiko in vaje na orodju za mladince in mladinke (*tečaj je potekal v Ljubljani*), poskrbela je za stanovanje in hrano, za stroške potovanja pa je FA Strnišče poskrbel sam.

13. Igranje odbojke na improviziranem igrišču ob grajski pristavi. V ozadju barake tovarniške vajeniške šole – Šole za učence v gospodarstvu Strnišče.

⁹ A. Vinkler, zasebni arhiv.
¹⁰ A. Vinkler, zasebni arhiv.

¹¹ A. Vinkler, zasebni arhiv.
¹² Naše delo, št. 10, letnik II, 22. julija, 1949.

Okrajni telovadni odbor Ptuj je 13. marca 1949 na Ptuj v Mladiki predeloval tekmovalne vaje na orodju za »moške in ženske oddelke«. Na okrožnico Telovadne zveze Slovenije se je odzvalo tudi TD Strnišče in poslalo svoje tekmovalce in tekmovalke. Istega leta, v času od 5. do 19. septembra, je Okrajni telovadni odbor Ptuj priredil v Strnišču fizkulturni tečaj za mladinke in mladince s podeželja. Tako so mladince in mladinke usposobili za vodnike in vodnice vaških telovadnih društev in vodov.¹³ Sekcija za lahko atletiko FA Strnišče se je 19. septembra 1948 udeležila ekipnega okrajnega prvenstva v lahki atletiki na Ptuj. Na tem prvenstvu so člani FA Strnišče s člani in z mladinci dosegli vidnejše rezultate. Za prva tri mesta so od Okrajnega fizkulturnega odbora Ptuj po pošti dobili diplome, ki so jih na občnem zboru podelili tekmovalcem.

Fizkulturna zveza Slovenije se je odločila, da zlete v letu 1949 popestri z glasbo, zato je predpisane skladbe za spremljavo posnela na gramofonske plošče. V FA Strnišče so naročili dve plošči za zletne vaje, in sicer eno od vaj »Bratstvo in edinost« in eno od prostih vaj mladincev. Ena plošča je predvidoma stala 60–80 din.¹⁴

Na urganje okrajnega telovadnega odbora Ptuj, da je treba spremeniti organiziranost društva (*reorganizacija tolosno kulture; fizkulturni aktivni so bili razpuščeni*), so člani FA Strnišče 4. oktobra 1948 v kinodvorani v Strnišču sklicali prvi občni zbor Telovadnega društva Strnišče. Na zboru so sklenili, da se FA Strnišče prostovoljno razide in da se celotno društveno premoženje prenese na novonastalo Telovadno društvo Strnišče.

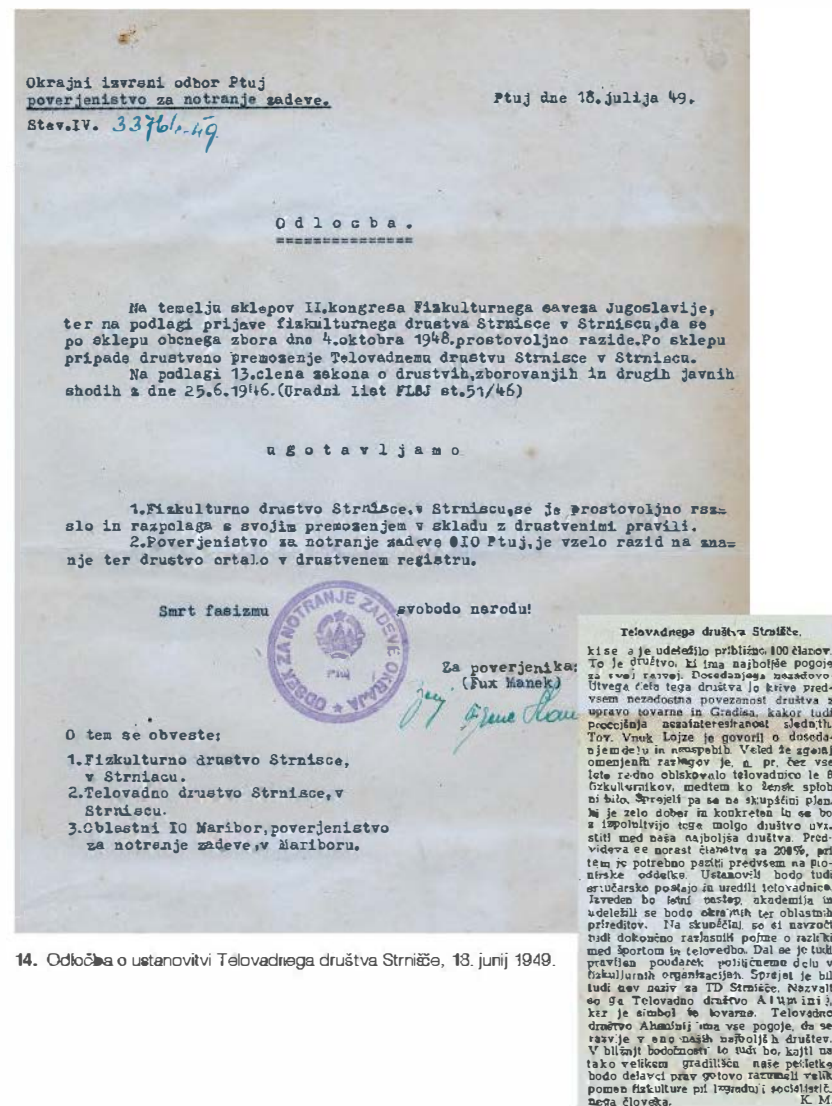
Novonastalo telovadno društvo je lahko obdržalo športne sekcije. Tiste sekcije, ki so hotele tekmovali na prireditvah športnih zvez, so se morale registrirati pri športnih zvezah.

Do leta 1951 se nobena športna sekcija TD Strnišče ni včlanila v nobeno zvezo. To je potem storila nogometna sekcija, ki se je v pristojno zvezo (NZS) včlanila kot prva. Izvoljen je bil tudi nov upravni odbor: za predsednika je bil izvoljen Alojz Vnuh, za podpredsednika Janko Petek, tajnik je postal Friderik Klančnik, načelnik je bil Marjan Berlič, namestnik načelnika Milan Magdič, načelnica Anda Zupanič, namestnica načelnice Slavica Dobnik, blagajničarka Poldka Pukl, ekonom Vlado Hansel, zdravstveni referent Adolf Mauzer, odbornika pa Rudi Čelan in Ivan Kumer. Nadzorni odbor so sestavljali Peter Čulibrk, Valter Kolarič in Franc Radolič. Sprejeli so tudi sklepe, in sicer, da je treba v društvo včlaniti čim več mladih in uslužbencev TGA in Gradisa ter da se zgradi fizkulturni prostor in telovadnica. Društvo je bilo ustanovljeno nekoliko kasneje kot v drugih krajih. TD Strnišče je bilo uradno registrirano 18. julija 1949, ko je prejelo odločbo Okrajnega izvršnega odbora Ptuj. Že 4. decembra 1949 so na občnem zboru sprejeli sklep, da se TD Strnišče preimenuje v TD Aluminij.¹⁵

Tedaj se je prvič pojavilo ime Aluminij. Pomembno vlogo pri tem je imel tudi sindikat tovarne TGA, saj je društvo podpiral finančno in materialno. Telovadno društvo Strnišče je 27. oktobra 1949 priredilo jesenski kros. Za tako veliko gradbišče, kakor je bila tovarna glinice in aluminija v Strnišču, je bilo pričakovati najmnogičnejši kros v ptujskem okraju. Toda pred gradom, kjer je bil start, se je zbralo sorazmerno majhno število ljudi

– 72. Ti so bili večinoma udeleženci predvojaške vzgoje in učenci obrtne šole (ŠUG). Krosa se niso marali udeležiti delavci Gradisa, ki so bili v tem času na gradbišču.¹⁶

Denarna sredstva je TD Aluminij dobivalo s članarino, z dohodki od prireditev (*v kinodvorani so prirejali pustne in novoletne plesse*) in raznimi drugimi dohodki. Skupaj s članarino je vsak član društva moral plačati še zavarovalnino, ki je znašala 3 din na mesec. Telovadno društvo je imelo svoj uradni pozdrav »Zdravo«.¹⁷

14. Odločba o ustanovitvi Telovadnega društva Strnišče, 18. junij 1949.

Telovadnega društva Strnišče. Kise a je udeležilo približno 100 članov. To je društvo, ki ima najboljše pogoje za svoj razvoj. Dosedanjsa nezadovoljna četa tega društva je krivo predvsem nezadostna povezanost društva z upravno tovarno in Gradisa, kakor tudi pomanjšanje nezadostne opremljenosti. Tov. Vnuh Lojze je govoril o dosedanjem delu in uspešnih. Vselej se zgodaj omenjal razlogov je, g. pr. čer vse leto redno obiskovalo telovadnico le 8 fizkulturnikov, medtem ko šolski sploh ni bilo. Sprejeli pa se na skupščini pomeni je zelo dober in konkretni in se bo s izpolnitvijo teže. Močno društvo vrstili med naša najboljša društva. Predvidena ee gorast članstva za 200%, pri tem je potrebno paziti predvsem na študentske oddelke. Ustanoviti bodo tudi strokovarsko postajo in urediti telovadnico. Izveden bo letni onlign skodevstva in udeležili se bodo okrajnih ter oblasnih prireditev. Na skupščini so si navzoči tudi dokončno razjasnili pojme o razliki med športom in telovadbo. Dal se je tudi pravilna podatek, političnega dlu v fizkulturnih organizacijah. Sprjst je bil tudi esv naziv za TD Strnišče. Nazvali so se Telovadno društvo Aluminij, ki ker je simbol se tovarna. Telovadno društvo Aluminij ima vse pogoje, da se razvije v eno naših najboljših društev. V bližnji bodočnosti to tudi bo kajli na tako velikem gradilnici naše peletke bodo delavci prav gotovo razumeli velik pomena fizkulture pri izvednji socialističnega človeka. K. M.

15. Na občnem zboru TD Strnišče 4. decembra 1949 se prvič pojavi ime Aluminij.

¹³ Naše delo, št. 31, letnik II, 4. november, 1949.
¹⁴ A. Vinkler, zasebni arhiv.
¹⁵ Naše delo, št. 36, letnik II, 9. december, 1949.

Tovarišu-~~ici~~ **Vnuh Alojz**
članu-~~ici~~ **FA Strnišče**

podeljuje

Okrajni fizkulturni odbor Ptuj

DIPLOMO

za osvojeno **I.** mesto

na okrajnem prvenstvu **v atletiki**

dne **19. sept.** 1948.

z rezultatom **tek na 800m 2'16"**

V PTUJU, dne **20. IX.** 19**48.**

Glavni sekretar:

Vanpohar Ferdo

Predsednik:

16. Diploma iz lahke atletike.

Junija 1949 je sindikat TGA začel graditi fizikturni stadion; načrtovali so tudi izgradnjo telovadnice, ker pa niso imeli kredita, so ta načrt opustili. Glavni odbor Zveze sindikatov Slovenije jim je za izgradnjo fizikturnega stadiona odobril kredit v višini 100.000 din. Gradbeni načrt je vseboval nogometno igrišče s tekališčem, tribuno, objekt z garderobami in pisarno, rokometno igrišče, igrišče za odbojko, betonirano steno za tenis in dve teniški igrišči brez garderob (*te so dogradili kasneje*).

Z dovoljenjem TGA so okrog nogometnega in teniškega igrišča zgradili ograjo. Za teniško in odbojgarsko igrišče so delavci v tovarni »na črno«¹⁷ izdelali vso konstrukcijo, ki stoji še danes. Pobudnik za izgradnjo teniškega igrišča je bil inženir elektrotehnike Boris Gorup. Tenis so igrali nemški inženirji, ki so pomagali graditi tovarno, njihove žene in inženir Gorup. Tovarniški delavci, člani društva, tenisa niso igrali, ker ga niso znali, zato se zanj tudi niso kaj prida zanimali. Skrbeti pa so morali za stalen dotok prostovoljne delovne sile, tako da so vsa nekvalificirana dela opravljali prostovoljno. Fizikturniki so hoteli zgraditi stadion v bližini novonastalega naselja, zato so iskali in tudi našli primerno lokacijo. Stadion je stal sredi borovih gozdov dobrih 200 metrov severneje od grajskega poslopja, kjer stoji tudi še danes. Odprtje je bilo 8. aprila 1951. Tisti dan so igrali turnir štirih nogometnih ekip, na njem pa so sodelovale dve ekipi iz Maribora (*Branik in Železničar B*), ekipa s Ptuja (*NK Drava*) in domače moštvo.¹⁸

Plavalna sekcija TD Strnišče je 21. avgusta 1949 v betonskem avstro-ogrskem bazenu v Strnišču organizirala okrajno prvenstvo v plavanju. Pred to prireditvijo so morala vsa društva na ukaz okrajnega telovadnega odbora Ptuj izvesti dan vodnih športov in o tem pripraviti poročilo. Leta 1950 je telovadna sekcija, ki ji je predsednikoval Marjan Berlič, dobila koledar za orodno telovadbo zveznega I. in II. razreda. Toda to leto so bili športni referenti precej nedejavni in zaradi pomanjkanja rekvizitov se je športno udejstvovanje malo uspravalo. Svetla izjema je bila nogometna sekcija, ki je prevzemala primat in je imela ustrezne rekvizite. Takrat so igrali tako imenovane reklamne tekme. Vse skupaj je temeljilo na čistem amaterizmu in ljubezni do nogometa: ekipe so se dogovorile za srečanje in odigrale tekmo.

Prelomen dogodek za kidričevski nogomet se je zgodil 26. maja 1950, ko je gradbeno podjetje Gradis v Strnišču (*industrijsko naselje II*) zgradilo nov nogometni stadion za delavce, ki so delali na montaži tovarne TGA. Ob vseh svečanostih je bila odigrana tudi »šaljiva«¹⁹ nogometna tekma med komercialnim in tehničnim osebjem Gradisa. Ogledalo si jo je okrog sto ljudi. Končala se je z neodločenim rezultatom 5 : 5 in šele žreb je določil končnega zmagovalca, in sicer ekipo komercialistov, ki je prejela prehodni pokal. Tekma je pokazala, da je med delavci ogromno dobrih nogometašev, kar je dalo odgovornim v TD Aluminij misliti, da bi bilo v kraju smiselno ustanoviti nogometno ekipo. Tako so bili na igrišču Gradisa postavljeni temelji kidričevskega nogometa. Mladina, ki je bila željna športa, predvsem nogometa, je dobila prepotrebno nogometno igrišče.

Marjan Berlič in njegovi somišljeniki iz ptujske Drave, ki so takrat prebivali v »taborišču«²⁰ in pomagali pri izgradnji tovarne, so dali pobudo za ustanovitev nogometnega kluba. Tako so v okviru fizikturnega dne, ki je bil v nedeljo, 18. junija 1950, v Strnišču na igrišču ob žagi, odigrali zanimivo nogometno tekmo. Igrali so proti moštvi JA Ljubljana. Moštvo gostov je nastopalo v močno oslABLJENI postavi. Ekipi TD Aluminij je uspelo premagati renomiranega nasprotnika z rezultatom 5 : 3.

Nogometni navdušenci Marjan Berlič, Milan Mojzer, Edvard Trop in Ivan Elzner so dali pobudo o reorganizaciji TD Aluminij. Tako so 6. marca 1951 ustanovili Športno društvo Aluminij Strnišče in predsednik je postal inženir Franc Šnajder. Društvo so sestavljale naslednje sekcije: nogometna sekcija, sekcija za odbojko ter namiznoteniška, lahkoatletska in telovadna sekcija. Vse premoženje, vključno z novim fizikturnim stadionom, se je tako spet preneslo na novonastalo društvo. Ime Aluminij se je nanašalo na imo tovarne (*Tovarna glinice in aluminija*), vendar so obdržali samo besedo aluminij, ker je glavni proizvod tovarne prav ta srebrno bela, polsvetleča se kovina. Glavna dejavnost društva je vedno bolj postajal nogomet, zato se je sekcija odločila, da se v člani v Nogometno zvezo Slovenije. Uradna registracija nogometne sekcije in s tem vključitev v NZS je bila 4. maja 1951, predsednik (*referent*) sekcije pa je postal inženir Drago Kunstelj. Društvo je v tem času štelo okrog 60 članov.¹⁹

Otvoritev fizikturnega stadiona Gradisa v Strnišču

Pretekli teden je bil pri Gradisu v Strnišču svečano odprt fizikturni

stadion s šaljivo nogometno tekmo komercialnega in tehničnega osebja gradilišča.

Šaljivi tekmi je prisostvovalo nekaj sto ljudi. Končala je z neodločenim rezultatom 5:5 in je šele žreb določil za zmagovalca komercialni tim, ki je prejel lep prehodni pokal. Šaljivi moment v igri in požrtvovalnost posameznih igralcev sta pokazala, da je tudi med »navijači«²⁰ nekaj dobrih igralcev.

S tem so bili na gradilišču postavljeni temelji fizikturnega udejstvovanja, ki se bo v okviru novo osnovanega športnega društva »Gradisa«, lahko lepo razvilo. Mladina, ki je željna športa, predvsem pa nogometa, je dobila nogometno igrišče in dobrega trenerja, tov. Janžekoviča in bo lahko v kratkem času častno zastopala ime novega društva.

17. Otvoritev fizikturnega stadiona v Strnišču, 26. maja 1950. Stadion je zgradilo gradbeno podjetje Gradis.

Za fizično moč in odpornost

Garnizija JA Ptuj : NK Nafta II (Dolnja Lendava) 4:0 (2:0)
V nedeljo, 18. t. m. je odigralo nogometno moštvo ptujske garnizije JA prijateljsko nogometno tekmo z drugim moštvom NK Nafta iz Dolnje Lendave, v katerem pa je nastopilo tudi nekaj mladincev. Domače moštvo je pokazalo mnogo lepše igre in je bilo atakno v premeči. Rezultat 4:0 ne ustreza poteku igre, ker bi moral biti še mnogo višji v korist Garnizije. — Pred približno 500 gledatelji je prav silabo sodil Grabner, ki je dopuščal mnoge nepravilnosti in sploh ni znal držati igre pravično v rokah.

SSD Aluminij (Strnišče) : Garnizija JA Ljubljana 5:3 (3:1)

V okviru fizikturnega dne v Strnišču, ki je veseli dežja deloma propadel, je v nedeljo, 18. t. m. odigralo nogometno moštvo SSD Aluminij iz Strnišča prijateljsko nogometno tekmo z nogometaši ljubljanske garnizije JA. Moštvo gostov je nastopilo v močno oslABLJENI postavi. Moštvo Aluminija, v katerem je nastopilo nekaj najboljših igralcev ptujske Drave, je uspelo premagati renomiranega nasprotnika z rezultatom 5:3 (3:1), kar je doslej eden najlepših uspehov nogometašev iz Strnišča, saj je kompletno moštvo ljubljanske garnizije letos že premagalo ljubljanski Odred. Sodil je Arbes iz Ptuja.

»Drava«²⁰ zadnja v slovenskem nogometnem prvenstvu

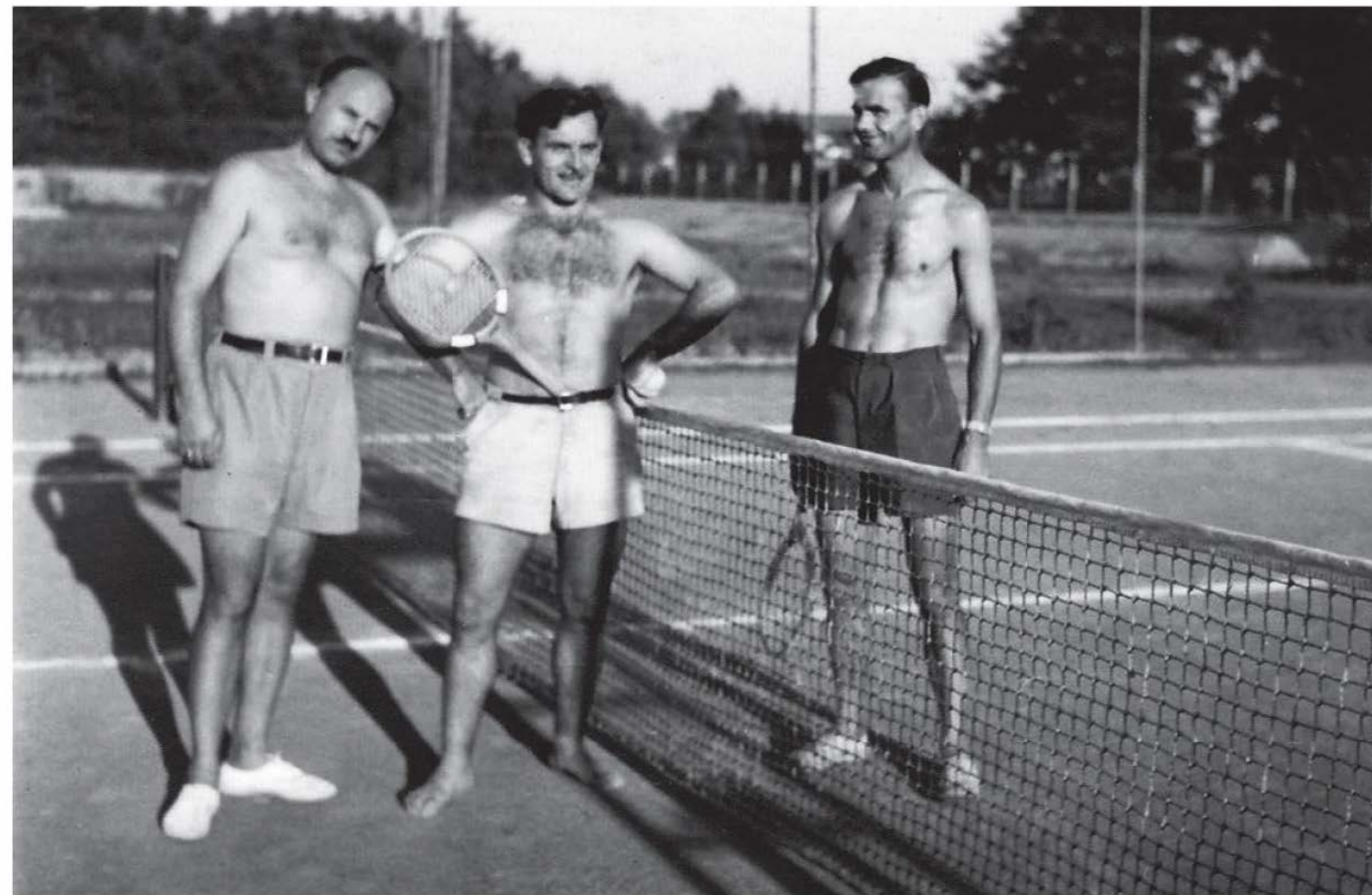
Spomladanski del slovenskega nogometnega prvenstva je bil v letu 1950.

dveh tekem, preteklo nedeljo končan. Odložena odločilna tekma za drugo mesto v prvenstvu med Korotanom iz Kranja in Kladivarjem iz Celja, se je končala z zmago Korotana 2:1, medtem ko rezultat poslednje preostale tekme Gregorčič—Nafta še ni znan. Sigurni prvaki tega dela prvenstva je postal mariborski Branik, ki je izgubil le dve točki (proti Nafti 2:3) in ima tudi najboljšo razliko v golih. Drugo mesto je z zmago nad Kladivarjem zasedel Korotan in mu ga zaradi dobrega količnika golov ne more ogroziti Nafta. O tretjem in četrtem mestu pa bo še odločil rezultat tekme Nafta—Gregorčič. — Ptujška Drava je izgubila vseh 11 tekem in je tako brez točk osvojila zadnje mesto s porazno razliko v golih, ki jo tudi v jesenskem delu ne bo mogla popraviti. Če bodo hoteli ostati nogometaši Drave tudi naslednje leto v slovenski ligi, se bodo morali z vso resnostjo pripravljati na jesenski del prvenstva. Tabela slovenskega nogometnega prvenstva izgleda takole:

Branik	11	10	0	1	35:18	20
Korotan	11	9	0	2	31:10	18
Kladivar	11	7	2	2	40:14	16
Nafta	10	7	2	1	35:18	16
Krim	11	7	1	3	28:14	15
Železničar M	11	6	1	4	17:20	13
Milničnik	11	3	2	6	23:35	8
Sobota	11	3	1	7	26:20	7
Železničar G.	11	3	0	8	20:32	6
Gregorčič	10	2	1	7	17:37	5
Drava	11	0	0	11	9:62	0

Številka pomenijo: odigrani tekme, dobljeni, neodločeni, izgubljeni, danih golov, prejetih golov in točke. — Bivšeter iz Kopra in Odred B iz Ljubljane sta tekmovala izven konkurence in niso vštete tekme s tega moštva.

18. Prijateljska tekma med ŠD Strnišče in Garnizijo JA iz Ljubljane, 18. junij 1950.

19. Novoteniško igrišče, ki je bilo dokončano leta 1953. Stojijo od leve proti desni: Vilko Lipuš, Marjan Berlič in Emil Arnejšek.

Športno delovanje v Kidričevem

od leta 1953 do leta 1960

S spremembo imena se je spremenila športna struktura društva, na novo pa so zbirali tudi člane, zato so izdelali nove članske izkaznice – novo je dobil vsak novi član.

Vodilno vlogo v društvu je imela nogometna sekcija, ki je z izgradnjo nogometnega igrišča svojo vlogo še utrdila. Poleg nje je v tem letu delovala še telovadna sekcija, vendar bolj malo in je začela počasi ugašati. Za zatoda telovadne sekcije je bila v veliki meri kriva neustrezna infrastruktura, saj v kraju niso imeli telovadnice, zato so uporabljali večnamensko poslopje zraven graščine (*kinodvorana*).

Med letoma 1947 in 1950 znotraj »teoretično«²¹ organizirane športne organizacije zaradi pomanjkanja ustreznih športnih objektov več kot tri četrteine navedenih športnih sekcij ni delovalo. Tudi ŠD Aluminij je imela v svoji organizacijski strukturi več sekcij, zato so se odborniki v društvu odločili, da obudijo popularne športe. Spet so začeli igrati odbojko, kegljanje, tenis in namizni tenis. Toda to se je zgodilo šele leta 1953, saj so takrat dokončali še druge športne objekte na fizikturnem stadionu, ki so bili v načrtu. Leta 1953 pa se je zgodila še ena sprememba: Strnišče se je preimenovalo v Kidričevo. Temu so sledili tudi v ŠD Aluminij, zato je postalo uradno ime športnega društva ŠD Aluminij Kidričevo.

20. Upravni odbor ŠD Aluminij Kidričevo (Strnišče) v novih klubskih prostorih ŠD Aluminij. Sedijo (z leve): ing. Franc Šnajder, Vilko Lipuš, Milan Mojzer, Djuro Mazera, Adolf Vodusek, Viktor Prelog, Ludvik Mesarič, Špilman.

Zaradi preimenovanja društva je bilo treba zamenjati tudi članske izkaznice in na njih ime Strnišče zamenjati z imenom Kidričevo. V tem obdobju sta vso evforijo povzročila nogometna sekcija, ki je kot prva začela tekrovati pod okriljem kakšne športne zveze (leta 1957), in odprtje nogometnega igrišča, ki je bil prvi uporabni športni objekt na novem fizikurnem štadionu v Strnišču. To je bil tudi eden glavnih razlogov za nedejavnost drugih športnih sekcij.

Gonilna sila vsega športnega dogajanja je bil športni zanesenjak Marjan Berlič, ki je ves svoj prosti čas preživel na športnih igriščih. Leta 1957 je zapustil Kidričevo. Po njegovem odhodu so počasi začele zamirati vse športne sekcije razen nogometne, ki je postajala vedno močnejša in se je nazadnje osamosvojila v nogometni klub. Marjan Berlič je leta 1955 oživil tudi avstro-ogrski bazen. Vodo zanj je dobil v bližnjem studencu in pripravil vse potrebno za učenje plavanja. Bazen je bil pravzaprav namenjen njegovim otrokom, ki jih je takrat učil plavati.

22. Izkaznica Športnega društva Aluminij Kidričevo z znakom.

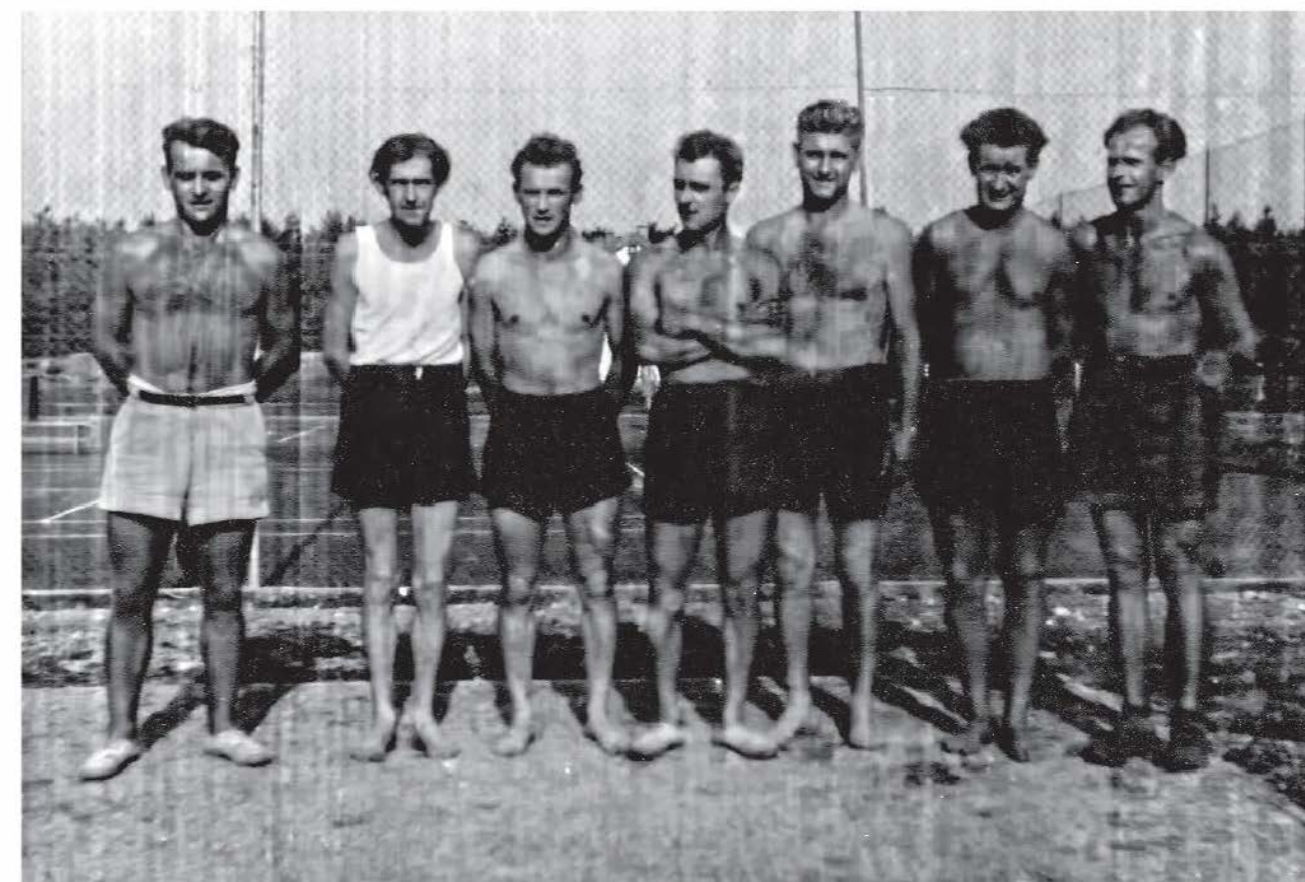
Uporabljali so ga tudi preostali prebivalci Kidričevega, a bolj poredko, saj so raje plavali v gramoznih jamah, posejanih po okoliških gozdovih, in v stari strugi reke Drave.²⁰ V ŠD Aluminij se je velikokrat zgodilo, da je posameznik panogo dvignil, ko pa je odšel iz Kidričevega, je spet zamrla. Tako se je zgodilo tudi z namiznoteniško sekcijo.

Vzrok za manjšo uspešnost in nedejavnost drugih sekcij je bilo tudi dejstvo, da je ŠD Aluminij veliko pozornosti posvečal nogometu, ki je bil njegov paradni konj. Do neke mere je zato razumljiva politika društva, da je dajal prednost svojem največjemu promotorju. Namizni tenis je tako ostal le priljubljen rekreativni šport. Posebna izjema je bila strelska sekcija (*Strelska družina Kidričevo*), ki je bila ustanovljena leta 1951. Ustanovili so jo Franc Hojnik, Karel Antončič in Jože Berlič.²¹

Leta 1952 so v okviru fizikurnega stadiona dobili novo strelišče, pred tem pa so streljali v kletnih prostorih samskega bloka. Sekcija je imela poseben status ravno zaradi orožja, bila je samostojna in ni bila članica ŠD Aluminij. Tako se strelstvo ni mešalo z drugimi športi, ker so imeli opravka z orožjem, nadzorovala pa ga je politika (UDBA). Strelci so morali vestno ravnati z orožjem in s strelivom, saj je bilo vse natančno evidentirano in po končanem streljanju ni smelo nič manjkati.

21. Zabetniki nogometne sekcije Telovadnega društva Strnišče, 18 junij 1950. Stojijo (z leve): Milan Mojzer (odbornik), Vili Arbes (sodnik), Otmar Gajser (NK Drava), Vlado Hansel (NK Drava), Stojan Perošević (NK Drava), Herman Gajser (NK Drava), Marjan Berlič (NK Drava, vodja strniških telovadcev), Franc Marcioš, Janko Repič (NK Drava), Janez Širec (NK Drava), Jože Kurjet, Milan Zupanc, Janez Preac (sodnik). Čepijo (z leve): Danilo Samec (NK Drava), Edi Trop (vratar), Marjan Hodnik (NK Drava).

23. Odbojarska ekipa leta 1953 na novem odbojarskem igrišču, ki ga danes ni več. V sklopu športnih objektov sta bili še dve teniški igrišči in stavba ŠD Aluminij, ki stoji še danes.

²⁰ Izjava, M. Berlič, podatki posredovani avtorju, september 2009.

²¹ Aluminij, 1964.

Osebna izkaznica kluba

Polno ime: Športno društvo nogometni klub Aluminij Kidričevo
Vzdevki: beli, rdeče-beli, aluminijaši, šumari
Kratko ime: NK Aluminij
Ustanovljen: leta 1951 kot nogometna sekcija ŠD Aluminij Strnišče (leta 1953 se Strnišče preimenuje v Kidričevo); leta 1956 se nogometna sekcija osamosvoji in nastane NK Aluminij Kidričevo
Stadion: Športni park Aluminij Kidričevo (prej Fizikturni stadion)
Kapaciteta: 2600 obiskovalcev
Navijači: Šumari
Zastava: rdeče-bela
Dres: tradicionalni barvi kluba sta rdeča in bela, dopolnjeni z grbom, v katerem prevladujeta dva dimnika

Barva dresa na domačih tekmah: rdeče-bela

Barva dresa na tekmah v gosteh: belo-rdeča, tretja barva: siva

Državni prvaki: 1966

Pokalni zmagovalci: 1966

Rivalstvo: Klub ima v svojem okolju že od leta 1951 velikega tekmeca v NK Drava s Ptuja.

Himne NK Aluminij

Himna ŠD Aluminij, ki so jo prepevali hrvaški nameščenci v začetku petdesetih let prejšnjega stoletja (ustni vir: Emil Verblač):

Ola-e
ŠD Aluminij smo mi,
ovakve klape klape još na svijetu ni.
Kud dodžemu, tud prodžemu
i cijeli svijet zajebavamo.
Kad ti golman loptom juri,
cijela momčad zanju juri,
jer je golman loptu fulau.

Himna NK Aluminij iz leta 1993 (avtor Sandi Gašlovič):

Ole, ole, ole, ole, ole, ole, ole, ole, ole, ole,
Aluminij naš je,
ole, ole, ole, ole,
Aluminij naš je.

Rdeče-beli Aluminij,
Rdeče-beli Aluminij.

Smo navijači, pravi bahači,
za Aluminij navijamo,
smo najboljši nogometaši,
rdeče-beli naši so.

Himna NK Aluminij iz leta 2012 (avtor Marko Medik):

Na štajerskem polju nad gozdom se vije,
se vidi kot megla, ki pada nad njim.
Če dobro poslušas in dobro pogledas,
to sapa razgretih duš dviga se v dim!

Ko zjutraj še v gatah nervozo dol tlačim
in dlake na rokah se dvigajo gor,
s knedlom v grlu v zraku že čutim,
nasprotnik bo pado, ga dall mo doll!

Rdeče-beli že gredo, jasno, zastave v zrak,
klub naših src,
Aluminij, odhaja glasno, pušča za sabo sled
naših src!

NK Aluminij Kidričevo

NK Aluminij kot nogometna sekcija SD Aluminij

1951–1956

Nogomet ima v kidričevski občini bogato tradicijo. Začetki NK Aluminij segajo v prvo obdobje po osvoboditvi, v tako imenovano fizikturno obdobje. Delavci TGA so se v svojem prostem času morali ukvarjati z neko dejavnostjo. Nogomet je postajal vedno bolj priljubljen, poleg njega sta bili zelo popularni odbojka in atletika, nekaj let pozneje pa tudi gimnastika. Med terni športnimi dejavnostmi se je v Kidričevem na visoki ravni ohranil le nogomet. Tovarniški kolektiv ga je gojil v rekreativni obliki. Igrali so tako imenovane sindikalne tekme, ne da bi se vključili v krovno organizacijo (NZS). Lahko rečemo, da je NK Aluminij delavski nogometni klub, ki je nastal iz potrebe delavcev, da bi imeli nekaj svojega in da bi bili odmaknjeni od vsakdanjega političnega dogajanja.

Za širjenje nogometa v društvu so obstajale objektivne težave. Zlasti je bilo treba urediti nogometno igrišče in poskrbeti za opremo nogometašev, vendar to za delavce ni predstavljalo večjih ovir. Na pobudo Vlada Janžekoviča – Žcka so Gradisovi delavci leta 1950 zgradili prvo nogometno igrišče ob žagi (*mizarstvu*) v »taborišču«. Na tem igrišču so igralci TD Aluminij kot najemniki igrali rekreativne (*propagandne*) tekme vse do leta 1951, 8. aprila tega leta pa so se preselili na svoj novi fizikturni stadion, kjer še danes domuje NK Aluminij. Sindikatu Gradisa gredo zasluge, da je športnemu društvu Aluminij omogočil popularizacijo nogometa v Strnišču (*Kidričevo*) in kasneje ustanovitev NK Aluminij.

Na začetku je imela nogometna sekcija samo člansko ekipo, sestavljeno iz članov FA in TD Strnišče, igrali pa so tudi delavci, ki so začasno delali v TGA prek raznih podjetij, ki so opravljala gradbena in montažna dela. Leta 1951 so začeli načrtno delati in tudi redno tekmovali z mladimi. Po prvem letu delovanja je bilo v nogometni sekciji 23 mladincev in 14 pionirjev. Od samega začetka je imela nogometna sekcija, kasneje nogometni klub, dve članski ekipi, ekipo A in ekipo B. Takšno organiziranost so zahtevali odborniki z namenom, da se vsem članom društva omogoči igranje nogometa. Druga ekipa (B) je bila mešana, v njej so se kalili novinci in mladi igralci. Tisti, ki so pokazali zadovoljivo nogometno znanje, so se priključili prvemu moštvu. Drugo nogometno moštvo je tekmovalo v prijateljskih nastopih. Največ mladih so prispevale šola, ki je imela vso športno dejavnost na fizikturnem stadionu, in okoliške vasi.

Pomemben dogodek je bila nogometna tekma med domačim moštvom, okrepljenim z igralci NK Drava, in JLA iz Ljubljane. Ekipi sta tekmo odigrali 18. junija 1950. Zmaga nad gostujočo ekipo z rezultatom 5 : 3 je obrnila zanimanje javnosti k tej športni panogi in življenje v majhnem delavskem naselju se je začelo vrteti okrog nogometa.

Delavci, ki so se pri društvu zbirali kot pasivni gledalci, pogosto niso bili zadovoljni s tekmovalno kakovostjo. Nezadovoljstvo se je še posebej kazalo pri nogometu, saj je bila igra toliko privlačna, da so gledalci poskušali vplivati na njen razvoj po svojih željah. Nogomet je postal del njihovega življenja, stadion je bil poln delavcev, ki so igrali ali vsaj z vsem srcem navijali za svoje delavske kolege.

24. Nogometno igrišče v Kidričevem (industrijsko naselje II – taborišče).

NOGOMETNA ZVEZA JUGOSLAVIJE

PODATKI
o klubu ali sekciji

Tečen naslov ŠD Aluminij

Sedež Strnišče

Osnova: 6.3.1951.

Uporablja lastno igrišče v igračnici - Strnišče
(kje se nahaja - igrišče ima samo v najemu od)

Predsednik Ing. Kunstelj Drago, nameščenec, Strnišče
(ime, priimek, poklic in naslov)

Sekretar Ostajevič Zvonko, nameščenec, Strnišče
(podatki kot za predsednika)

Trener _____
(ime, priimek in naslov)

Inštruktor _____
(podatki kot za trenerja)

Število članov 60 delavci nameščenci
(skupno število - število delavcev, kmetov in intelektualcev)

Število članov do 18. leta 32

Naslov ŠD Aluminij, Strnišče

26.3. 1951. leta.

Sekretar: _____ Predsednik: Ze
M. P. fever

25. Športno društvo Aluminij Strnišče, nogometna sekcija, ustanovljena 6. marca 1951, registrirana pri Nogometni zvezi Jugoslavije.

Ljubljana, dne 11.4.1951.

Nogometna zveza Slovenije potrjuje, da je športno društvo, nogometna sekcija "Aluminij" pravilno registrirane pri imenovanem ustanovi.

Upravni sekretar:
Ermancher Peter

26. Športno društvo Aluminij Strnišče, nogometna sekcija, registrirana pri nogometni zvezi Slovenije 11. aprila 1951.

27. Skica, kako je nastajal znak ŠD Aluminij, avtor ni znan.

Po tej tekmi in željah, ki so jih izražali gledalci in nekateri odborniki društva, so odgovorni v društvu začeli resneje razmišljati o tem, da se nogometna sekcija včlani v Nogometno zvezo Slovenije in začne organizirano tekmovali. Glavni pobudniki tega so bili odborniki Alojz Vnuk, Milan Mojzer, Stanko Kovačič, Ivan Elzner, Stane Černe, Bogoljub Hmelina, Vlado Janžekovič - Žeka in pet igralcev NK Drava Ptuj, Marjan Berlič, vratar Edi Trop, Vlado Hansel, Stojan Perošević in Janko Repič, ki niso bili zadovoljni s svojim statusom v NK Drava, hkrati pa sta jim bila ponujena služba v TGA in stanovanje v novem naselju Strnišče. Ti igralci so s seboj prinesli nekaj znanja in izkušenj, tako da so stvari kaj kmalu postavili na svoje mesto. Posebne zasluge za razcvet športa v Kidričevem, posebej nogometa, grede Marjanu Berliču, ki je bil pravi športni zanesenjak. S svojo trmo in športnim znanjem, ki si ga je pridobil pred vojno (*nogometaš, član ptujskega Sokola*) je šport dvignil na zelo visoko raven. Igralci Drave so bili prvi učitelji v nogometni sekciji. Da so lahko uresničili svoje cilje, so se včlanili v Mariborsko poverništvo, ki je spadalo k Nogometni zvezi Slovenije, ta pa k Nogometni zvezi Jugoslavije. Sekcija, ki tekmovala z imenom ŠD Aluminij, je bila uradno vpisana v register 4. maja 1951, tako da je lahko prvič uradno tekmovala 13. maja 1951. Za leto ustanovitve kluba se torej šteje leto 1951. Ob ustanovitvi je bilo v klubu 60 članov, od tega 32 delavcev nameščencev in mladih, mlajših od 18 let.¹ Takrat so bili registrirani tekmovalci ter predpisani tekmovalni sistemi, društvena pravila in podobno. Tudi v ŠD Aluminij so dobili prve registracije.

Prav omenjeni pobudniki so tudi krivi, da se je TD Strnišče reorganiziralo v novonastalo Športno društvo Aluminij. To se je zgodilo 6. marca 1951. Za prvega predsednika ŠD Aluminij so izvolili inženirja Franca Šnajderja, prvi referent za nogometno sekcijo pa je postal inženir Drago Kunstelj. Referenti za nogometno sekcijo so se poslej redno menjavali na vsakoletnih skupščinah, ki so bile običajno na koncu leta. Tako je bilo vse do leta 1956, ko se je nogometna sekcija preimenovala v nogometni klub. Nogomet je v Strnišču (*Kidričevo*) začel postajati najpomembnejša športna panoga, kar je lepo vidno tudi v znaku ŠD Aluminij Strnišče, v katerem je rdeča nogometna žoga, čez katero je napis ŠD Aluminij. Znak športnega društva Aluminij je bil končan konec novembra 1951. Društveni znak so imeli pravico nositi vsi člani društva, kakor tudi vsi prijatelji in podporni člani društva.² ŠD Aluminij je ime dobil po kovini, ki jo bo tovarna proizvajala, ko bo zgrajena. S tem so upali na denarno podporo TGA.

¹ Izjava, E. Trop, podatki posredovani avtorju, september 2009.
Izjava, A. Vinkler, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

² A. Vinkler, zasebni arhiv.

28. Znak ŠD Aluminij.

29. Zastava ŠD Aluminij Strnišče (Kidričevo) iz leta 1951, ki je bila rdeče-bela barve. Te barve je kasneje prevzel nogometni klub.

Kidričevo, dne 30.12.1956

Z A P I S N I K.

Na občnem zboru ŠD Aluminija, dne 28.12.1956 je skupščina zglasovala na predlog tov. Liška, da je v društvu potrebno vesled aktivnejšega dela, da se nogometna sekcija preimenuje v NK Aluminij.

Po sprejetem sklepu se je zadalžilo tov. Prelog Viktorja, da skliče šestanek iniciativnega odbora, kateri bi na svoji seji sklepal o bodočem delu NK Aluminija ter se izvolil svoj odbor ter v vezi tega sklical dodatni občni zbor.

Na seji, dne 30.12.1956 so se zbrali v prostorih restavracije v Kidričevem sledeči: tov. Pal Ivan, Kurelič Anton, Gegič Peter, Vodušek Adolf, Špehonja Albin, Zaspan Mirko, Hlebec Aloja, Kuret Marjan, Petrovič Ivan, Huzjan Jožef, Mazera Džuro, Knaus Štefan, Prelog Viktor in Hmelina Bogoljub.

V uvodnih besedah je v kratkem tov. Prelog Viktor povedal namen in namen NK Aluminija ter navzoče pozval k sedelov nju, disciplini in povezavi z športnim društvom z ostalimi klubi, k dvigu in masovnosti ter o ustanovitvi mladinskega moštva ter o rednem prihajanju na trening in izvrševanje dolžnosti članov do kluba in društva. Po diskusiji so bili predlagani v novi odbor NK Aluminij sledeči:

1. Predsednik, Prelog Viktor
2. Tajnik, Mazera Džuro
3. Blagajnik, Bergles Franc
4. Tehnični referent, Palfy Ivan, Raškovič
5. Odbornik, Praprotnik Stanko

Treniranje moštva se bo poveril nogometnemu inštruktorju tov. Kurelič Antonu.

Nadalje je bil sprejet sklep, da se seja vrži vsaki četrtek pred tekmo. Dobri se potovanje tov. Prelog Viktorja s tov. Hmelina v Golje in Ljubljano v vezi tekme Drava: Aluminij.

V klubu je pereče vprašanje vratarja, ker se je tov. Trop Edi izjavil, da ne bo več branil.

S tem je bila seja zaključena s sklepom, da se dodatni občni zbor skliče v najkrajšem času.

Zapiski: _____
/Hmelina Bogoljub/

30. Nogometna sekcija ŠD Aluminij se je po sklepu občnega zbora 28. decembra 1956 preimenovala v Nogometni klub Aluminij.

Osamosvojitve nogometne sekcije v nogometni klub Aluminij

1956

Leta 1952 so začeli resneje razmišljati, da bi nogometna sekcija zapustila okrilje ŠD Aluminij, se osamosvojila in postala nogometni klub. Toda takrat še ni imela dovolj moči in še ni bila dovolj zrela za samostojno delo, čeprav so se vse druge sekcije šele razvijale, kar je bil odraz neaktivnosti referentov za posamezne sekcije in pomanjkanja ustreznih rekvizitov. Iz dokumentov je že zelo zgodaj razvidno, da so nogometno sekcijo obravnavali kot nogometni klub, saj je tudi od leta 1951 uradno tekmovala pod okriljem Nogometne zveze Slovenije. Napredovanje nogometne sekcije v višje tekmovalne range je prisililo odgovorne za nogomet, da so konec leta 1956 na občnem zboru ŠD Aluminij nogometno sekcijo osamosvojili. Sekcija se je uradno preimenovala v NK Aluminij, a je še vedno ohranjala stik s ŠD Aluminij, saj je moral biti vsak član NK Aluminij še prej član ŠD Aluminij, po drugi strani pa so bili od društva tudi finančno odvisni. ŠD Aluminij je svoje športno poslanstvo ohranjal do leta 1960, ko je začel razpadati in je nazadnje tudi dokončno razpadel, ohranil se je samo nogomet. Športno praznino pa so kaj kmalu zapolnili, saj so 21. decembra 1964 ustanovili Telovadno društvo Partizan Kidričevo, katerega naloga je bila, da prouči stanje na telesnovzgojnem področju v naselju in v vse možne športne panoge vključiti kar največ prebivalcev. Na občnem zboru 30. decembra 1956 so se v prostorih restavracije v Kidričevem (*v menzi*) zbrali naslednji člani: Ivan Palfy, Anton Kurilič, Peter Gegič, Adolf Vodušek, Albin Špehonja, Mirko Zaspan, Alojz Hlebec, Marjan Kuret, Ivan Petrovič, Jožef Huzjan, Džuro Mazera, Štefan Knaus, Viktor Prelog in Bogoljub Hmelina. Izglasovali so prvi upravni odbor NK Aluminij. Za predsednika je bil izvoljen Viktor Prelog, tajnik je postal Džuro Mazera, blagajnik Franc Berglez, tehnični referent Ivan Palfy in Raškovič (*Rake*), odbornik pa Stanko Praprotnik. Za trenerja je bil izvoljen nogometni inštruktor in dolgoletni igralec nogometne sekcije ŠD Aluminij Anton Kurilič.

Ime kluba so prevzeli od športnega društva in izbrali rdeče-belo kombinacijo kot osnovno barvo kluba. Barva dresov na začetku ni bila definirana, igrali so v dresih, ki so jih lahko priskrbeli odborniki. Odraz požrtvovalnosti odbornikov je bil, da so imeli že na začetku ustrezno nogometno opremo. V FA Strnišče so že imeli 11 parov nogometnih čevljev, 11 belih dresov, 11 modrih kratkih hlačk, 1 hlačka za vratarja in eno nogometno žogo. Ta inventar je bil ob prvi reorganizaciji prenesen v novo društvo, TD Strnišče. To društvo je kasneje priskrbelo še 11 zelenih dresov, 11 belih hlačk, 11 dokolenk in 1 hlače za vratarja. Vse to so hranili v skladišču TD Strnišče, ki je bilo v prizidku kinodvorane. V listih težkih časih, ko ni bilo dovolj materialnih sredstev, se je bilo treba znati. Žene odbornikov so tako po meri izcelovale hlače; delale so jih iz črnega klota, vojaških padal, nacističnih zastav in podobnih materialov, ki so bili takrat na voljo. To opremo so potem uporabljale tudi druge sekcije. Prvi gospodar inventarja ŠD Aluminij je bil Karl Ogrinc, ki pa ga je zaradi nevestnega dela konec leta 1951 zamenjal Štefan Dončec. Dončec je postal prvi gospodar (*hišnik*) nogometne sekcije in bil za svoje delu tudi nagrajen, po letu dni pa je zaradi pomanjkanja časa odstopil s te funkcije. V društvu so določili novega gospodarja, ki so mu kot plačilo za delo ponudili stanovanje v zgradbi športnega društva.

Pogodbo s Silvom Kovačičem so sklenili 7. avgusta 1952. Delo je opravljal do konca leta 1953, ko je odstopil s te funkcije zaradi ženine bolezni. Med tistimi, ki so ŠD Aluminij poslali svoje prošnje, je upravni odbor izbral novega gospodarja. To je konec leta 1953 postal Jožef Hliš, ki se je nastanil v prostorih društva. Delo je opravljal vse do konca leta 1958 in zanj dobival honorar. Oktobra 1958 ga je zamenjal Štefan Nežmah. Oskrbo objektov in materiala ŠD Aluminij je društvo 1. januarja 1960 zaupalo Stanku Hojniku. Za njim so v klubskih prostorih s svojimi družinami živeli še drugi hišniki, ki so za svoje delo dobivali honorar. To so bili: Jože Spevan, Jože Selinšek, Franc Štumberger, Jože Lovenjak in Stanko Jevšenak, zadnji, ki je stanoval v klubskih prostorih. Jevšenaka je zamenjal Dušan Kreslin, ki je bil v klubu prvi uradno zaposleni hišnik. Danes ima klub hišnico Dragico Primožič, ki je prav tako zaposlena v klubu.⁹

Organizacija kluba

Vse od nastanka do danes je klub v organizacijskem smislu doživljal korenite spremembe. Uspešno se jim je prilagajal glede na čas, v katerem je deloval. Lahko bi rekli, da je uspešno sledil smernicam na področju športa, značilnim za določeno obdobje. Ob ustanovitvi je bila zelo dobro zamišljena organizacija, ko je klub deloval po društvenih pravilih. Tako so že od samega začetka volili organe društva, opredeljevali njihove naloge in dolžnosti, določali pogoje za članstvo ter načine pridobivanja donacij in zbiranja denarnih sredstev, da bi bilo delovanje društva nemoteno.

Nogometna sekcija je iz leta v leto napredovala tako na tekmovalnem kot na organizacijskem področju. V ŠD Aluminij se je izoblikovala močna organizacijska celica, ki je prišla na takšno raven, da je bila zrela za samostojno delovanje. Pridobila si je dragocene izkušnje, ki so jih uporabili v kasnejših letih delovanja, zato se je leta 1956 lahko zgodilo, da je nogometna sekcija postala nogometni klub. Nove spremembe v organizaciji so se zgodile leta 1964, ko se je klub vpisal v register športnih društev.

Organizacijsko je klub dosegel enega izmed vrhuncev v zlatem obdobju vključitve in igranja v drugi jugoslovanski zvezni ligi zahod v sezonah 1966/67, 1967/68, 1968/69. Kljub kratkemu obdobju nastopanja v tako elitnem tekmovanju so si »aluminijaši« pridobili dragocene izkušnje, ki so jih uporabili v kasnejših letih. Mnogokrat so se spreminjali tekmovalni sistemi in z njimi povezani predpisi nogometne zveze. Takšnim spremembam se je prilagajala tudi organizacija v klubu, posebej je bilo to značilno za obdobje uvedbe portoroških sklepov in uvedbe selekcij.

V sedemdesetih in osemdesetih letih je klub organizacijsko stagniral, saj je celotno delo slonelo le na nekaj posameznikih. Ti so se iz leta v leto menjavali in s seboj prinašali nove ideje, istočasno pa so funkcionarji kluba prevečkrat želeli uveljaviti le lastne ambicije in zahteve ter tako škodovali delu v klubu. Takrat je bila to kriza vodstva in ne igralcev. Klub je doživel polom ter si tako oblatil ugled. Ranljivost kluba so izkoristili nogometni delavci na Ptuj in v začetku sedemdesetih let predlagali združitve z

32. Članska izkaznica Nogometne podzveze Maribor, katere član je bil tudi predsednik NK Aluminij Viktor Prelog. Tako je lahko prisostvoval na vseh nogometnih tekmah pod okriljem Nogometne podzveze Maribor ter tako spremljal napredek nogometa in o svojih ugotovitvah poročal na rednih sejah Nogometne podzveze Maribor.

Dravo, saj so menili, da bo na Ptujju ugodnejše podnebje za vzpon nogometa na tem območju. Vendar je združitev padla v vodo, ker je imela vsaka stran svoje interese. Do nekakšne umetne združitve je sicer prišlo v času portoroških sklepov, vendar ni prinesla nič kaj koristnega, kvečjemu je močno oslabilo NK Aluminij. Pokazalo se je tudi, da ta dva kluba ne moreta dihati kot eno, saj se je z leti med njima izoblikovalo preveliko rivalstvo. To se še posebej pokaže na derbijih, ki so dobro obiskani. Prepričati množico ljudi, da opustijo svoje simpatije do priljubljenega kluba in začnejo podpirati novonastali klub, je nemogoče.

V Kidričevem so ulice dobile svoja imena komaj 26. avgusta 1982, zato so imeli na začetku težave s pošto. Pošto za društvo so na začetku dostavljali raznim članom, kar je onemogočalo pravočasno reševanje problemov. V začetku leta 1952 so se zato odločili, da bodo imeli stalen naslov v TGA, in novi naslov je bil: ŠD Aluminij Strnišče tovarna.

Pošta je bila naslovljena na sekretarja tovarne Zvonka Kostanjevca, ki je bil zadolžen za pošto športnega društva. Sedež kluba je že od vsega začetka na isti lokaciji, spreminjal se je le naslov. Do leta 1982, ko ulice v Kidričevem še niso imele imen, je bil naslov kluba Kidričevo 43 (*zanimivost: starejši ljudje ulice še danes naslavljajo na tak način*), danos pa klub vso pošto prejema na naslov NK Aluminij, Kajuhova ulica 16, Kidričevo.

Območje delovanja kluba je bilo najprej vezano na Kidričevo in Hajdino, kasneje pa se je razširilo na Dravsko polje in vzhodje Haloz. Zajelo je vasi, kot so Apače, Lovrenc na Dravskem polju, Cirkovce, Majšperk, Videm, Ptujška Gora. Danes prihajajo otroci iz bližnje in daljne okolice Kidričevega. Tako se je radji »nogometnega bazena« okrog Kidričevega močno razširil. Tekmovalno območje kluba je Republika Slovenija in občasno celo tujina.⁴

V obdobju med letoma 1982 in 1985 je klub organiziral nogometno šolo v obliki nogometne piramide. Imel je selekcije od najmlajših pa vse do članov. Takšna oblika organizacije in dobro delo trenerjev sta kmalu obrodila sadove, saj se je klubu v sezoni 1986/87 prvič v zgodovini uspelo uvrstiti v 1. slovensko mladinsko nogometno ligo ne glede na članski rang tekmovanja, kot se je to dogajalo v preteklosti. Slabše finančno stanje je privedlo, do odhoda nekaterih trenerjev iz mladinskih pogonov. Klub je šolo obudil leta 2003, ko je za vodjo postavil nekdanjega igralca in takrat diplomanta Fakultete za šport Simona Vidoviča ter načrtal nove smernice dela z mladimi. Znova se je pokazalo, da je še kako pomembno, kako je organizirano delo z mladimi, saj se je klubu v mladinskih in kadetskih selekcijah uspelo uvrstiti v 1. SMNL in 1. SKNL, kjer igrajo vidnejšo vlogo. Delovanje kluba ni bilo osredotočeno le na športne cilje, ampak so bili v ospredju predvsem delo, disciplina in vzgoja mladih ter pridobivanje različnih vrednot, kot so prijateljstvo, skupinsko delo, lojalnost in vztrajnost. Takšne izkušnje so mladim dobra popotnica za kasnejše življenje. Aluminij je veliko prispeval in še prispeva k razvoju nogometa na Dravskem in Ptujškem polju, istočasno pa klub s takšno usmeritvijo prispeva k razvoju in napredku nogometa v Republiki Sloveniji.

Po osamosvojitvi je klub začel dobivati sedanjo organiziranost. Od leta 2007, ko je nazadnje noveliral svoj statut, je organiziran v skladu z Zakonom o društvih Republike Slovenije in vpisan v register pri pristojnem občinskem organu. Od leta 1964 pa vse do danes je še vedno športno društvo s polnim imenom Nogometni klub Aluminij Kidričevo.

Klub izdelal svoj grb

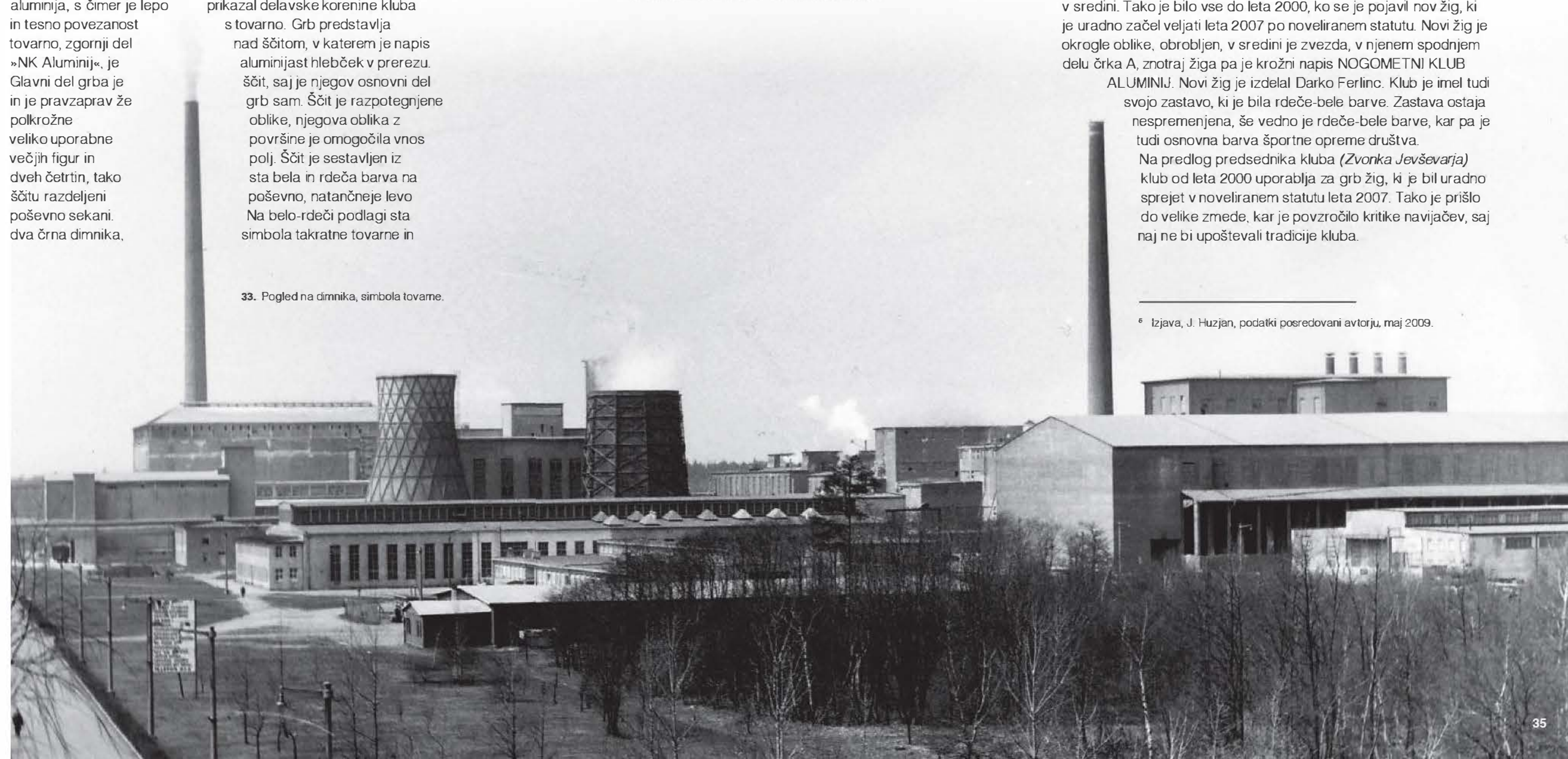
Jože Huzjan je bil rojen 22. septembra 1933 v Lendavi. Leta 1954 je po odsluženem dvehletnem vojaškem roku v Sarajevu na prigovarjanje dobrega prijatelja Štefana Knausa prišel v Kidričevo. Po poklicu je bil izučeni strugar, vendar se je najprej zaposlil pri mariborskem podjetju kot slikopleskar. Kot trener mlajših selekcij je bil dejaven v ŠD Aluminij, kar mu je omogočilo, da je leta 1955 dobil delo strugarja v TGA. To delo je opravljal vse do leta 1979, ko so ga invalidsko premestili za kontrolorja bolniških izostankov. V delovnem razmerju je bil do leta 1987, ko se je upokojil. V prostem času se je ukvarjal z različnimi hobiji, predvsem s slikarstvom in petjem. Bil je amaterski ljubiteljski slikar, včlanjen v ptujsko slikarsko društvo, in dolgoletni član pevskega zbora TGA (*Talum*). Danes je Jože Huzjan nepogrešljiv obiskovalec nogometnih tekem NK Aluminij.

Kot se za nogometni klub spodobi, je ves čas imel svoj grb, žig in zastavo, pa tudi nekakšno neuradno himno, ki so jo prepevali hrvaški nameščenci. Klub je prvo uradno himno dobil komaj leta 1993, njen avtor je žal že pokojni Sandi Gašlovič. Z vstopom v 1. SNL v sezoni 2012/13 je klub predstavil novo himno, ki jo je napisal domači kantavtor Marko Modik.

Avtor grba je Jože Huzjan. V grbu je ujel vso simboliko pridelave aluminija, s čimer je lepo prikazal delavske korenine kluba in tesno povezanost s tovarno. Grb predstavlja nad ščitom, v katerem je napis aluminijast hlebček v prerezu. Glavni del grba je in je pravzaprav že polkrožna veliko uporabne večjih figur in dveh četrtin, tako ščitu razdeljeni počevno sekani. dva črna dimnika,

34. Jože Huzjan, avtor grba NK Aluminij Kidričevo.

33. Pogled na dimnika, simbola tovarne.

črne tovarniške hale, v katerih je potekala proizvodnja aluminija. Takšna postavitve dimnikov je bila vidna z nogometnega igrišča v Kidričevem proti tovarni TGA (*Talum*). Za barve kluba je avtor izbral glavni sestavini, potrebni za pridelavo aluminija. Tako je bela barva barva aluminijevega oksida (glinice), rdeča pa barva boksitove rude, ki je zaradi železovih spojin temno rdeče barve (*v začetku proizvodnje glinice iz boksita so predelovali samo »domač« bosanski boksit, ki je bil v primerjavi s kasnejšim avstralskim temno rdeče barve*). Grb je bil uradno predstavljen v sezoni 1965/66, ker so tako velevala tekmovalna pravila. Prvi grb ni bil prihit na dres, ampak so si ga igralci pred začetkom tekme pritrdili na dres (*na grbu in na dresu sta bili sponki, ki sta se med seboj prilegali, da grb ni padel z dresa*) in ga po končani tekmi sneli ter dali v varstvo skrbnemu hišniku.⁶

Leto dni prej, leta 1964, se je NK Aluminij spet prestrukturiral (*v administrativnem smislu*) in postal društvo, ki še danes deluje z uradnim imenom Nogometni klub Aluminij Kidričevo. Že tedaj je imel žig, ki je bil okrogle oblike s premerom 3 cm. V sredini je bil lik nogometaša z žogo, okrog njega pa je bil zgoraj napis NK Aluminij, spodaj pa napis Kidričevo. Žig so predstavili leta 1957. Z leti se je le malo spreminjal, saj se je ohranjal koncept nogometaša v sredini. Tako je bilo vse do leta 2000, ko se je pojavil nov žig, ki je uradno začel veljati leta 2007 po noveliranem statutu. Novi žig je okrogle oblike, obrobljen, v sredini je zvezda, v njenem spodnjem delu črka A, znotraj žiga pa je krožni napis NOGOMETNI KLUB

ALUMINIJ. Novi žig je izdelal Darko Ferlinc. Klub je imel tudi svojo zastavo, ki je bila rdeče-bele barve. Zastava ostaja nespremenjena, še vedno je rdeče-bele barve, kar pa je tudi osnovna barva športne opreme društva.

Na predlog predsednika kluba (*Zvonka Jevševarja*) klub od leta 2000 uporablja za grb žig, ki je bil uradno sprejet v noveliranem statutu leta 2007. Tako je prišlo do velike zmede, kar je povzročilo kritike navijačev, saj naj ne bi upoštevali tradicije kluba.

⁶ Izjava, J. Huzjan, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

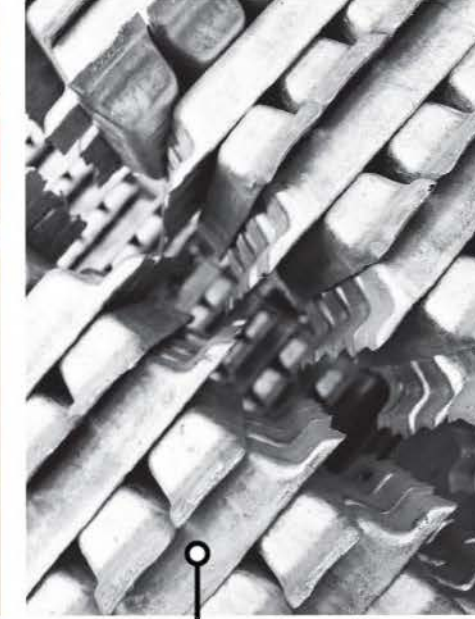
Razvoj grba in žiga

Grb nogometnega kluba Aluminij simbolizira tovarno.

aluminij, Al, kem. element, srebrno bela lahka kovina z vrstnim številom 13, rel. atomsko maso 26,98, tališčem 658°C, vreliščem 2500°C in gostoto 2,7 g/cm³. Na zraku je zelo obstojen, ker se prevleče s tanko, gosto oksidno prevleko; je koven in tanljiv, da se valjati v tanke aluminijske folije in ob uporabi posebnih varilnih praškov tudi variti. – A. je najbolj razširjen element na zemlji, vendar ga nahajamo le v spojinah (npr. glinenec, glina, boksit). Iz boksita proizvajajo po različnih postopkih aluminijev oksid (glinico), ki ga potem pomešajo s kriolitom in stalijo ter iz dobljene taline z elektrolizo pridobivajo a. (poraba el. toka v tovrstni ind. je zelo velika). – Uporaba: čist in kot zlitina v avtomobilski ind., v gradbeništvu in tehniki, za daljnovode, posodje, embalažo itd.⁶

35. Aluminijev oksid, glinica, Al₂O₃; kristaliziran nastopa kot korund, safir in rubin, nečist pa kot smrek.⁶

46. Aluminijasti hlebčki. Slovenci so za trgovsko obliko metala našli lepo domačo besedo, ki ji rečemo hlebček – (H). Ta odlitek je za aluminij take velikosti in oblike, da je težak okrog 20 kg in da je primeren za ročno, kakor tudi za strojno manipulacijo. V srbo-hrvaškem jeziku so temu formatu rekli poluga, mednarodni izraz pa je ingot.⁷

47. Boksit, Al₂O₃ · H₂O, glavna surovina za proizvodnjo aluminija; nahajališča na Jamajki, v Surinamu, Franciji (Les Baux, odtod ime!), jv. Evropi (Grčija) in na Gvineji.⁸

36. Znak ŠD Aluminij, ki so ga nogometaši NK Aluminij uporabljali na dresih v letih od 1951 do 1965.

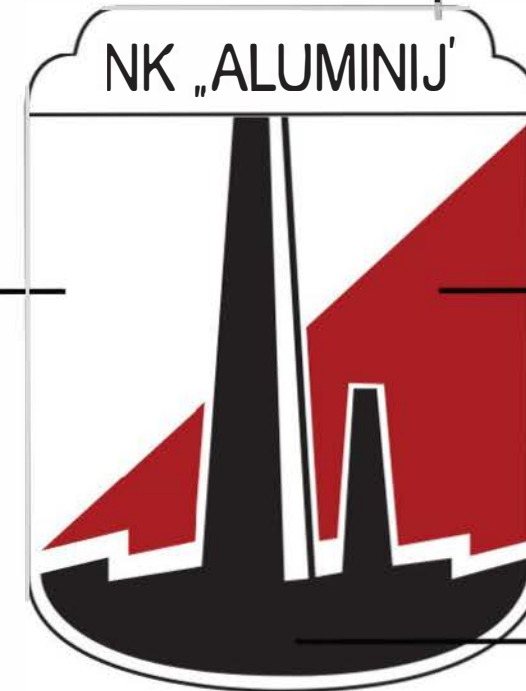
37. Prvi grb NK Aluminij 1965.

38. Grb iz osemdesetih let prejšnjega stoletja.

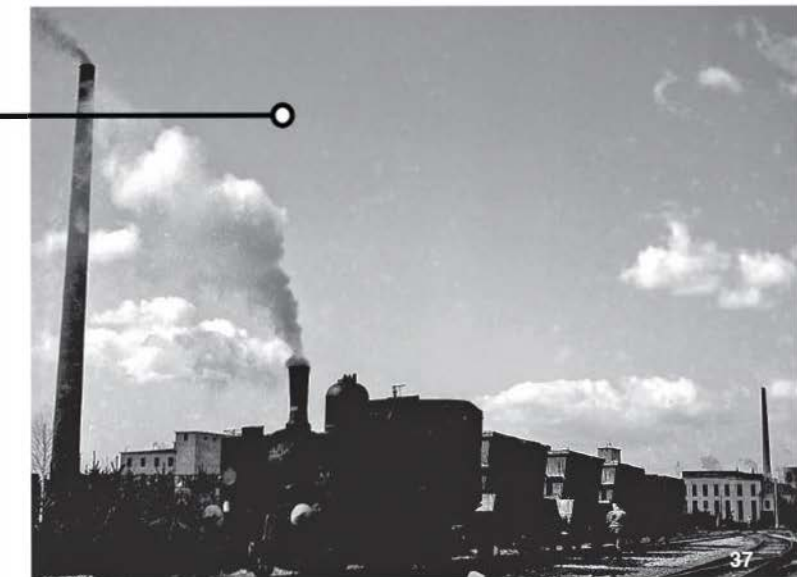
39. Klub od leta 2000 uporablja za grb žig.

48. Grb kluba iz devetdesetih let prejšnjega stoletja.

49. Dimnika, simbol tovarne in naselja Kidričevo. Delavski razred je v dimniku videl simbol »plemenitosti dela«.

1951 – 1954

1957 – 1975

2001 – *

1954 – 1956

1982 – 2007

1975 – 1982

* Žig se je pojavil leta 2001, ki pa je potem uradno prešel v veljavo leta 2007 v noveliranem statutu.

⁶ 40. - 45. Žigi NK Aluminij.

⁶ Leksikon Cankarjeve založbe, Ljubljana 2004, str. 27.

⁷ Kraj Prišlekov, Rajko Topolovec, 2002.

⁸ Leksikon Cankarjeve založbe, Ljubljana 2004, str. 27.

⁹ Leksikon Cankarjeve založbe, Ljubljana 2004, str. 27.

Delo kluba po obdobjih

Zlata leta delovanja

1951–1971

Nogomet so igrali že v letu 1950. Spomnimo se tekme »za šalo« in tekme z JLA iz Ljubljane tega leta, vendar so bile to tako imenovane »reklamne« tekme, s katerimi so odborniki poskušali navdušiti ljudi, da bi se začeli ukvarjati z nogometom. V pravilniku FA Strnišče so leta 1947 zapisali, da bodo ustanovili nogometno sekcijo, vendar je pri tem vse do leta 1950 zaradi objektivnih razlogov tudi ostalo (*niso imeli nogometnega igrišča*). Tako se je šele v začetku leta 1951 resnično oblikovala ekipa, ki je hotela organizirano tekrovati, hkrati pa je čutila pripadnost delavskemu kolektivu, saj je bila deloma celo neodvisna od politike in sindikata. Odvisnost ekipe pa se je vendarle kazala v dejstvu, da je za svoje delovanje potrebovala denar, zaradi česar je sprejela nekatere kompromise. Posledica je bila, da so bili v odborih društva tudi predstavniki tovarne in politike, ki so kidričevski nogomet krojili po svojih željah. Prvo prijateljsko tekmo so igralci nogometne sekcije ŠD Aluminij odigrali 25. januarja 1951 s klubom MŠD Branik iz Maribora in izgubili z rezultatom 11 : 2. V naslednjih tednih je bila nogometna sekcija zelo dejavna, saj so člani do začetka prvenstva odigrali nekaj pripravljalnih prijateljskih sročanj z Branikom, dvakrat z Dravo in JA s Ptuja.

Ob odprtju fizikalnega stadiona 8. aprila 1951 je bila velika slovesnost, potem pa je bil organiziran še nogometni turnir, na katerega je nogometna sekcija ŠD Aluminij povabila tri ekipe, MŠD Branik, Železničar B in NK Drava. Zmagovalec turnirja je zaslužen postal Branik iz Maribora in za zmago prejel pokal prireditelja, drugi je bil Železničar B, tretji Aluminij in četrti NK Drava s Ptuja. Tekme so bile dopoldne in popoldne, kot prva pa sta nastopila Branik in Aluminij. Branik, ki je nastopil v najmočnejši postavi, je zmagal z rezultatom 4 : 1. Kot drugi par sta nastopila Železničar B in Drava. Po regularnem delu je bil rezultat izenačen (0 : 0) in tako je ostalo tudi po podaljških. Šele žreb je za zmagovalca določil Železničarja. Popoldan je v prvi tekmi mladina Aluminija igrala predtekmo finala z mladino predvojaške vzgoje iz Čakovca. Tekma se je končala z rezultatom 1 : 1. Sledila je finalna tekma med Branikom in Železničarjem B. Branik je zaslužen zmagal z rezultatom 4 : 1 in tako osvojil turnir. Kot zadnji par sta nastopili poraženi ekipi iz predtekmovanja, Aluminij in NK Drava. Zmagala je ekipa Aluminija z rezultatom 1 : 0.

Spomladi 1951 je nogometna sekcija prvič nastopila na uradnem ligaškem tekmovanju v Sloveniji. Tekmovali so pod okriljem Nogometne zveze Slovenije v prvenstvu poverjenišтва Maribor. Moštvo je bilo okrepljeno z različnimi izkušenimi igralci, ki so pripomogli k osvojitvi naslova prvaka v poverjeništvu Maribor; rezervni moštvi Železničarja in Branika sta igrali zunaj konkurence. Kot prvaki v poverjeništvu Maribor so z moštvom Rakičana igrali kvalifikacijsko srečanje za vstop v mariborsko podzvezno ligo. Na obeh srečanjih so izgubili (*doma 2 : 1, v gosteh pa 3 : 1*), kljub temu pa so skupaj z nasprotno ekipo napredovali v tako imenovano mariborsko podzvezno ligo, ker se je liga širila.

V prvem letu tekmovanja so imeli velike težave s pomanjkanjem denarja, kar se je odražalo v discipliniranosti ekipe in tudi v velikih stroških prevoza igralcev na tekme. Drago Kunstelj se je zato dogovoril s sekretarjem TGA, da vožnje ne bi več zaračunavali društvu.

50. Ekipi ŠD Aluminij in JA Ptuj, ki sta leta 1951 odigrali več prijateljskih tekem. Igralci Aluminija so v belih majicah. Stojijo (z leve): Jože Kuret, Stanko Černe, Janko Repič, Vlado Hansel, Stojan Perošević. Čepijo (z leve): Armando Kuret, Marjan Berlič, Ljubo Hansel, Edi Trop (vratar), Mario Kuret, Albin Hansel.

Na daljša gostovanja so se vozili s tovornim avtom znamke Praga (na katerega so naložili tri klopi, da so lahko sedeli), ki je bil v lasti tovarne. Tako je bilo vse do leta 1954, ko je tovarna dobila svoje avtobuse. Od takrat dalje so se na daljša gostovanja vozili z avtobusom in včasih z vlakom, na krajša, na primer na Ptuj, pa so se odpravili tudi s kolesi.¹⁰ Igralci za igranje niso dobili plačila, imeli pa so redno službo v TGA, vendar so bili v primerjavi s preostalimi delavci privilegirani. Po končani službi (ob 15. uri) so se morali udeležiti treninga. Trenirali so dvakrat na teden, v torek in četrtek, ob nedeljah pa so igrali na tekmah. Po treningih so nekateri igrali še odbojko in nemalokrat se je zgodilo, da so igrali do trde teme. Vsak dan se je na stadionu zbralo več ljudi, kot jih danes pride na tekmo. Na fizikalnem stadionu so potekale prave športne manifestacije ljudi vseh starosti. V prvem letu delovanja niso imeli trenerja, ker niso imeli dovolj denarnih sredstev. Tako so trenirali bolj »divje«, treningi so bili neorganizirani (malo so tekli, malo pa delali z žogo). Igralce za tekmo je določil tehnični vodja s kapetanom moštva, ki je bil takrat Marjan Berlič. Kasneje je kapetan postal Bine

Hansel, nekdanji igralec Odreda iz Ljubljane.¹¹ Da bi nogometna sekcija dostojno in športno zastopala in branila barve ŠD Aluminij na vseh igriščih, so se konec leta 1951 odločili, da uvedejo sistematične treninge v okviru denarnih zmožnosti. Tako so v zimskem premoru angažirali kondicijskega trenerja, ki ga je vodil član društva Alojz Vnuk, sicer dober atlet. Kondicijski trening je potekal pred nogometnim. Uprava se je zavezala in za en dan na teden angažirala brezplačnega izkušenega in praktičnega trenerja. Dogovorili so se z Dragom Janžekovičem, starim znancem, ki pa je bil takrat že član ŠDM Branik.¹² Velik problem je bila vzgoja mladih športnikov, torej mladine in pionirjev. To je sovpadalo s strukturo prebivalstva v Strnišču, kjer je živel mlado prebivalstvo brez otrok. Zato je bilo razumljivo, da niso imeli možnosti organizirati mladinskih moštev niti v eni obstoječi sekciji, ker preprosto ni bilo mladih. Enako je bilo pri pionirjih. Toda odborniki društva so se trudili po najboljših močeh, talentirane fante so iskali po okoliških vaških »gmajnah« ter jih pripeljali v društvo. Tisti redki, ki so bili vključeni v sekcije ŠD Aluminij, so bili zaradi slabih prometnih povezav s

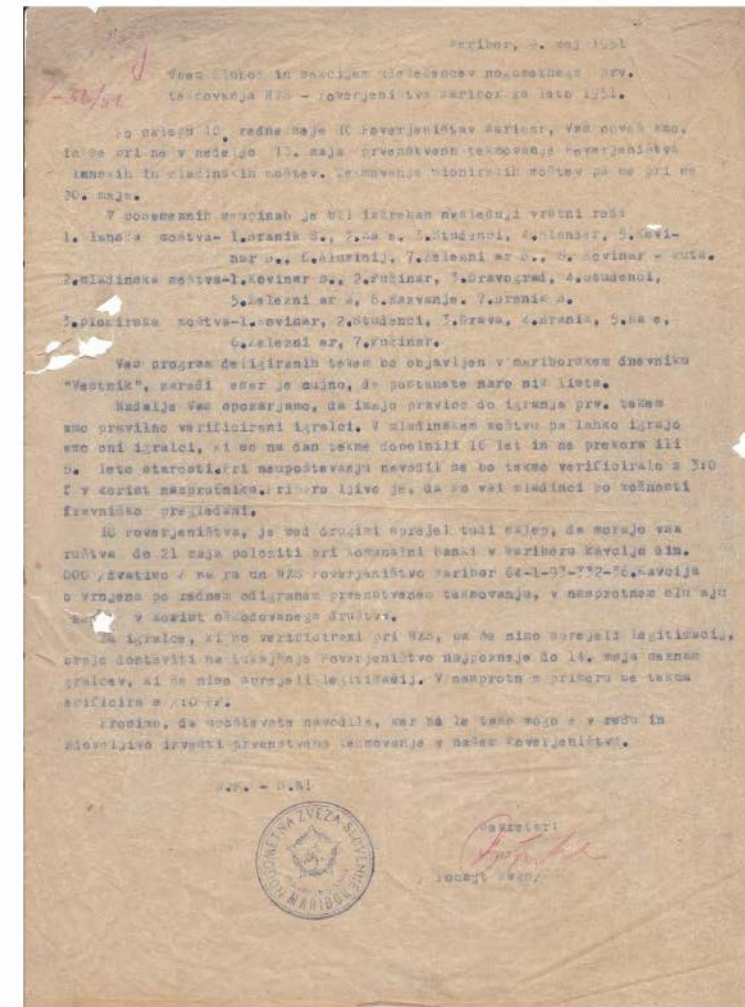
¹⁰ A. Vinkler, zasebni arhiv.

¹¹ Izjava M. Berlič, podatki posredovani avtorju, september 2009.
¹² A. Vinkler, zasebni arhiv.

Ptujem in Hajdino, kamor so hodili v šolo, preveč obremenjeni z učenjem in zato ne preveč aktivni. V klubu so se zato odločili, da ne bodo redno tekmovali. Tako je bilo v letih med 1950 in 1958, ko je klub začel uradno tekmovali v mariborski podzvezi.¹³ Velike težave so imeli tudi z vključevanjem novih članov, in to zlasti zato, ker se je večina zaposlenih na delo vsak dan vozila iz oddaljenih krajev.

Konec leta 1951 je potekal občni zbor ŠD Aluminij Strnišče. Zadnje dni pred občnim zborom je bilo precej živahno. Potekale so polemike o sestavi novega odbora ter o izbiri najboljšega mladince fizikulturnika in nogometaša leta 1951. Na večer občnega zbora so se sestali vsi prijatelji, člani in simpatizerji ŠD Aluminij. Ob določenem času je predsednik Franc Šnajder začel občni zbor ter pozdravil vse delegate množičnih organizacij.

Na žalost je bilo ugotovljeno, da Oblastni nogometni odbor v Mariboru ni poslal svojega delegata, čeprav je bil o tem pravočasno obveščen. Franc Šnajder se je za uspešno delo zahvalil vsem odbornikom in posebno poudaril požrtvovalnost prvega moštva v letu 1951, ki je v kratkem času uspešno tekmovalo za oblastno prvenstvo ter si priborilo prvo mesto na lestvici in s tem tudi mesto za vstop v 2. slovensko nogometno ligo. Po poročilih referentov sekcij je bilo ugotovljeno, da se posamezni referenti niso dovolj zavedali funkcij, ki so jih sprejeli. Razvidno je bilo, da je bila najbolj dejavna nogometna sekcija, ki je odigrala 23 prijateljskih in prvenstvenih tekem: 17 jih je končala v svojo korist, šest jih je izgubila, dve tekmi pa je igrala neodločeno. Razlika v golih je bila 91 : 35 v korist ŠD Aluminij. Naloge in obveze za naslednje leto so bile velike: izboljšati nogometno igrišče, zgraditi tekališče, prostor za odbojko in tenis.

51. Obvestilo Poverjeništvu Maribor, iz katerega je razvidna prva uradna tekmovalna sezona v zgodovini kluba.

52. Igralci ŠD Aluminij so se v petdesetih letih na tekmovalja vozili najprej s tovornim avtomobilom Praga, potem pa z avtobusom, ki je bil last TGA.

¹³ Izjava S. Muršec, podatki posredovani avtorju, junij 2010.

Obvezali so se, da bodo več pozornosti posvetili neaktivnim sekcijam in jih bolj podprli. Posebno pozornost so posvetili neaktivnosti lahkoatletske sekcije (v preteklosti je dosegala lepe rezultate), ki za treniranje ni imela primernih prostorov. To naj bi se spremenilo z dograditvijo fizikulturega stadiona ŠD Aluminij Strnišče. Po živahni debati o tem, kakšen naj bi bil kandidat za najboljšega mladina in nogometaša, je bil soglasno sprejet predlog, da mora dober mladinec biti dober delavec ali učenec in fizikulturik. Tako so za leto 1951 za najboljšega mladince izbrali fizikulturika Armanda Kureta, za najboljšega mladince nogometaša pa Petra Gegiča. Razdeljenih je bilo več nagrad. Stane Tonejc, Marjan Berlič in Vlado Hansel so prejeli plakete, Stejan Peršević in Štefan Dončec pa denarno nagrado. Pohvaljeni so bili učenci v gospodarstvu, ki so sodelovali v tekmovanju ob 10. obletnici JA in kot udarniki na fizikulturem stadionu.

Za častnega predsednika ŠD Aluminij je bil soglasno izvoljen član CK KPJ in minister Franc Leskošek. Ob zaključku občnega zbora so bile prebrane resolucije, ki so jih poslali Fizikulture zvezi Slovenije, Nogometni zvezi Slovenije in oblastnemu poverjeništvu Maribor. Igralci ŠD Aluminij so sezono 1951 igrali z dresi, ki niso bili oštevilčeni. Tako so na občnem zboru 19. novembra 1951 sklenili, da je potrebno dresе oštevilčiti. Številke so izdelali iz starih rjuh, katere so prišli krajevni delavci.¹⁵

V sezoni 1952 so igrali v mariborski podzvezni ligi. V začetnem kolu so osvojili prvo mesto in tako prehiteli ekipe Drave. Kot prvuvrščena ekipa so igrali dodatne kvalifikacije za vstop v drugo republiško ligo (prva slovenska nogometna liga). Prvo tekmo so igrali 31. avgusta 1952 s Postojno in izgubili z rezultatom 5 : 2, drugo kvalifikacijsko tekmo pa so imeli 7. septembra 1952 z ekipo Železničarja iz Gorice in jo prav tako izgubili z rezultatom 5 : 1. Ker pa se je slovenska nogometna liga konec leta reorganizirala, je moštvo nogometne sekcije ŠD Aluminij po spletu srečnih okoliščin spet vstopilo v drugo republiško ligo. Zapolniti je bilo treba vrzeli v vzhodni coni. Kvalifikacije so bile tako nepotrebne, klubu so povzročile le finančne stroške. Moštvo je bilo okrepljeno s hrvaškimi igralci (delavci iz Medžimurja), ki so prišli delati h Gradisu, potem pa so dobili službo v TGA.

Konec leta 1952 so na redni letni skupščini ŠD Aluminij predsedniški mandat podaljšali inženirju Francu Šnajderju, referent za nogometno sekcijo pa je postal Miha Pirnič. Po končani sezoni so nogometaši dobili mesečni dopust.¹⁶ V tekmovalnem delu še vedno ni bilo rešeno vprašanje trenerja in moštvo je še naprej vodil kapetan Marjan Berlič, ki je bil najstarejši in najizkušenejši. Po končanem prvenstvu denarja za trenerja še kar ni bilo dovolj, v zimskem premoru pa se je ekipa morala pripraviti za naslednjo sezono. Moštvo je naprej treniral Marjan Berlič, trener za mladince pa je postal Anton Kurilič. Izvolili so novega kapetana moštva, to je postal Vlado Hansel, namestnik kapetana pa je bil Anton Kurilič. Zimske priprave so poskušali kar najbolj izkoristiti. Ker niso imeli pomožnega igrišča, so iskali druge možnosti. Tako so pozimi trenirali v gozdu med srebrnimi bori, ker so bili posajeni lepo v vrstah in ker so bile gozdne površine dobro vzdrževane in čiste, gozd pa je preprečeval nabiranje snega.

Trenirali so tudi na Gradisovem igrišču ob žagi (naselje II), do koder so največkrat kar tekli. Kadar so bile snežne razmere nevzdržne, pa so trenirali v tovarni v skladišču boksita. Tako je bilo vse dotlej, dokler tovarna leta 1953 ni začela obratovati. Telovadbo, ki jo je vodil Franc Kolarič, so imeli v kino dvorani.¹⁷ Jeseni leta 1952 se je slovenska liga na predlog sodelujočih moštev reorganizirala; ekipe so namreč s tekmovanjem imele prevelike stroške. Tako v Sloveniji ni bilo več enotnega tekmovanja, do jeseni 1955 je potekalo v dveh skupinah, zahodni in vzhodni. Enotno tekmovanje v slovenski coni ligi so obudili v sezoni 1958/1959.

V sezoni 1952/53 je nogometna sekcija ŠD Aluminij tekmovala v drugi republiški ligi vzhod. Ekipa nogometne sekcije ŠD Aluminij je zasedla peto mesto od osmih in tako ostala v drugi republiški ligi vzhod. Na redni letni skupščini, ki je potekala 5. decembra 1952 v kino dvorani, so izvolili nov odbor društva za leto 1953.

Strnišče dne 27.XI.1951.

Odsek za notranje zadeve

Priloga

Predmet: Dovoljenje za obsejni pas.

Skupinske potevanje z kamionom nogometašev in sicer:

Ime in priimek	Številka	Registrirane številke	Ustanova	Drž.	Bival.	Posled.
1. Trop Edvard	P0280730	18726	Središče	Jug.	Strnišče	namešt.
2. Hansl Vlado	P0273718	30408	Brzevoč	"	"	"
3. Berlič Marjan	P0273701	30391	Ptuj	"	"	ključ.
4. Hodač Marjan	P0243001	91	Ptuj	"	"	mesoš.
5. Repič Janke	F	43539	Ptuj	"	"	mesoš.
6. Zupanc Milen	P0246532	4279	Ptuj	"	"	mesoš.
7. Černe Stane	P0070520	432/0-51	Ves v šč	"	"	električ.
8. Čedič Alojz	012725	89	M. Bobetov	"	"	delavec
9. Peršević Stejan	P0276306	14542	Češak	"	"	namešt.
10. Gegič Peter	P0257200	31490	Brzevoč	"	"	ključ.
11. Kuret Marjan	F		Mesina	"	"	elektr.
12. Kavčič Stanko	P0273718	30408	Frzgarake	"	"	namešt.
13. Pirnič Miha	P0245529	3216	B. Brestovc	"	"	namešt.
14. Brglez Vlado	P0273732	30442	Škafce	"	"	streljak
15. Dončec Štefan	P019740	3090	Željeznikar	"	"	namešt.
16. Hansl Zdenek	P0273854	30524	Ljutomer	"	"	učitelj.
17. Vauk Alojz	P0273818	30508	Budina	"	"	namešt.
18. Janke Jože	P0273576	30266	Ljubna	"	"	šolar

Zaključeno z zapisnico dne 18/11/1951/

Bart Leskošek - predsednik

Zaključeno s zapisnico dne 18. 11. 1951/

Referent: Marjan Berlič

Referent: Marjan Berlič

53. Seznam igralcev ŠD Aluminij.

¹⁵ Ptujski tednik, št. 50, letnik IV, 21. december 1951.

¹⁶ A. Vinkler, zasebni arhiv.

¹⁷ A. Vinkler, zasebni arhiv.

Od nedelje do nedelje

Beseda »Nogomet«

Plenum Nogometne zveze Jugoslavije je za nami. Naše bralce bo gotovo zanimalo, kakšno stališče so na plenumu zavzemali člani naše delegacije in kakšne uspehe so dosegli s svojimi predlogi.

Bojba na plenumu je bila ustmerjena v to, da bi se za nabrroj sprejel način tekmovanja, ki bi najbolj ustrezal. Zasluga naše delegacije je, da je prepričljivo dokazala, da je predlog Hajduka najbolj sprejemljiv, čeprav ima tudi ta določene slabosti. V razpravi so bili štirje predlogi, in sicer: da se zbirno prvenstvo 31. januarja po dvojnem sistemu na točke nepretrgano; tekmovanje za pokal; predlog Vardar, da se tekmovanje izvede v treh delih, spomladi 1952, jeseni 1952 ter se še spomladi 1953 ter spomladi predlog Hajduka, ki le bil na plenumu sprejet.

Prvi predlog, kiga je prvotno podpiral naš IO in je v bistvu najbolj pravičen, kina samo to slabo stvar, da je tekmovanje onemogočeno zaradi zime. Igralci bi bili razen tega tudi pretrujeni in bi se državna reprezentanca težko pripravila za olimpiado. O drugem predlogu — tekmovanje za pokal ni bilo izločeno, ker je nesmiseln in tekmovanje ne bi imelo privlačnosti te bi hkrati pomagalo na hoben republiške in druge zvezne lige. Tretji predlog je dal Vardar. O njem se je veliko razpravljalo in se je večina delegatov ogrevala zanj, vendar tudi ta ni prodir, ker bi tekmovanje tako trajalo eno leto in pol — nekaj posebnega. Temu predlogu je dodal eden delegatov hudomušno pripombe, da bi se tekmovanje po njem raztegnilo kot 30-letna vojna.

Hajdukov predlog pa je inel sprva malo prislušev. Po diskusiji, v kateri so sodelovali naši delegati in prikol, da je treba to vprašanje reševati v celoti in temeljito upoštevati tudi naše republiške klube kakor tudi klube II. zvezne lige, ne pa samo klube I. lige, se je tehnika obrnila v njegov prilog. Šele po našem prizadevanju in borbi za republiške pravke se je začela diskusija o tem važnem problemu. Delegati so spoznali, da je tako stališče popolnoma pravilno in so zato v nadaljnji diskusiji vse volj podpirali naš predlog ter ga nazadnje sprejeli z večino.

Plenum v Beogradu je imel obični red, diskusija je bila izborna in konstruktivna. Uspeh plenuma je rezultat vsestranske diskusije in bo za razvoj našega nogometa velikega pomena. Tak način dela bo spravi s poti vsa nerešena vprašanja v našem nogometnem življenju; po tej poti bo treba iti naprej.

Drugo važno vprašanje je

NOGOMET

Leto I - Stav. 12 | Ljubljana 21. novembra 1951 | Cena din 8-

Šestnajst izvoljenih

V metežu II. kola tekem za pokal FLRJ je omagalo še pet enajstoric iz I. in II. zvezne lige. — Mura je kot edini zastopnik Slovenije častno izgubila tekmo v Zagrebu

po članov I. in II. zvezne lige, in sicer: Vardar, Spartak, Napredak, Bokelj in Kvarner.

Edini slovenski zastopnik Mura je moral v Zagreb, kjer je bila premagana od Lokomotive, Kijub (temu so igralci Mure ugodno prvenstvo) in sicer: Vardar, Spartak, Napredak, Bokelj in Kvarner.

Še sedaj računati, kdo bo letošnji znagovalec tega pomembnega tekmovanja, Ber...

Ali bo Sloga vzdržala v nedeljo bo do konca ligo: Sloga — Železničar (Postojna)

Srečanja predzadnjega kola kvalifikacijskih tekem za vstop v I. republiško ligo sta se končali s pričakovanimi izidoma. Favorita obeh tekem Sloga in postojnski Železničar sta igrala doua in osvojila vsak po dva točki.

Sloga še ni dokončni zmagovalec. Odločena za to bo tekma med njo in Postojnčanji v zadnjem kolu. Če bi — demno — postojnski Železničar zmagal z rezultatom 2:0 bi lahko še vedno prehitel Slogo in postal prvi. Seveda so to računani na papirju, kako pa bo zares, bodo odločili igralci obeh ekip v nedeljo 25. z. na ljubljanskem igrišču.

Postojnski Železničar je doma z lahkelo odpravlil sibirski šerac Kovinarja s precej visokim rezultatom in si pridobil nekaj točk, ki mu bodo koristili, zakor računata sedaj. Kdo pa bo novi član republiške nogometne lige, honic izveduči šele prihodno nedeljo.

Rezultata tekem: Sloga : Proletarec 2:0 (1:0); Železničar : Kovinar 5:0 (3:0).

Do tedaj pa je stanje takole:

Sloga	5	4	10	11:2	7	
Železn. P.	5	3	11	15:6	7	
Kovinar	5	1	0	6:11	2	
Proletarec	5	1	0	4	6:17	2

KDO STA TA ČAS PRVI IN DRUGI V DOMAČI LIGI:

Ko-olan	20..53:29 26
Branik	20..49:30 23

Investicijske ugotovitve tekme 1951

13.V	Aluminij	Štuelenci	6:1
20.V	-	Klauder M.	3:1
27.V	-	Kovinar II	4:0
3.V	-	Kovinar Muta	7:1
10.V	-	Železnikar I	4:0
17.V	-	Branik II	5:2
2.IX	Aluminij	Štuelenci	14:0
9.IX	-	Klauder	8:1
16.IX	-	Kovinar II	3:0
23.IX	-	Železnikar	1:5
16.IX	-	Kovinar Muta	9:1
7.X	-	Branik II	4:0

Osnovni oblačni preskus ter ugotov v kvalifikacijskih tekmah za vstop v 1. slovensko ligo

25.X	Aluminij	SD Ledava	2:1
29.X	-	-	1:3

Automatski stopili v 1. d. ligo 14 tekem

NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE
IZVRŠNI ODBOR
Ljubljana, dne 21. 11. 1951.
Strnišče pri Prtaju.

V skladu s 13. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1951 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 14. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1951 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 15. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1951 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 16. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1951 odigrale naslednje tekme:

NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE
IZVRŠNI ODBOR
Ljubljana, dne 22. 8. 1952.
Strnišče.

V skladu s 13. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1952 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 14. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1952 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 15. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1952 odigrale naslednje tekme:

V skladu s 16. členom Statuta N. Z. S. Slovenije, ki določa, da se v prvi ligi odigraje 12 tekem, so se v sezoni 1952 odigrale naslednje tekme:

56. Kvalifikacije za vstop v drugo slovensko nogometno ligo.

57. Kvalifikacije za vstop v republiško nogometno ligo.

55. Seznam prvenstvenih nogometnih tekem, ki jih je v sezoni 1951 odigral Aluminij. Prva uradna tekma je bila 13. maja 1951 z mariborskim klubom Studenci. Evidenca vratarja Edvarda Tropa.

Sportna Družba
ALUMINIJ
Strnišče, dne 19. VII. 1952.

Dovoljenje
za potovanje za obmejni pas R A V N E na Koroškem

V svako odigrane prvenstvene nogometne tekme v podvezni ligi Mariborske dovoljuje sledočim tovarišem vstop v obmejni pas. Namenjeni kraj: Ravne na Koroškem.

1. Berlič Merjan	tehnik roj. 5. XII. 1921 v Ptujcu št. v. legit. 30311-1027701
2. Bedič Alojz	delavec " 8. VI. 1929 v Korošter " " 87-1 012735
3. Ruzl Vlado	namešt. " 12. XII. 1924 v Brezovci " " 30438-F 0273718
4. Kirbiš Jozef	šofer " 4. XI. 1917 v Brusarjev " " 5037-0586197
5. Krenjak Viktor	namešteneec 25. VII. 1924 v Ptujcu " " 5871-0243184
6. Trstenjak Ivan	namešteneec 4. VIII. 1898 v Zagrebu " " 5171-0245484 - P
7. Šket Drago	namešteneec 4. X. 1928 v Strnišču " " 1872-02260730
8. Merica Rudi	namešteneec 11. II. 1930 v Vrudenovci " " 14053-0 0094889
9. Maruš Franc	delavec 18. II. 1927 v Nečelišče " " 22828-2288136
10. Makovec Ana	gospodinja 9. IV. 1921 v Šelovci " " 11898-W 2295195
11. Vojnar Milan	delavec 15. I. 1915 v Strnišču " " 3239-F 0245542
12. Vojnar Marije	gospodinja 28. VII. 1916 v Ptujcu " " 3228-F 0245541
13. Berlič Jelka	" " 12. II. 1922 v Novičard " " 34402 - F 0273712
14. Berlič Janko	sin " 18. III. 1946 v Ptujcu " " " " "
15. Vojnar Milica	diškinja 7. IX. 1929 v Ptujcu " " " " "
16. Hanzel Zdenko	učitelj 26. XII. 1924 v Ljutomeru " " 30524 - F 02738
17. Berlič Bogi	namešteneec 19. X. 1916 v Celju " " P-0245518
18. Špenk Mirko	delavec 11. IX. 1930 v Čakovcu " " 5173-F 0135372
19. Šket Drago	delavec 25. VII. 1928 v Bankovcih " " 51423-0 0052340
20. Dončec Zefna	delavec 27. XII. 1931 v Šalinci " " 33528-90-K-12740
21. Hanzel Albin	namešteneec 12. VI. 1930 v Ptujcu " " 3868-F 0026178
22. Kurelič Ante	namešteneec 29. XI. 1928 v Spilju " " 160864-00728146
23. Muret Mario	delavec 19. VIII. 1953 v Pestru " " št. leg. 4789

Odgovorni član društva: MOJZER Milan
Št. f. 12/1952 - svoboda narodu!

za Sekretarja:
/ Trstenjak Ivan /

Kučera Anton, uradnik 17. 11. 1919, Maribor, 16248, F 0271922
Kučera Marija, žena 14. 10. 1919, Maribor, 9543, F 2492878

58. Ravne na Koroškem so še leta 1952 spadale v obmejni pas. Za potna tekmo je klub potreboval posebno skupinsko dovolilnico.

59. Ekipa ŠD Aluminij v Murski Soboti, kjer so 24. julija 1952 premagali NK Rakičan. Stojijo (z leve): Vlado Hansel, Edi Trop (vratar), Rudi Merica, Alojz Bedič, Albin Hansel, Anton Kuričič, Anton Kučera, Franc Marciuš, Marjan Berlič, Mirko Zaspas, Drago Šket, blagajnik ŠD Aluminij Milan Mojzer. Ta ista ekipa je igrala kvalifikacije za vstop v republiško ligo.

18 Obračun iz leta 1953. A. Vinkler, zasebni arhiv.

19 A. Vinkler, zasebni arhiv.

NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE

ZAPISNIK

o odigrani tekmi

med: Kovinar Štore (domaćini) in ŠD Aluminij (gostje)

Konačni rezultat: 7:1 Polčas: 1:1 Pričetek tekme: 19.4.1953

Vreme: 19.4.1953

POSTAVA MOŠTEV:

Domačini	Gost
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11

Kapetan: Edi Trop (domaćini) / Edvard Hudelist (gostje)

Sodnik: Martin Šlezak (domaćini)

Mej ali sodniški: 1 Franc Marciuš 2 Janko Repič

Delegat: Drago Fegeš

Gole so dosegli: Edi Trop (3), Franc Marciuš (2), Edvard Hudelist (1), Janko Repič (1)

Opozorilo: Igralci izključeni (gralci): Franc Marciuš (1), Janko Repič (1)

Število gledalcev (po približni oceni): 100 Število prisilnih vstopnic: 0

Cene vstopnic: 0 Bruto dohodek: 0

60. Zapisnik s prvenstvene nogometne tekme med Kovinar Štore in ŠD Aluminij, 19. 4. 1953.

NAJAVLJENA PRITOŽBA (ime kluba, ki vlogo pritožbo, vrzek pritožbe in podpis zastopnika kluba, ki vlogo pritožbo):

IZJAVA SODNIKA O PRITOŽBI:

PRIPOMBE DELEGATA (ocelroma sodnika pri prijateljski tekmi):

Priloga k zapisniku tekme med Kovinar Štore in ŠD Aluminij, 19.4.1953. Tekma je bila odigrana v 19.4.1953. ŠD Aluminij je dobil 7:1. Tekma je bila odigrana v 19.4.1953. ŠD Aluminij je dobil 7:1.

62. ŠD Aluminij - NK Kovinar Štore 7:1, dne 28. 9. 1952. Stojijo (z leve): Vlado Hansel, Edi Trop (vratar), Edvard Hudelist, Rudi Merica, Albin Hansel, Anton Kurilič, Anton Kučera, Mario Kuret, Drago Šket, Marjan Berič in Janko Repič.

61. ŠD Aluminij v sezoni 1953/54. Stojijo (z leve): Edi Trop (vratar), Franc Marciuš, Evald Hudelist, Anton Kurilič, Franc Kiraj, Vlado Hansel, Ivan Mošmonder, Janko Repič, Drago Fegeš, Marjan Berič, Mirko Zaspán, trener Martin Šlezak.

ŠPORTNO DRUŠTVO ALUMINIJ
NOGOMETNA SEKCIJA
KIDRIČEVO

Dne 30.4.1953.

SEZNAM ČLANOV SEKCIJE REGISTRIRANI PRI NZS LJUBLJANA.

1. Berič Marjan	roj. 5.12.1921.	
2. Gagič Peter	roj. 8.10.1929.	
3. Hansel Vlado	roj. 12.12.1924.	
4. Hansel Albin	roj. 9. 3.1929.	
5. Hansel Ljubo	roj. 8.11.1927.	v JLA
6. Kovačič Stanko	roj. 1. 1.1922.	
7. Kuret Marjan	roj. 14. 8.1933.	
8. Kučera Anton	roj. 27.12.1929.	
9. Kurilič Anton	roj. 29.11.1928.	
10. Trop Edvard	roj. 3.10.1928.	
11. Repič Janko	roj. 28.12.1925.	
12. Dončič Stefan	roj. 4.10.1931.	
13. Hodnik Marjan	roj. 10. 3.1929.	
14. Kosmina Anton	roj. 5.12.1933.	
15. Arnočič Rudi	roj. 19. 3.1919.	
16. Vazera Ivan	roj. 16. 7.1927.	
17. Magič Silvo	roj. 8. 8.1935.	
18. Fegeš Stanko	roj. 13.11.1934.	
19. Kuret Armand	roj. 19. 6.1930.	
20. Berlak Otmar	roj. 16. 3.1934.	
21. Marguš Slavko	roj. 19. 6.1934.	
22. Lekič Yekoalav	roj. 5. 6.1933.	
23. Marciuš Franc	roj. 10.11.1927.	
24. Mošmonder Ivan	roj. 14.10.1925.	
25. Gešperlin Stjepan	roj. 28. 6.1928.	
26. Zaspán Mirko	roj. 11. 9.1930.	
27. Javlin Franjo	roj. 17. 1.1925.	
28. Zeleznjak Stjepan	roj. 20.12.1928.	
29. Vabec Josip	roj. 5. 1.1930.	
30. Ketonja Franc	roj. 3.12.1931.	
31. Hudelist Evald	roj. 17. 5.1930.	

Vsi ostali člani naj se črtajo iz registraškega seznama, ker se več ne nahajajo v Kidričevu.

S.F.S.N.I

63. Seznam igralcev ŠD Aluminij za sezono 1952/53, 30. april 1953.

Zaradi reorganizacije je izpadla iz nadaljnega tekmovanja, v naslednji sezoni je sodelovala v nižji ligi.

Nogometna sekcija ŠD Aluminij je tako v sezoni 1955/56 nastopala v mariborski podzvezi (*mariborsko-celjska cona*). V mariborsko-celjski ligi je osvojila tretje mesto. Mladina iz Kidričevega je kazala veliko zanimanja za nogometno igro, kar je bilo povezano z uspehi članskega moštva. V tej sezoni je obstajalo eno prvo moštvo in dve drugi s 35 člani ter še dvoje pionirskih moštev s 25 člani. Igralci vseh moštev so vadili štirikrat tedensko. Mladinci, še zlasti pionirji, so imeli velike težave zaradi pomanjkanja opreme. Edino upanje za nabavo opreme so imeli v sindikalni organizaciji, da jim priskoči na pomoč.²⁰

Klub je še vedno nastopal v mariborski podzvezi (*mariborsko-celjska cona*). Sodelovalo je 12 moštev, pet iz mariborske in sedem iz celjske podzveze. Kot drugouvrščena ekipa so se udeležili dodatnih kvalifikacij za vstop v slovensko-hrvaško ligo (*mariborsko-varaždinsko-celjska cona*). Tokrat se v nadaljnje tekmovanje niso uvrstili po spletu srečnih naključij, temveč po rezultatu. Odigrati so morali dve kvalifikacijski tekmi z drugouvrščenim moštvom varaždinske podzveze NK Ivančica-Ivanec. Prvo srečanje so odigrali 4. avgusta 1957 in ga na domačem igrišču dobili s 5 : 1. Na drugem srečanju na Hrvaškem je zmagala ekipa NK Ivančica-Ivanec z rezultatom 6 : 3, vendar je bila tekma prekinjena zaradi vdora domačih navijačev na igrišče, zato je bilo treba odigrati še eno tekmo. To je bil 13-minutni podaljšek, ki so ga odigrali v Varaždinu. Zmagala je ekipa NK Aluminij z rezultatom 1 : 0 in se tako zaslužno uvrstila v višji rang tekmovanja. V tem letu je bila mariborsko-celjska liga razpuščena.

Po zasluženem napredovanju so v sezoni 1957/58 nastopali v zelo močni mariborsko-varaždinsko-celjski coni. V tem letu je klub precej nazadoval. Po končanem prvenstvu je bil na zadnjem mestu in se ni kvalificiral v novoustanovljeno slovensko ligo.

Konec leta 1957 je na Ptuj gostoval član prve zvezne nogometne lige Radnički iz Beograda. Z njim se je pomerila ekipa, sestavljena iz igralcev Aluminija in Drave, torej nekakšna reprezentanca Ptuja. Nastopili so: Hlebec (*Aluminij*), Mošmonder (*Aluminij*), Zaspan (*Aluminij*), Korda (*Aluminij*), Gorup (*Drava*), Letonja (*Drava*), Musić (*Drava*), Komel (*Drava*), Erhatic (*Drava*), Širec (*Drava*) in Herceg (*Drava*). Trenerja sta bila Anton Kurilič in Marjan Berlič. Ekipa Radničkega je igrala v naslednji postavi: Vidinič, Backović I, Ognjanović I, Rosić, Backović II, Ristič, Budja, Marković, Ognjanović II, Beti (*Petaković*), Vasiljevič. Trener gostujoče ekipe je bil Filipović. Ptujška »reprezentanca« si v tekmi s članom prve zvezne lige ni mnogo obetala. Za tekmo je bilo veliko zanimanje, in čeprav je ves dan deževalo, se je zbralo več kot 400 gledalcev. Radnički je imel od začetka do konca tekme na igrišču premoč in domači vratar (*Gorup*) je večkrat branil zelo nevarne strele gostujočih napadalcev. Gostje so bili tehnično boljše moštvo, za dobro igro sta bila pohvaljena Ristič in Ognjanović v napadu, ki je dosegel štiri zadetke. Gostje so zmagali z rezultatom 10 : 0. Pri kombinirani ekipi Ptuja vratar ni bil kriv za prejete zadetke, pohvaljen je bil Letonja v obrambi ter Erhatic v napadu. Tekmo je uspešno pripeljal do konca glavni sodnik Prejac.²¹

V spomladanskem delu sezone 1957/58 je bila 30. marca 1958 tekma Aluminij-Kladivar iz Celja. Aprila je bila tudi tekma, kjer sta igrali rezervni ekipi članov mariborsko-celjsko-varaždinske lige, ekipa Aluminija B in Drava B. » Zmagala je B ekipa Aluminija z visokim rezultatom 6 : 1. Moštvo Drave ni vzdržalo napadov Aluminija. Za moštvo Aluminija so igrali kandidati za prvo moštvo, ki pa še niso imeli pravice nastopa. Dobro je igral desni branilec, medtem pa igralec Erhatic (*nekdaj član Drave*) ni pokazal nič posebnega,« je poročal Tednik.²²

V sezoni 1958/59 so razpustili ljubljansko-primorsko in mariborsko-varaždinsko-celjsko cono ter ponovno obudili enotno tekmovanje v slovenski conski ligi. Zmagovalec te lige je za vstop v zvezno tekmovanje (*jugoslovanska druga liga*) igral v kvalifikacijah skupaj z zmagovalci conskih lig iz drugih republik in pokrajin. Slovenska moštva so imela za nasprotnike moštva iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Vojvodine. V jesenskem delu tekmovalne sezone je klub začel igrati v nižjem razredu v mariborski nogometni podzvezi. Ekipa se je morala boriti za obstanek, na koncu pa dosegla predzadnje, šesto mesto in obstala v ligi. Končni rezultat je bil posledica dejstva, da v klub niso pripeljali novih igralcev, ki bi lahko dvignili kakovost moštva, da bi bilo bolj konkurenčno. V tej sezoni je imel NK Aluminij B-moštvo, ki je nastopalo v drugem članskem razredu v mariborski skupini. Tekmovale so naslednje ekipe: Branik B, Rače, Maribor B, Poljčane in Aluminij B.²³

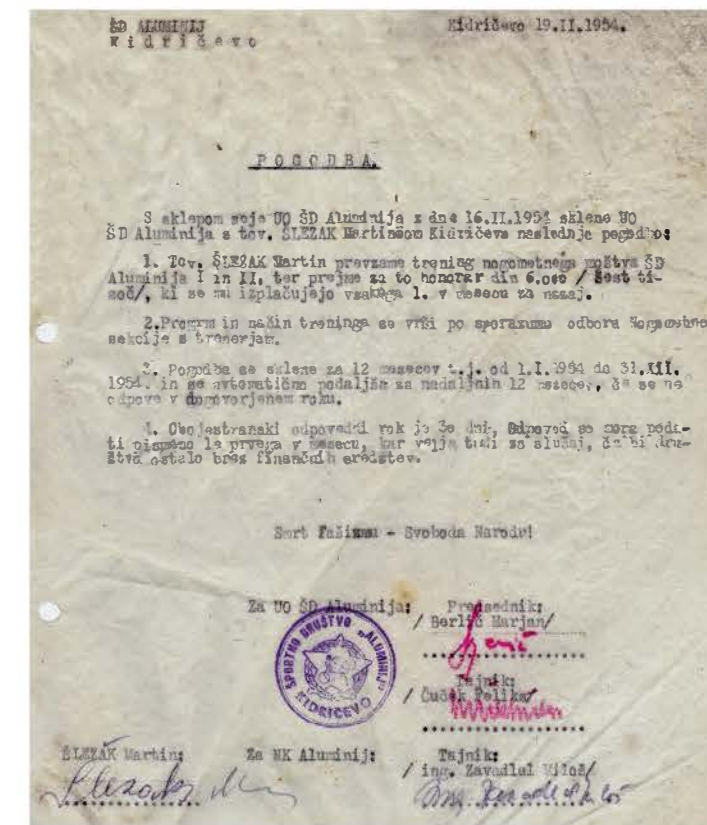
²⁰ Ptujski tednik, št. 13, letnik XI, 4. april, 1958.

²¹ J. Soršak, zasebni arhiv.

64. Ena izmed prvih žog, prvi nogometni dres ter nogometni čevlji nogometne sekcije ŠD Aluminij.

65. NK Aluminij, sezona 1955/56. Stojijo (z leve): Ivan Palič, Edi Trop (*vratar*), Jože Huzjan, Anton Kurilič, Janko Repič, Štefan Knaus, Mirko Zaspan. Čepijo (z leve): Alojz Hlebec, Ivan Mošmonder, Mario Kuret, Peter Gegić.

66. Pogodba med ŠD Aluminij in pivim uradnim trenerjem Martinom Šezakom leta 1954.

²⁰ Ptujski tednik, št. 7, letnik X, 22. februar 1957.

²¹ Ptujski tednik, št. 28, letnik X, 26. julij 1957.

Klub je imel v tem času 25 aktivnih članov, 25 registriranih pionirjev in 11 športnih delavcev. Imel je tudi mladinsko komisijo, ki je skrbel za podmladek. Člani pionirskega moštva so bili večinoma sinovi tovarniških delavcev in pionirji iz sosednjih vasi.

Pionirji NK Aluminij so se prvič udeležili uradnega nogometnega prvenstva v mariborski nogometni podzvezi. Ker je bil delavski kolektiv zelo mlad, sestavljen pretežno iz polkmečkega sloja, večinoma iz zaostalih predelov, kot so Haloze in Slovenske gorice, ki do vstopa v TGA oziroma naselitve v novem naselju sploh ni imel izkušenj s športno dejavnostjo, klub enostavno ni imel dovolj otrok.

Tako so le s težavo sestavili ekipo pionirjev, za ekipo mladincev pa tako ali tako ni bilo dovolj mladine. Za pionirje so tekmovali igralci: Franc Mertl, Bogoljub Hmelina, Mirko Špoljar, Jože Gojkovič, Jože Murata, Edi Vindiš, Vili Šoštar, Valter Valentan, Alojz Gojčič, Stanislav Artenjak, Ivan Pšajd, Franc Zorec, Franc Pernat, Srečko Muršec, Emil Verblač, Štefan Rozman, Franc Primožič in Hinko Vodusek.

Po reorganizaciji je v sezoni 1959/60 ekipa NK Aluminij nastopala v mariborski nogometni podzvezni ligi. Moštvo je bilo pomlajeno z nekaterimi mlajšimi igralci, ki pa še niso bili izkušeni za težke tekme, so pa s spodbudo in pomočjo starejših izkušenih igralcev z uspehom nadomestili manjkajoča mesta v ekipi. Tako so jesenski del prvenstva končali na tretjem mestu, kar je dalo vodstvu kluba

67. Pionirska ekipa NK Aluminij v Mariboru, november 1958. Stojijo (z leve): trener Jože Huzjan, Hinko Vodusek, Valter Valentan (vratar), Jože Murata, Edi Vindiš, Vili Šoštar, Emil Verblač, Jože Gojkovič, Štefan Rozman, Ivan Pšajd, Stanislav Artenjak, Franc Primožič.

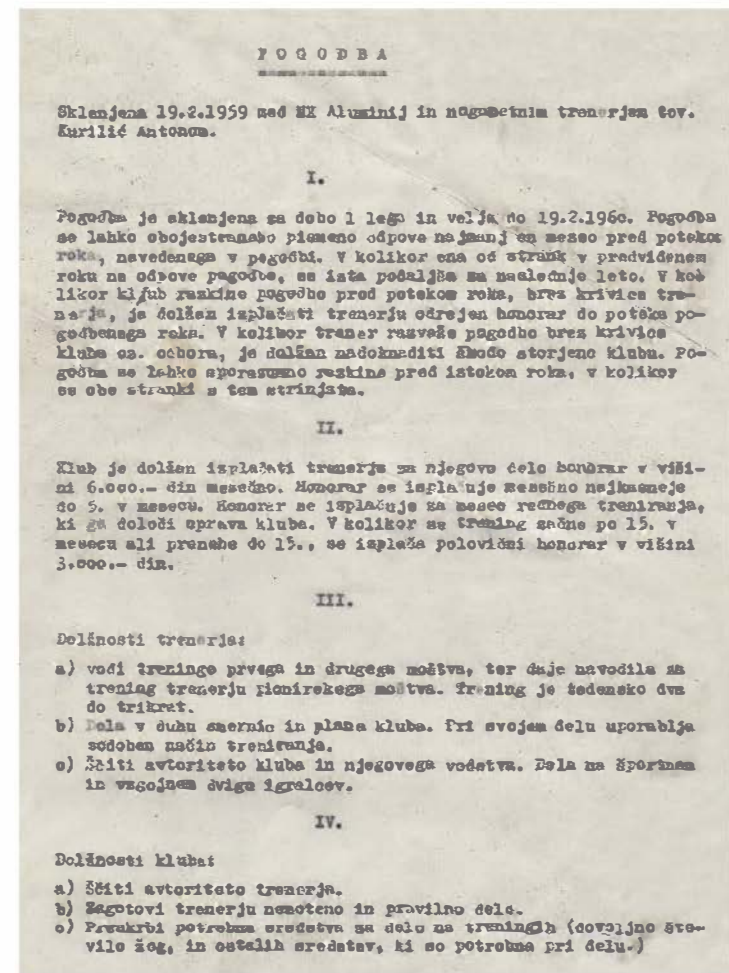
nov zagon. V počastitev dneva republike sta se na Ptuj srečali nogometni enajsterici Aluminija iz Kidričevega in domače Drave. Oba kluba sta v jesenskem delu prvenstva zasedla višja mesta v ligi in njuna igra je bila na primerni ravni. Ekipi sta nastopili v najmočnejših postavah, zato je bila igra v začetku precej izenačena. Tekma se je končala z neodločenim rezultatom 2 : 2, pred 300 gledalci pa jo je dobro sodil Pliberšek iz Maribora. V predtekmi sta se pomerili drugo moštvo Aluminija in sindikalna ekipa Tovarne avtoopreme. Tekma je bila izenačena in se je končala z neodločenim rezultatom 1 : 1.²⁴

Ker je zimski odmor trajal skoraj do sredine marca, so se v klubu odločili za redne treninge v odmoru, hkrati pa se je NK Aluminij prvič udeležil priprav na morju. Potekale so od 15. februarja do 1. marca 1960 v Crikvenici na Hrvaškem.

Rezultati tekem v MVC ligi 1957/58		Rezultati tekem v MVC ligi 1958/59	
18.11. Stoga : Aluminij	1:1 (0:0)	16.11. Aluminij : Stoga	0:0
22.11. Aluminij : Ptuj	1:1 (1:0)	21.11. Aluminij : Ptuj	0:0
24.11. Ptuj : Aluminij	3:0 (2:0)	26.11. Aluminij : Ptuj	3:0 (1:0)
28.11. Aluminij : Ptuj	2:1 (1:0)	30.11. Ptuj : Aluminij	1:1
3.12. Aluminij : Ptuj	2:1 (1:0)	4.12. Ptuj : Aluminij	2:0
7.12. Ptuj : Aluminij	1:1 (1:0)	11.12. Aluminij : Ptuj	2:0
14.12. Aluminij : Ptuj	5:0 (3:0) brez 11.12. Ptuj : Aluminij	18.12. Aluminij : Ptuj	2:4
18.12. Ptuj : Aluminij	0:2 (0:0)	25.12. Aluminij : Ptuj	3:0
22.12. Aluminij : Ptuj	4:3 (2:2)	29.12. Ptuj : Aluminij	2:0
29.12. Ptuj : Aluminij	3:0 (2:1)	31.12. Aluminij : Ptuj	1:1
31.12. Aluminij : Ptuj	2:0 (0:0)		

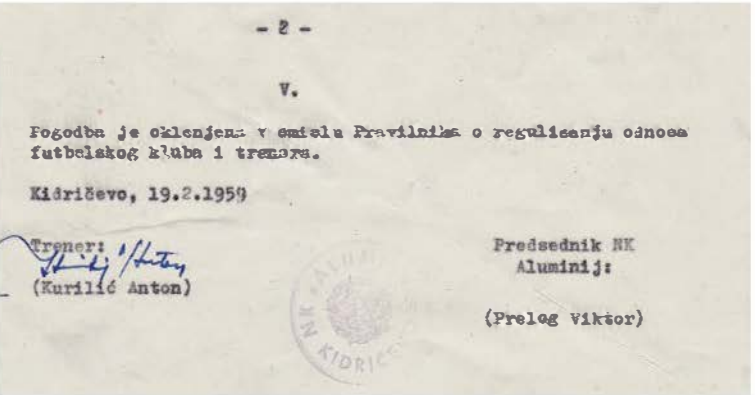
68. Rezultati nogometnih tekem NK Aluminij v MVC ligi. Evidenca vratarja Edvarda Tropa.

Odbor kluba je sklenil, da izbere določeno število igralcev prvega moštva, ki so potem odšli na priprave. To so bili: Edi Trop, Lovro Beranič, Drago Fegeš, Štefan Knaus, Štefan Jagarinec, Ivan Leskovar, Mario Kuret, Franjo Artenjak, Ivan Palfi, Ivan Kirbiš, Hinko Vodusek, Franjo Tkalčec, Franc Gerečnik, Mirko Ekselenski, Jože Soršak, Mirko Zaspán, Stane Goričan in Srečko Muršec. Moštvo NK Aluminij je po končanem prvenstvu osvojilo drugo mesto v Mariborski podzvezni ligi. Klub je k prvemu moštvu priključil prvo generacijo doma vzgojenih igralcev (*Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Srečko Muršec in Hinko Vodusek*), ki so kasneje igrali vidno vlogo. Po zakonu o društvih je moral imeti vsak klub (*društvo*) podporne člane, ki so prispevali finančna sredstva. Tej zahtevi so sledili tudi v NK Aluminij. Poskrbeti pa je bilo treba tudi za podmladek, zato je odbor sklenil, da se nadaljuje delo s pionirji, in se konec leta 1959 odločil, da ustanovi nogometno šolo za pionirje. Program nogometne šole so dobili pri NZJ. Sistem tekmovanja mladih moštev je bil takrat popolnoma drugačen od današnjega. Namesto današnjih 10 starostnih kategorij sta takrat nastopali samo pionirska in mladinska selekcija. Samo predstavljamo si lahko, kako velike so bile razlike med devet- in desetletnimi fantiči ter petnajstletnimi fanti, ki so takrat nastopali za isto ekipo. Vendar so v klubu vedno znova našli prave recepte.

69. Leta 1959 je NK Aluminij sklenil pogodbo z nogometnim trenerjem Antonom Kuriličem.

Leta 1959 so bili torej postavljeni zametki mladinske nogometne šole v Kidričevem. Drugo mesto in pomlajeno moštvo sta dala klubu nov zagon za sezono 1960/61 in nestrpnost so pričakovali začetek prvenstva. V tem obdobju je moštvo zapustilo nekaj izkušenih igralcev, od aktivnega igranja pa se je poslovil prvi vratar Edi Trop, ki je v klubu preživel deset nepozabnih let. Začetne ambicije kluba so bile nerealne, saj so precenili kakovost moštva. Na koncu je klub osvojil četrto mesto in željo po napredovanju je moral prestaviti na naslednja leta. Zaradi velikega zanimanja za nogomet na Dravsko-Ptujskem polju je nogometna sekcija ŠD Aluminij Kidričevo v sezoni 1960/61 organizirala in vodila nogometno tekmovanje vaških aktivov. Tekmovanje je potekalo na igrišču NK Aluminij v Kidričevem, razdeljeno pa je bilo na jesenski in spomladanski del. Lahko bi rekli, da so bili to začetki MNZ Ptuj. Igralci so nastopali bos ali v copatih. Za drese je poskrbel NK Aluminij. Tekmovali so naslednje ekipe: dva sindikalna nogometna aktiva, Aluminij Kidričevo in Tovarna avtoopreme Ptuj, in pet vaških nogometnih aktivov, in sicer Hajdina, Lovrenc na Dravskem polju, Prepolje, Zlatoličje in Kungota. Za sindikalno B-ekipo NK Aluminij so nastopali: Ivan Pšajd, Jože Turk, Vinko Plej, Jože Jagarinec, Dušan Jovič, Maks Danjko, Vili Vidovič, Stanko Goričan, Albin Špehonja, Mario Kuret, Jože Huzjan, Ivan Petrovič in Ivan Mazera.

70. Plakat NK Aluminij iz petdesetih let prejšnjega stoletja.

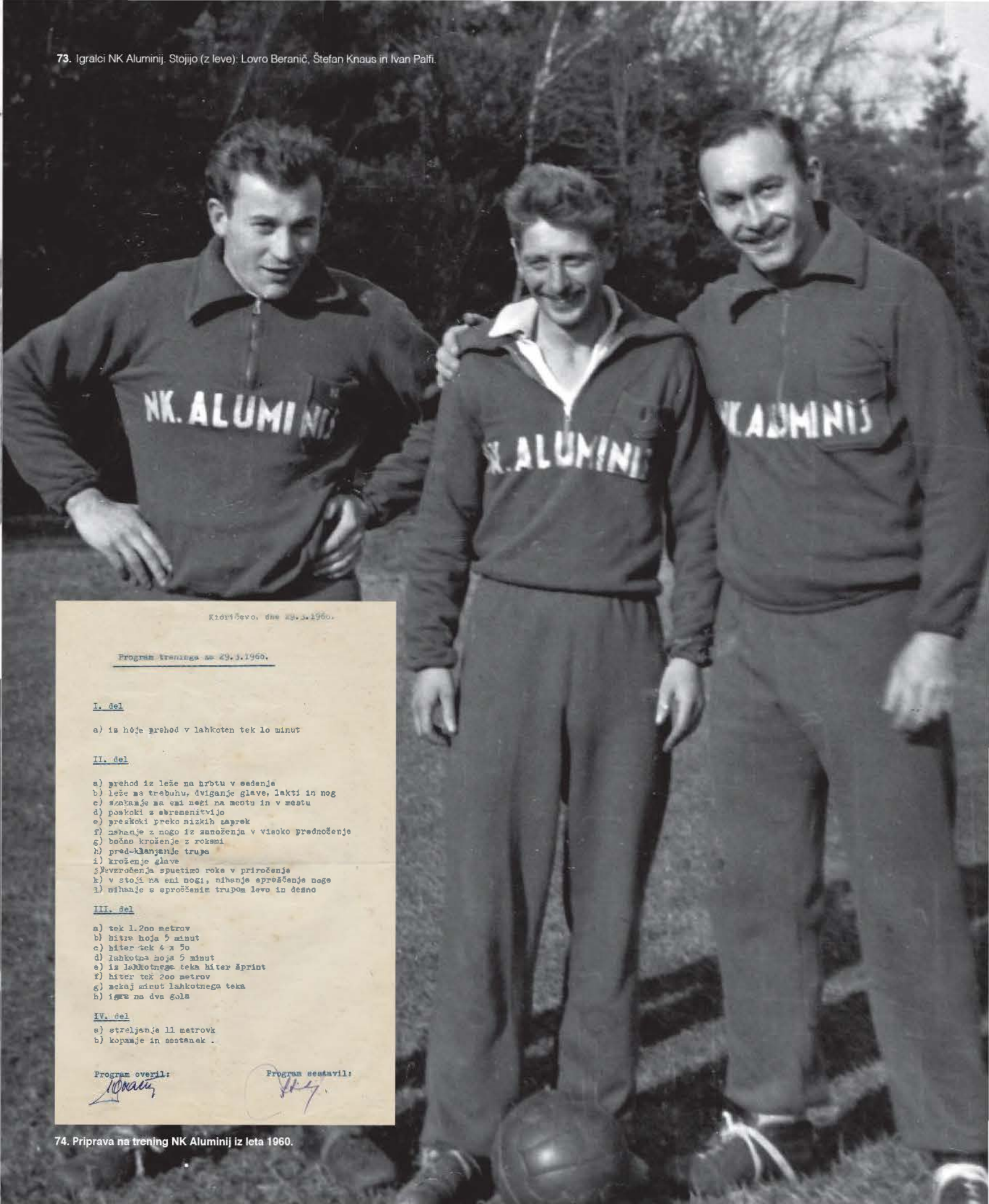

71. Igralci in odborniki NK Aluminija v Mañboru na igrišču NK Kovinar, 17. 5. 1958. NK Aluminij je zmagal z rezultatom 2:1. Stojijo (z leve): Alojz Vnuk, Franc Lončanč, Mirko Ekselenski, Ludvik Špehonja, Peter Gegič, Ivan Palfi, Edi Trop (vratar), Štefan Knaus, Stanko Feguš, trener Anton Kunčič, Janko Repič. Čepijo (z leve): Mirko Tkaličec, Matjaž Tibald, Ivan Mošmonder, Josip Jagarinc, Josip Blagovič.

72. NK Aluminij : NK Korotan Ravne na Koroškem 2 : 2, maj 1959. Stojijo (z leve): predsednik Viktor Prelog, trener Anton Kunčič, Ivan Palfi, Stanko Feguš, Armando Kuret, Edi Trop (vratar), Lovro Beranič, Mirko Ekselenski, Ludvik Špehonja, tajnik Franc Lončanč. Čepijo (z leve): Mirko Tkaličec, Josip Blagovič, Peter Gegič, Štefan Knaus, Mirko Zaspan.

73. Igralci NK Aluminij. Stojijo (z leve): Lovro Beranič, Štefan Knaus in Ivan Palfi.

Kislačevo, dne 29.3.1960.

Program treninga na 29.3.1960.

I. del

a) iz hoje prehod v lahkoten tek 10 minut

II. del

a) prehod iz leže na hrbtu v sedenje
 b) leže na trebuhu, dviganje glave, lakti in nog
 c) skakanje na eni noži na mestu in v mestu
 d) poskoki s sklenitvijo
 e) preskoki preko nizkih zaprek
 f) zahanje z nogo iz srančenja v visoko prednočenje
 g) bočno kroženje z rokmi
 h) pred-klanjanje trupa
 i) kroženje glave
 j) vzročenja spustimo roke v priročenje
 k) v stoji na eni noži, nihanje sprežanja noge
 l) nihanje s sproščanje trupca levo in desno

III. del

a) tek 1.200 metrov
 b) hitre hoje 5 minut
 c) hiter tek 4 x 50
 d) lahkotna hoje 5 minut
 e) iz lahkotnega teka hiter sprint
 f) hiter tek 200 metrov
 g) nekaj minut lahkotnega teka
 h) igra na dva gola

IV. del

a) streljanje 11 metrov
 b) kopanje in sestanek .

Program overil: *[Signature]* Program sestavil: *[Signature]*

74. Priprava na trening NK Aluminij iz leta 1960.

Nekoliko boljši rezultati in osvojitve tretjega mesta v sezoni 1961/62 v mariborski podzvezi so dali upanje za vzpon nogometa v Kidričevem. Po novi reorganizaciji tekmovalnega sistema v Sloveniji – ustanovitvi enotne slovenske lige ter druge slovenske lige vzhod in zahod – so bili Kidričani uvrščeni v vzhodno skupino druge lige.

V sezoni 1962/63 je bil sistem tekmovanja spet reorganiziran. Moštvo NK Aluminij je igralo v novoustanovljeni mariborsko-murskosoboški ligi vzhod. Že v prvi sezoni novonastale lige so »aluminijaši« osvojili prvo mesto ter si priborili kvalifikacije za enotno slovensko consko ligo (*prva slovenska nogometna liga*). Treninge sta vodila Anton Kurilič in Vlado Hansel, igralci so vadili trikrat tedensko. V ponedeljek so imeli kondicijski trening, v sredo tehnični trening, v petek pa navadno tekmo za trening. Trenerja sta imela na razpolago naslednje igralce: Krambergerja, Mesariča, Musiča, Markoviča, Kovača, Špehonjo, Teodoroviča, Pecikoziča, Gerečnika, Voduška, Zaspana, Soršaka, Muršca in Kureta.²⁵ Uvrstitev NK Aluminij v slovensko ligo je povzročila, da so se boljši igralci NK Drava preselili v Kidričevo. Imeli so boljše možnosti za trening, pa tudi po finančni plati se je kar precej poznalo. Na koncu sta se upravi klubov dogovorili, da je za regijo bolje, da nastopa en močnejši klub, ki ima za sabo tudi močnega sponzorja (*TGA*).²⁶ Kot prvak mariborsko-murskosoboške podzveze se je NK Aluminij pomeril z drugouvrščeno ekipo ljubljanske podzveze Savo iz Tacna pri Ljubljani. Na prvi tekmi v Kidričevem je bil obisk rekorden, saj se je zbralo okrog 800 gledalcev, ki so bili zelo živahni. Med njimi je bilo tudi veliko gledalcev s Ptuja. Domače moštvo je zmagalo z rezultatom 2 : 1, strelca za domače moštvo sta bila Čedomir Teodorovič in z enajstih metrov Ludvik Špehonja. Na povratni tekmi v Tacnu pa ni bilo zmagovalca, rezultat je bil 1 : 1. Po tej zmagi je nogometaše NK Aluminij čakala še ena kvalifikacijska tekma s Trzičem. Prvo tekmo so odigrali v Kidričevem, kjer se je zbralo nekoliko manj gledalcev kot na tekmi s Savo, prisotnih jih je bilo okrog 500. V sončnem in toplem vremenu so igralci NK Aluminij premagali Trzič kar s 5 : 0. Strelci za domače moštvo so bili Špehonja, Artenjak, dvakrat Kovač in Soršak. Na povratnem srečanju so prav tako slavili nogometaši NK Aluminij, in sicer z rezultatom 4 : 2, ter se tako zasluženo uvrstili v enotno slovensko consko ligo. Strelci za NK Aluminij so bili Mesarič, Muršec in dvakrat Špehonja.²⁷

Odbor tovarniškega sindikata je 29. julija 1963 povabil odbor NK Aluminij na sprejem, ki je bil v večernih urah v klubski sobi restavracije. Nanj je povabil tudi direktorja TGA inženirja Franja Grünfelda. Moštvo in odboru NK Aluminij je čestital tudi predsednik tovarniškega odbora sindikata Boris Solovjev, ker je ekipa izpolnila pogoje za vstop v slovensko consko ligo, hkrati pa jim je zaželel, da bi na ligaških tekmah še naprej dosegali uspehe. Za pozornost in čestitke se je sindikatu zahvalil član NK Aluminij Maks Jabločnik. Poudaril je, da bi moštvo in odbor težko dosegla take uspehe, če ju ne bi moralno in materialno podpiral kolektiv TGA z organi upravljanja in upravo.²⁸

Ko je NK Aluminij izpolnil pogoje za vstop v SNL, sta se njegovo vodstvo in moštvo dobro zavedala, da vstopata na težko preizkušnjo pred ves športni svet Slovenije in v odločilni boj za izpolnitev pogojev za prvenstvo SNI

75. Na kvalifikacijski tekmi v Trziču je NK Aluminij napredoval v prvo slovensko nogometno ligo. Stojijo (z leve): tehnični vodja Anton Kurilič, Mišo Kramberger (vratar), Saša Musič, Ciri Kovač, Hinko Vodušek, Franc Gerečnik (kapetan), Viktor Markovič, Ludvik Špehonja, Mari o Kuret, Lovro Mesarič, Stevo Lončarič (vratar), Rade Pecikozič. Čepijo (z leve): Mirko Zaspan, Jože Soršak, Srečko Muršec, Čedomir Teodorovič, Franjo Artenjak, manjka trener Vlado Hansel.

76. Mišo Kramberger na vratih NK Aluminija v Trziču.

Poleg velikega upanja na uspehe je bilo treba upoštevati sposobnosti nekaterih klubov v SNL, s katerimi se je bilo treba srečati na tekmah. V klubu so se zavedali, da bodo v SNL lahko uspeli le s trdim in požrtvovalnim bojem po primernem treningu.²⁸

Z vstopom v slovensko consko ligo (*1. SNL*) v sezoni 1963/64 se je klub okrepil tako finančno (*pomoč TGA*) kot igralsko. Kot novincu v ligi je klubu v prvi sezoni uspel obstanek in na koncu je med trinajstimi ekipami zasedel deveto mesto. Na začetku prvenstva so imeli težave v zvezi s prvim trenerjem članske ekipe. Ko je klub prišel v slovensko consko ligo si noben trener ni upal prevzeti te odgovornosti; spoštovanje, pomešano s strahom, je bilo preveliko, saj je bila Slovenska conska liga za ptujsko okolje pojem slovenskega nogometa. Po dolgem prepričevanju so odgovorni v klubu za prvega trenerja izbrali Antona Kuriliča, ki je bil pomočnik trenerju Laciju v prejšnji sezoni in je dobro poznal igralce.²⁹ Z uvrstitvijo članske ekipe v Slovensko consko ligo se je tudi mladinska ekipa Aluminija uvrstila v prvo Slovensko mladinsko ligo, ker so tako velevala pravila tekmovanja: z napredovanjem članske ekipe je napredovala tudi mladina. Mladinska ekipa Aluminija je igrala predtekmne pred tekmami članske ekipe.

NK Aluminij je 4. julija 1964 sprejel v goste ob proslavi za dan borca avstrijsko moštvo SC Prinzenndorf iz Rannersdorfa (Avstrija), ki je tako postalo prvo mednarodno moštvo, ki je gostovalo na stadionu v Kidričevem. Goste so v Mariboru sprejeli predstavniki Aluminija, nato so se skupaj odpravili proti Ptuj, kjer so bili tudi nastanjeni. V okviru kulturnega programa so si gostje ogledali znameniti Ptujski grad in grad na Borlu. Po končanem kulturnem programu sta se moštvi predstavili športnemu občinstvu. Moštvi sta se ob 17.15 predstavili okoli 1000 gledalcev, ki so jih burno pozdravili, posebej še, ko so jim gostje, ki so prejeli v dar nageljne od svojih gostiteljev, te poklonili in jih prešerno pozdravili. Gostje so se predstavili kot solidno moštvo dunajske lige, vendar razigranim igralcem Aluminija niso bili kos. S prvo mednarodno tekmo, ki jo je NK Aluminij odigral proti SC Prinzenndorf in zmagal s 6 : 2, je NK Aluminij zaključil svoj spomladanski program tekmovanja. Povratno srečanje z avstrijskim klubom je bilo v Rannersdorfu 16. avgusta 1964 v pripravljalnem obdobju na jesenska prvenstvena srečanja.

Dne 11. januarja 1964 je potekal letni občni zbor NK Aluminij. V lovski sobi restavracije (*menza*) se je zbralo 89 odbornikov, igralcev in somišljenikov kluba. Na predlog starega upravnega odbora je bil sprejet sklep o njegovi reorganizaciji in povečanju sestave. Predlogu za tako velik poseg v organizacijsko strukturo upravnega odbora je botrovalo dejstvo, da je naloga kluba odločno posegati v športno dogajanje v SNL, ne le opazovati od strani, zato je bil predlog soglasno sprejet.

Organizacijska shema upravnega odbora se je spremenila z uvedbo tehniških in organizacijskih referentov za vsako moštvo, izvolili pa so tudi zdravstvenega in propagandnega referenta. Tako je upravni odbor kluba štel 19 članov, katerih delo oziroma zadolžitve so bile točno določene. Namen reorganizacije je bil, da tudi mladinsko moštvo in pionirji dobijo svoje vodstvo, ki mora za njihov uspeh skrbeti skupaj s trenerji. Skrb za mladince in pionirje je bila poprej premajhna, zato tudi ni bilo uspeha. Usmeritev kluba je bila, da prvo moštvo zapolni iz vrst mladincev, ker se tako lahko naprej razvija.³¹

²⁵ A. Vinkler, zasebni arhiv.

²⁶ Izjava M. Kramberger, podatki posredovani avtorju, maj 2010.

²⁷ H. Vodušek, zasebni arhiv.

²⁸ Aluminij, 1963.

²⁹ Aluminij, 1963.

³⁰ Izjava F. Gerečnik, podatki posredovani avtorju, junij 2010.

³¹ Aluminij, 1964.

Klub je imel težave tudi z vročehrvnimi navijači, ki so včasih na nedovoljen način navijali za svoje delavske kolege. Eden takšnih dogodkov se je pripetil na domači tekmi med NK Aluminij in NK Sobota. Tekma je bila zaradi neredov navijačev prekinjena v 37. minuti, zaradi pritožbe NK Sobota pa odločena v korist gostov (3 : 0). NK Aluminij je tako izgubil dve težko pridobljeni točki.

Zaradi takih dogodkov je moral klub ogromne napore vlagati tudi v discipliniranje svojih navijačev.³² Septembra in oktobra je iz kluba odšlo šest igralcev prvega moštva. Nekaj jih je odšlo v JLA na služenje vojaškega roka, nekaj pa v Ljubljano na šolanje. Za igralce, ki so odšli v JLA, v klubu niso mogli narediti ničesar, ker je vodstvo kluba njihov odhod v JLA zavleklo do skrajnih meja. Pri igralcih, ki so odšli na šolanje v Ljubljano, pa je vodstvo kluba naložilo na skrajno nerazumevanje in neiskrenost. Nekateri igralci že pred koncem sezone pristali, da bodo igrali za NK Slovan, ne da bi o tem obvestili klub. Na veliko začudenje vodstva kluba je Hinko Vodušek na upravni odbor naslovil pisno prošnjo za izpisnico. Upravni odbor je bil dolžan dati izpisnico igralcem, ker je bil julij mesec, ko je bilo igralcem dovoljeno prehajati iz enega kluba v drugega. Hinko Vodušek je tako odšel v Ljubljano v NK Slovan, vendar se je po le nekaj mesecih vrnil v svoj matični klub NK Aluminij, ker je bilo demotivirano premočno.

Vodstvo kluba in igralci so tudi tako dobili prepovedane izkušnje, zato so se v sezono 1964/65 podali odločeni, da dosežejo odmevnejši rezultat in po možnosti napredujejo v

višji rang tekmovanja. Ni dosti manjkalo, da bi na koncu prvenstva osvojili prvo mesto, a so jim igralci Slovana v zadnjem kolu odvzeli naslov prvaka in tako razblinili sanje o napredovanju v drugo zvezno Jugoslovansko nogometno ligo. S pripravami za spomladanski del tekmovanja je klub začel že 4. januarja 1965. Da so te priprave lahko nemoteno in uspešno potekale, je upravni odbor NK Aluminij s šolskim odborom sklenil pogodbo o uporabi šolske telovadnice trikrat tedensko. Šolski odbor je napravil razpored uporabe telovadnice tako, da pri tem niso oškodovali šoleobvezne mladine in drugih društev.³³ Odnosi s sosednjimi nogometnimi klubi v tej sezoni so bili posebno poglavje. Uprava NK Aluminij je temu vprašanju posvečala veliko pozornosti, saj je hotela svojemu moštvu predvsem v pripravljalnem obdobju zagotoviti ustrezne tekme za trening. Posebno pereče je bilo vprašanje odnosov z NK Drava s Ptuja, saj napor upravnege odbora, da bi vzpostavili prijateljsko vzdušje, niso obradili zelenega uspeha. Z vsemi klubi iz Maribora, Celja, Čakovca in Varaždina je imela uprava kluba različne športne odnose, z vsemi temi klubi je NK Aluminij odigral prijateljske tekme doma in na njihovih igriščih. Nikdar ni bilo medsebojnih obračunavanj, vodstva klubov ali igralci niso nikoli zastopali moštva NK Aluminij. Prav to pa se je dosledno dogajalo na igrišču NK Drava na Ptuju. Uprava NK Aluminij je upravi ptujskega kluba dvakrat ponudila priložnost za ureditev odnosov, ki so bili vse prej kot normalni. Žogica za izboljšanje medsebojnih odnosov je bila torej pri upravi NK Drava,

saj so bili v upravi Aluminija prepričani, da se za ugled iste občine oba kluba borita na igrišču in ne v gostilniških kupčijah. Maja 1965 so se ob vseh nevšečnostih, ki so prihajale s Ptuja, pojavile še nevšečnosti v delavskem kolektivu tovarne.

O NK Aluminij so se širile različne govornice, predvsem o porabi finančnih sredstev, ki jih je klub nujno potreboval za svoje delovanje in tekmovanje v SCL. Predvsem so bili v klubu razočarani zaradi obrekovanja. Klub je vendarle zastopal barve svojega kolektiva, v njem so nastopali člani TGA, ki so redno delali na svojih delovnih mestih. Zaradi govoric so se v klubu odločili, da javno pojasnijo višino finančnih sredstev, ki jih klub potrebuje za delovanje. Aluminij je za sezono 1964/65 potreboval 8.680.000 dinarjev, kar ni bilo malo, bilo pa je potrebno. Od članarin in vstopnic je zbral 1.243.000 dinarjev, za razliko pa je prosil kolektiv; dotacija v višini 7.440.000 dinarjev mu je bila tudi odobrena. Za prevoze na nogometne tekme je bilo porabljenih 2.000.000 dinarjev, za nabavo rekvizitov 725.000 dinarjev, za vzdrževanje igrišča 720.000 dinarjev, za plačilo trenerja z dajatvami okrog 1.600.000 dinarjev, za zavarovanje 220.000 dinarjev, za potne stroške 375.000 dinarjev, za kritje stroškov sodnikov okrog 300.000 dinarjev, za stroške treningov pa 140.000 dinarjev. Tu pa so bili še drugi stroški: plačilo hišnika in dajatve, najemnina, kurjava, voda, reklame, potrošni material, hrana za igralce ob tekmah. Vsekakor je Aluminij upravičil porabljenih sredstev z lepimi tekmovalnimi uspehi, ki so bili v ponos slehernemu članu delovnega kolektiva.³⁴

V sezoni 1965/66 je bila ustanovljena enotna slovenska nogometna liga. Zmagovalec slovenskega prvenstva se je uvrstil neposredno v drugo jugoslovansko zvezno nogometno ligo. To leto je bilo za klub zelo uspešno, lahko bi rekli sanjsko.

Nekateri so sezono 1965/66 poimenovali kar »sezona NK Aluminij«. Najprej so osvojili pokal Slovenije, nato so postali republiški prvaki Slovenije in se kvalificirali v drugo jugoslovansko ligo. Nepoznan športni kolektiv je tako čez noč zrasel v vzorno športno institucijo, katere uspehi so bili iz dneva v dan odmevnejši. Fantom v belih majicah in rdečih hlačah – barvi simbolizirata aluminij in boksit ter TGA – je uspelo vzbuditi zanimanje športne javnosti. To je bil prvi korak k veliki afirmaciji.

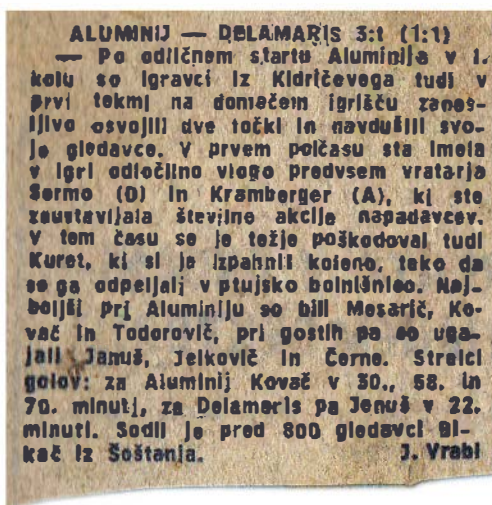
Na poti do finala pokalnega tekmovanja Slovenije so nogometaši NK Aluminij premagali ekipo Železničarja in Branika iz Maribora. Svoje delo so opravili z odliko. V finalu so se srečali s prvoligašem Olimpijo. Na stadionu v Šiški je bilo v oblačnem vremenu okrog 2000 gledalcev. Članska ekipa NK Aluminij je presenetljivo premagala Olimpijo z rezultatom 3 : 2. Strelca za NK Aluminij sta bila dvakrat Ivan Krnjič in Ludvik Špehonja. Dobili so pokal, ki ga je kapetanu Mesariču izročil član izvršnega odbora ZTK Slovenije A. Likovnik. V trajno last so dobili repliko prehodnega pokala. Kot pokalni prvaki Slovenije so se uvrstili med šestnajst najboljših moštev v tekmovanje za Titov pokal. To je bil še en velik uspeh »belih« iz Kidričevega, kot so jih takrat imenovali nogometni navdušenci.

77. Direktor TGA Franjo Grünfeld je v »menzi« pogostil nogometaše ob napredovanju v prvo slovensko nogometno ligo.

78. Mladinska ekipa NK Aluminij, ki je prvič nastopala v prvi Slovenski mladinski nogometni ligi od leta 1963 do 1966.

79. Tekma v 1. SNL z Delamarisom iz Izole.

80. Prva značka NK Aluminij, ki je bila izdelana 1964.

81. Utrinek s prve mednarodne nogometne tekme med NK Aluminij in avstrijskim SC Prinsendorf, 4. julij 1964.

Tekmovanje v Titovem pokalu pa se je končalo že v prvem krogu, ko je NK Aluminij v Osijeku izgubil z ekipo Slavonije z rezultatom 4 : 0 in tako izpadel iz nadaljnega tekmovanja. Leta 1947 je bilo ustanovljeno tekmovanje za prehodni nogometni pokal Jugoslavije, darilo maršala Tita.

Takrat se je prvič zgodilo, da je tekmovanje zajemalo vse klube v državi ne glede na njihovo kakovost, zaradi česar se je hitro utrnilo in postalo tradicionalno. Zaradi posebnih tekmovalnih določil je bilo še posebej privlačno tudi za kakovostno slabša moštva. Igrali so po sistemu na izpadanje, vsaka tekma je bila odločilnega pomena. Med seboj so tekmovala moštva iz nižjih in najvišjih skupin, tako da se je zgodilo, da so manj znana moštva premagovala že renomirane ekipe, zato so bile tekme vznemirljive in borbene. Tekmovanje je bilo leta 1952 preurejeno. Do tega leta boljša moštva niso sodelovala v prvem, množičnem delu tekmovanja, ki je potekalo po republikah, temveč so se avtomatično vključevala v zaključni drugi del. Od leta 1952 pa so se vključevala moštva I. in II. zvezne lige že v tekmovanju v republiškem merilu, v finalu pa so sodelovali najboljši iz posameznih republik po posebnem ključu. Našo republiko je v finalnem delu zastopal zmagovalac v republiškem delu tekmovanja z izjemo leta 1962, ko sta nas zastopali dve moštvi, NK Maribor in NK Olimpija.³⁵

NK Aluminij se je za prvaka Slovenije v nogometu za sezono 1965/66 boril pred domačo publiko na tekni proti NK Rudar iz Trbovelj, ki je igrišče zapustil visoko poražen, rezultat je bil kar 5 : 0. S to zmago kolo pred koncem si je NK Aluminij priboril pravico do kvalifikacij za vstop v 2. jugoslovansko zvezno nogometno ligo. Moštvo NK Aluminij je bilo sestavljeno iz delavcev TGA in štirih študentov. Disciplinirano je izpolnjevalo naloge tehničnega vodstva in trenerja, kar jim je skupaj z znanjem in borbenostjo prineslo ta pomembni uspeh.³⁶

V kvalifikacijah za vstop v drugo jugoslovansko zvezno ligo vzhod se je NK Aluminij pomeril z zagrebškim Metalcem. Prvo srečanje obeh ekip je bilo v Kidričevem, kjer so pred okoli 2000 gledalci nogometaši NK Aluminija zmagali z rezultatom 3 : 1. Strelca za domače moštvo sta bila Ivan Krnjič (*dvakrat*) in Srečko Muršec. Tako je Aluminij z dvema goloma prednosti odpotoval v Zagreb. V Zagrebu je na igrišču Trešnjevke (*tako imenovani Grabi*) pred okoli 1800 gledalci spet slavil NK Aluminij z rezultatom 3 : 2. Strelca sta bila Ivan Krnjič (*spet dvakrat*) in Ludvik Špehonja. Nogometaši iz Kidričevega so tako v dveh kvalifikacijskih srečanjih z ekipo Metalca iz Zagreba zabeležili zmago s skupnim rezultatom 6 : 3 in se zasluženo uvrstili v zahodno skupino druge jugoslovanske zvezne nogometne lige.³⁷

Teden dni pred koncem prvenstva je bil Aluminij teoretično in praktično najboljše amatersko moštvo v Sloveniji. Toda pot do tega ni bila lahka. Ni dosti manjkalo, da bi jim naslov spet kdo odvzel tako rekoč v zadnjem hipu. Za uspehe so bili v precejšnji meri zaslužni prizadevni odborniki s tehničnim vodjem in trenerjem na čelu. NK Aluminij je imel moštvo, sestavljeno povsem iz domačih igralcev, ki so bili disciplinirani in uigrani. Nogometni klub je bil takrat uradno tretja najboljša nogometna skupnost v Sloveniji. Z vstopom v drugo ligo je NK Aluminij podpisal polprofesionalne pogodbe z več igralci. To so bili vratarji Maks Božank, Rudolf Bračič, Mihael Kramberger ter igralci Drago Knežević, Ivan Krnjič, Života Marković, Lovro Mesarič, Mišo Milosavljevič, Srečko Muršec, Anton Satler, Ludvik Špehonja, Hinko Vodušek, Boris Bukvič, Dragan Grbavac, Bojan Klemenčič, Mile Krnjič, Krešo Mlinarič, Vitomir Sovrovič, Štefan Tolič in Ljubo Zec.

82. Replika prehodnega pokala Republike Slovenije za pokalno nogometno tekmovanje.

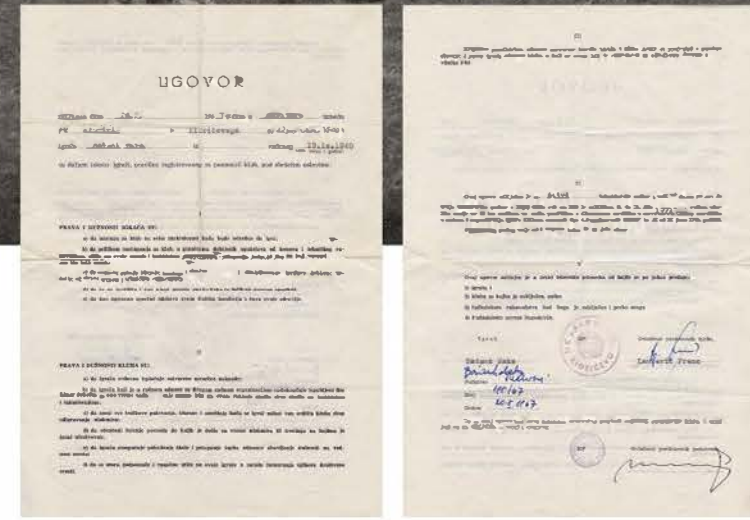
83. Stavni listek Jugoslovanske loterije, na katerem je bila v ponudbi tudi telena med NK Aluminij in NK Slavonija Osijek.

JUGOSLOVANSKA TALON 205105								
9. O I. SPORTEŠKA PROGNOZA KOMBINACIJE 200 GINARA								
27. 9. 1966. O SPORTEŠKA PROGNOZA								
9 TAKMIČARSKIH PAROVA								
TAKMIČAR 1	TAKMIČAR 2	I	II	III	IV	V	VI	VII
1. HAJDUK — DINAMO		1102						
2. TREPČA — CRVENA ZVEZDA		2238						
3. SUTJESKA — OFK BEOGRAD		2212						
4. BIAČKA — VARDAR		2222						
5. ŽELJEZNIČAR (S) — SREM		1111						
6. ŠKOBODA (T) — ALADOST (S. P.)		1111						
7. ALUMINIJ (Kidrič) — SLAVONIJA (O)		2110						
8. ZADAR — ISTRAN		1111						
9. NAPOLI — MILAN		0220						

SVAKI LISTIČ JE BESPLATAN. BOK ZA PRIGOVOR JE 5. S. 1966.

120 AUTOMOBILA „ZASTAVA 1500“ — FIČE
24 AUTOMOBILA „ZASTAVA 1900“

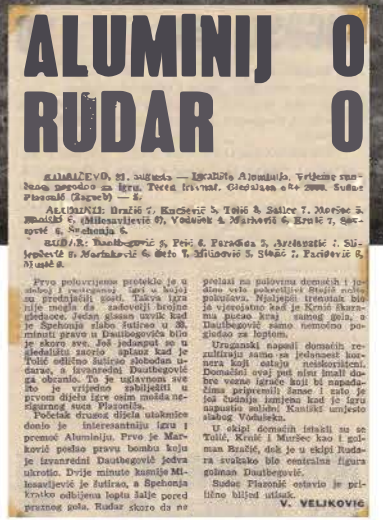
84. Nogometno moštvo Aluminija, pokalni prvak Slovenije v sezoni 1965/66. Stojijo (z leve): trener Anton Kurilič, Lovro Mesarič, Rudolf Bračič (vratar), Ivan Krnjič, Života Marković, Hinko Vodušek, Stane Loboda, Ludvik Špehonja, Franc Gerečnik, Srečko Muršec, Drago Knežević, Milan Emeršič, Mišo Milosavljevič, Anton Tkalec, Čedomir Teodorovič, Maks Božank (vratar).

85. Pogodba med NK Aluminij in igralcem Maksom Božankom.

86. Novica o zmagi NK Aluminij nad Olimpijo, ko je klub postal republiški prvak v tekmovanju za prehodni pokal maršala Tita

87. Prva tekma v 2. JNL z ekipo Rudar Kakanj.

Igralci, ki niso podpisali pogodb, pa so bili: Franc Lipavšek, Stane Loboda, Viktor Markovič, Ilija Mitrovič, Vlado Plajnshek, Čedomir Teodorovič in Anton Tkalec. Kljub podpisanim pogodbam so bili igralci zaposleni v TGA. S tem si je klub zagotovil, da so lahko zadržali igralce za najmanj leto dni oziroma za toliko časa, kolikor so določili v pogodbi. Klub je imel tudi tako imenovani »črni fond«, iz katerega je mimo predpisov nogometne zveze plačeval igralce. Na ta način so prikrivali profesionalizem. V sredo, 18. maja 1966, je bila v Celju odigrana nogometna tekma med amaterskima reprezentancama Slovenije in Hrvaške. Srečanje je odločalo o finalistu medrepubliškega amaterskega nogometa. V predtekmi najbolj masovnega

nogometnega tekmovanja za pokal Jugoslavije (*Titov pokal*) sta se srečali reprezentanci Slovenije in Srbije. Moštvo Slovenije si je to čast priborilo z zmago nad zelo dobrim moštvom Hrvaške, čeprav je le-ta veljala za velikega favorita. Rezultat 3 : 1 je bil odraz dobre in zrele igre slovenske reprezentance. Barve Slovenije je takrat zastopalo pet igralcev NK Aluminija: Muršec, Vodušek, Markovič, Krnjič in Špehonja. Igralci so dostojno zastopali Aluminij v izbrani enajsterici Slovenije. Ostri in natančni strelci Markoviča so Sloveniji zagotovili zmago, Muršec pa je bil najboljši mož na igrišču in je popolnoma onemogočil desno krilo in udarno silo Hrvaške amaterske reprezentance. Ostali trije igralci so se dobro vklopili v moštvo in tudi delno pripomogli k zmagi Slovenije.³⁸

³⁵ Stepišnik, D. (1970). *50 let ustanovitve prve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem*.
³⁶ Aluminij, 1966.
³⁷ Č. Teodorovič, zasebni arhiv.

³⁸ Tednik, št. 21, letnik XIX, 27. maj 1966.

Sezono **1966/67** so v drugi ligi začeli več kot uspešno, saj je Aluminij veljal za eno največjih presenečenj. Imeli so zelo uigrano ekipo še iz slovenske lige, okrepljeno s tremi ali štirimi kakovostnimi igralci, in brez težav so se kosali z drugimi moštvii. V juniju 1966 je bilo v Kidričevem športno srečanje ob dnevu mladosti. Že po tradiciji so se ob pomembnejših praznikih v medsebojnih bojih pomerili nogometaši Aluminija in garnizija JLA s Ptuja. Ta srečanja so se razširila na druge športe in med seboj so tekmovali tudi odbojkarji, strelci in šahisti obeh ekip. To leto je bilo srečanje na treh »frontah«, tekmovali so nogometaši, odbojkarji in strelci. V odbojki je zanesljivo zmagala ekipa JLA z rezultatom 3 : 0. Strelci TGA so slavili zmago 918 : 818; najboljši posameznik je bil Pšajd iz ekipe TGA s 150 krogi. V nogometnem srečanju je po težki in precej izenačeni igri zmagal Aluminij s 4 : 2.⁸⁹

V tem času je vse družbeno dogajanje v Kidričevem potekalo na fizkulturnem stadionu in še na dveh pomembnih točkah, v restavraciji, ki so jo Kidričani imenovali menza, in v samskem domu (*»domu ljubavi«*). Objekta sta bila med seboj povezana, saj samski dom ni imel kuhinje in gostilne. Stanovalci v samskem domu so se precej menjali, še zlasti pozimi, ko so morebitne prazne postelje zasedli tudi delavci iz oddaljenih in odročnih krajev. Pritisk se je še povečal, če so v TGA začeli kaj graditi ali rekonstruirati, prav pa je prišel tudi dijakom in študentom v času obvezne počitniške prakse. Dom je bil najbolj zaseden takrat, ko je v Kidričevem začel cveteti nogomet oziroma ko je NK Aluminij leta 1966 postal republiški in pokalni prvak in ko se je nato uvrstil v 2. jugoslovansko zvezno nogometno ligo. To je bil čas, ko je TGA imel veliko denarja in ko v domu skorajda ni bilo več slišati slovenščine, saj so posredno ali neposredno »uvožili« okrog 60 aktivnih in potencialnih nogometašev iz drugih jugoslovanskih republik.

88. Mišo Kramberger in Maks Božank, vratarja, ki sta zaznamovala uspehe NK Aluminij v desetletju od 1960 do 1970.

⁸⁹ Tednik, št. 22, letnik XIX, 3. junij 1966.

89. Republiški prvaki Slovenije za leto 1965/66. Stojijo (z leve): tehnični vodja Janko Repič, Rudolf Bračič (vratar), Viktor Markovič, Hinko Vodušek, Ivan Krnjič, Anton Satler, Lovro Mesarič, Života Markovič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), trener Anton Kurilič. Čepijo (z leve): Srečko Muršec, Ilija Mitrovič, Drago Knežević, Čedomir Teodorovič, Anton Tkalec, Vlado Plajnshek, Mišo Milosavljevič, manjka Stane Lobošla, ki je bil tedaj poškolovan.

V šestdesetih letih so »uvoženim« igralcem prebivalci Kidričevega nadeli ime »kuferaši«. Kuferas je bil nogometaš, ki je »priromal« v Kidričevo s kovčkom ali torbo v roki.⁴⁰

V Kidričevem danes nimamo več samskega doma, saj so mu v osemdesetih letih preteklega stoletja spremenili namembnost: predelan je bil v največji družinski blok, kar jih je naselju.⁴¹

Samski dom je bil tudi hotel za gostujoče ekipe iz 2. jugoslovanske lige, ki so bile vezane na javni prevoz z vlakom. Te ekipe so že dan pred tekmo prenočile v samskem domu, prehrana zanje pa je bila organizirana v »menzi«, do katere so se velikokrat sprehodili.⁴² V tej sezoni je bil v Kidričevem velik nogometni dogodek. Na zadnji tekmi v jesenskem delu prvenstva v 2. jugoslovanski ligi je bila odigrana tekma med slovenskima ligašema Aluminijem in Mariborom. V Kidričevem in okolici je bilo zanimanje za tekmo izjemno, takšnega do takrat v Kidričevem še ni bilo. Stadiona v Kidričevem še ni obiskalo toliko vročekrvnih gledalcev. Derbi je privabil rekordno število ljudi; časopisi navajajo različne številke, od 4000 do 6000 gledalcev, realno pa naj bi jih bilo okrog 5000. Pred začetkom srečanja se je stadion spremenil v pravi manifest privržencev obeh moštev. Dolga kolona gledalcev, »oboroženih« z različnimi transparenti, ropotuljami in instrumenti, se je komaj razvrstila na pretesnem stadionu. Odpreti so morali celo dodatni vhod za vzhodno tribuno, kar se do tedaj še ni zgodilo. To tribuno so zasedli privrženci NK Aluminij.

Domači gledalci, ki niso dobili vstopnic, so si na vzhodnem delu igrišča za ograjo naredili improvizirane sedeže na drevesih in tako nemoteno spremljali težko pričakovan derbi. Maribor je veljal za favorita, čeprav Aluminij takrat v jesenskem delu prvenstva na domačih tleh še ni doživel poraza. Na koncu je na težkem, deloma s snegom pokritem igrišču popolnoma zaslužno zmagal Maribor z

rezultatom 3 : 1. Edini gol za Aluminij je dosegel Ludvik Špehonja. »Beli« iz Kidričevega, kot so jih takrat imenovali, so tako izgubili prvo srečanje na domačem igrišču.⁴³

Za to obdobje je bilo značilno, da so se igralci nenehno menjavali, tako da so imeli trenerji težko delo pri sestavi moštva. Prav nenehni prihodi igralcev iz drugih republik so povzročali, da se je kohezivnost ekipe iz tekme v tekmo rušila, saj so v ospredje prihajali interesi posameznikov.⁴⁴

Maratonsko prvenstvo 2. lige zahod se je za ekipo NK Aluminij končalo zelo uspešno. Fantje v belo-rdečih dresih so se vpisali na 11. mesto lestvice 2. lige. Široka športna javnost je spoznala še en dober športni kolektiv in malo je bilo ljudi, ki niso vedeli, kdo je NK Aluminij in čigav klub je to. Po izredno uspešnem jesenskem delu (*18 osvojenih točk in samo en poraz na domačem igrišču*) je prišla sušna pomlad. Počivajoč na jesenskih lovoričah, so popustili skoraj vsi iz »belega« tabora. Tako se je zgodilo, da so zadnje tri ali štiri tekme odločale o usodi NK Aluminij. »Belim« je uspelo, čeprav so bili brez nekaterih ključnih igralcev in z nekaj rekonvalescenti v moštvu. Premagali so Famos (z 2 : 0) in neposrednega tekmeca Segesto (z 1 : 0), s čimer so si zagotovili drugoligaški status. Najboljši strelci v prvenstvu je bil Ludvik Špehonja, ki je dosegel 14 golov. Sledili so mu Krnjič (6), Sovrovič in Tolič (5), Kaniški (3), Knežević (2); er Milosavljevič, Markovič, Muršec in Petkovič (*Borovo, avtogol; 1*).⁴⁵

Vstop v drugo jugoslovansko nogometno ligo je v Kidričevem povzročil pravo nogometno evforijo tako med mladimi kot starejšimi. Omeniti velja zanimivost iz tega obdobja: med mladimi v Kidričevem se je spontano formirala nogometna »divja« liga. Mladina je stvar vzela zelo resno, izdelali so si celo prave izkaznice. Ker nekateri niso imeli svojih slik, so jih izrezali iz šolskih spominskih slik.

90. Pred odhodom na tekmo. NK Aluminij je na tekme po Jugoslaviji potoval tudi z vlakom.

91. Derbi med Aluminijem in Mariborom, 11. december 1966.

⁴⁰ Izjava, A. Vinkler, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

⁴¹ *Kraj prišlekov, Rajko Topolovec, 2002.*

⁴² Izjava, A. Vinkler, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

⁴³ H. Vodušek, zasebni arhiv.

⁴⁴ Izjava, I. Krnjič, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

⁴⁵ Aluminij, 1967.

Med seboj so tekmovali bloki, saj je v vsakem bloku takrat živel veliko otrok. Igralci so tudi prestopali iz ekipe v ekipo, tako kot to danes počnejo pravi profesionalci, vendar so bile nagrade za prestopne simbolične, na primer sadje, sladice in podobno. Ta, za mladino resna liga je trajala približno tri leta. Iz nje je kasneje izšlo dosti dobrih igralcev, ki so se nogomet naučili igrati na ulici, pozneje pa so zaigrali za člansko moštvo NK Aluminij. Mladi so bili tudi navdušeni obiskovalci nogometnih tekem in organizirano so navijali za NK Aluminij. Med njimi se je zelo angažiral Drago Zorec, ki se je izkazal z izvirnimi idejami za izdelavo navijaških rekvizitov (*transparentov*). Svojo nadarjenost je pokazal s poslikavanjem tekstila, kar je kasneje dodobra izkoristil na svoji podjetniški poti.

Kot izseljenec je v Avstraliji patentiral 12-barvni tiskarski proces MCP (*multy colour process*), s katerim je zaslovel in si tako zagotovil brezskrbno življenje.⁴⁸ V sezoni 1967/68, v drugem delu prvenstva, so se začele pojavljati finančne težave, ki so postajale velika ovira za nadaljnje tekmovanje. Vedno bolj nezadovoljni so bili tudi igralci, ki niso dobivali plač in premij. Čeprav so »aluminijaši« osvojili zadnje mesto, so ostali v ligi, ker je bila liga v sezoni 1968/69 reorganizirana. Nogometna zveza Jugoslavije je namreč leta 1968 na redni letni skupščini v Skopju sprejela sklep, da se prva jugoslovanska nogometna liga razširi s 16 na 18 klubov in da se namesto dveh formirajo štiri skupine druge nogometne lige.

V vsaki skupini je nastopalo 16 klubov, torej je v drugi ligi tekmovalo 64 klubov. Ker je imel klub v prejšnji sezoni ogromne finančne težave (*»profesionalni« igralci, dolga potovanja in z njimi povezani stroški*), se je postavljalo vprašanje, ali naj klub še naprej nastopa v drugi jugoslovanski zvezni nogometni ligi. Funkcionarji NK Aluminij so za pomoč prosili predsednika občine Ptuj in predsednika ZTK Ptuj. Odločili so se, da Ptuj in Kidričevo morata imeti drugoligaša in da nikakor ne pride v poštev, da bi NK Aluminij odstopil od tekmovanja. Klub je dobil prepotrebna finančna sredstva in se je lahko v miru začel pripravljati na novo sezono. Toda takšna odločitev ni obetala svetle prihodnosti kluba in je ogrožala njegov obstoj.

Julija 1968 so na zasedanju Nogometne zveze Slovenije razpravljali o predlogih za nove kandidate iz Slovenije za drugo zvezno ligo. Predsednika Aluminija Franca Hojnika je na sestanku začudilo mnenje predstavnikov zveze in posameznih klubov, ki so poudarjali, da se Aluminij tega tekmovanja ne more udeležiti, ker v Kidričevem niso doma športniki itd. Takšno natolcevanje je predsednika razburilo, in ker zaradi številnih govornikov ni prišel do besede, je sejo protestno zapustil. Takšno ravnanje je bilo po mnenju predsednika NK Aluminij zelo čudno, predvsem zato, ker je na vsak način hotel v drugi ligi videti NK Klavdivar iz Celja, ki je pred leti tekmovanje v tej ligi zapustil zelo nečastno. V Kidričevem so bili zaradi tega zelo razočarani.

⁴⁸ Izjava, A. Vinkler, podatki posredovani avtorju, maj 2009. Izjava, D. Zorec, podatki posredovani avtorju, september 2012.

92. Ekipe NK Aluminij v drugi jugoslovanski nogometni ligi v sezoni 1968/69. Stojijo v zgornji vrsti (z leve): Vitomir Sovrovič, Edvard Šoštaric (vratar), Dragan Grbac, Ivan Krnjič. V srednji vrsti (z leve): Hinko Vodušek, Ludvik Špehonja, Srečko Muršec. Čepijo (z leve): Žvota Markovič, Josip Kaniški, Miroslav Slavkovič, Drago Knežević.

93. Utrinek z nogometne tekme v Hrastnici, med NK Famos in NK Aluminij, 4. 12. 1968.

Svetla točka je bila ta, da jim je mesto v drugi zvezni ligi priznavala Nogometna zveza Jugoslavije, ki je bila nadrejena Nogometni zvezi Slovenije. Zato so kljub vsemu mirno pričakovali nadaljevanje tekmovanja.⁴⁷ Kljub vsem peripetijam je Aluminij v sezoni **1968/69** spet tekmoval v drugi jugoslovanski ligi, toda na žalost vseh Kidričanov in ljubiteljev kluba je osvojil zadnje mesto in izpadel v enotno slovensko ligo, kjer je igral v naslednji sezoni. Nogomet v Kidričevem se je znašel v nezavidljivem položaju. Pokazalo se je, da za delovanje močnega športnega kolektiva ni dovolj samo dovolj finančnih sredstev, enako pomembni sta tudi tradicija in podpora okolja. V Kidričevem so se sicer trudili, da bi z različnimi akcijami ustvarili ustrezno podporo, kar jim je deloma tudi uspelo.

Toda pokazalo se je, da Kidričevo ob veliki tovarni aluminija le nima vseh možnosti za vzdrževanje profesionalnega nogometnega kluba za daljše obdobje.

Tako je prišla na dan rešitev: nogometna kluba Aluminij in Drava se združita pod enotnim imenom in še naprej tekmuje v konkurencah. Za nov klub naj bi potem skrbel vsa občina (*Ptuj*) in ne le en kolektiv (*TGA*) kot za Aluminij. Predlog je bil proti pričakovanjem dobro sprejet, podprli so ga tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Toda do združitve nikoli ni prišlo, saj se uprava NK Aluminij ni zadovoljila zgolj z obljubami. Klub je novo sezono začel, saj mu je bila obljubljena denarna pomoč s Ptuja, ki pa je ni bilo. Tako je težave kluba še naprej reševala le Tovarna glinice in aluminija iz Kidričevega. Da z nogometom v Kidričevem ni vse v redu, je bilo jasno že pred to sezono.

Že pozen začetek priprav na novo sezono ni obetal nič dobrega. Kljub temu je trenerju Sovroviču, ki je prevzel treniranje v novi sezoni, uspelo pripraviti za prvenstvo kar solidno ekipo, ki je presenetila z uspehi doma in na tujem.

Po prvih uspehih pa so nogometaše iz Kidričevega zadele prve težave. Poškodbi Mesariča in Voduška sta močno vplivali na kakovost igre. Tako je bil Mesarič prisiljen obesiti nogometne čevlje na klin in se posloviti od nogometa zaradi poškodbe meniskusa. Vodušek pa je le okrevaj, tako da je lahko igral naprej. Toda slabih novic v Kidričevem še ni bilo konec. Grbavac in Kaniški, standardna igralca, sta odšla na služenje vojaškega roka, druga dva, Milosavljevič in Slavkovič, pa sta dobila prepoved igranja zaradi nešportnega vedenja.

Trenerju tako ni preostalo drugega, kot da je aktiviral že pozabljene igralce ter nekaj mladincev. To moštvo ni bilo kos nobenemu nasprotniku in je v zadnjih tekmah doživelo precej težkih porazov. Ker pa je med igralci vladala tudi nedisciplinarnost, je na koncu trener Sovrovič odstopil. To in prazna blagajna sta prisilila upravni odbor, da je sklical izredni občni zbor nogometnega kluba,

na katerem naj bi se odločili o nadaljnji usodi nogometa v Kidričevem.⁴⁸ Po izpadu iz druge jugoslovanske lige je moštvo zapustilo mnogo dobrih igralcev, menjala sta se tudi trener in vodstvo. Klub se je znašel v nezavidljivem položaju, saj pred začetkom prvenstva še niso mogli sestaviti moštva za tekmovalje v sezoni **1969/70**. Problem so rešili tako, da so se v klub vrnili posojeni igralci, ki so igrali pri NK Drava.

Leto so zaznamovale velike finančne težave v delovanju kluba in s tem povezano nezadovoljstvo igralcev, kar se je odražalo tudi na rezultatih. Poseben problem uprave je bil odnos do domačih igralcev, saj je bilo javno znano, da so tuji prejemali mnogo več sredstev kot domačini, z odnosom pa si tega niso zaslužili. Vsem težavam navkljub pa je bil klub spet blizu uvrstitvi v drugo jugoslovansko ligo, na koncu je zasedel tretje mesto za prekmurskima prvoligašema Muro in Nafto.

⁴⁷ Tednik, št. 30, letnik XXI, 2. avgust 1968.

⁴⁸ Tednik, št. 45, letnik XXI, 15. november 1968.

94. Stolček in v TGA narejen aluminijast megafon sta bila obvezna rekvizita v drugi jugoslovanski nogometni ligi.

95. Igralci pred muzejem v Jajcu v Bosni in Hercegovini.

LEOTAR 2 (0) ALUMINIJ 1 (0)

TREBINJE, 2. aprila — Gradski stadion. Gledalaca oko 2000. Teren dobar.
STRIJELCI: 0:1 — Spehonia (70), 1:1 — Milošević (78), 2:1 — Hamersmit (80)
LEOTAR: Susić, Bokanjić, Ovtčina, Medović, Bračić, Pešar, Hamersmit, Hebib, Milošević, Šarić, Vučković
ALUMINIJ: Šošarić, Grbavac, Šatler, Toljić, Mursić, Kaniški, Vodušek, Milosavljević, Kraljić, Sovrović, Spehonia

Očekivanja domaćih ljubitelja no ometa da će domaći protiv gostiju iz Kidričeva sigurno, već u prvom minutu riješiti susret u svoju korist nisu se obilježila. Leotar je danas igrao kako može i zna. Izgledao je da će domaći već u početnim minutama skršiti sve nade gostiju, ali to je bila varka.

Istini za volju treba reći da su se siloviti jurili domaćih smjelujući jedan za drugim, ali to nije bilo dovoljno da se postigne vodstvo.

Prvih 10-15 minuta izrazite premoći i faula za domaće propale su. To je bilo dovoljno da se postigne sorkana domaćih obana Aluminija sredi i ne primi gol. Navali igrači gostiju — Sovrović, Kraljić, Spehonia i ostali nisu bili, međutim, opasni po vratara domaćih, koji ustvari i nije imao mnogo posla u prvom dijelu utakmice.

Nastavak susreta bio je, ustvari, gorila samog početka. Domaći su još silovitije navali i abili protivnika u kazneni prostor, ali odlični vratar Šošarić, a ponekad i greda, nisu dali lopti u mrežu.

Zanimljivo se dogodilo u 70. minuti, kada je Spehonia preko štrcalog Šušća poslao vodstvo za goste. Ali radost gostiju iz Kidričeva nije bila dugoročna. Jer su domaći osam minuta kasnije preko Miloševića uspjeli izjednačiti. Prilika nastavlja, kada Šušć i ostali napravili strahovitu kuiva pred golom Šošarića, mnogi su mislili u mrežu i slobodni vratnici, pa igra bila 9 minuta prekinuta.

I kada su svi očekivali da će susret završiti bez odluke, Hamers-

96. Tekma, ki ostaja v spominu: Aluminij : Leotar iz Trebinja, 2. april 1967.

V Trebinju: Sporni zadetek v 90. minuti Aluminij – Leotar 1:2 (0:0)

Strelci: Milošević v 78. in Hamersmit v 90. minuti za Leotar, za Aluminij pa Spehonia v 70. minuti; sodnik Petrovič (Tuzla).

LEOTAR: Susić, Bokanjić, Ovtčina, Medović, Rapčič, Pešar, Hamersmit, Hebib, Milošević, Šarić, Vučković.
ALUMINIJ: Šošarić, Grbavac, Šatler, Toljić, Mursić, Kaniški, Vodušek, Milosavljević, Kraljić, Sovrović, Spehonia.

Često je Kidričevega so se v Trebinju odločili za obrambo tiskilo. Ta im je v celoti tudi uspela. Poleg tega pa jim je uspelo, da so v osam izmed številnih protinapadov prvi zatresli mrežo. Zakon pa jim je športna sreča obrnila hrbet in jih 20 sekund pred koncem tekme popolnoma zapustila, saj so v zadnjih trenutkih domaćih dosegli svoj zmagoviti zadetek. Če smo že pri priložnostih, potem moramo zapisati tiste za Leotar v 17. in 22. minuti, ki pa sta ostali nezkorišteni. Domačinom predvsem ni ustrezala visoka igra njihovih igralcev, ki so s tem zapravljali tempo in priložnosti.

KAJ NAM JE PO TEKMI POGEDAL TEHNIČNI VODJA ALUMINIJA? A. REPIČ: »Podožeo kot pri Mariboru nam je krojil asedo pristranski sodnik, ki je podajal laktno kor za hit minute. Pomnimam, da smo prejeli drugi zadetek v zadnji sekun i igre. Igralci

Aluminija so ugodno presenetili, predvsem zaradi uveljavite in borbene igre. Povedi smo v 20 minuti, oalo so pa v 78. minuti domačini izenačili. Naj že omenim, da igra ni bila ostra, samo mojim varovancem je žal, da niso odoseli vsaj točke. Zares škodale kot smo se izvedeli, je tehn čni vodja Rapčič po končan tekmi z Leotarjem vofil prihožo zaradi pristranskega sojenja in kršenja materialnih pravil.

LEOTAR 2 (0)
ALUMINIJ 1 (0)

Kolikor: 5:3 za Leotar. Gradski stadion. Teren: poročan za igrar. Igrake: svetlano. Gledalci: 2000. Sodnik: Petrovič (Tuzla).
LEOTAR: Susić, Bokanjić, Ovtčina, Medović, Rapčič, Pešar, Hamersmit, Hebib, Milošević, Šarić, Vučković.
ALUMINIJ: Šošarić, Grbavac, Šatler, Toljić, Mursić, Kaniški, Vodušek, Milosavljević, Kraljić, Sovrović, Spehonia.

Trebinje (Z. Zdravica). — Proste veonit slabe in nezgodne igre igre Leotar je od mrežo laktno srušil. Golovi v poslednjih minutah utro uspeho do v svoj kazenski svetlo igralnik dva meta bole A. PRILEBEVIČ

20 sekund pred koncem

Aluminij dobil gol — 1:2, ko je Leotar že obupal

TREBINJE, 2. aprila — Na stadionu Poljice je v Leotar pred približno 2000 gledalci pomerila Aluminija iz Kidričevega 2:1 (0:0). Gol za domaćine sta dosegla Milošević v 78. in Hamersmit v 90. min. Sodni je Petrovič (T).

LEOTAR: Susić, Bokanjić, Ovtčina, Medović, Bračić, Pešar, Hamersmit, Hebib, Milošević, Šarić (Šarić), Vučković.
ALUMINIJ: Šošarić, Grbavac, Šatler, Toljić, Mursić, Kaniški, Vodušek, Milosavljević, Kraljić, Sovrović, Spehonia.

Gostje iz Kidričeva so začeli ko neodgovornosti a tem, kar ko dosegli v Trebinju. Dobroten del tekme so nazirali uspešno vrnili napred do mašinov in porih celo prvi dosegli kar gol. Koncu nato pa jim je športna sreča obrnila hrbet, popolnoma pa jih je zapustila 20 sekund pred koncem, ko so domačini dosegli zmagoviti zadetek.

97. Športna oprema NK Aluminij v 2. Jugoslovanski nogometni ligi.

98. NK Aluminij, sezona 1968/69. Stojijo (z leve): Maks Božank (vratar), Drago Grbavac, Srećko Muršec, Anton Tkalec, Lovro Mesarič, Branko Filipovič, Vojko Velčkovič (vratar). Čepijo (z leve): Žvota Milosavljevič, Josip Kaniški, Miroslav Slavkovič, Franjo Vrbanec, Ludvik Spehonia, Marjan Vrabi, Hinko Vodušek.

NEREGULARNI GOLOVI

VODSTVO I IGRACI ALUMINIJA IZ KIDRIČEVA DOGRČENI DOGAJAJIMA I U TREBINJU

KIDRIČEVO, 4. aprila — Vodstvo puta nogometna Aluminija kao i svi igralci sporečni su osim što se dogodilo u nedelju u Trebinju na utakmici Leotar — Aluminij. Svi isliše da su ova gola koje je postigao Leotar — neregularni.

Ko to nam je nakon povratka iz Trebinja rekao trener Aluminija Kurilić: — Aluminij u Trebinju igrao je 30 minuta, a Leotar 70. Igrači Aluminija su bili u potpunosti nezainteresirani za utakmicu. Igrači Aluminija su bili u potpunosti nezainteresirani za utakmicu. Igrači Aluminija su bili u potpunosti nezainteresirani za utakmicu.

Srušili got

TREBINJE, 3. aprila — Susret je obilovao neočekivanim momentima. Najprije je domaćin jurio na gol Aluminija, stvarao prilike a da bi jedan kontranapad od ekipe iz Kidričeva donio vodstvo gostiju. Domaćina je pravo taj zgoditak bio injekeja.

Nakon 0:1 saigrali su u paklenom tempu i stvarali neopisive gužve pred vratima Šošarića. Kad izjednačenja, koje je uslijedilo u 78. minuti, mnogo igrača našlo se u mreži i pri tome pod njihovim teretom pukla je vratnica na голу. Susret je bio prekinut osam minuta.

Gosti su se uporne branili sve do posljednjih sekunda utakmice, i kada je već izgledalo da će Aluminij osvojiti bod iz Trebinja Hamersmit je uskorom iz Bajline postigao gol i tomli i drugi vrlo važan bod svojoj momčadi. Susret je inače bio više uzbuđljiv no kvalitetan.

Zaradi nezainteresiranosti vodstva in slabe organizacije ni bilo več mogoče sestaviti dobrega kadra. Tovarna TGA je v tem obdobju zmanjšala finančno podporo klubu, posledica tega pa je bila oslabitev igrskega kadra.⁴⁹

Naselje Kidričevo II, v lokalni skupnosti bolj znano kot »taborišče«, je imelo v sedemdesetih letih 20. stoletja svoj nogometni klub, ki se je imenoval Kidričevo II. Klub je bil svojevrsten fenomen. Mladi, željni nogometa in v NK Aluminij odpisani, so se odločili, da ustanovijo svoj klub. Ustanovili so mladinsko organizacijo, imeli so svoj prostor, kjer so se dobivali, vendar so ga kasneje izgubili, zato so se začeli sestajati pri posameznikih na prostem. Nogometni klub Kidričevo je celih deset let tekmoval v občinski nogometni ligi Ptuj. Ves čas svojega obstoja se je ubadal z različnimi problemi, predvsem s finančnimi. Nekatera društva v okolici so dobivala finančno podporo. Te so bili na začetku deležni tudi nogometaši iz naselja II, vendar potem niso dobili več nikakršnih dotacij. Sodniške stroške, žoge in druge rekvizite so poravnali iz svojega žepa.

Na tekme so se odpravljali z lastnim prevozom, toda avtomobile je imelo le nekaj posameznikov, ki so na eno gostovanje morali peljati večkrat, da je lahko nastopila celotna ekipa. Ti fantje so bili v pravem pomenu besede rekreativci.

Leta 1980 mladinska organizacija ni več delovala, mladina se ni imela več kje sestajati, nedaleč v stran pa so jih zasipavali s smetmi, nastajati so začela nova podjetja. Časi idile so minili. V interesu krajevne skupnosti je bilo, da bi znova oživili delovanje, vendar je ostalo samo pri besedah. To je bilo veliko razočaranje, saj je bilo v »taborišču« veliko mladih, ki bi lahko delovali in uresničevali svoje interese. Žal pa je bilo na obeh straneh tudi premalo volje.⁵⁰

⁴⁹ Izjava, H. Vodusek, podatki posredovani avtorju, maj 2010.

⁵⁰ Izjava, J. Ramlolič, podatki posredovani avtorju, junij 2011.

Obdobje brez napredka

1971–1991

V tem obdobju je dozorevala generacija mladih nadarjenih domačih igralcev. To so bili večinoma otroci staršev prvih priseljencev, ki so bili zaposleni v TGA. Kljub talentu so bili prikrajšani za ustrezno nogometno izobrazbo, saj je klub raje investiral v tuje okrepitve. Ti mladi igralci pa so že zelo zgodaj začeli zasedati mesta v članski ekipi, ker se je klub znašel v finančnih težavah in mu ni preostalo drugega, kot da se zanesse na domači kader. Ta generacija je bila rojena v nesrečnem času, saj klub ni imel denarja za potovanja in opremo. Kljub slabi organizaciji so igralci iz ljubezni do kluba in nogometa z veseljem igrali za NK Aluminij. Zanimivost naselja Kidričevo je bil blok 15 (*danes Mladinska ulica 3, 4 in 5*). To je bil najbolj nogometni blok v zgodovini kraja. V njem je živelo veliko mladeničev, ki so naredili prve nogometne korake v NK Aluminij, nekateri pa so zaigrali tudi za člansko moštvo tega kluba.

Posebno doživetje je bilo zbiranje za odhod na tekmo. Za to je bil v bloku zadolžen Janko Vindiš. Na njegov poziv (zvonjenje po bloku) so se pred stavbo zbrali igralci in se potem peš odpravili na igrišče. Na poti so se jim priključili še fantje iz drugih blokov. Zbirno mesto pred tekmi je bila tudi »menza«, kjer je med igralci beseda seveda tekla o nogometu.

»Menza« pa je bila tedaj tudi kraj druženja nogometašev in navijačev. Igralci kluba so po tekmi tam večerjali, potem pa so se v barskem delu družili z navijači. Med njimi so potekale burne razprave o »najpomembnejši postranski stvari na svetu«.⁵¹

Iz Maribora so pripeljali igralce, ki so predstavljali »hrbtenico« članske ekipe, priključili pa so jim še domače perspektivne mlade igralce. Zanje je bilo to težko obdobje, saj so na začetku dobivali malo priložnosti, po drugi strani pa so z njimi delali zelo slabo, zaradi česar so imeli težave pri prehodu med člane. Ker pa so bili talentirani, so te težave prebrodili in se uspešno uveljavili v članskem moštvu. Počasi so nabrali izkušnje in tako prevzemali vodilno vlogo v prvem moštvu. Kljub zavzetemu delu klub ni več mogel nizati takšnih uspehov kot prej.

To se je poznalo že v sezoni **1970/71**, ko je Aluminij zasedel peto mesto. Tudi osmo mesto v sezoni **1971/72** glede na neurejeno finančno stanje v klubu ni bilo neuspeh.

⁵¹ A. Vinkler, zasebni arhiv.

99. Pomlajena ekipa NK Aluminij v Prvi slovenski nogometni ligi v sezoni **1969/70**. Stojijo (z leve): trener Blaž Plaznik, Đurič (vratar), Dušan Lončarič, Franc Hojnik, Stevo Perić, Igor Hazabent, Stevo Čule, Ljubo Štifter, Hinko Vodusek, Maks Božank (vratar), čepijo (z leve) Miroslav Slavkovič, Srečko Muršec, Marjan Nikolič, Ivani Krnjič, Cedomir Teodorovič, Zvonko Frčec.

100. Ekipa NK Aluminij v Prvi slovenski nogometni ligi 23. avgusta 1973 v Kidričevem. Stojijo (z leve): Maks Božank (vratar), Vlado Hansel, Franc Jeza, Ljubo Štifter, Miro Karanovič, Hinko Vodusek, Jože Štefancič, Jan Rēpič, Anton Kokol (vratar), Albin Dončec. Čepijo (z leve): Miran Cafuta, Rado Šprah, Marjan Nikolič, Jože Kopše, Franc Panikvar, Mišo Štifter, Stanislav Mesarič. Na sliki sta manjkala Dušan Lončarič in Alojz Vinkler zaradi poškodb.

Sezona **1972/73** je bila spet zelo povprečna, saj je klub osvojil deveto mesto.⁵² V teh treh sezonah se je še posebej izkazal mlad domači igralec Dušan Lončarič, ki je bil vsako leto prvi strelec kluba. Njegov strelski talent ni ostal neopažen, zato se je kaj kmalu po sezoni **1972/73** preselil v novo nogometno okolje, v Ljubljano k Slaviji.⁵³

Klub je imel v sezoni **1973/74** obilico težav, saj ga je zapustilo mnogo dobrih igralcev, kar je povzročalo vodstvu nemalo preglaavic pri sestavi moštva za tekovanje. Denarja je bilo samo za organizacijske zadeve (tekovanje, potovanja, prehrana, oprema), za igralce pa je ostalo bore malo, zato so bili prisiljeni dati več priložnosti mlademu nadarjenemu domačemu kadru. V vodstvu so bili prepričani, da bodo s takšno usmeritvijo prebrodili težke čase. Na žalost pa so bili veliko slabši kot v prejšnjih letih, osvojili so zadnje mesto in tako izpadli iz slovenske nogometne lige.

Po izpadu iz lige so člansko moštvo zapustili še nekateri igralci, menjali so tudi trenerja. Klub je bil skoraj brez finančnih sredstev. Znašel se je v nezavidljivem položaju, saj je bila prva skrb, ali bodo v sezoni **1974/75** sploh teknovali.

Klubu so na pomoč priskočile legende NK Aluminij Hinko Vodušek, Ludvik Špehonja, Srečko Muršec in drugi, ki so pomagali mladim igralcem in poskušali dvigniti kakovost moštva.

Ker klub ni imel večjih ambicij po napredovanju v višjo ligo, se je njegov takratni predsednik Franc Lončarič odločil, da prehodno obdobje v tej sezoni in sezoni **1975/76** izkoristi in pošlje mlade igralce na služenje vojaškega roka. Tako so dve leti nastopali v slovenski conski ligi vzhod z zadovoljivim uspehom.

V sezoni **1974/75** so zasedli osmo mesto in se za las izognili izpadu, žal pa so bili v sezoni **1975/76** manj uspešni. Po odhodu nekaterih igralcev in zaradi slabšega dela v upravi kluba je NK Aluminij zasedel deveto mesto in izpadel iz slovenske conске lige vzhod. Razmere za delo v klubu so bile vedno slabše, zanemarjeno pa je bilo tudi delo z mladimi.

Leta 1976 so bili sprejeti portoroški sklepi (*reorganizacija v slovenskem športu in posledično v nogometu*), ki so klubom narekovali delo v selekcijah, hkrati pa se je spremenil tudi teknovalni sistem. Slovenska nogometna liga je bila zmanjšana s 14 na 12 klubov, ukinjeno pa je bilo tudi tekovanje v vzhodni in zahodni conski ligi.

Nogometnaši Aluminija so v sezoni **1976/77** dobili novo upravo in novega trenerja. Skrb za klub so prevzeli mladi člani odbora: predsednik Franjo Rumpf, tajnik Stanko Meško, Dušan Hazabent in dolgoletni predsednik kluba Franc Lončarič, ki so mu podelili tudi častni naziv. Pridružili so se jim tudi Štefan Knaus, Matija Klemenčič, Jože Spevan in drugi, ki so s svojim amaterskim delom prispevali, da je klub nemoteno deloval. Vsi so bili družbenopolitični in športni delavci, ki so skrbeli za zdrav odnos v klubu ter se trudili za čim boljše razmere, da bi mladim omogočili primeren razvoj. Klub je angažiral tudi diplomiranega psihologa Zorana Zeljića; ki trenerju pomagal psihološko pripraviti igralce. Treniranje ekipe je prevzel dolgoletni igralec Aluminija Ivo Krnjić, ki je pred tem treniral mladince NK Drava, a z menjavo generacije se je na prigovarjanje uprave Aluminija in igralcev lotil dela v Aluminiju.⁵⁴

NK Aluminij je v sezoni **1976/77** začel tekovati v mariborski medobčinski nogometni ligi (*rekreacijski ligi*), ki je štela 10 klubov. V tem obdobju sta bili na tem območju prva in druga rekreacijska liga, v katerih so teknovale ekipe iz Štajerske (*Maribor, Ptuj, Slovenska Bistrica*) in Koroške. Na višji ravni je bila republiška liga, nad njo pa sta bili po kakovosti še 2. in 1. jugoslovanska zvezna nogometna liga. Po jesenskem delu medobčinske lige so nogometnaši Aluminija zasedli mesto na sredini razpredelnice. V ekipi je manjkalo nekaj igralcev, ki so bili na služenju vojaškega roka. V spomladanskem delu je bilo stanje v zvezi z igralskim kadrom bistveno boljše, saj so začeli vestno in množično trenirati, ekipe pa so se pridružili tudi povratniki iz JLA. Glede na to, da so bili v omenjeni ligi favoriti, so na koncu osvojili le četrto mesto, kar pa je bilo tudi posledica tega, da so nekateri igralci služili vojaški rok. V okviru priprav za nadaljevanje tekovanja so se igralci Aluminija pomerili z nekaterimi boljšimi moštvi. Odigrali so na primer prijateljsko srečanje z Olimpijo. Srečanje je bilo namenjeno predvsem gledalcem, ki niso imeli možnosti spremljati srečanj naših najboljših moštev na stadionih, ampak le na televizijskih zaslonih.

102. Pogled iz Parka mladosti na »nogometni blok 15«, danes Mladinska ulica 3, 4, 5, kjer so stanovali domači nogometnaši.

103. Prstan z grbom NK Aluminij, nagrada za desetletno igranje, ki ga je dobil Maks Božank. Na notranji strani je napis: »Za 10 let hvala«.

101. Derbi med NK Aluminij in NK Drava v Kidričevem 18. novembra 1973.

⁵² Izjava, S. Mesarič, podatki posredovani avtorju, maj 2010.

⁵³ Izjava, A. Dončec, podatki posredovani avtorju, december 2009.

⁵⁴ A. Vinkler, zasebni arhiv.

104. Prva slovenska nogometna liga, zadnja tekma v sezoni 1973/74 na Ptuj. Stojijo (z leve): Vincenc Milošič (vratar), Alojz Vinkler, Ljubo Štifter, Franc Panikvar, Mišo Štifter, Stanislav Mesarič, Albin Dončec (kapetan). Čepijo (z leve): Milan Hadler, Srečko Škrjanec, Marjan Vindiš, Štefan Dončec, Jože Kopše, Marjan Nikolič. Na sliki manjkata Janko Vindiš in Silvo Vidovič. Ekipo je sestavljalo enajst mladih domačih igralcev ter štirje Mariborčani.

Strokovno vodstvo Olimpije je ugodilo prošnji prizadevnih organizatorjev iz NK Aluminij in tako je bila tekma odigrana 3. marca 1977 v Kidričevem. Za tekmo je bilo veliko zanimanje, saj si jo je ogledalo okrog 2500 ljudi.

Omeniti velja potezo vodstva kluba, ki je nekaj vstopnic razdelilo učencem kidričevske šole. Tekmo je odlično sodil mlad sodnik Vincenc Milošič. Med igralci Olimpije je bil tudi Igor Hazabent, nekdanji igralec Aluminija, ki je pokazal velik napredek in izredno nogometno znanje, zato je med gledalci žele zaslužene aplavze.⁵⁶ Posebna zanimivost te sezone je bila, da se je v vratih NK Aluminij po več letih spet pojavil Maks Božank, takrat star 35 let.

V sezoni 1977/78 so se v Sloveniji začele oveljavljati selekcije. Reorganizacija tekmovanj je bila izvedena tudi na Dravsko-Ptujskem polju. Dobili so skupno selekcijo Ormoža, Ptuja in Slovenske Bistrice, ki je nastopala z imenom Drava, tekmovala pa je v republiški nogometni ligi (1. SNL). Ekipo naj bi sestavljali igralci iz občinskih klubov, vendar je bila sestavljena večinoma iz igralcev NK Aluminij in NK Drava.

Tako so v tej sezoni za selekcijo Ptuja nastopali tudi perspektivni igralci NK Aluminij (*Albin Dončec, Stanislav Mesarič in Danilo*

Klajnšek (vratar)), preostali igralci pa so še naprej igrali za NK Aluminij v rekreativni ligi. V prvem delu sezone je moštvo treniral najuspešnejši trener NK Aluminij Anton Kurilič, v drugem delu pa ga je zamenjal Marjan Lenatič. Po koncu jesenskega dela so se v selekciji Ptuja pojavila nesoglasja in zapustili so jo igralci NK Aluminij. Selekcija je z njimi želela podpisati pogodbe ter tako igralce, ki so prišli brez odškodnin v klub, vezati nase in jim onemogočiti prost prehod v druge klube. Vrnitev v NK Aluminij je igralcem uspela šele po polletni odisejaji na Ptuju, razen trem igralcem, ki so še odigrali spomladanski del (*Alojz Vinkler, Stanislav Mesarič in Srečko Bek*).⁵⁶

Vodstvo ptujske selekcije, ki je tekmovala z imenom Drava, je 3. maja 1978 v sodelovanju z JLA in Telesnokulturno skupnostjo v počastitev praznika Ptuja in 70-letnice organizirane telesnovzgojne dejavnosti na tem območju pripravilo prijateljsko nogometno srečanje z Dinamom iz Zagreba. Gledalci – zbralo se jih je okrog 3000 – so že v prvih petnajstih minutah videli pet zadetkov. Že v drugi minuti so povedli gostje z zadetkom Bručiča, minuto kasneje je z lepim zadetkom izenačil Hvalec. Zagrebčani so nato dosegli še tri zadetke, strelci pa so bili Bonič, Bručič in Cerin.

105. NK Aluminij v sezoni 1976/77. Stojijo (z leve): tehnični vodja Štefan Knaus, Jaže Petrovič (vratar), Alojz Vinkler, Jakob Murat, Marib, Albin Dončec, Zvonko Kajič, Franc Panikvar, Danilo Klajnšek (vratar), predsednik Franjo Rumpf, trener Ivan Krnjič. Čepijo (z leve): Murat Huseinović, Nenad Muratović, Srečko Škrjanec, Marjan Vindiš, Mario Kuret, Milan Hadler, Janko Vindiš.

Na 5 : 1 je povišal Cerin, deset minut kasneje pa je po lepi kombinaciji domačin zadetek dosegel Srečko Bek. Takšen je bil izid ob polčasu. V drugem delu je bila igra bolj enakovredna, saj so domači igralci puščali gostom manj prostora za izvedbo akcij. Kljub temu so gostje z zadetki Krajnčarja in Cerina vodili že s 7 : 2. Domači igralci so nato zaigrali bolj podjetno ter dosegli dva zadetka. Obakrat je bil strellec Alojz Vinkler. V zadnji minuti je Krajnčar iz prostega strela dosegel končni izid 8 : 4 za Dinamo. Tekmo je sodila domača sodniška trojka Ščurič, Vogrinčič in veteran NK Aluminij Vincenc Milošič (*vratar*). Srečanje so vodili zelo dobro. V ptujski selekciji Drava so nastopili naslednji igralci: Simonič, Tement, Ogrizek, S. Bek, Verdenik, Murat, Trlep, Čeh, R. Janjanin, Hvalec, S. Mesarič, Ulaga, A. Vinkler, Emeršič, Kmetec, Špehar in Žitko; Alojz Vinkler, Stanislav Mesarič in Srečko Bek so bili sicer igralci NK Aluminij.⁵⁷

Za Dinamo so zaigrali: Ivković Devčić, Jovičević, Tukša, Kuže, Poljak, Bonič, Krajnčar, Cerin, Bručič, Senzen, Padovan, Janjanin, Mikac in Miladinovič.

NK Aluminij je v sezoni 1977/78 prvič nastopal pod okriljem občinske zveze za telesno kulturo Ptuj, ki je vodila občinsko nogometno ligo na območju kraja, in ne več pod okriljem MNZ Maribor. V občinsko nogometno ligo Ptuj jo bilo vključenih 25 ekip, ki so tekmovala v treh skupinah (*A, B in C*). Aluminij je tekmoval v skupini A. Zaslužno je osvojil prvo mesto, vendar zaradi narave tekmovalnega sistema ni napredoval. Prejel je le pokal občinske zveze za telesno kulturo. Ta raven tekmovanja (*rekreacijska liga*) ni ustrezala kakovosti igralskega kadra in tudi ne organiziranosti dela v klubu.

Nekateri nogometaši so morali zaradi starostnih omejitev končati svojo športno pot, kar je bila posledica portoroških sklepov. Zanimanje za nogomet v Kidričevem je seveda padlo, saj so bili gledalci vajeni gledati veliko boljše ekipe kot v tej sezoni, ko gostujoča moštva niso bila dorasel nasprotnik domačim igralcem. Na pobudo NK Aluminij je bila 25. avgusta 1977 v lovski sobi restavracije (*menza*) sklicana konferenca SZDL Kidričevo, na kateri je bila glavna in edina točka dnevnega reda poročilo in razprava o problematiki vzdrževanja športnih objektov v KS Kidričevo. Prisotnih je bilo okrog 80 občanov, med njimi tudi predstavniki TTKS in občinskega sindikalnega sveta Ptuj, predstavniki KS in TGA.

Po izvolitvi organov konference je poročilo podal predsednik NK Aluminij Franjo Rumpf, ki je obširno nakazal, kakšna je bila problematika financiranja in vzdrževanja obstoječih športnih objektov v KS Kidričevo ter kakšen je problem financiranja delovanja drugih športov in TVD Partizan Kidričevo.

⁵⁷ Tednik, št. 18, letnik XXXI, 11. maj, 1978.

106. Jubilejne značke ob 30. letnici NK Aluminij.

To je bila problematika, ki je bila že tako pereča, da je bil sklic konference nujen. Govorili pa niso samo o NK Aluminij, ampak o razvijanju vseh vrst športov v KS Kidričevo. NK Aluminij je imel tedaj štiri moštva, štiri trenerje, več kot 150 pionirjev, organizirano pionirsko šolo in največ članov. V klubu je bilo veliko mladine, za katero so odgovorno skrbeli, saj bi bila sicer prepuščena sama sebi ter cesti in gostilnam. Posebno pereč problem je bilo vzdrževanje športnih objektov, ki so bili zgrajeni s prostovoljnim delom. Odborniki, ki so jih zgradili, so v to delo vložili ogromno truda in prostega časa, da bi tako v Kidričevem zaživela športna dejavnost. Toda ti objekti so bili prepuščeni zobu časa in so počasi propadali. Konferenca je bila izjemno plodna, sprejeti sklepi pa so bili delno že realizirani.

Nekdanji nogometaši NK Aluminij so se na pobudo Ivana Krnjiča združili v ekipo veteranov. Začetki prve veteranske ekipe segajo v leto 1977. Deloma so za to krivi tudi tako imenovani portoroški sklepi, saj so 17. aprila 1976 tedanjim aktivnim igralcem, ki so dopolnili 24 let starosti, onemogočali nastopanje v rednem ligaškem tekmovanju. Kasneje se je ta starostna omejitev spreminjala, čez nekaj sezon pa je bila dokončno ukinjena.

Druženje in predvsem privrženost nogometni igri sta botrovala nastanku prve veteranke ekipe NK Aluminij. Ekipa je bila kombinirana: sestavljali so jo igralci zlate generacije iz šestdesetih let in nogometaši, starejši od 24 let, kar je bilo – kot smo že omenili – posledica portoroških sklepov. Veterani Aluminija niso tekmovali v okviru Medobčinske nogometne zveze Ptuj (*v športno-rekreacijskem prvenstvu*), kar bi lahko legitimno storili, saj so to dopuščali portoroški sklepi, ampak so bili aktivni le občasno. Zbrali so se, ko so hoteli odigrati kakšno revijalno tekmo.

Želje pobudnikov so bile, da bi ekipa veteranov NK Aluminij resnično zaživela, vendar so se med njimi pojavljala trenja, predvsem v zvezi s tem, koliko minut igra posamezni igralec, in zaradi medgeneracijskih razlik. V začetku osemdesetih let so odigrali veliko prijateljskih tekem z domačimi in s tujimi klubi. Konec devetdesetih je delovanje veteranske ekipe popolnoma zamrlo in tudi občasnih prijateljskih tekem niso več igrali. Okrog leta 1998 je prišla pobuda, da bi ponovno obudili veterane NK Aluminij. Kljub začetni vnemi se o tem niso mogli dogovoriti in tako je ideja o ponovni obuditvi splavala po vodi.⁵⁸

⁵⁸ Izjava, I. Krnjič, podatki posredovani avtorju, september 2009.

V Kidričevem je bila 9. aprila 1977 na stadionu NK Aluminij tekma z NK Slavija 76 iz Dornbirna v Avstriji. To je bil klub slovenskih delavcev v sosednji državi. Gostje so izrazili željo, da bi odigrali srečanje z domačim moštvom, kar so funkcionarji NK Aluminij sprejeli z navdušenjem, saj so menili, da se bo tako krepila vez med matično domovino in našimi delavci v tujini. V ekipi NK Aluminij so nastopili nekdanji proslavljeni igralci zlate generacije: Milosavljevič, Krnjič, Knežević, Penč, Špehonja in drugi, ki so bili sicer trenerji pri NK Aluminij. To tekmo lahko štejejo za prvo veteransko tekmo zlate generacije iz šestdesetih let. Veterani Aluminija so spadali med populama moštva ptujske občine, saj so jih želeli videti povsod.⁵⁹ Člani NK Aluminij iz Kidričevega so športnemu klubu Slavija 76 iz Dornbirna vmili obisk. Organiziran je bil nogometni turnir pod geslom Ni važno zmagači, važno je sodelovati! Na turnirju je poleg prve in druge ekipe Aluminija sodelovalo še osem nogometnih moštev naših zdomcev z območja Predarlške (*Vorarlberg*), iz mest Feldkirch in Bregenz. Turnirju je na igrišču Luger v Dornbirnu dalo poseben pečat precejšnje število naših zdomcev, ki so kot gledalci bodrili svoje prijatelje ter ustvarili enkratno prijateljsko vzdušje. Na nogometnih srečanjih so bili prisotni tudi predstavniki avstrijskih sindikatov

⁵⁹ Tehnik, št. 15, letnik XXX, 14. apríl, 1977.

delavcev ter člani odbora za stike s tujino, kar pomeni, da so Avstriji podpirali in celo želeli takšne in podobne stike njihovih delavcev s svojimi rojaki iz SFRJ.⁶⁰

Tik pred začetkom turnirja so člani NK Aluminij podarili bratskemu klubu Slavija 76 komplet dresov za njihovo moštvo ter spominski pokal. Tekmovanje pod odličnim vodstvom Franca Goloba, predsednika kluba Slavija 76, je bilo zelo dobro pripravljeno. Na turnirju sta prvi dve mesti dosegli ekipi NK Aluminij, tretje mesto pa NK Jadran iz Dornbirna. Preostale ekipe, Hajduk Veljko, Krajišnik, Vojvodina, Jastrebac, UNA, Osipaonica in Slavija 76, so z odlično igro in s športnim vedenjem dokazale enotnost naših ljudi tudi onstran meje.⁶¹ Po končanem turnirju se je v dvorani zdomcev v Dornbirnu zbralo prek 500 ljudi. Da je bilo vzdušje še bolj domače, so organizatorji presenetili goste in rojake z ansamblom Kontakt, ki je bil sestavljen iz zdomcev. Odprava NK Aluminij je domov prinesla nepozabne spomine na celotni turnir. V tem obdobju je bila ustanovljena tudi Medobčinska nogometna zveza Ptuj s sedežem na Ptuj. Uradno je bila registrirana po sklepu iniciativnega odbora 22. februarja 1978. Prvi predsednik je postal Janko Repič, ki je bil eden izmed ustanoviteljev NK Aluminij, njegov igralec in dolgoletni športni delavec.

⁶⁰ A. Vinkler, zasebni arhiv.

⁶¹ A. Vinkler, zasebni arhiv.

MNZ Ptuj danes pokriva 23 občin na območju upravnih enot Slovenska Bistrica, Ormož in Ptuj, kjer deluje 33 klubov. Danes je MNZ Ptuj po številu registriranih igralcev, številu klubov in selekcij takoj za Ljubljano in Mariborom.⁶²

V naslednji sezoni se je tekmovalni sistem zopet spremenil. Tekmovanje v sezoni **1978/79** je v prvem delu potekalo v dveh skupinah, v vzhodni in zahodni ligi. V prvi je igrala tudi selekcija Ptuja z imenom Drava. Pogoji za igranje v omenjenih ligah je bilo sodelovanje petih selekcij v ligaškem tekmovanju, vse pa so morale izpolnjevati pogoje po strokovno-pedagoškem pravilniku, ki je dopuščal le desetčlansko (*izjemoma dvanajstčlansko*) republiško ligo. Po novem sistemu izpadanja iz lige ni bilo več, posamezne selekcije so lahko izpadle le, če niso izpolnjevale vseh pogojev,

ki jih je predvideval pravilnik o strokovnem in pedagoškem delu. Prve tri ekipe iz vsake skupine so se uvrstile v finalno skupino, v tako imenovano superligo, v katero se selekcija Ptuja ni uvrstila. Nogomet je imel do takrat v Kidričevem kratko, a bogato tradicijo, ki so jo funkcionarji NK Aluminij s predsednikom Franjem Rumpfom na čelu obeležili v obliki jubileja. Slavili so trideset let obstoja kluba, ker so bili prepričani, da segajo nogometni začetki v leto 1948. Delavce kluba so zavedli ustni podatki o tem, da je bil NK Aluminij ustanovljen leta 1948 na pobudo sindikalne organizacije TGA, čeprav so imeli vso dokumentacijo, le s podstrešja jo je bilo treba prinesiti in urediti. Danes vemo, da kluba ni ustanovil tovarniški sindikat, ampak delavci sami, in da to ni bilo leta 1948, ampak 1950.

108. NK Aluminij v Pragerskem, maj 1979, kjer je osvojil MNZ Ptuj. Stojijo od leve proti desni: Alojz Vinkler, Franjo Rumpf (predsednik NK Aluminij), Miško Fruk, Danilo Klajnšek (vratar), sodniška trojka, Albin Dončec, Stanislav Mesarič, Ivan Krnjič (trener). Čepijo od leve proti desni: Miroslav Letonja, Janko Vindiš, Stanko Podvršek, Jože Šrnigoc, Mario Kuret, Rumpf mlajši, Franc Panikvar, Štefan Dončec, Drago Verdenik, Srečko Bek.

Ob jubileju je klub naročil izdelavo značk (*zlata, srebrna in bronasta*) in zastavic, ki jih je bilo možno kupiti za minimalno ceno. S prodajo teh spominkov in še nekaterih drugih stvari so poskušali nekoliko popraviti slabo finančno stanje, vendar jim to ni uspelo. Urediti je bilo treba tudi prireditveni prostor: popravili so ograjo okrog stadiona, uredili reklamne panoje, vhodno stavbo (*»kapijo«*) in atletsko stezo, ki sta jo potem uporabljala Osnovna šola Borisa Kidriča in TVD Partizan Kidričevo. Novembra 1978 so organizirali še slavnostno akademijo, na kateri so zaslužnim funkcionarjem in nekdanjim nogometašem podelili priznanja. Vrhunec druženja je bila nogometna tekma med prvoligašem Olimpijo in domačim Aluminijem, v ospredju katere sta bila druženje in zabava, ne pa rezultat. V teh, za manjše klube težkih časih se je NK Aluminij opiral predvsem na lastni igralski kader. Pozornost je posvečal zlasti mladinski selekciji, imeli pa so tudi dve kadetski selekciji. Vse selekcije so predstavljale krajevno skupnost Kidričevo in širšo okolico, saj so bili igralci večinoma otroci staršev, zaposlenih v TGA.

NK Aluminij je bil v tej sezoni prikrajšan za lastno selekcijo v občini. Nastopanje v republiški ligi (*1. SNL*) mu je bilo onemogočeno po politični poti, čeprav je za to izpolnjeval vse pogoje. Nogometni center Ptuj je tako namerno ali nenamerno izigral NK Aluminij, zato so se v klubu odločili, da njihovi igralci ne bodo nastopali za selekcijo Ptuja, razen nekaj nezadovoljnih posameznikov, ki so samovoljno odšli. NK Aluminij je potem z zelo kakovostno ekipo nastopal v MNL pod okriljem MNZ Ptuj. Osvojil je prvo mesto ter se tako uvrstil v slovensko območno consko ligo vzhod (*2. SNL*). Tako je klub po dolgem času lahko napredoval v višji rang tekmovanja, ker je bilo tekmovanje že spet reorganizirano. Novi sistem tekmovanja v dveh skupinah in v superligi se ni obnesel, zato je bila v sezoni **1979/80** ustanovljena enotna slovenska liga z 12 moštvi, iz katere sta zadnji dve moštvi izpadli.

Selekcija Ptuja (Drava) je brez igralcev NK Aluminij zasedla 11. mesto in je tako izpadla iz enotne republiške nogometne lige (*1. SNL*). Igralci NK Aluminij so v tej sezoni nastopali v slovenski območni conski ligi vzhod (*2. SNL*). V tej ligi je igralo sedem moštev, in to po dvokrožnem sistemu.

Po prvem delu prvenstva so nogometaši Aluminija zasedali tretje mesto in za vodilnim moštvom zaostajali štiri točke. Ponudila se je priložnost za uvrstitev v enotno republiško nogometno ligo (*1. SNL*), vendar so imeli pred začetkom spomladanskega dela prvenstva ogromno težav z začetkom priprav. Zaradi obveznih vaj pripadnikov teritorialne obrambe so priprave začeli s 14-dnevno zamudo, kar je v nadaljevanju prvenstva pustilo posledice. Na koncu so zasedli solidno četrto mesto, kar je bilo glede na kakovosten domači kader kar majhno razočaranje, saj so potihoma računali na prvo mesto.⁶³

Po pokalni tekmi z Dravo so igralci Aluminija začeli urejati svoje igrišče. Po tekmi s Proletarcem so dobili še večji elan in izvrstno pripravili igrišče in vse drugo, kar sodi k tekmi. Z uvrstitvijo v republiško nogometno ligo so nekateri igralci predlagali, da bi očistili atletsko stezo in jo pripravili tako, kot je treba, pa tudi igrišča niso pozabili. Da niso ostali le pri besedah, je začela majhna skupina igralcev čistiti atletsko stezo, kasneje pa so se jim pridružili tudi drugi, ki niso štedili svojih moči. Pobudnika akcije sta bila igralca Alojz Vinkler in Albin Dončec. Celoten stadion je dobil zelo lepo podobo.

Tako so nogometaši Aluminija nadaljevali tradicijo svojih očetov in dedov, ki so prav tako udarniško prijeli za lopate in krampe ter napravili dve lepi igrišči za nogomet. V akciji je sodelovalo več kot dvajset igralcev, s tovarnjakom pa jim je na pomoč priskočil Jumerovič. Igralci Aluminija niso igrali nogometa samo zaradi nogometa, ampak zaradi kluba in zvestega občinstva.⁶⁴

V sezoni 1980/81 se je spremenil selekcijski sistem v tekmovanju na območju MNZ Ptuj. Z izpadom ptujske selekcije Drave iz prve slovenske nogometne lige se je v območni nogometni ligi pojavil problem, saj sta se NK Aluminij in ptujska selekcija znašla v istem tekmovalnem rangu. Ker vsak posebej nista izpolnjevala pogojev, je ostala edina rešitev, da združita moči. Tako se je tudi zgodilo. Namesto Aluminija in selekcije Drave je nastala nova selekcija z imenom Ptuj, ki ni predstavljala samo teh dveh republiških ligašev, ampak celotno ptujsko občino. Treniranje selekcije je bilo zaupano trenerju Aluminija Ivo Krnjiču. Dogovoriti so se morali tudi o tem, kje bodo trenirali in igrali prvenstvene tekme. Odločili so se, da bodo izmenično trenirali in igrali na Ptuj in v Kidričevem. Možnosti za treniranje so bile v Kidričevem boljše, saj so bili na razpolago dve igrišči in vsi potrebni rekviziti, na Ptuj pa je bilo samo eno igrišče, na katerem so trenirali vsi in je bilo zato bolj uničeno. Igralcem je bolj ustrezal »zeleni tepih« v Kidričevem, vendar je ostalo pri tem, da so igrali in trenirali izmenično na Ptuj in v Kidričevem. Združena selekcija Ptuja je tako začela nastopati v območni nogometni ligi vzhod (2. SNL), v kateri so igrali po štirikrožnem sistemu. Ker je imela ptujska selekcija zelo kakovostno moštvo, je bila prvi favorit za napredovanje. Brez večjih težav je osvojila prvo mesto in se uvrstila v republiško ligo (1. SNL). Žal so se v prvem delu prvenstva spet pojavila nesoglasja med Kidričevim in Ptujem. Igralci Aluminija s trenerjem Krnjičem so se vrnili v svoj matični klub, vodenje selekcije pa je prevzel do tedaj pomožni trener Ivan Zajc. Odhod kidričevskih nogometašev je močno okrnil kakovost ptujske selekcije, tako da si je le s težavo priborila prvo mesto.⁶⁵

Hkrati je imel Aluminij v sezoni 1980/81 svojo ekipo v rekreacijski ligi, saj ni pristal na združitev z NK Drava. Igralcem je bilo težko sprejeti prehod iz višje lige v nižjo, toda tisti, ki niso bili v selekciji Ptuja, so lahko še naprej igrali nogomet. Sestavili so ekipo iz nekaj starejših in mlajših igralcev, ki so si želeli igrati v rekreacijski ligi. Doseči prvo mesto zanje ni bil imperativ, hoteli so le igrati dober nogomet za rekreacijo. Tega so se v klubu zavedali, zato so tudi trenirali le dvakrat tedensko pod vodstvom nekdanjega nogometaša Aluminija Štefana Knausa. V zimskem pripravljalnem obdobju pa so se v klub vrnili igralci, ki so igrali za selekcijo Ptuja, in močno dvignili kakovost moštva. Z veliko vnemo so se lotili priprav pod budnim očesom novega trenerja Ivana Pšajda, saj so hoteli biti dobro pripravljene, čeprav so nastopali v medobčinski nogometni ligi.

Kljub vsem peripetijam, ki jih je imel klub s Ptujem, so igralci osvojili drugo mesto in za točko zgrešili uvrstitev v slovensko consko ligo vzhod (2. SNL).

V počastitev 60-letnice enega starejših nogometnih klubov v Sloveniji je NK Slavija priredila nastop vseh klubskih selekcij. Svečane proslave so se udeležili tudi veterani NK Aluminij. V glavni tekmi sta se pomerili ekipi Slavije in Aluminija. Zmagala je ekipa Slavije z rezultatom 3 : 1. Strelca za NK Aluminij je bil Ivo Krnjič.⁶⁶ Ob tovarniškem prazniku TGA sta se novembra 1981 na stadionu Aluminija v Kidričevem pomerili ekipi veteranov Aluminija in Slavije (*Vevče*) iz Ljubljane. Moštvi sta bili znana predstavnika kakovostnega nogometa v Sloveniji. Tekma se je končala z rezultatom 3 : 0 za Aluminij, strelca za domače moštvo pa sta bila Ivo Krnjič in dvakrat Marjan Nikolič. Aluminij je nastopal v naslednji postavi: Mišo Kramberger (*vratar*), Srečko Muršec, Hinko Vodušek, Franc Panikvar, Dušan Hazabent, Drago Knežević, Marjan Nikolič, Josip Kaniški, Drago Grbavac, Čedomir Teodorovič, Ivo Krnjič in Ludvik Špehonja.

Aluminij je imel v novi sezoni 1981/82 zaradi novosti v tekmovalnem nogometu možnost, da prijavi člansko selekcijo v republiško ligo. Pogoji, ki jih je zahteval pravilnik o strokovno-pedagoškem delu, so narekovali nujnost dogovora. V selekciji Ptuja namreč ni bilo trenerja prvega razreda, kar je bil eden izmed pogojev za sprejem selekcije v republiško ligo, čeprav je bila prvak območne nogometne lige (2. SNL). Tako je Aluminij spet potegnil kratko, saj sta se upravna odbora obeh klubov na skupni seji dogovorila, da Aluminij odstopi od kandidature za območno ligo, saj v nasprotnem primeru Ptuj ne bi imel izpolnjenih vseh pogojev za slovensko nogometno ligo prav zaradi neustreznega strokovnega kadra. S tem so ptujski selekciji omogočili, da je v novi sezoni nastopala v republiški ligi. Selekcija je dobila novega predsednika, to je postal Franjo Rumpf, trener je bil Ivan Pšajd, njegov namestnik pa Ivan Zajc.

Koncept treniranja je kljub nesoglasjem iz prejšnje sezone ostal enak. Prvega sestanka so se udeležili tudi igralci Aluminija (*Bojan Špehonja, Srečko Bek, Albin Dončec, Stanislav Mesarič in Franc Panikvar*). Toda že po nekaj odigranih krogih so se v selekciji Ptuja pojavila nesoglasja. Večina igralcev Ptuja – šlo je za tiste, ki so v prejšnji sezoni osvojili prvo mesto v vzhodni območni ligi (2. SNL) – namreč ni želela, da bi selekcijo vodil Franjo Rumpf in da bi bil trener Ivan Pšajd (*hoteli so Ivana Zajca*). Prihajalo je tudi do kratkih stikov z igralci iz Kidričevega, ki so se po sprejeti selekcijski poti priključili ekipi, hoteli pa so tudi, da se selekcija preimenuje v NK Drava. To, kar so doživljali nogometaši NK Aluminij, je bilo za novo vodstvo Aluminija nesprejemljivo, zato je ukazalo, da se vsi igralci vrnejo v matični klub. Tako se je klavrnó končala še ena avantura tistih igralcev Aluminija na Ptuj, ki so delali zgolj v interesu ptujskega nogometa.

NOGOMETNI KLUB „ALUMINIJ“
KIDRIČEVO

POŠTA: KIDRIČEVO
TELEGRAM: NK ALUMINIJ
TELEFON: KIDRIČEVO 7711
TEKOČI RAČUN: SDK PTUJ 00001

ŠTEV.:

PREDMET:

KIDRIČEVO, 9.6.1982

S E Z N A M

registriranih igralcev NK Aluminij, ki bodo nastopili v kvalifikacijskih tekmah za vstop v Območno nogometno ligo - vzhodna skupina

Zap. št.	Priimek in ime	Št. reg.
1.	MILOŠIČ Vinčo	37046
2.	KLAJNŠEK Danilo	26172
3.	PRIMOŽIČ Franc	37047
4.	KOKOT Drago	26171
5.	ŠMIGOC Janko	26180
6.	VINDIŠ Janko	26185
7.	PANIKVAR Franc	26178
8.	ŠTUMBERGER Jože	37049
9.	JAUŠEVEC Marjan	27713
10.	DONČEC Albin	26169
11.	VINKLER Slavko	26186
12.	VINDIŠ Marjan	26183
13.	VINDIŠ Jože	27922
14.	BEK Srečko	26167
15.	DONČEC Štefan	26168
16.	ŠKRJANC Srečko	26181
17.	VUTOLEN Marjan	37074
18.	DONČEC Branko	
19.	BANKO Zvonko	27714
20.	MIHELIČ Marko	26176
21.	ŠKRGET Bojan	27130
22.	GLAŽAR Danilo	27882
23.	KOREN Dani	26930
24.	KOŽODERC Mirko	26161
25.	KRESLIN Dušan	26854
26.	TAŠNER Danilo	27483
27.	SELINŠEK Branko	37352
28.	KURET Mario	26173
29.	LETONJA Damjan	37351
30.	GAJSER MIRAN	27620
31.	PAJNKIHER ROMAN	37103

NK ALUMINIJ:

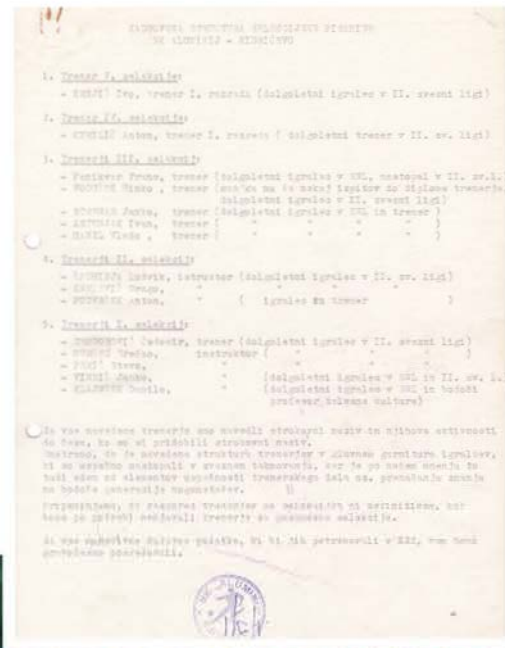
109. Seznam igralcev NK Aluminij, ki so bili preverjeni za kvalifikacije za vstop v Območno nogometno ligo - vzhod (2. SNL).

⁶⁴ A. Vinkler, zasebni arhiv.
⁶⁵ Izjava, I. Krnjič, podatki posredovani avtorju, september 2009.

⁶⁶ Naša skupnost, Ljubljana, 1981, letnik 22, ševilka 18.

V selekciji je oktobra 1981 prenehal delati tudi Ivan Pšajd. Selekcija Ptuja je potem izpadla iz republiške nogometne lige (1. SNL). V NK Aluminij so v minulem obdobju naredili veliko, le kandidature za sezono 1981/82 v območni nogometni ligi jim ni uspelo dobiti, čeprav so za to imeli vse možnosti. Mesto v območni nogometni ligi vzhod je zasedlo Pragersko. To je povzročilo spremembe v UO NK Aluminij. Za dotedanje požrtvovalno delo so se zahvalili tedanjemu upravnemu odboru s predsednikom Rumpfom na čelu in avgusta 1981 na občnem zboru izvolili nov upravni odbor in novega predsednika. Izvoljen je bil Boris Gajser. Novi upravni odbor se je obvezal, da bo nadaljeval uspešno delo, saj so bili mnenja, da je Kidričevo kraj z bogato nogometno tradicijo in bi bilo škoda, če bi jo čez noč izgubili. V tej sezoni so osvojili prvo mesto v rekreacijski ligi (*A-liga*), kar pa še ni bilo dovolj za napredovanje, saj se je tekmovalni sistem spet spremenil (*konec selekcij*). Aluminij je moral igrati v dodatnih kvalifikacijah. Med seboj so se pomerile tri ekipe, in to Aluminij, Dravinja (*Slovenske Konjice*) in Partizan (*Slovenj Gradec*), ki so igrale po sistemu vsak z vsakim. V višji rang tekmovanja sta se uvrstili prvi dve ekipi. V območno ligo vzhod (2. SNL) sta se uvrstila prvouvrščeni Aluminij in drugouvrščena Dravinja. Prvo tekmo z Dravinjo so na domačem igrišču dobili z rezultatom 6 : 1, povratno srečanje pa se je končalo z rezultatom 3 : 3. S Partizanom je Aluminij na obeh tekmah igral neodločeno, na domačem igrišču se je tekma končala z rezultatom 2 : 2, v Slovenj Gradcu pa je bil rezultat 1 : 1.⁸⁷

Portoroški sklepi, ki so podpirali velike nogometne centre in manjšim klubom onemogočali napredovanje v višji rang tekmovanja, so močno prizadeli odlično generacijo Aluminija, ki je tako rekoč propadla. Nekateri igralci so odšli igrati v sosednjo Avstrijo, drugim so kariero »uničili« selekcije, tretji pa so se poročili, se posvetili družini in prenehali aktivno igrati nogomet. To je bil velik udarec za klub, ki je v tem obdobju pravzaprav živel in je bil daleč od nekdanje kakovosti. Umetno ustvarjena skupna selekcija Ptuja ne samo, da ni dala nobenih pozitivnih rezultatov in premikov na bolje, ampak je povzročila, da je nogomet v občini Ptuj postal osovražena športna panoga, zaradi česar se mladi niso več odločali za to igro. Dejstvo je bilo, da nobena nogometna selekcija iz MNZ Ptuj ni imela možnosti za prehod v zvezni rang tekmovanja in da je bil največji domet selekcije republiška nogometna liga. Kakovost in popularnost nogometa sta padli, gledalci pa niso več mogli gledati dobrih derbijev in med seboj primerjati uspešnost dela klubov. V tem obdobju je NK Aluminij močno nazadoval. Da je klub lahko preživel je bil prisiljen v združitev s ptujskim klubom, ker ni imel denarja in tudi ne podpore TGA. Ptujski funkcionarji so vedno znova izkoriščali situacijo in dajali prazne obljube ter na tak način manipulirali s klubom in z mladimi perspektivnimi igralci. Novo vodstvo je bilo odločno, da takšnim manipulacijam naredi konec. Zaradi takih razmer so v NK Aluminij za obdobje od leta 1982 do leta 1985 pripravili program dela v obliki nogometne piramide.

110. Kadrovska struktura selekcijske piramide NK Aluminij Kidričevo.

111. Člansko moštvo NK Aluminij, 3. april 1983. Derbi med NK Aluminijem in NK Dravo, tekma se je končala z zmago domače ekipe 2 : 1. Oba zadetka je dosegel rezervist Avgust Šibila. Stojijo (z leve): trener Miroslav Slavkovič, Franc Panikvar, Danilo Klajnšek (vratar), Marjan Jaušovec, Branko Selinšek, Srečko Bek, Zvonko Pignar, Mirko Fruk, Čepijo (z leve): Stanislav Mesarič, Srečko Skrjanec, Damjan Letonja, Štefan Dončec.

⁸⁶ A. Vinkler, zasebni arhiv.

⁸⁷ Izjava, A. Dončec, podatki posredovani avtorju, december 2009. A. Vinkler, zasebni arhiv.

V tem času je bil proti podpiranju nogometa tudi delavski svet TGA, ki kluba ni želel v celoti sponzorirati.⁶⁹ Klubu je tako preostalo, da si poišče druge vire financiranja. Večina sredstev je prihajala iz občine Ptuj in ZTK Ptuj, vendar je bilo to premalo za nemoteno delovanje kluba, ki je imel vedno večje stroške z vzdrževanjem športnih objektov in z igralci. Prelomen trenutek v tem času je bil podpis pogodbe za oglasne panoje s poslovnimi partnerji TGA (Gradbeni finalist Maribor, tovarna Đuro Đaković iz Slavonskega Broda). Donacije so omogočile, da si je klub finančno opomogel, in vodstvo je lahko načrtovalo sanacijo. Ljudje, ki so živeli s klubom, se niso prepustili usodi, ampak so s trmo in z vztrajnostjo zastavili nove cilje. Tako so se spet začeli boriti, da bi klub pripeljali na pota stare slave.

Trener Slavkovič je imel v sezoni **1982/83** velike težave s sestavo najboljšega moštva, ker je bilo veliko igralcev poškodovanih, nekatere pa je vodstvo kluba zaradi nediscipline suspendiralo. Zelo velik problem je bila tudi izrabljena oprema, v klubu pa niso imeli dovolj finančnih sredstev, da bi lahko nabavili novo. Klub je tovarniški odbor sindikata prosil, da bi jim pomagal pri reševanju

tega problema, vendar brez uspeha. Skoraj vsi igralci NK Aluminij so bili zaposleni v TGA. Ker je klubu primanjkovalo sredstev za nemoteno delovanje, so na pomoč priskočili veterani in v petek, 24. septembra 1982, popoldne na kidričevskem stadionu organizirali zanimivo nogometno srečanje med veterani splitskega Hajduka in domačega Aluminija. Združili so prijeto s koristnim in zbrana denarna sredstva namenili za delovanje NK Aluminij. Za Hajduk so igrali Radimir Vukičević, Ivo Bego, Miroslav Feriš, Siniša Fulgoni, Vinko Cuzzi, Marino Lemešič, Ante Ivkovič, Ivica Hlevnjak, Mičun Jovanič, Zvonko Bego in kot gost košarkar Stanko Mrduljaš. V postavi Aluminija pa so nastopili nogometaši, ki so leta 1966 osvojili naslov pokalnega zmagovalca Slovenije: Mišo Kramberger (*vratar*), Franc Gerečnik, Stevo Perić, Miroslav Slavković, Franc Panikvar, Hinko Vodušek, Čedomir Teodorović, Josip Kaniški, Ivan Krnjič, Drago Grbavac, Ludvik Špehonja. V drugem polčasu so nastopili še Vojo Veličković (*vratar*), Dušan Hazabent, Alojz Korenjak in Ciril Kovač.⁷⁰

V sezoni **1982/83** se je Aluminij uvrstil v slovensko consko ligo vzhod (2. SNL) in bil dve leti najresnejši kandidat za prvaka lige.

Prvo leto mu je naslov odnesel Kovinar, naslednje leto, torej v sezoni **1983/84**, pa Brežice v končnici prvenstva. Tako je bilo potrebno začeti znova, kar se je v tretjem poskusu tudi obrestovalo. Toda napredovanje ni potekalo brez zapletov. NK Aluminij je sicer osvojil drugo mesto, najresnejši konkurent Elkoj pa je imel nepravilno registriranega igralca, zato sta se NK Aluminij in Ojstrica pritožila pristojnim organom NZS.

Po dolgih desetih letih se je klubu v sezoni **1984/85** uspelo vrniti v prvo slovensko nogometno ligo, v kateri je bil med najboljšimi v republiki. Po vstopu v prvo slovensko nogometno ligo se je v sezoni **1985/86** postavljalo vprašanje, kako obstati med zelo močno konkurenco, v kateri se je za naslov prvaka potegovalo kar pet klubov. Kljub močni konkurenci so se v klubu odločili, da bodo v prvenstvu igrali domači igralci (*dravsko-ptujski okoliš*). Finančno stanje v klubu ni omogočalo nakupov dragih igralcev, zato so jih bili prisiljeni iskati v domačem okolju. Da bi ostali v ligi, je trener Ivan Krnjič zbral najboljše igralce iz ptujskega okoliša. Žal je bila občinska liga kakovostno prešibka, tako da tudi boljši igralci iz te lige niso bili dovolj kakovostni, da bi jih lahko šteli kot okrepitev.

V vodstvu kluba so se zavedali, da bo obstanek zelo težak in da so z minimalnimi sredstvi obsojeni na izpad iz prve slovenske lige. Kljub temu pa je klub želel, da bi na Dravsko-Ptujskem polju sestavili solidno ekipo, v kateri bi igrali najboljši igralci tega območja ne glede na klubsko pripadnost.⁷¹

V prvoligaški sezoni je članska ekipa NK Aluminij predstavljala vrh nogometa na območju delovanja Medobčinske nogometne zveze Ptuj. Ekipa je že pred prvenstvom v slovenski nogometni ligi veljala za kandidata za izpad, kar se je tudi zgodilo. Del krivde je vodstvo kluba pripisovalo Medobčinski nogometni zvezi Ptuj, ki je pešala v organizaciji, saj je preveč pozornosti namenjala članskim moštvom v občinski nogometni ligi, na mlade pa so pozabljali. Ker že tri leta ni bilo primernega tekmovalnega sistema za mlajše kategorije, so bili v klubu prisiljeni, da se vključijo v mariborsko ligo, kar pa je bilo pogojeno z večjimi finančnimi sredstvi, vendar so upali, da bodo s tem pridobili kakovost. Vodstvo kluba izpada ni vzelo tragično, saj so se vsi zavedali, da niso bili kos velikemu finančnemu in tekmovalnemu zalogaju.

⁶⁹ Talum, 2004.

⁷⁰ Izjava, F. Gerečnik, podatki posredovani avtorju, december 2009.

⁷¹ Izjava, I. Krnjič, podatki posredovani avtorju, september 2009.

112. Kidričevo, 23. avgusta 1985, članska ekipa NK Aluminij. Stojijo (z leve): pomočnik trenerja Ludvik Špehonja, Gorazd Kodrič, Drago Škrget (*vratar*), Srečko Bek, Albin Dončec, Marjan Jausovec, Stanko Glažar, trener Ivan Krnjič. Čepijo (z leve): Bojan Majal, Stanislav Mesarič, Srečko Škrjanec, Dušan Hvalec, Franc Zitnik, Danijel Koren, Franc Panikvar.

113. Prva slovenska nogometna liga, 17. november 1985, na Skalni kleti v Celju. Stojijo (z leve): predsednik kluba Franjo Rumpf, tehnični vodja Franc Jeza, Srečko Bek (*kapetan*), Roman Tement, Franc Zitnik, Marjan Vogrinec, Stanko Glažar, trener Ivan Krnjič. Čepijo: Bojan Majal, Jurij Šmigoc, Mirko Fruk, Danijel Koren, Silvo Zitnik, Igor Brglez (*vratar*). Na klopi za rezervne igralce so bili: Albin Dončec, Marjan Jausovec in Marjan Sibila.

Nogometna zveza Slovenije
61000 Ljubljana, Tabor 14

Datum: 17. 11. 1987
Mesto: XI
Kategorija: SML

ZAPISNIK O TEKMI

Vrsta tekme: **PRVENSTVENA** Liga: **SML**
Med ekipama: **NK KLADIVAR** in **NK ALUMINIJ**
Kraj igranja: **CELJA - EKOLA VLET** Igralce: **SEKULA VLET**
Vreme: **03.30.00** Teren: **MOZER** Pričetek tekme ob: **19.30** uri
Sodniki: **MILIVOJA SOLAR** (glavni) **CEVRIZ** (zavežnik)

POSTAVA EKIP

Obrat	Reg. št.	Ime	Reg. št.
1	3301	STANKOVIC GORAN	3301
2	3302	PODZAVRNIK BEČI	3302
3	3303	POGONIC YUZO	3303
4	3304	GRADNER FANJ	3304
5	3305	MLINAR DRANK	3305
6	3306	LIJAK TOMEK	3306
7	3307	URLEH ROBERT	3307
8	3308	ŠTANIC GORAN	3308
9	3309	EVER IZTOR	3309
10	3310	DIJONOVIC ZVONKO	3310
11	3311	BETA STANCO	3311
12	3312	EMERIC STANCO	3312
13	3313	ZUPONC RADOŠ	3313
14	3314	NOVIC MILAN	3314
15	3315	VERJIC ANTON	3315
16	3316	MEHMETI ALIJA	3316

Kapetan: **SANIC GORAN** Šev: **3**

Rezultat: **0:1** (1:1, 2:1, 3:1, 4:1, 5:1, 6:1, 7:1, 8:1, 9:1, 10:1, 11:1, 12:1, 13:1, 14:1, 15:1, 16:1)

Opomini/min: **0** (0:1, 1:1, 2:1, 3:1, 4:1, 5:1, 6:1, 7:1, 8:1, 9:1, 10:1, 11:1, 12:1, 13:1, 14:1, 15:1, 16:1)

Priloge: **DA** (NE)

Priloge: **GIUVIC**

Trainer: **GIUVIC** trener s ekipe: **ADUMIC** Zdr. služba: **SANIC**

Rezultat tekme: **0:1** Ocene tekme: Ocene sojenja:

Pripombe delegata:

Delegat: **BOJANA ŠPEHONJA** Domači sodnik: **GIUVIC** Glavni sodnik: **ŠTANIC** Gostje: **ŠTANIC**

114. Zapisnik o nogometni tekmi med NK Kladivar iz Celja in NK Aluminij.

Zaradi izpada MNZ Ptuj ni imel nobenega predstavnika med najboljšimi ekipami v Sloveniji. To je bil odraz dejstva, da je nogomet na Dravsko-Ptujskem polju več let zaostajal za drugimi regijami predvsem zaradi starih grehov, preprirov o ptujski selekciji. Ptujška regija v tem času ni ustvarila nobenega zares dobrega igralca, razen Franca Žitnika, ki je odšel k Olimpiji, ter Bojana Špehonjo, ki je odšel k Mariboru. Oba sta bila igralca NK Aluminij. V sezonah od **1986/87** do **1991/92** so nogometaši NK Aluminij nastopali v prvem razredu Medobčinske nogometne zveze Ptuj. V tem času je krizo doživljal tudi tradicionalni sponzor tovarna aluminija iz Kidričevega. Tako je ostal edini sponzor kluba TKS Ptuj, ki pa je sredstva dodelil glede na tekmovalni rang. Cilji kluba v takšnih razmerah niso bili visoki, želeli so le obdržati klub pri življenju in preprečiti njegov razpad. Članska ekipa ni bila najbolj uspešna, saj so v tem obdobju dosegali povprečne rezultate. Pred novim letom 1986 so v NK Aluminij izvedli letni občni zbor. Slab položaj članske ekipe je bil vzrok za precej burno srečanje članov in privržencev Aluminija. Po številnih očitkih na račun strokovnega in organizacijskega dela v klubu je prišlo do odločitve, ki so jo nekateri pričakovali in si je želeli.

Ključni možje Aluminija na čelu s predsednikom in trenerjem so odstopili. Tako so vodenje republiškega ligaša prevzeli večinoma novi ljudje.⁷² Edini svetli točki v tem obdobju sta bili mladinska in kadetska ekipa kluba. Predvsem mladinci so dosegli zelo dobre rezultate, saj so v sezoni **1986/87** osvojili prvo mesto ter se prek kvalifikacij uvrstili v prvo slovensko mladinsko nogometno ligo. V dveh srečanjih z vrstniki iz trboveljskega Rudarja so bili boljši. V prvem srečanju v Kidričevem je bilo 3 : 1 za Aluminij, povratno srečanje pa se je v Trbovljah končalo z rezultatom 1 : 1. Tako se je ekipi mladine po 21 letih ponovno uspelo vrniti v prvo ligo. To je bil eden večjih uspehov NK Aluminij v tem obdobju. Ekipo so sestavljali mladi fantje predvsem iz okoliških vasi, ki so pod vodstvom trenerjev Maksa Kmetca in Franca Fridla marljivo trenirali celo sezono. Uspeh je bil posledica načrtnega neumornega dela. Na račun mladincev in kadetov ter zaradi pomoči veteranov je klub preživel dobesedno najtežje trenutke v vsej svoji zgodovini. Precejšnja zasluga za to gre tudi takratni upravi, ki je s svojo požrtvovalnostjo in ljubeznijo do kluba dobesedno iz nič klub ohranjala pri življenju. V vodstvu so si zelo želeli, da bi Aluminiju povrnili sloves, ki ga je imel pred dobrimi desetimi leti, vendar so se zavedali, da bo to zelo težko.

Člansko moštvo je nastopalo v območni članski ligi in doseglo 11. mesto. Zbralo je 15 točk. Trenirali so štirikrat tedensko, vendar zaradi slabe kakovosti članskega nogometa in neorganiziranosti na področju MNZ Maribor več niso mogli doseči. Obstanek v območni članski ligi je bil vprašljiv, odvisen naj bi bil od reorganizacije nogometa v Sloveniji. Moštvo je v jesenskem delu prvenstva vodil Ludvik Špehonja, v spomladanskem pa sta ga vodila Ivan Pšajd in Maks Kmetec.

Upravni odbor NK Aluminij je v tej sezoni pripravil dve veselici in nočni turnir. Na ta način je zbiral prepotrebna sredstva za nakup opreme za mlajše selekcije in jim tako ponudil kar najboljše možnosti za vadbo. Izdelali so tudi letne koledarje in dobljena sredstva zopet namenili mladinski ekipi. Uprava kluba se je v sezoni **1986/87** zahvalila kolektivu OŠ Kidričevo in nogometnim klubom Hajdina, Skorba, Slovenja vas, Apače, Gerečja vas in Lovrenc za zgledno sodelovanje predvsem pri pridobivanju mladih nogometašev iz teh okolij.⁷³ Kot novinci v prvi slovenski mladinski nogometni ligi v sezoni **1987/88** so po jesenskem delu tekmovanja pristali na tretjem mestu za Olimpijo in Slovanom ter bili prijetno presenečenje prvenstva. Leta 1988, natančneje 15. oktobra, so nogometni delavci v Kidričevem pripravili proslavo ob 40-letnici kluba (*danes vemo, da je klub takrat štel 37 let*). Ob obletnici so funkcionarji kluba pripravili prijateljsko srečanje z ekipo Dinama iz Zagreba. Predvidena je bila tudi predtekma veteranskih ekip NK Aluminij in NK Dinamo, vendar je ni bilo. Zanimanje za tekmo v čast 40-letnice NK Aluminij je bilo v Kidričevem veliko. Pred začetkom srečanja je bila krajša slovesnost, na kateri so podelili priznanja zaslužnim nogometnim delavcem. Hkrati so se na igrišču domačini poslovili od dolgoletnega člana in kapetana ekipe Franca Panikvarja, člani sodniške organizacije pa so predali darila Janezu Čušu ob slovesu od aktivnega sojenja. Klub je imel velike težave s sestavo članske ekipe, ker je konec leta 1988 in v začetku leta 1989 večina igralcev prvega moštva odšla na sluzenje vojaškega roka.

⁷² Tednik, št. 1, letnik XXXIX, 9. januar 1988.
⁷³ Aluminij, 1987.

Upravni odbor kluba je imel obilico dela s tem, da je za jesen 1989 priskrbel nove igralce. Vsem težavam navkljub je moštvo osvojilo drugo mesto v MNZ Ptuj. Težave z manjkajočimi igralci pa so se nadaljevale tudi v sezoni **1989/90**. Iz JLA so se sicer vračali nekateri perspektivni igralci prvega moštva, a so se spogledovali z okoliškimi vaškimi klubi, ki so tekmovali v isti ligi kot NK Aluminij, klub pa se jih je trudil obdržati na vse možne načine. Zaradi tega so trpele tudi mlajše selekcije, s katerimi so krpali člansko moštvo. Nemaokrat se je zgodilo, da so dobesedno do zadnjega trenutka trepetali, ali bodo zbrali dovolj igralcev za tekmo. V takšnih situacijah so klubu na pomoč priskočili tudi veterani – dober je bil vsak, ki je bil zdrav in je pokazal malo volje. Članska enajsterica ni bila sposobna zbrati niti enajst igralcev, ki bi bili sposobni napraviti kaj več, vendar se je moštvo NK Aluminij na koncu rešilo pretečega izpada iz lige in prvenstvo končalo na šestem mestu. Klub se je znašel na najnižji točki v vsej svoji zgodovini, zato so bile potrebne drastične spremembe.

Za sezono **1990/91** je upravni odbor sklenil, da je treba člansko ekipo močno okrepiti, če želijo doseči boljše rezultate. Vodenje ekipe so zaupali domačemu trenerju Francu Panikvarju, ki mu je uspelo dobro pripraviti ekipo, in na koncu je NK Aluminij prepričljivo osvojil prvo mesto. A za napredovanje v tretjo slovensko nogometno ligo vzhod je moral klub igrati dodatne kvalifikacije z ekipo NK Korotan. Prvo tekmo je Aluminij igral na domačem igrišču in zmagal z rezultatom 3 : 2, vendar ta zmaga ni bila dovolj, da bi napredovali, saj so na gostovanju v Prevaljah izgubili z rezultatom 4 : 2. Tako se niso uvrstili v višji rang tekmovanja.

115. Kadetska ekipa NK Aluminij 1986/87. Stojijo (z leve): trener Franc Fridl st., Peter Štumberger, Fredi Lampret, Tomislav Grbavac, Zvonko Rozman, Robert Kristofič, Edvard Hojnik, Aleksander Kiselak, Čepijo (z leve): Marko Kmetec, Saša Gajser, Franc Fridl, Dušan Kočevar, Fredi Štumberger, Andrej Jevšenak, Jože Horvat, Svetozar Kaisberger.

116. Mladinska ekipa NK Aluminij 1986/87. Stojijo (z leve): trener Maks Kmetec, Roman Kaisberger (vratar), Milan Ekart, Boris Baudek, Andrej Paveo, Zvonko Rozman, Robert Hojnik, Janko Turk, Darko Jeza, pomočnik trenerja Franc Fridl st. Čepijo (z leve): Damjan Gajser, Iztok Fridl, Jože Horvat, Peter Štumberger, Ivan Hertiš, Robert Kristofič, Edvard Hojnik.

V samostojni Sloveniji

1991–2013

Po osamosvojitvi Slovenije je v tekmovalni sezoni **1991/92** klub še vedno nastopal v prvem razredu MNZ Ptuj. Tekmovalni rezultati v tem obdobju niso bili ravno bleščeči, kljub temu pa so nogometaši NK Aluminij uspešno nastopali v pokalnem tekmovanju. V tem tekmovanju so prišli do četrtnine finala, tam pa so na domačem igrišču izgubili z Nafto z rezultatom 2 : 1 in tako izpadli iz nadaljnjega tekmovanja.

Zaradi slabših rezultatov in skoraj vsakoletnega boja proti izpadu je mladinska ekipa na koncu sezone zasedla zadnje mesto in po sedmih letih izpadla iz prve slovenske nogometne mladinske lige. V tem času se je pojavil tudi problem v zvezi z mladinskim kadrom, saj je klubu primanjkovalo otrok, s katerimi bi lahko tekmovali v vseh selekcijah. Velikokrat se je dogajalo celo, da na dan tekme klub ni imel dovolj igralcev. V takšnih situacijah se je s požrtvovalnostjo posebej izkazal trener Janko Vindiš, saj je igralce iskal po domovih in prepričeval njihove starše, da so jim dovolili igrati.

V sezoni **1992/93** so bile slovenske nogometne lige reorganizirane: ustanovljene so bile enotna druga liga ter dve tretji ligi s po štirinajstimi ekipami.

Zaradi reorganizacije so nogometaši Aluminija kot drugouvrščena ekipa v prvem razredu MNZ Ptuj neposredno napredovali in nastopali v tretji slovenski nogometni ligi vzhod. NK Stojnci kot prvuvrščena ekipa, ki jo je treniral dolgoletni igralec in trener NK Aluminij Maks Kmetec, pa so igrali kvalifikacije za vstop v drugo slovensko nogometno ligo, vendar niso bili uspešni.

V drugi polovici sezone **1992/93** je vodenje kluba prevzel podjetnik Danilo Polajžer (*takrat tudi selektor slovenske šahovske reprezentance*), ter tako klubu dal novo energijo. Klub se je preimenoval v NK Caissa Aluminij. Novo vodstvo se je dela lotilo z velikimi ambicijami in novimi idejami. Odločilo se je tudi za strokovnega svetovalca in na to mesto postavilo nekdanjega uspešnega igralca Aluminija Hinka Voduška. Lahko bi rekli, da se je začel ponoven razcvet nogometa v Kidričevem. Zahvaljujoč relativno dobro urejenemu financiranju, so se v klubu lahko bolj posvetili tudi strokovnemu kadru in zlasti delu z mladimi. Vsi trenerji so za delo imeli ustrezne licence. V času, ko je klub nosil ime Caissa Aluminij, ga je večinoma sponzoriralo podjetje Caissa, pomoč Taluma je bila minimalna.

Zato se je takratni predsednik Danilo Polajžer odločil, da ime Aluminij odstrani in tako je klub nekaj časa nastopal samo z imenom Caissa. Ta poteza je povzročila, da so se v Talumu zdramili in se ogreli za tradicionalno sponzoriranje kluba. Polajžer in Talum sta podpisala sporazum, tako da je klub spet nosil ime Caissa Aluminij, od tovarne pa je dobil tudi prepotrebna sredstva, da je lahko normalno deloval naprej. Naslednji dve leti je upravni odbor večinoma sam skrbel za vse dejavnosti v klubu.

Ob koncu sezone so se uvrstili na predzadnje mesto in kljub vsem težavam, ki so pestile klub, zadržali tretjeligaški status. Odgovorni v klubu so se zavedali, da bo treba še marsikaj postoriti, če bodo hoteli postati stabilen tretjeligaš.

Novo sezono s začeli z velikimi ambicijami in temu primerno okrepili člansko moštvo. V sezoni **1993/94** so si zadali visok cilj: uvrstitev v drugo slovensko ligo. Nogometaši Caissa Aluminija so si priigrali naslov jesenskega prvaka v vzhodni skupini tretje slovenske nogometne lige. Cilj, ki so si ga zadali na začetku sezone, pa se jim je za las izmuznil, na koncu prvenstva so zasedli drugo mesto,

kar pa ni bilo dovolj za napredovanje. Velik finančni vložek v klub (*nekateri igralci so dobili avtomobile*) je močno prizadel podjetnika, ki pa je računal tudi na navijače. Polajžer se je bil prisiljen umakniti in klub predati tovarni aluminija Talumu. Podjetje Caissa in celoten izvršni odbor z drugimi sponzorji so odstopili. Predvsem se je zataknilo pri statusu igralcev, saj je predsednik Danilo Polajžer z nekaterimi igralci podpisal pogodbe in v zameno zahteval nadomestilo. Nazadnje so po žolčnih razpravah našli skupni jezik in Talum je odkupil igralce. Nasledniki so kljub vsem težavam dobili dobro organiziran klub, lahko so nadgradili takratno stanje in si zadali nove cilje.

Pred sezono **1994/95** sta se sestala upravni odbor in skupščina kluba. Na seji 14. januarja 1995 so sprejeli sklep o ponovni spremembi imena kluba, ki je spet dobil svoje staro ime NK Aluminij. Novo vodstvo je brez težav prevzelo delo od starega sponzorja kluba (*Caissa, d. o. o.*) in podpisalo novo sponzorsko pogodbo s Talumom. V klubu so se tako po dolgem času pojavili funkcionarji tovarne Talum.

117. NK Aluminij v Republiki Sloveniji. Stojijo (z leve): trener Franc Panikvar, Branimir Ponudič, Peter Štumberger, predsednik Marjan Hvalec, Marko Pšeničnik, Leopold Šmigoc (vratar), Zvonko Rozman, Darko Jeza, Boris Baudek, član UO Zdravko Jernejšek, Čepijo (z leve): Iztok Fridl, Zmagoslav Zajc, Robert Hojnik, Danjel Koren, Vinko Rozman, Tomislav Grbavac, Jože Šmigoc

118. NK Aluminij na pokalnem srečanju s Primorjem v Kidričevem. Stojijo (z leve): Bogdan Jerenko, Jože Šmigoc, Dušan Huselj, Boštjan Zemljic, Zeljko Budimir (vratar), Miran Emeršič, Čepijo (z leve): Iztok Fridl, Zvonko Rozman, Robert Hojnik, Saša Gajser, Aleš Huzjak

119. Moštvo NK Aluminij, ki se je v sezoni 1998/97 uvrstilo v drugo slovensko nogometno ligo. Stojijo (z leve): Peter Štumberger, Leopold Šmigoc (vratar), Mihael Krajnc, Iztok Fridl, Jože Šmigoc, Robert Horva (vratar), Bojan Zrnko. Srednja vrsta (z leve): pomočnik trenerja Stanislav Mesarič, Ivan Lončarič, Aleš Gerečnik, trener Bojan Špehonja, Boštjan Zemljčič, Rober Hojnik, maser Vili Šoštar. Sedijo (z leve): Rade Boškovič, Miran Emeršič, Danilo Ivančič, Edvard Hojnik, Anton Habjanič, Zvonko Rozman. Na sliki manjka Primož Gorše, ki je služil vojaški rok.

Predsednik kluba je postal Stanislav Meško, predstavnik Taluma, strokovni sodelavec pa legenda nogometnega kluba NK Aluminij Ivan Krnjič.

V klubu so si zadali cilj, da se uvrstijo v višji rang tekmovanja ter tako izpolnijo obveznosti do generalnega sponzorja. Sezono so končali na nevhvaležnem tretjem mestu in izgubili upanje za napredovanje. V tej sezoni so bili nogometaši NK Aluminij uspešni v tekmovanju za pokal Nogometne zveze Slovenije, saj so prišli do osmine finala, takrat pa jih je na domačem igrišču premagala SCT Olimpija z rezultatom 0 : 4.⁷⁴ Maja leta 1994 je vodstvo Caissa Aluminija iz Kidričevega organiziralo prijateljsko nogometno tekmo med reprezentancama Slovenije in Cipra (*do 21 let*). Tekma je bila 27. aprila ob 14. uri. Potekal je tudi spremljevalni program, v katerem so nastopile ptujske mažoretke in godba na pihala Talum Kidričevo. Talum je bil glavni pokrovitelj srečanja, tekma pa enkratno doživetje za ljubitelje nogometa v ptujski občini. Nekoliko so razočarali le gledalci, saj jih je bilo zelo malo.

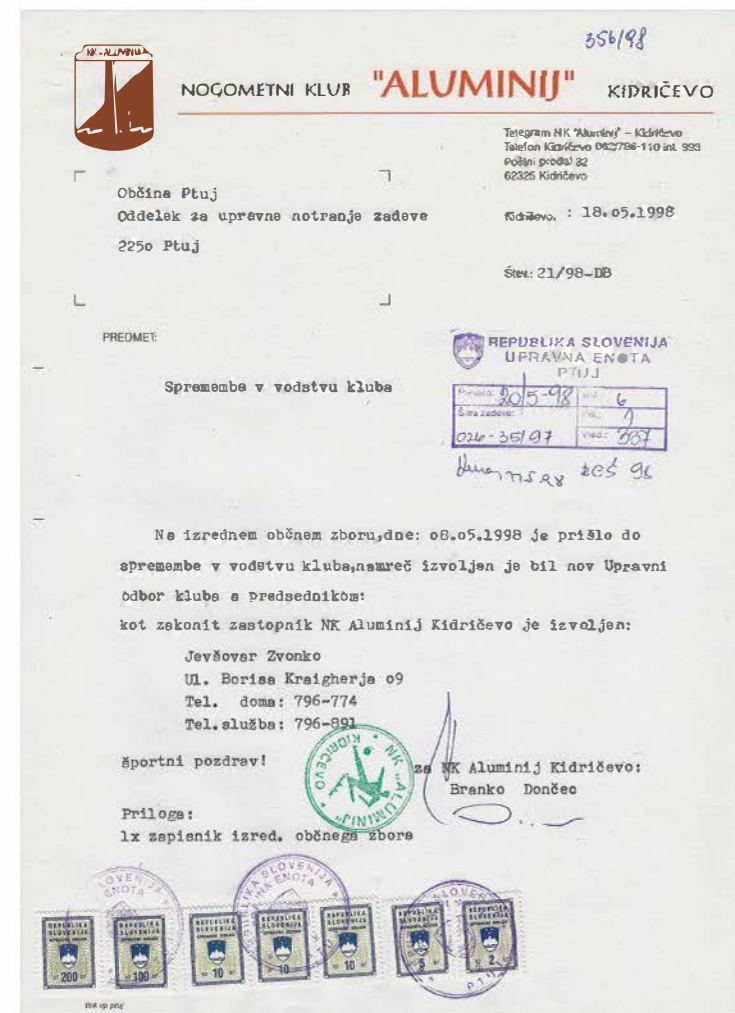
Slovenija se je gostujoči reprezentanci oddolžila za poraz na Cipru in zmagala z rezultatom 2 : 0.⁷⁶ Upravni odbor si je zaradi odličnih rezultatov zadal nekaj pomembnih ciljev, predvsem adaptacijo in gradnjo ustreznih klubskih prostorov. Adaptacijo so konec leta 1997 uspešno končali.

V sezoni 1995/96 so se podali z velikimi ambicijami, saj so imeli kakovostne igralce, vendar obilo težav s trenerji, zato je bilo precej nerijav. Težave so se odražale tudi pri delu in botrovale slabi uvrstitvi članskega moštva, ki je na koncu prvenstva doseglo četrto mesto. Zaradi težav s trenerji so se v klubu odločili, da izšolajo domače trenerje in hkrati rešijo še nenehne težave v zvezi z ustreznimi trenerskimi licencami. Leta 1996 je klub trenerju članske ekipe Bojanu Špehonji omogočil nadaljnje šolanje na višji trenerski šoli v Ljubljani. Leta 1997 je dobil licenco profesionalnega trenerja (*PRO*), tako da je lahko vodil prvo moštvo NK Aluminij.⁷⁸

Sezona se je začela s pokalnim tekmovanjem in z zelo velikim uspehom NK Aluminij.

⁷⁴ Todičnik, št. 18, letnik XLVII, 5. maj 1994.

⁷⁸ Izjava, B. Dončec, podatki posredovani avtorju, september 2009.

120. Na občnem zboru 8. maja 1998 je bil za novega predsednika NK Aluminij izvoljen Zvonko Jevšovar.

Kot tretjeligaš so se uvrstili v osmino finala pokala NZS in šele tam klonili proti prvotligašu Primorje iz Ajdovščine. Na domačem igrišču so izgubili s 5 : 0 ter tako izpadli iz nadaljnjega tekmovanja. Z novim trenerskim znanjem in ambicijami je klub začel sezono 1996/97. Že v prvi sezoni z domačim trenerjem se je takšna usmeritev pokazala kot prava, saj je NK Aluminij z domačimi igralci in še z nekaterimi okrepitevami po dolgem času dosegel prvo mesto in se uvrstil v višji rang tekmovanja. Najboljši strelca lige je bil igralec Aluminija Robert Hojnik z 19 golji.

Uspešno so nastopali tudi v pokalnem tekmovanju, v katerem jim je žreb spet dodelil ajdovsko Primorje. Ekipi sta se tako srečali v četrtini finala pokala NZS in odigrali dve tekm. Prva tekma je bila v Kidričevem, kjer so slavili gostje z rezultatom 3 : 0. Tudi na povratnem srečanju v Ajdovščini so nogometaši Aluminija doživeli poraz, bilo je 3 : 1, vendar so dosegli vsaj častni zadetek.⁷⁷ Uspeh članske ekipe so dopolnili mladinci, ki so osvojili prvo mesto v drugi slovenski mladinski ligi vzhod ter se po petih sušnih letih spet uvrstili v prvo slovensko mladinsko ligo.

⁷⁷ 80. let organiziranega nogometa na slovenskem, 2000.

121. Plakat NK Aluminij iz devetdesetih let prejšnjega stoletja.

Posledično se je v višji rang tekmovanja prvič v zgodovini kluba uvrstila tudi kadetska ekipa, saj je tako veleval pravilnik NZS.

Nastopanje v 16-članski enotni drugi ligi v sezoni 1997/98 je bilo dolgo in zelo naporno, zahtevalo je tudi mnogo finančnih sredstev. Moštvo NK Aluminij se je uvrstilo na 13. mesto in se tako rešilo izpada iz lige. Napori so se odražali tudi v pokalnem tekmovanju, v katerem so v šestnajstini finala pokala NZS doživeli visok poraz na domačem igrišču proti ekipi SET Vevče z rezultatom 5 : 0. Po končani sezoni so ambicije kluba narasle in vodilni v upravi so razmišljali o prvi ligi. Svoje želje so predstavili generalnemu sponzorju Talumu, ki pa ni želel, da bi klub prešel na profesionalno raven. Obveljala je beseda predsednika uprave Taluma. Vodilni v klubu niso imeli več motiva in so razmišljali o umiku. Preden so se dokončno poslovili, so od tovarne dobili navodilo, da za svoja delovna mesta najdejo ustrezne zamenjave. Najtežje je bilo najti predsednika kluba, saj zanj niso imeli ustreznih kandidatov. Po dolgem iskanju je mag. Danilo Toplek za predsednika kluba izbral Zvonka Jevšovarja. V tem času so začrtali tudi smernice kluba: sredstva se vlagajo v razvoj mladih in ne v dragoplačane igralce s kratkoročnimi cilji in rezultati.⁷⁸

V sezoni 1998/99 se je ligaško tekmovanje spet spremenilo: nastale so prva liga z dvanajstimi člani, enotna druga liga s šestnajstimi klubi in štiri tretje lige s po štirinajstimi klubi. Moštvo Aluminija je še naprej nastopalo v enotni drugi slovenski ligi. V tej sezoni so končali na šestem mestu, vendar so jih zgolj štiri točke ločile od drugega mesta in dodatnih kvalifikacij za morebiten vstop v prvo slovensko ligo. Del moči jim je vsekakor pobralo pokalno tekmovanje, ki so ga končali v osmini finala. Na domačem igrišču so po podaljških izgubili z ekipo Nafta z izidom 2 : 0.

Oktober 1998 je Medobčinska nogometna zveza Ptuj praznovala 20-letnico obstoja. V tekmovanje MNZ Ptuj je bilo vključenih 29 članskih, 15 mladinskih in 10 kadetskih ekip ter 16 ekip starejših in 9 ekip mlajših pionirjev. V drugoligaški konkurenci pri članih sta nastopali ekipi Aluminija in Drave.

⁷⁸ Izjava, B. Dončec, podatki posredovani avtorju, september 2009.

122. NK Aluminij v začetku sezone 1999/00. Stojijo v zgornji vrsti (z leve): član UO Dušan Hazabent, Denis Kancler, Aleš Gerečnik, Zvonko Rozman, Aleš Lamprecht (vratar), Dejan Fideršek (vratar), Simon Vidovič, Dejan Zolek, Robert Hojnik, tajnik Branko Lešnik. V srednji vrsti (z leve): ekonom Milan Fištravec, Tomislav Grbavac, Anton Habjanič, Boris Sambolec, Gregor Dončec, Zlatko Bezjak, Aleksander Zelko, predsednik kluba Zvonko Jevševar, član UO Miljenko Bosak. Čepijo (z leve): trener vratarjev Janko Veselič, Boštjan Koren, Primož Gorše, Milan Emeršič, trener Branko Horjak, pomočnik trenerja Miran Emeršič, Borut Kolar, Mitja Hertiš, Igor Perkovič, fizioterapevt Dušan Iskra.

Ob jubileju je potekalo veliko prireditev, podelili pa so tudi priznanja. Priznanje MNZ Ptuj je dobil tudi NK Aluminij, plaketo MNZ Ptuj pa dolgoletni igralec in funkcionar NK Aluminij Janko Repič ter dolgoletni funkcionar kluba Stanko Meško. Priznanja so dobili igralci, ki so uspešno nastopali v selekcijah NZS, med njimi tudi nekdanja nogometaša Aluminija Damijan Gajser in Marko Kmetec. Slovesni del je popestril troboj med NK Aluminij, NK Drava in NK Maribor na mestnem stadionu na Ptujju ter predtekma veteranov NK Aluminij in NK Drava.⁷⁹

NK Aluminij je v sezoni 1999/2000 še naprej nastopal v drugi ligi. Na koncu ligaškega tekmovanja je osvojil četrto mesto med šestnajstimi ekipami. V pokalnem tekmovanju se je njihova pot končala v šestnajstini finala. Na domačem igrišču so proti Olimpiji izgubili 2 : 0. Imeli pa so najboljšega strelca 2. SNL lige, to je bil Milan Emeršič z 21 goli.

V Kidričevem je prvič gostovala članska ekipa NK Hajduk iz Splita. Hajduk je bil sicer že stari znanec zelenice v Kidričevem, vendar so pred leti (1982) na njej igrali njegovi veterani, ki so se pomerili z veterani Aluminija.

Nogometaši Aluminija so se tako julija 1999 v prijateljskem nogometnem srečanju pomerili s tem hrvaškim prvoligašem, ki je imel še iz časa nekdanje skupne države v Sloveniji veliko privržencev. Nogometaši Hajduka so imeli ves prvi polčas terensko premoč in nekaj priložnosti za zadetek, vendar so bili v zaključku akcij nenatančni, nekajkrat pa je zelo dobro posredoval domači vratar Andrej Dukarič. Domači nogometaši so svoje priložnosti iskali v protinapadih in prav v zadnji minuti bi lahko kapetan Robert Hojnik dosegel zadetek za Aluminij, vendar je na žalost svojih soigralcev neoviran poslal žogo iz neposredne bližine vral gostujočih visoko prek gola. V 85. minuti je gostujoči napadalec Bilič izkoristil vrzel v domači obrambi in iz neposredne bližine premagal domačega vratarja ter tako zagotovil svoji ekipi minimalno zmago.⁸⁰

V tem letu se mladinski ekipi ni uspelo vrniti med prvoligaše. Usodno je bilo zadnje kolo, ko so na domačem igrišču izgubili z ekipo iz Šmartnega ter tako obstali v drugi mladinski in kadetski ligi.

123. Steklena medalja, ki so jo igralci NK Aluminij dobili za osvojevo 2. mesto v pokalu Slovenije v sezoni 2001/02.

Po enoletni odsotnosti se je mladinski ekipi v sezoni 2000/01 ponovno uspelo uvrstiti v prvo slovensko nogometno ligo, čeprav so osvojili drugo mesto. V Jarenini so se odločili, da ne bodo nastopali v 1. slovenski mladinski ligi, in tako so svojo priložnost dobili mladi iz Kidričevega, ki so bili prepričljivo drugi. Kidričani so bili zadovoljni, saj se je njihovim mladincem in s tem tudi kadetom uspelo uvrstiti v slovenski elitni mladinski nogometni razred.

V Aluminiju so se zavedali in se še zavedajo, kaj pomeni dobro delati s svojim naraščajem. Iz njega je v preteklosti izšlo veliko dobrih nogometašev, tudi reprezentantov. V klubu so bili mnenja, da je to naložba, ki se izplača, po drugi strani pa pomeni tudi stik z drugimi nogometnimi centri.

V sezonah 2000/01, 2001/02 in 2002/03 je člansko moštvo NK Aluminij dosegalo uvrstitve pri vrhu lestvice, tretje mesto v drugi ligi in bilo večkrat pred uvrstitvijo v prvo ligo, toda to jim ni uspelo.

V sezoni 2002/03 so nogometaši Aluminija 9. julija 2002 igrali prijateljsko pripravljvalno tekmo s poljskim prvoligašem Widzew iz Lodža. Ekipa NK Aluminij je bila v primerjavi s prejšnjo sezono močno pomlajena. Aluminij je srečanje izgubil z rezultatom 1 : 0.

V sezoni 2001/02 je bil NK Aluminij finalist nogometnega pokala Slovenije, pot do finala pa je bila vse prej kot lahka. Začela se je v osmini finala, ko se je Aluminij na eni tekmi na domačem igrišču pomeril s prvoligašem NK Mura in ga premagal z rezultatom 2 : 1; za domače sta zadela Aleš Čeh in Milan Rakič. V četrtfinalu se je na domačem igrišču srečal z drugoligašem Železničar Radio City Maribor in ga premagal z rezultatom 4 : 0, strelci za NK Aluminij pa so bili Boštjan Zemljčič, dvakrat Gregor Dončec in Aleš Čeh. Na povratnem srečanju v Mariboru so igralci NK Aluminij slavili z rezultatom 3 : 2 – strelci so bili Milan Rakič, Iztok Pipenbaher in Daniel Širec – in se tako zaslužno uvrstili v polfinale. V polfinalu so se na domačem igrišču pomerili s prvoligašem Era iz Šmartnega in na veliko veselje domačih navijačev slavili z rezultatom 1 : 0; strelec za NK Aluminij je bil Luka Pekez. Nogometaši Ere so v povratni tekmi premagali Aluminij z 2 : 1; za Aluminij je iz enajstih metrov zadel Aleš Čeh. S skupnim izidom 2 : 2 se je v finale uvrstil Aluminij zaradi zadetka v gosteh.

Igralci Aluminija so se tako po 32 letih spet uvrstili v finale pokala Slovenije, kjer jih je pričakala ekipa Hita iz Gorice. Prvo srečanje je bilo odigrano 1. maja 2002 v Novi Gorici, kjer so slavili domačini z rezultatom 4 : 0 ter tako z veliko prednostjo pripotovali v Kidričevo.

Pred igralci NK Aluminij je bila zelo težka naloga – nadoknaditi štiri zadetke zaostanka. Po obetavnem začetku je Aluminij povedel, vendar so prevladale izkušnje. Z rezultatom 2 : 1 je rutinirano zmagal Hit in zaslužno osvojil naslov pokalnega zmagovalca Slovenije.

124. Vstopnica za finalno pokalno tekmo v Kidričevem leta 2002.

POKAL NOGOMETNE ZVEZE SLOVENIJE

FINALNE

ALUMINIJ : HIT GORICA

0574

NK ALUMINIJ
Kajuhova 18, 2325 Kidričevo

NZS
NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE

V skladu s 25. čl. ZDDV je v ceno vključen 8,5% DDV. Dav. št.: 32971838

Cena: 500 SIT

125. Župan občine Kidričevo Alojz Šprah je pripravil sprejem za zmagovalce. Skupinska slika pred občinsko stavbo v Kidričevem leta 2002. Zadnja vrsta (z leve): Andrej Dukarič (vratar), Denis Kancler, Boštjan Zemljčič, Dino Šeremet, Danilo Pučko, Peter Franci, Leon Panikvar, Peter Prapotnik, Danijel Širec, Ante Šimundža. Srednja vrsta (z leve): Luka Pekez, Črtomir Gojkovič, Slaviša Jevdženič, Iztok Pipenbaher, Aleš Čeh, Milan Rakič, Sebastijan Golob, Davorin Fridauer, Gregor Dončec. Prva vrsta (z leve): športni direktor Miran Lipovac, trener vratarjev Janko Veselič, trener Branko Horjak, župan Alojz Šprah, predsednik kluba Zvonko Jevševar, fizioterapevt Silvo Rodošek, kondicijski trener Mirko Vindiš, Boris Sambolec.

Strelec za NK Aluminij je bil Aleš Čeh, ki je bil zelo razpoložen v celotnem pokalnem tekmovanju. Njegovi goli so v veliki meri pripomogli k uspehu drugoligaške ekipe. Zaradi uspešnega nastopanja v slovenskem pokalu je trpelo ligaško tekmovanje v drugi slovenski ligi. Tako je moštvo NK Aluminij osvojilo nevhvaležno tretje mesto in se ni uvrstilo v višji rang tekmovanja.

V sezonah 2003/04 in 2004/05 so igralci NK Aluminij igrali s spremenljivimi uspehom. V sezoni 2003/04 so dosegli peto mesto med dvanajstimi ekipami, sezono 2004/05 pa so končali na povprečnem sedmem mestu. Za takšen padec rezultatov v teh in naslednjih sezonah je bila kriva predvsem psihična zasičenost, saj so v prejšnjih sezonah trikrat za las zgrešili napredovanje v višji rang tekmovanja. Posledice so bile vidne kljub kakovostnemu igralskemu kadru.

V Kidričevem pa je bilo takrat zanimivo nogometno srečanje. Nastop slovenske nogometne reprezentance (*pokrovitelj tekme je bila Občina Kidričevo*) je vzbudil veliko zanimanje med ljubitelji nogometa, saj so želeli na delu videti najboljše slovenske reprezentante. Na igrišču se je zbralo okrog 2000 gledalcev, ki so videli zanimivo in dokaj enakovredno nogometno predstavo, saj so

se aluminijaši dobro upirali reprezentančnim zvezdnikom. Aluminij je srečanje izgubil z rezultatom 6 : 2, vendar velja omeniti, da je najlepši zadetek (*evrogol*) na tekmi dosegel domači igralec Luka Pekez, ki je z velike razdalje z močnim in natančnim strelom rezultat izenačil (1 : 1), kar so številni navijači nagradili z aplavzom. Drugi zadetek za Aluminij je dosegel Simon Kramberger.

Že pred leti so bile želje funkcionarjev Aluminija, da bi v Kidričevu pripeljali Crveno zvezdo, vendar so bile vse prošnje kluba neuslišane. V tem letu pa se jim je nasmehnila sreča in dogovorili so se za srečanje z nogometnim velikanom nekdanje skupne države. Tako so nogometaši Aluminija v prijateljskem nogometnem srečanju gostili nekdanje evropske in svetovne prvake iz Beograda, ki so bili v Sloveniji na pripravah. Beograjčani so zasluženo slavili visoko zmago, saj so bili celo srečanje boljši nasprotnik od borbenih domačinov, ki pa jim igra ni stekla predvsem zaradi dobre igre nogometašev Crvene zvezde.⁸¹

V sezoni 2005/06 je slovenska nogometna liga spet doživela spremembe. Prva liga se je zmanjšala z 12 na 10 klubov, enako tudi druga liga. Članska ekipa NK Aluminij je v tej sezoni osvojila četrto mesto, vendar so to sezono zaznamovali pomembni uspehi

⁸¹ G. Dončec, zasebni arhiv.

Danas u Kidričevu (17 sati) uzvratna finalna utakmica Kupa Slovenije: ALUMINIJ - GORICA (0:4)

Momčad Aluminija iz 1965. godine kada je osvojila Kup Slovenije

Detalj iz prve utakmice kad Ekmečić prolazi vratara Šeremeta

Finale je veliki domet Igrati kao da je 0:0

■ **KIDRIČEVO** - Nogometaši Aluminija dragi finalisti u kup natjecanju imat će priliku predstaviti se slovenskoj nogometnoj javnosti u boljem svjetlu nego u Novoj Gorici gdje su ih gubili sa 4:0, ali nisu razočarali, iako se očekivalo da će Kidričevci rezultatski bolje proći. Nekoliko grešaka u obrani bilo je dovoljno da se Goričani, prošlogodišnji osvajači Kupa, nadažu opet igranju u Euopu.

Nogometaši Aluminija su poslije poraza u pivenstvenoj utakmici protiv Renča zakomplilirali si situaciju u 2. SNL, gdje važe za jednog od glavnih favorita za plasman u Prvu SNL. Trener Aluminija Branko Horjak pred uzvratnu utakmicu s Goricom kaže: - Većeg motiva od toga da sastav igra o finalu Kupa ne treba. Pozvao bih navijače Aluminija, da nam pomognu u namjeri, da barem u uzvratu pobijedimo prvotligaški sastav. Istina je, da smo u prvenstvenoj utakmici svni sebi napravili medvjedo uslugu porazom, ali ipak nam je važni je prvenstvo, gdje o svemu sami odlučujemo. Poslije tri godine smo doživjeli poraz na svom terenu i mislim da protiv Goričana nastavljamo novu seriju. U tom kup susretu mogu računati na sve igrače, a za najbolju jedanasoricu odlučiti ću se pred sam početak. Kup je veoma važan, ali prvenstvo i osvajanje prvog, ili drugog mjesta nosi ipak više." **D. KLAJNŠEK**

■ **NOVA GORICA** Za pretpostaviti je da će danas popodne grad vinica biti prazan. Naime, na programu je uzvratna finalna utakmica u Kidričevu. Svi koji neće biti u mogućnosti da putuju za Kidričevo gledat će utakmicu preko malih ekrana. Prednost od 4:0 iz prve utakmice u Parku je dovoljna i vjerojatno neodoljiva za domaćina. Tako će novogoriški prvotligaš drugu godinu zaredom osvojiti kup. Pavel Pinni, strateg Gorice, za "drugo poluvrijeme" izjavljuje:

- Normalno je da nas čeka još jedna teška utakmica jer kao što ste se mogli uvjeriti u Parku, Aluminij nije loša momčad. Uloga favorita je poznata ali mi to moramo izboriti na travnjaku. Na put u Kidričevo idemo s namjerom da maksimalno odigramo, ne obazirući se na rezultat i prednost iz prve utakmice. Igrači su svjesni toga i nema bojazni da ne bi krenuli agresivno i jako motivirano. Mi moramo susret započeti kao da je rezultat iz prve utakmice 0:0. Samo s takvim mentalitetom možemo računati na pozitivan krajnji ishod.

Trener Pinni neće moći računati na Florjana Debeljaka koji mora pauzirati zbog kartona. Svi ostali su za borbu spremni. Da Goričani smatraju susret ozbiljnim, govori podatak da su na put krenuli u utorak poslije podne i bez obzira na prednost, ništa ne prepuštaju slučaju. **S. DROLE**

126. Napoved finalne tekme s HIT Gorico v Kidričevem.

mladinske ekipe NK Aluminij. Dvanajstega maja 2006 je v Pragi potekal zaključni evropski turnir Premier Cup, ki ga je že dvanajsto leto zapored pripravil proizvajalec športne opreme Nike. Na tem turnirju so kot slovenski prvaki sodelovali tudi igralci NK Aluminij, in sicer selekcija U-14, torej nogometaši do 15. leta starosti. Omeniti je treba tekmo s slovitim Ajaxom iz Amsterdama, ki ga je ekipa NK Aluminij premagala z rezultatom 1 : 0, strelec edinega zadetka je bil Martin Milec. Na koncu so igralci NK Aluminij osvojili 12. mesto med dvajsetimi ekipami, kar je bil velik uspeh za klub iz neznanega Kidričevega. To je bila velika nagrada za dobro delo z mladimi in hkrati obveza za dobro delo tudi naprej. Tako je NK Aluminij v svet ponesele dobro ime kluba, kraja, občine in generalnega sponzorja, podjetja Talum, d. d.

Drugi večji uspeh v tej sezoni so dosegli mladinci NK Aluminij, ki so postali mladinski pokalni zmagovalci Slovenije, leto pred tem pa so bili finalisti. Takrat so se v pokalnem finalu v Koprju pomerili z ekipo FC Koper in izgubili. To sezono pa je Nova Gorica postala srečen kraj za mladince iz Kidričevega, ki so se pomerili z aktualnim mladinskim državnim prvakom Hitom iz Gorice. Srečanje so prepričljivo dobili mladinci NK Aluminij z rezultatom 3 : 1 ter tako prvič v zgodovini kluba osvojili to lovoriko.

Za ekipo Aluminija sta zadela Denis Toplak in dvakrat Uroš Veselič. Naslov pokalnega prvaka Slovenije je bil odraz dobrega dela z mladimi in je pokazal, da ti fantje velijo obetajo. Klub se je zavezal, da za naslednjo sezono sestavi ekipo, ki bo lovoriko sposobna ubraniti. Usmerjenost kluba, ki je posvečal veliko pozornosti nadarjenim mladim domačim igralcem, je pokazala rezultate, klub pa je dobil potrditev, da je njegova vizija prava.

Manj uspešna je bila sezona 2006/07. Po odhodu nekaterih igralcev je imel klub močno pomlajeno moštvo, kar se je odražalo tudi v prvenstvu, ko je ekipa v jesenskem delu prvenstva zasedla zadnje mesto. Potrebno so bile spremembe, zato je uprava kluba trenerja Edina Osmanoviča zamenjala z domačim trenerjem Bojanom Špehonjo. Kljub obilici težav v spomladanskem delu prvenstva je novemu trenerju uspelo psihološko dvigniti ekipo, tako da so na koncu osvojili šesto mesto in se v zadnji krogih prvenstva za las rešili izpada iz lige.

Novo sezono 2007/08 so tako začeli s pomlajenim moštvom in z nekaterimi okrepitevami ter z domačim trenerjem.

Vse do konca prvenstva so bili reseni kandidati za napredovanje, ob koncu pa je popustila koncentracija igralcev in NK Aluminij je zasedel četrto mesto. Za novo sezono so si zadali nove cilje, ki so bili zelo ambiciozni in za okolje z mnogo tradicije tudi realni: vrh drugoligaške lestvice in po možnosti uvrstitev v prvo ligo. Tako je v sezoni **2008/09** NK Aluminij pod taktirko domačega trenerja Bojana Špehonje zasedel drugo mesto in se uvrstil v kvalifikacije za vstop v prvo ligo.

V kvalifikacijah so se srečali z večnim tekmeccem NK Drava, ki je prek kvalifikacij poskušala obdržati prvoligaški status. Prvo tekmo so odigrali na igrišču v Kidričevem, kjer se je zbralo okrog 2500 gledalcev. Na veliko zadovoljstvo domačih navijačev je NK Aluminij slavil z rezultatom 3 : 2, za domače moštvo pa so zadel Andrej Dugolin, Jan Šimenko in Martin Milec. Sledilo je povratno srečanje na Ptuj, kjer pa je NK Aluminij po sumljivih sodniških odločitvah doživel boleč poraz s 7 : 0. V kvalifikacijah ni bil uspešen, tako da je ostal v drugi nogometni ligi.

Gospodarska kriza, ki je zajela svet, ni prizanašala niti športu. Nogometni klubi so se z njo spopadali na najrazličnejše načine. Izjema ni bil niti Aluminij, ki je kljub finančnim težavam uspešno izpeljal sezono **2009/10** in izpolnil vse obveznosti do nogometašev. V prvem delu prvenstva je doživljal vzpone in padce. Med trenerjem in igralci so se pojavljala trenja, kar se je odražalo tudi na lestvici. V klubu so se zato odločili, da zamenjajo glavnega trenerja. Bojana Špehonjo je zamenjal Bojan Flis, ki je do tedaj treniral mladince; trenerja sta tako samo zamenjala mesti. V sezoni so se vrstili vzponi in padci, toda fantastična serija zmag v spomladanskem delu prvenstva je bila občudovanja vredna. Klub se je močno povzpел po lestvici in na koncu zasedel tretje mesto v 2. SNL, le malo pa je manjkalo, da bi spet igral v kvalifikacijah za 1. SNL. O tem je odločalo zadnje kolo. Neposredni konkurent je bil Triglav, ki bi ob morebitnem porazu s Primorjem omogočil kvalifikacije Aluminiju. Na žalost navijačev Aluminija sta se tekmece razšla z neodločenim rezultatom in tako je mesto v kvalifikacijah pripadlo Triglavu. Kljub temu so bili v klubu zadovoljni s tretjim mestom, ki je bilo dokaz dobrega dela trenerja Bojana Flisa, njegovega pomočnika Primoža Goršeta in trenerja vratarjev Nenada Šeša, ki so sestavili homogen igralski kolektiv. Znali so združiti izkušnje z mladostjo, motivirati ekipo in jo pripraviti na nasprotnike.

Po številnih poskusih je NK Aluminij v sezoni **2010/11** naposled le uspelo osvojiti vrh 2. lige in tako uresničiti dolgoletne želje maloštevilnih, a zato zvestih privržencev. Sistematično delo v klubu se je obrestovalo, številnim kakovostnim nogometašem, ki so prišli iz njihove prepoznavne nogometne šole, so dodali izkušene igralce od drugod, ravno ti pa so bili dodana vrednost ekipi in okrepitev v pravem pomenu besede. V klubu so se kljub prvemu mestu odločili, da je še naprej primarni cilj NK Aluminij vzgoja lastnega kadra. V klubu so bili prepričani, da bi vstop v prvo ligo in povečani stroški ogrozili njihovo osnovno poslanstvo. Velikemu veselju je tako sledil trd, a realen pristane. Zaradi odločitve, da se kljub uspehu ne bodo podali na negotovo pot prvoligaša, je bilo razočaranje v klubu in med navijači dokaj veliko. Poleg Aluminija si je nastop med elito

na zelenicah priboril tudi ljubljanski Interblock, ki bi sicer moral igrati dodatne kvalifikacije za uvrstitev v 1. ligo, vendar so odpadle zaradi neizpolnjevanja licenčnih pogojev Triglava iz Kranja. Podobno odločitev kot Aluminij je sprejel tudi Interblock – prav tako ni nameraval nastopiti v 1. ligi. Tako so bili organi NZS v zadregi, kako sestaviti ligo desetih. To jih je prisililo, da so omilili kazen Triglavu in sprejeli prošnjo Mure, ki je zasedla 4. mesto v 2. SNL in si je po dolgih sušnih letih želela spet okusiti prvoligaško evforijo.⁸²

Nogometaši NK Aluminij so imeli v tej sezoni najboljši napad – dosegli so 54 zadetkov – in najboljšo obrambo – prejeli so 22 zadetkov. Trener Bojan Flis, pomočnik Zvonko Kocijan in trener vratarjev Nenad Šešo so imeli v sezoni 2010/11 na voljo 32 nogometašev, ki so jim na igrišču odmerili različno število minut. Najboljši strellec je bil Marko Kmetec, ki je dosegel devet zadetkov, s čimer si je na lestvici strelcev 2. lige delil tretje mesto. Marko je vse svoje zadetke dosegel iz igre.⁸³

Dobro delo v klubu se je nadaljevalo tudi v sezoni **2011/12**, red in urejene razmere so se odražali tudi na igrišču. Razumljivo je, da s takšno usmeritvijo in takimi igralci rezultati niso izostali. Tudi v tej sezoni se je to pokazalo kot pravilno, saj je NK Aluminij s pomlajenim moštvom in še z nekaterimi okrepitevami drugo leto zapored osvojil 1. mesto v 2. SNL in si tako priboril možnost nastopanja v 1. ligi. Velike zasluge za tak dosežek pa gre do igralcem in vsem, ki so klubu pomagali. Uprava kluba je na tiskovni konferenci sporočila, da sprejemajo izziv in da bodo v tekmovalni sezoni 2012/13 član elitne 1. slovenske nogometne lige. Pred upravo kluba je bila ponovno zelo težka odločitev. Zavedali so se, da vstop v prvo ligo pomeni korak, za katerega so potrebni močni finančni temelji. Novica je razveselila vse navijače NK Aluminij, saj bodo po dolgih 26 letih v Kidričevem ponovno spremljali najboljšo nogometne ekipe iz Slovenije.

Veteranski nogomet je oblika rekreativnega športa, ki vpliva na fiziološke, psihološke in sociološke dejavnike. Nekoč aktivnim nogometašem omogoča, da so nenehno v stiku z nogometom in da se spet na neki način uveljavijo in potrjujejo v tistem, v čemer so bili nekoč dobri in uspešni. Veliko nogometašev v svoji karieri ni doseglo vidnejših rezultatov, so pa vsi dosegli najpomembnejše: igrati znajo nogomet, čare te igre in prijetne trenutke pa lahko doživijo tudi pri treniranju in igranju rekreativnega nogometa. Mnogi si to želijo, pa tega nimajo priložnosti doživeti. Tako se je zbrala peščica enako mislečih nekdanjih igralcev Aluminija, da bi v klubu ustanovili veteransko nogometno sekcijo. Tako bi veteranom omogočili, da znova vadijo s primernimi soigralci in tekmujejo z enakovrednimi nasprotniki. Zelo pomembno je, da se veterani zabavajo, popolnoma sprostijo in odmaknejo od vsakdanjega stresnega življenja. Vendar je ostalo samo pri poskusu, da bi ustanovili veteransko sekcijo. Tako klub še vedno nima veteranske ekipe, čeprav ima veliko bazo »upokojenih« nogometašev.

⁸² Štajerski Tednik, št. 42, letnik LXIV, 3. junij, 2011.

⁸³ Štajerski Tednik, št. 44, letnik LXIV, 10. junij, 2011.

Cilji kluba niso bili visoki, želeli so ostati stabilen drugoligaš z uvrstitvijo v zgornji del lestvice. To jim je uspelo 14 let, v sezoni **2011/12** pa so se uvrstili v 1. slovensko nogometno ligo. Klub posveča veliko pozornosti mladinskim selekcijam in ima danes več kot 250 aktivnih članov. Prioriteta kluba in njegovega glavnega sponzorja, tovarne Talum, je bila in ostaja delo z mlajšimi selekcijami tako v športnem kot v vzgojnem smislu.

Takšna usmeritev se je pokazala kot prava, saj so ti mladeniči, vzgojeni doma, že danes del članske ekipe, še bolj pa klub nanje računa v prihodnosti. Vrzeli na posameznih igralnih mestih dopolnjujejo z ustreznimi okrepitevami; odgovorni se trudijo, da bi bili tudi ti igralci iz bližnje okolice. Klub tako daje prednost mladim iz tega okolja, zato so tudi športni rezultati usmerjeni v realne okvire. V devetdesetih letih prejšnjega stoletja in v prvem desetletju novega je klub veliko vlagal v infrastrukturo, saj je hotel mladim igralcem omogočiti vrhunske razmere za delo. To mu je tudi uspelo, saj ima najboljši center za trening v Sloveniji.

127. Nenapredovanje v 1. SNL.

128. Steklen krožnik za prvo mesto v drugi slovenski nogometni ligi v sezoni 2011/12, ki ga je osvojilo člansko moštvo NK Aluminij.

NK Aluminij • Sporočilo za javnost

Upravni odbor Nogometnega kluba Aluminij se je na izredni seji odločil, da klub v prihodnji sezoni ne bo igral v 1. SNL, kljub temu da smo zasedli prvo mesto v 2. SNL. Letošnja uvrstitev je izjemen uspeh salunje igralske zasedbe, hkrati pa je uspeh in rezultat dolgoletne usmeritve in načrtnega dela v klubu.

NK Aluminij je to svoje poslanstvo uresničeval z – za slovenske razmere – minimalnimi finančnimi sredstvi ob dolgoletni podpori svojega največjega sponzorja, družbe Talum, d. d., Kidričevo.

Ker je igranje v 1. SNL povezano z višjimi stroški in z visokimi investicijskimi vlaganji v izgradnjo infrastrukture, bi to ob dolgoročno nezagotovljenih virih financiranja lahko ogrozilo osnovno dejavnost kluba in njegov obstoj. Prav izvajanje osnovnega poslanstva kluba je osnovna zahteva glavnega sponzorja, družbe Talum, ki svoj prispevek delu kluba veže izključno na njegovo uresničevanje.

Prepričani smo, da bo moralo vodstvo Nogometne zveze Slovenije razmisliti o drugačni organiziranosti te športne dejavnosti v Sloveniji, saj naraščajoče finančne zahteve vse večjemu številu klubov v različnih ligah ne omogočajo preživetja. Sponzorskih sredstev bo iz leta v leto manj, saj je ekonomski učinek teh sredstev na uspešnost poslovanja sponzorjev vprašljiv oz. zanemarljiv.

V primeru uresnitve drugačne organiziranosti tekmovalnega s strani Nogometne zveze Slovenije v bodoče pa se ob še naprej načrtnem delu z našimi selekcijami lahko nadajamo tudi naše prisotnosti na najvišjem tekmovalnem nivoju. To, da znamo v NK Aluminij igrati dober nogomet, je sedaj jasno tudi na jvečjim dvomljivcem.

Kidričevo, 1. 6. 2011

*Predsednik UO NK Aluminij
Zvonko Jevšovar*

V Kidričevem so sezono **2012/13** pričakali z veliko mero nestrpnosti, saj so se prvič v samostojni Sloveniji uvrstili v najmočnejše slovensko nogometno klubsko tekmovanje.

Prepoznavno dobro delo z mladimi nogometaši in nekaj igralcev, izposojenih pri najmočnejših slovenskih klubih (*Maribor, Olimpija*), so dajali slutiti, da bi novinec med elito lahko nekoliko premešal prvoligaške karte. Uvod v sezono ni uspel po željah zvestih navijačev, saj je Aluminij izgubil prve tri tekme prvenstva, ob tem pa ni niti enkrat zatresel mreže nasprotnikov vrat. Posamezne poškodbe in utrujenost številnih provokatorov so Aluminij hitro potiskale po lestvici navzdol, tako da si je z nekaterimi težko prigaranimi remiji proti neposrednim konkurentom komajda zagotovil deveto mesto pred spomladanskim delom sezone.

Nekoliko slabša kondicijska pripravljenost v primerjavi s konkurenco je nogometašem Aluminija v zaključku prvenstva zagotovo odščitnila nekaj pomembnih točk. V prvoligaškem tekmovanju si tekme sledijo precej pogosteje kot stopnico niže, poleg tega pa tekma v prvi ligi zahteva precej več tempa, borbenosti in energije. Aluminij se je tudi med sezono okreplil z nogometaši, ki so v klub večinoma prišli kot prosti igralci oziroma na izposojajo. Vendar so bili to večinoma fizično iztrošeni izposojeni nogometaši, ki so pred prihodom v Aluminij v svojih matičnih klubih na igrišču prebili zelo malo časa. Za trenerja je bilo velika težava tudi to, kako v čim krajšem možnem času uigrati ekipo. Tega dejstva se je še kako dobro zavedal tudi trener Bojan Flis, ki pa mu ni uspelo, da bi ekipo popeljal višje na lestvici, zato so se v klubu odločili, da ga v spomladanskem delu tekmovanja zamenjajo. Na njegovo mesto so pripeljali Edina Osmanovića, ki je že prej sedel na klopi NK

131. Slavje nogometašev NK Aluminij ob zadnji tekmi proti NK Dobu. Stojijo (z leve): Denis Rešek, David Lonžarič, Sergej Krajnc, Semir Spahić, Denis Topolovec, Žan Majer, Klemen Bingo, Kristian Lipovac (vratar), trener vratarjev Nenad Šešo, Nejc Pečovnik, pomočnik trenerja Milenko Potočnik, trener Bojan Flis, Cepijo (z leve): Timotej Petek, Marko Kmetec, Boris Sambolec, Alen Ploj, Jan Štrukelj, Aljaž Medved, Tomaž Murko (vratar), fizioterapevt Boštjan Mlakar. Ležita (z leve): Gregor Režonja, Robert Kurež.

Aluminij, takrat v 2. SNL. Kljub menjavi trenerja klubu ni uspelo ostati med prvoligaši. Po zmagi Mure v Kranju je tako bilo krog pred koncem jasno, da se Aluminij po sezoni igranja v prvi ligi seli nazaj v drugo ligo. Med debitanti v prvi ligi NZS sta popolno uveljavitev doživela domača igralca Denis Topolovec, ki je bil tudi kapetan, in Aljaž Medved. Predvsem prvi, za debitanta dokaj izkušen bočni nogometaš je bil nepogrešljiv član ekipe iz Kidričevega, zato se je njegova odsotnost zaradi poškodbe v zaključku jesenskega dela še toliko bolj poznala. Izkazal se je tudi domači napadalec Robert Kurež, ki je v prvi ligi že dokaj redno nastopal v dresu Drave, vendar se mu ni uspelo vpisati med strelce, saj je igral na bočnem položaju. Svoj prvenec je tako doživel v dresu Aluminija na tekmi proti Velenju. Na tej tekmi je z dvema zadetkoma napovedal dobro strelsko sezono, na koncu pa je bil celo najboljši strelce kluba s 14 zadetki. Zgodovinski uspeh je dosegel tudi napadalec Marko Kmetec, saj je nastopal za klub, v katerem je začel svojo nogometno pot. Svojo bogato športno kariero je končal z enim zadetkom.

Kljub izpadu iz prve lige je v klubu še tlelo upanje na morebiten obstanek med prvoligaši. Situacija za popolnitev lige je bila nejasna. Dodatne kvalifikacije za obstanek v prvi ligi si je zagotovila Mura, ki naj bi se pomerila s klubom Roltek Dob (*2. mesto v drugi SNL*). Nejasno je ostajalo tudi vprašanje, ali bo Mura na drugi stopnji dobila licenco za nastopanje v prvi ligi. Kaj kmalu se je izkazalo, da Mura ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, tako da je bila izključena iz boja za obstanek v prvi ligi. Ob tem pa Roltek Dob tudi to sezono ni sprejel izziva, da bi igral v prvi ligi, in tako je ostalo eno mesto prosto. Zanj sta konkurirala Aluminij in Krka (*3. mesto v drugi SNL*). Kljub temu da so Kidričani imeli licenco za nastopanje v prvi ligi tudi za naslednjo sezono, je NZS Krki poslala uradno povabilo. Krka ga je sprejela in tako smo dobili še desetega predstavnika prve lige.

Nogomet • Veterani Aluminija

Srečanje šestih generacij

Foto: Marcelja Kamničar

Srečanje šestih generacij nogometašev Aluminija je bilo uspešno.

Oblikovanje veteranov NK Aluminija, ki so se sestali 12. aprila letos, je že obrodilo sadove. Praktično vsi klubi že imajo veterane, le nogometaši, ki so igrali za Aluminij iz Kidričevega, ga niso imeli. V rdeče-belih dresih pa jih je nastopalo veliko.

Do srečanja veteranov šestih generacij je prišlo na pobudo nekdanjega igralca Aluminija Gregorja Dončeca, ki zaklju-

čuje monografijo kluba in je želel, da jo konča s skupinsko fotografijo. Prišlo je veliko nekdanjih članov iz domačih logov in tistih, ki so odigrali večje število tekem za člansko ekipo Aluminija.

Skupno se je zbralo osemdeset nekdanjih nogometašev šestih generacij od davnega leta 1951 do leta 2011. Med njimi je bil najstarejši Marjan Berlič (letnik 1921). Dobili so se v restavraciji PAN, kjer

se je pričela pisati zgodovina Aluminija. Zbrale so se različne generacije, ki so pustile svoj pečat v zgodovini kluba. Tako so bili prisotni prvi igralci, ki so nastopili v 50. letih prejšnjega stoletja, bili so predstavniki iz šestdesetih let, generacija, ki ji ni bilo usojeno pokazati svojega talenta zaradi t.i. »sportoroških sklepov«, pa generacija iz 80. let, ki se je uvrstila v 1. SML in bi bila praktično motor, da klub

ni razpadel, ter seveda sodajoči nogometaši. Na koncu so bili vsi zadovoljni, vsekakor pa to ni zadnje srečanje, saj so vsi bivši nogometaši Aluminija vabljeni, da se pridružijo veteranom NK Aluminij. Vsekakor pa takšno druženje, še posebej v takem številu, pomeni obvezo, da je treba ponoviti. To bodo verjetno prevzeli mlajši, ki bodo igrali za veteransko ekipo.

Danilo Majnšek

129. Plakat NK Aluminij iz 1. SNL.

132. NK Aluminij v 1SNL v sezoni 2012/13. Stojijo (z leve): fizioterapevt Samo Mikl, trener vratarjev Nenad Šešo, Denis Zajc (vratar), Robert Kurež, Klemen Bingo, Kristian Lipovac (vratar), Tomaž Murko (vratar), Žiga Vraničar, Blaž Dolinar, Uroš Poljanec (vratar), pomočnik trenerja Milenko Potočnik. Srednja vrsta (z leve): Marko Kmetec, Nejc Pečovnik, Semir Spahić, Marko Drevenšek, Blaž Cesar, Marcel Vindiš, Timotej Petek, Almir Šulejmanović, trener Bojan Flis, Cepijo (z leve): Denis Topolovec, Aljaž Medved, Sergej Krajnc, Denis Rešek, Gregor Režonja, Tomaž Kožar, Tadej Žagar-Knez.

130. Srečanje veteranov NK Aluminij.

Začetki NK Aluminija segajo v leto 1947, prvo je bilo ustanovljeno sindikalno športno društvo.

Igrali smo na majhnem igrišču - v taborišču. Za začetek smo naprosili nekaj igralcev NK Drave katere sem bil do tedaj tudi sam, da so nam pomagali pri tako zv. reklamnih tekmah, da smo odigrali več sindikalnih tekem. Veliko so pomagali kolega Mojzer Milan, Kovačič Stanko in drugi.

Da bi privabili še več športnikov - smo tudi sami aktivirali plavalni bazen, ta je ostal še od avstrijskega taborišča, in je bil zelo dobro došel tudi za plavanje.

Ker so bile potrebe po športnih objektih zmeraj večje, smo začeli s pomočjo tovarne, katera nam je dodelila zemljišče, tam stoji današnji lahko rečem moderni štadion.

Vsa začetna dela smo opravljali udarniško, pomagali so pri izgradnji, tudi drugi stanovalci naselja tudi žene športnikov.

Po izgradnji nogometnega igrišča, se je nadaljevalo, z igriščem za odbojko in paralelno tudi tenis.

Tovarniško vodstvo je dovolilo da se je izgradila

ograja za nog. igrišče in tenis. Za teniško in odbojgarsko igrišče smo vso konstrukcijo izdelali sami, kar še danes stoji.

Leta 1950 je bilo ustanovljeno društvo NK Aluminij.

Mislim da sem bil prvi predsednik jaz, ker sem pa bil aktiven nogometaš, smo sklenili da mora predsedstvo prevzeti nekdo, ki bo zastopal tudi druge panoge, izvolili smo ing. Šnajderja, sam pa sem ostal, kot gospodar kluba.

Moramo pa priznati, ko je vodstvo tovarne videlo s kakšno vneto člani kolektiva delajo štadion, je naročil izdelavo tribune, danes brez strehe - vendar so vsi temelji za streho vgrajeni.

Moštvo Aluminija se je okrepilo ko so prišli - delavci iz Međimurja in so bili tudi dobri nogometaši.

Sam sem igral pri NK Aluminiju do leta 1957 pretežno tudi kot kapetan moštva.

Če govorim o sebi imam veliko zadovoljstvo, da se je ideja o športu v Kidričevem razvila, do splošnih uspehov in tudi neuspehov kar pa je v športu normalno.

Začetki NK Aluminija segajo v leto 1947, prvo je bilo ustanovljeno sindikalno športno društvo. Igrali smo na majhnem igrišču - v taborišču. Za začetek smo naprosili nekaj igralcev NK Drave katere sem bil do tedaj tudi sam, da so nam pomagali pri tako zv. reklamnih tekmah, da smo odigrali več sindikalnih tekem. Veliko so pomagali kolega Mojzer Milan, Kovačič Stanko in drugi.

Da bi privabili še več športnikov - smo tudi sami aktivirali plavalni bazen, ta je ostal še od avstrijskega taborišča, in je bil zelo dobrodošel tudi za plavanje.

Ker so bile potrebe po športnih objektih zmeraj večje, smo začeli s pomočjo tovarne, katera nam je dodelila zemljišče, tam stoji današnji lahko rečem moderni štadion.

Vsa začetna dela smo opravljali udarniško, pomagali so pri izgradnji, tudi drugi stanovalci naselja tudi žene športnikov.

Po izgradnji nogometnega igrišča, se je nadaljevalo, z igriščem za odbojko in paralelno tudi tenis.

Tovarniško vodstvo je dovolilo da se je izgradila

ograja za nog. igrišče in tenis. Za teniško in odbojgarsko igrišče smo vso konstrukcijo izdelali sami, kar še danes stoji.

Leta 1950 je bilo ustanovljeno društvo NK Aluminij.

Mislim da sem bil prvi predsednik jaz, ker sem pa bil aktiven nogometaš, smo sklenili da mora predsedstvo prevzeti nekdo, ki bo zastopal tudi druge panoge, izvolili smo ing. Šnajderja, sam pa sem ostal, kot gospodar kluba.

Moramo pa priznati, ko je vodstvo tovarne videlo s kakšno vneto člani kolektiva delajo štadion, je naročil izdelavo tribune, danes brez strehe - vendar so vsi temelji za streho vgrajeni.

Moštvo Aluminija se je okrepilo ko so prišli - delavci iz Međimurja in so bili tudi dobri nogometaši.

Sam sem igral pri NK Aluminiju do leta 1957 pretežno tudi kot kapetan moštva.

Če govorim o sebi imam velik zadovoljstvo, da se je ideja o športu v Kidričevem razvila, do splošnih uspehov in tudi neuspehov kar pa je v športu normalno.

Osebnosti, ki so vplivale na razvoj NK Aluminij

133. Marjan Berlič.

Marjan Berlič, gonilna sila različnih društev v Strmišču (Kidričevem)

Berlič Marjan se je rodil 5. decembra 1921 na Ptuj. Bil je velik športni zanesenjak in športnik od glave do pete. V Kidričevo (Strnišče) je prišel leta 1943, ko je delal v gradbenem podjetju nemškega delovnega urada. Urad je delavce razporejal na delovišča glede na znanja in potrebe. Berlič je tako prišel v nekdanji TAM, potem pa se je vrnil v Kidričevo, kjer so mu zaradi znanja nemškega jezika ponudili službo nadzornika za stroje. Leta 1944 so ga poklicali v nemško mornarico, ki ga je poslala na Jadran, kjer se je uril mesec dni. Leta 1947 se je spet vrnil v Kidričevo (Strnišče).

Takrat je bil gonilna sila družbenopolitičnega življenja v kraju. Bil je eden izmed glavnih pobudnikov za ustanovitev športnega in gasilskega društva ter avto-moto krožka. V letih od 1948 do 1952 je poučeval tehnične predmete na Šoli za učence v gospodarstvu raznih strok (ŠUG), bil pa je tudi razrednik. V TGA je bil zaposlen devet let, opravljal pa je delo vodje energetike (šef kotlarne). Sam je rekel, da je bil v letih, ki jih je preživel v Kidričevem, pravi »športni fanatik«, ki je šport postavljaval pred vse druge vrednote. V letih 1947 in 1948 je bil med pobudniki za gradnjo stadiona v Kidričevem (Strnišču), kar se je leta 1949 začelo tudi uresničevati.

Leta 1957 se je odločil, da zamenja delovno okolje in sprejme nove delovne izzive. Tako se je tega leta z družino preselil na Ptuj, kjer so mu ponudili mesto direktorja, kar je brez oklevanja sprejel. Takrat je prenehal igrati nogomet v Kidričevem in se je priključil NK Drava. Njegov odhod je bil velika izguba za šport v Kidričevem, kar se je pokazalo kasneje, ko je ŠD Aluminij začel propadati. Društvo ni več imelo takšnega športnega delavca, kot je bil Marjan Berlič, zato je tudi razpadlo. Ohranila se je le nogometna sekcija, ki je bila dovolj močna, da je lahko preživela, in je danes najbolj prepoznaven športni kolektiv občine Kidričevo v Sloveniji. V bogatem osebnem arhivu Marjana Berliča so številne slike in priznanja, ki jih je dobil za udejstvovanje na vseh področjih družbenega življenja (nogomet, gasilstvo, avto-moto ...). Med drugim je dobitnik vseh Bloudkovih značk, zlate, srebrne in bronaste, ki so jih nekoč podeljevali za dosežke in prispevke k razvoju športa.¹

Funkcionarji kluba

Za povojno obdobje sta bili značilni neustavljiva delavnost in ustvarjalnost ljudi, ki sta vplivali tudi na celotno športno življenje v Strmišču (pozneje Kidričevem). Po letu 1950 je v ŠD Strnišče začel intenzivno ustanavljati športne sekcije in poživljati delo v njih, poskrbeti pa je bilo treba tudi za administrativno vodenje društva. Dolgo in uspešno pot NK Aluminij je »zakrivila« prva generacija športnih funkcionarjev v ŠD Aluminij Strnišče (Kidričevo), ki je bila s svojo organiziranostjo, načrtnim delovanjem in dobrim delom z delavsko mladino vzor kasnejšim generacijam. Bili so kot velika družina; dokaz za to so bili ljudje, ki so po koncu aktivnega igranja ostali v klubu in pomagali kot trenerji, člani uprave, sponzorji in ne nazadnje kot navijači.

Predsedni i ŠD Aluminij v letih od 1951 do 1960

Št.	Leto	Predsednik ŠD Aluminij	Referent za nogomet
1.	1951	inž. Franc Šnajder	inž. Drago Kunstelj
2.	1952	inž. Franc Šnajder	Miha Pirnič
3.	1953	inž. Franc Šnajder	inž. Jakop Razpotnik
4.	1954	Marjan Berlič	inž. Jakop Razpotnik
5.	1955	inž. Boris Gorup	inž. Jakop Razpotnik
6.	1956	Vilko Lipuš	Viktor Prelog
7.	1957	Janez Kostanjevec	Viktor Prelog
8.	1958	Maks Jabločnik	Viktor Prelog
9.	1959	Maks Jabločnik	Viktor Prelog
10.	1960	inž. Jože Oprčkal	Viktor Prelog
11.	1960	Petar Gogič	Viktor Prelog

Predsedni i NK Aluminij

- 1 Viktor Prelog (1956–1963);
- 2 Ljubo Komelj (1963–1966);
- 3 Milan Longhino (1966–1967);
- 4 Franc Hojnik (1967–1968),
- 5 Franc Lončarič (1969–1974),
- 6 Jože Matjašič (1974–1975),
- 7 Franjo Rumpf (1976–1981, 1983–1986),
- 8 Boris Gajser (1981–1983),
- 9 Anton Kurilič (1983),
- 10 Danilo Klajnšek (1986–1987 in 1992 v. d.),
- 11 Stanko Perko (1986–1989),
- 12 Marjan Hvalec (1990–1991),
- 13 Danilo Polajžer (1993–1995),
- 14 Stanislav Meško (1995–1998),
- 15 Zvonko Jevšovar (1996–).

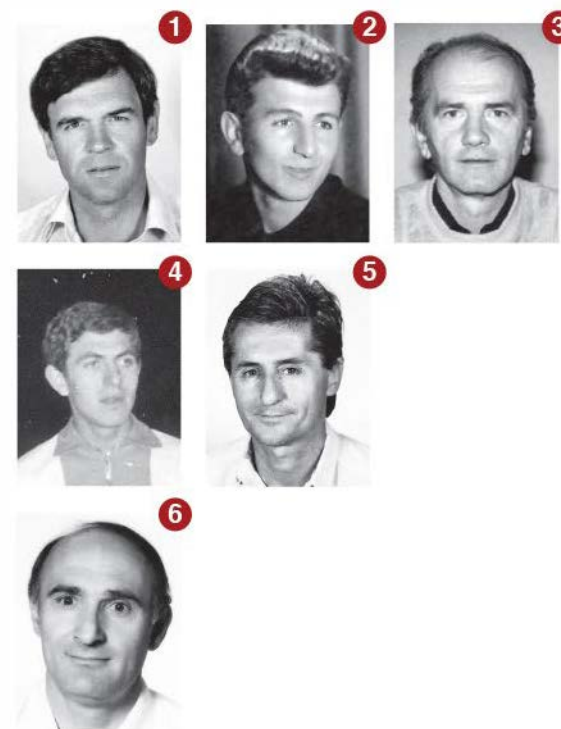
134. Predsedniki NK Aluminij.

Predsedni i NK Aluminij Kidričevo v letih od 1956 do 2014

Spremembe so se dogajale tudi na mestu predsednika nogometnega kluba, katerega glavni nalogi sta urejeno in brezhibno delovanje kluba ter skrb za njegov dobrobit in ugled. To pomeni, da mora v okviru svojih kompetenc in obveznosti poskrbeti za klub in pomagati tam, kjer to lahko počne, največkrat pri lobiranju za sredstva pokroviteljev. V zgodovini NK Aluminij so se predsedniki, ki niso imeli zadostne podpore tovarne, soočali s precejšnjimi finančnimi težavami, vendar so te prepreke reševali po svojih najboljših močeh. Na čelu NK Aluminij se je zvrstilo veliko predsednikov. Eni so bili v svojih vlogah bolj uspešni, drugi manj, vsi pa so bili pomembni. Brez njih bi bil tok zgodovine lahko precej drugačen in vprašanje je, ali bi NK Aluminij še obstajal. Zvonko Jevšovar je predsednik z najdaljšim stažem v klubu. Na tem položaju je od leta 1998, skupaj torej 16 let. Zvonko Jevšovar je bil v začetku osemdesetih let prejšnjega stoletja tudi nogometni sodnik. V treh vlogah, igralski, trenerski in predsedniški, se je v šestdesetletni zgodovini kluba poskusil samo Anton Kurilič. Sekretarji NK Aluminij, ki so veliko prispevali k brezhibnemu in nemotenemu delovanju ter v nasprotju z drugimi funkcionarji v klubu nosili večino bremena, so bili: Džuro Mazera, Bogoljub Hmelina, Franc Lončarič, Filip Dolinar, Franc Hojnik, Stanislav Meško, Branko Dončec, Branko Lešnik in Toni Pernat.

135. Anton Kurilič - Kuri.

136. Člani amaterske reprezentance Slovenije.

Anton Kurilič– Kuri

(igralec, trener in predsednik NK Aluminij)

Anton Kurilič je bil rojen 29. septembra 1928 v Splitu, kjer se je tudi seznanil z nogometnimi osnovami. Pot ga je nato zanesla v Zagreb, kjer je obiskoval srednjo šolo in kot mladinec nastopal za HAŠK Zagreb. V Mariboru je služil vojaški rok in igral za NK Železničar, po končani vojaščini pa se je zaposlil v TGA v Kidričevem.²

Kurilič se je s Kidričevim spoznal leta 1952, potem pa je šest sezon igral za člansko moštvo NK Aluminij in vzporedno opravljal trenersko funkcijo. Kalil se je kot trener mladih. Po koncu aktivne igralske kariere se je posvetil trenerskemu delu.

Anton Kurilič, strateg iz Dalmacije, velja za najuspešnejšega trenerja v klubski zgodovini. Upravni odbor kluba ga je na mesto članskega trenerja imenoval v sezoni 1956/57. Bil je v dvojni vlogi – kot igralec in trener. Posebno težo je njegovemu delu dala nepričakovana, a zaslužena uvrstitev kluba v 1. SNL (v sezoni 1957/58), kar je pomenilo, da se je Kurilič v svoji prvi pravi trenerski sezoni veselil lovorike. V 1. SNL ni dosegel vidnejših uspehov, saj so njegovi igralci zasedli zadnje mesto in izpadli iz lige. Neuspeh ni omajal Kuriličeve vizije, razumel ga je kot nekakšno pripravo na kasnejše zares vrhunske rezultate. Člansko ekipo NK Aluminij je v sezoni 1965/66 popeljal do naslova slovenskih prvakov, do naslova slovenskega pokalnega prvaka in uvrstitve v drugo zvezno jugoslovansko ligo. Na klopi članske ekipe Aluminija je s krajšimi prekinitvami ostal vse do sezone 1973/74, ko je Aluminij izpadel iz 1. SNL.

Po globokem kriznem obdobju v NK Aluminij je Kurilič s sodelavci poskušal vzpostaviti zgledno delovanje kluba in kidričevskemu nogometu povrniti nekdanjo slavo. Tako je bil leta 1983 imenovan za predsednika NK Aluminij, vendar je zaradi bolezni po nekaj mesecih zapustil predsedniško funkcijo. Po tej odločitvi se je dokončno umaknil iz nogometa, kar je bila velika izguba za nogomet v Kidričevem in širše. Dobil je ponudbo avstrijskega GAK-a, da bi spet stopil v trenerske čevlje, vendar je ponudbo vljudno zavrnil. Za neutrudno delo v nogometu je prejel številna priznanja³

Uspešni igralci, ki so izšli iz Aluminija in so igrali v amaterski reprezentanci Slovenije

V svojih vrstah je imel klub tudi članske reprezentante Slovenije. Za tedanje »amatersko reprezentanco Slovenije« so nastopali: Hinko Vodušek (1), Ludvik Špehonja (2), Srečko Muršec (3), Života Markovič (4) in Ivan Krnjič (5), kasneje pa tudi Dragan Grbavac (6).

^{2,3} Izjava, A. Mazera Kurilič, podatki posredovani avtorju, februar 2013.

137. Poročilo trenerja.

Trenerji

Pobudniki ustanovitve kluba so bili hkrati tudi prvi člani društva in kasneje kluba, ki so s svojim navdušenjem in naprednim mišljenjem navdušili delavstvo in funkcionarje v tovarni. Delavci so bili naveličani životarjenja in igranja občasnih prijateljskih tekem sindikalnega značaja, zato so si ustanovitelji prizadevali za čim hitrejšo vključitev v organizirano obliko tekmovanja in s tem pristop k resnemu in sistematičnemu delu.

Po uradni ustanovitvi in registraciji kluba (nogometne sekcije) leta 1951 in po vključitvi v tekmovalni sistem so v Kidričevem tudi resneje zastavili delo in vadbo moštva. Trenersko delo je bilo v prvih letih delovanja zaupano uveljavljenim starejšim igralcem moštva. Tekmovalni sistem je zahteval redno vadbo, zato so bili v klubu prisiljeni na šolanje poslati nekatere svoje igralce in tako reševati problematiko trenerjev.

Pri vodenju kluba so sodelovali tudi številni nekdanji igralci in funkcionarji, kar kaže, da je bila zanje pomembna tudi tradicija. Nekateri nekdanji igralci so iz ljubezni do kluba opravljali tudi trenerske naloge in s tem prispevali k ugledu kluba in kraja. V klubu že vrsto let načrtno delajo na področju izobraževanja trenerjev, saj se zavedajo, da bodo z dobrimi trenerji dosegali še večje uspehe. Posebej primanjkuje kakovostnih trenerjev za delo z mladimi, velika ovira pa so tudi finančne zahteve nekaterih trenerjev. Ta problem rešujejo s šolanjem mladih nekdanjih igralcev, ki spoštujejo klub in je zato sodelovanje z njimi lažje.

V svoji zgodovini je klub menjal veliko odbornikov in trenerjev. Na članski trenerski klopi se jih je doslej zamenjalo že triinpetdeset.

1. Marjan Berlič 1951 trener, igralec
2. Albin Hansel 1951 trener, igralec
3. Vlado Janžekovič 1951
4. Marjan Berlič 1952–1953
5. Martin Šlezak 1953–1956
6. Anton Kurilič 1956–1959 trener, igralec
7. Vlado Hansel 1960–1963
8. Zvonko Tomac 1963–1964
9. Ludvik Ruda 1964
10. Franjo Laci 1964
11. Anton Kurilič 1964–1967
12. Radovan Zdravkovič 1967–1968
13. Vitomir Sovrovič 1968 trener, igralec
14. Anton Kurilič 1968/1969
15. Blaž Plaznik 1969–1970
16. Anton Kurilič 1970–1974
17. Vitomir Sovrovič 1974–1975
18. Štefan Knaus 1975–1976
19. Hinko Vodušek 1976
20. Mišo Milosavljevič 1976–1977
21. Ivan Krnjič 1977–1980
22. Štefan Knaus 1980
23. Ludvik Špehonja 1981
24. Ivan Pšajd 1982
25. Ivan Krnjič 1982
26. Miroslav Slavkovič 1983–1984
27. Ludvik Špehonja 1984–1985
28. Ivan Krnjič 1985–1986
29. Ivan Pšajd 1986
30. Ludvik Špehonja 1986–1987
31. Maks Kmetec 1988–1989
32. Alojz Vinkler 1990 pol sezone
33. Franc Panikvar 1990–1991
34. Stanislav Mesarič 1992, začel sezono 1992/1993
35. Marjan Vrabl 1992, drugi del sezone 1992/1993
36. Stanko Dobaj 1992
37. Vid Horvat 1993
38. Jože Karmel 1993 Caissa Aluminij
39. Dragan Grbavac 1993–1994 Caissa Aluminij
40. Ilija Mitrovič 1995 en mesec
41. Franc Panikvar 1995–1996
42. Bojan Špehonja 1996–1998
43. Branko Horjak 1999–2002
44. Miran Emeršič 2002–2005
45. Edin Osmanović 2005–2006
46. Bojan Špehonja 2007–2009
47. Bojan Flis 2010–2013
48. Edin Osmanović od 2013 dalje
49. Ante Šimundža 2013
50. Kliton Toni Bozgo 2013
51. Robert Pevnik 2013–2014
52. Damjan Romih 2014–2015
53. Simon Sešlar 2015–

138. Nogometni reprezentanti Slovenije.

140. Saša Gajser v akciji na kvalifikacijski tekmi z Romunijo za svetovno nogometno prvenstvo v Južni Koreji in na Japonskem leta 2002.

Znani igralci iz Kidričevega

V samostojni Republiki Sloveniji so iz kluba izšli reprezentanti Damjan (1) in Saša Gajser (udeleženec evropskega (2000) in svetovnega nogometnega prvenstva (2004)) ter Marko Kmetec (2), Martin Milec (3) in Rajko Rotman (4).

139. Nogometna izkaznica.

Saša Gajser

Bil je član slovenske zlate generacije. Za slovensko reprezentanco je igral na evropskem prvenstvu leta 2000 ter na svetovnem prvenstvu leta 2002. Bil je zvezni igralec. Za reprezentanco je med letoma 1999 in 2003 zbral 27 nastopov in 1 zadetek. Za reprezentanco A, ki jo je takrat vodil selektor Srečko Katanec, je prvič nastopil na tekmi s Švico 6. februarja 1999, ko je zmagala Švica z rezultatom 2 : 0. Edini zadetek za reprezentanco je dosegel dva dni pozneje na tekmi z Omanom, na kateri je Slovenija zmagala kar s 7 : 0. Po končani karieri se je posvetil trenerskemu delu. Njegovo zagnanost in navdušenje so kmalu opazili pri NK Maribor in ga povabili v svoje vrste. Postal je pomočnik prvega trenerja NK Maribor.

V svoji karieri je igral za naslednje klube:

Leto	Klub
1990–1991	NK Aluminij
1991–1994	NK Maribor
1994	NK Aluminij
1994–1995	NK Drava Ptuj
1995–1996	NK Ljubljana
1996–1997	NK Beltinci
1997–1999	NK Rudar Velenje
1999–2002	KAA Gent, Belgija
2002–2003	Olympiakos Nikozija, Ciper

Nogometni sodniki iz vrst NK Aluminij

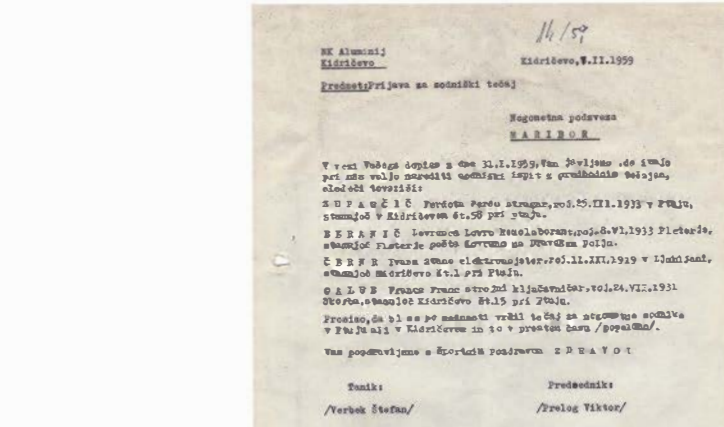
Nogometni sodnik velja za enega najpomembnejših akterjev na igrišču, saj nobene tekme uradnega tekmovanja ni mogoče odigrati brez usposobljenih sodnikov. Skupna točka vsem upokojenim igralcem je bila strast do nogometne igre. Svojo nogometno pot so po končani karieri nemalokrat nadaljevali kot sodniki in tako potešili svojo strast do te igre. Igralci so imeli praktične izkušnje iz svoje aktivne kariere, vendar je bilo treba praktično znanje nadgraditi še s teoretičnim. Le sodniki vedo, koliko časa je potrebna za učenje pomena in praktične interpretacije različnih določil, navedenih v nogometnih pravilih. Sodnik mora biti usposobljen strokovnjak, redno mora obiskovati seminarje, sestanke, si pridobivati izkušnje in pridobljeno znanje uporabljati na igrišču.

Tudi nekdanji igralci NK Aluminij, ki so se odločili svojo pot nadaljevati med nogometnimi sodniki, so se zavedali strokovne kompetentnosti tega poklica. Obiskovali so različne seminarje in si bogatili svoje znanje, ki jim je pri sprejemanju odločitev v kočljivih situacijah prišlo še kako prav. Klub jim je bil pri tem v veliko pomoč, saj jim je omogočil brezplačno šolanje. Prvi generaciji sodnikov je klub omogočil šolanje že davnega leta 1959, naslednji pa v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Športni novinarji iz vrst NK Aluminij

Šport je v Sloveniji zelo pomembna družbena panoga, zato se velikokrat omenja, da smo Slovenci športni narod. Veliko Slovencev spremlja šport »aktivno« vsaj v smislu spremljanja športnih dogodkov iz domačega naslonjača. Lahko bi rekli, da obstajata dve obliki takšnega »športnega udejstvovanja« : prva je spremljanje športnih dogodkov v elektronskih medijih (na radiu, televiziji, internetu), druga, bolj klasična oblika pa je prebiranje člankov o športu v slovenskem in tujem časopisu. V Sloveniji skorajda ni časopisa ali revije, ki ne bi vsebovala tudi športnih strani ali vsaj člankov, povezanih z njim. Danes najdemo športno tematiko v številnih najstniških revijah, v revijah o modi, pa tudi v časopisju za najmlajše, v katerem so na slikovit način predstavljene športne zvezde, idoli najmlajših.

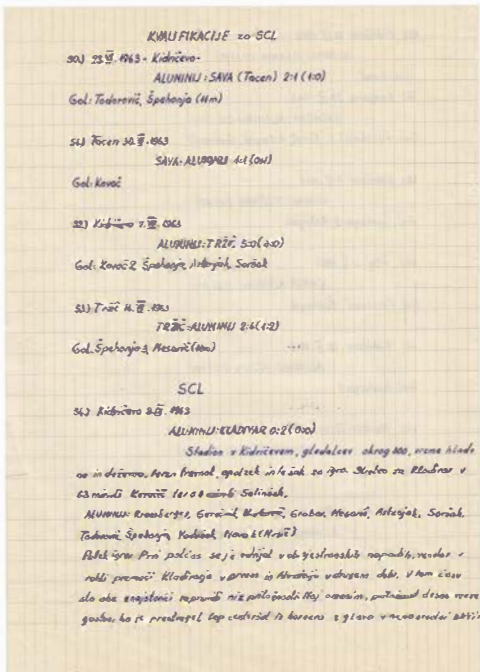
Na Slovenskem obstaja nekaj športnih revij, ki izhajajo dnevno, tedensko ali mesečno. Večinoma so specializirane po športnih zvrsteh, zaradi česar naklade na majhnem slovenskem trgu niso ravno velike, kar ogroža njihov obstoj. Ob kroničnem pomanjkanju specializiranih športnih revij in časopisov so za informiranje športnih navdušencev bistvenega pomena športne strani v slovenskem dnevnem časopisju, edini športni dnevnik pa je Ekipa, ki je po osamosvojitvi Slovenije zapolnil vrzel v športnem časopisju.

141. Seznam sodniških kandidatov, prijavljenih na sodniški tečaj leta 1959.

142. Nogometni sodniki na izobraževanju v Mariboru, med njimi tudi upokojeni nogometni igralci NK Aluminij. Stojijo (z leve): Edvard Šoštarč (drugi), Ludvik Špehonja (tretji) in Drago Ačimovič (četrti). Čepita (z leve): Zvonko Frčec in Vincenc Milošič (skrajno desno).

143. Zapis o tekmi. Evidenca Hinka Voduška.

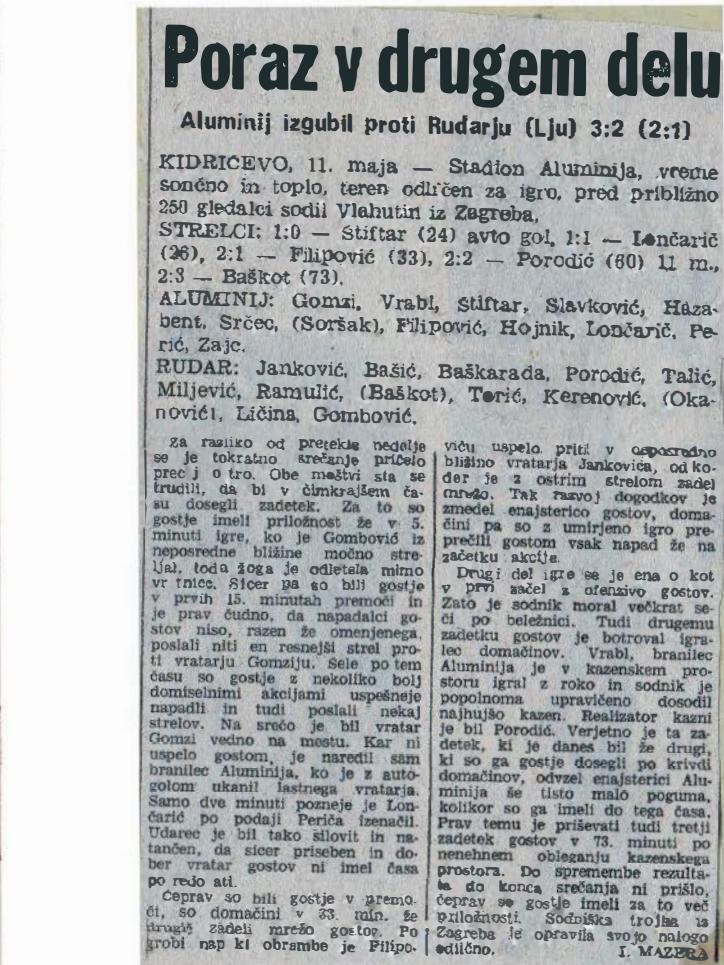

144. Članek Vojta Veličkoviča.

Do tedaj so za »domač« športni dnevnik veljale zagrebške Sportske novice, ki so še danes redno na policah slovenskih prodajal, in to v posebni slovenski izdaji.

Slovenska izdaja Sportskih novosti se od hrvaška razlikuje po večji prisotnosti dogajanj na slovenskih športnih igriščih, ne pa tudi po jeziku, ki ostaja hrvaščina. Sportske novice so močna konkurenca slovenski Ekipi, ki pokriva vse športne dogodke v domovini in po svetu, po zgledu tujih športnih časopisov pa se trudi postati kakovosten športni dnevnik. V kakovostnih slovenskih dnevnikih, med katere prištevamo Delo, Dnevnik, Večer, je športna stran ena od sestavnih delov časnika. Vsebinsko vsi trije časniki pišejo o športu doma in po svetu, mariborski Večer tudi malo več o dogajanju v vzhodni Sloveniji. V vseh dnevnikih najdemo vse športne panoge, prostor zanje pa je odvisen od njihove priljubljenosti in razširjenosti po Sloveniji. Med športnimi panogami obstaja nekakšna hierarhična lestvica. Na vrhu je zagotovilo nogomet, sledijo pa mu druge panoge. Razmerja med njimi se spreminjajo v času velikih tekmovanj.

Za vse te časopise so pisali tudi odborniki in igralci NK Aluminij, ki so v svojih prispevkih poročali predvsem o dogajanju v svojem klubu. Veliko so pisali tudi za lokalni časopis Štajerski tednik, ki je izhajal enkrat tedensko, danes pa ga lahko beremo dvakrat na teden. Štajerski tednik je v času svojega obstoja menjaval imena; izhajal je kot Naše delo (Ptuj, 1948–1950),

145. Članek Ivana Mazera.

Ptujski tednik (1951–1961), Tednik (1961–2003), Štajerski tednik (od 2003 dalje). V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so aktivni igralci (nekateri so bili študentje) v svojem prostem času pisali poročila s tekem ter jih pošiljali različnim časopisom. Bili so zunanji strokovni sodelavci oziroma dopisniki, ki so pisali o nogometu. Poročevalci NK Aluminij so imeli veliko več časa za oblikovanje novic, kot ga imajo danes. Slog pisanja je bil preprostejši, osredotočili so se na osnovne informacije in ne toliko na opis samega športnega dogodka. Aktivni športnik, ki se preskusi tudi kot novinar ali poročevalec, ima prednost pred drugimi novinarji, saj mu je dobro znano dogajanje v klubu in njegovo delovanje. Brez poznavanja utripa ekipe namreč ni mogoče pripraviti dobrega prispevka. Seveda pa status športnika najvišjega razreda še ne omogoča tudi dobrega pisanja.

Danes bi lahko rekli, da mediji bolj vplivajo na šport kot obratno. To še posebej velja za televizijo, manj za radio, še manj pa za tiskane medije. Kljub temu pa lahko trdimo, da spremljanje športnega dogodka »v živo« ljudi bolj privlači kot branje poročil o njih.

Nekateri novinarji iz vrst NK Aluminij: Ivan Mazera, Anton Kurilič, Franč Lončarič, Ljubo Komelj, Bogoljub Hmelina, Hinko Vodušek, Viktor Markovič, Vojo Veličkovič, Jože Matjašič, Ivo Krnjič, Danilo Klajnšek ...

Telovadno društvo
Strnišče
20.10.1949.

Fiskulturna zveza Slovenije
Ljubljana

V zvezi z Vašim dopisom št. 1696/49 vam v prilogi pošiljamo zahtevano poročilo. Poročilo se nanaša na ven čas gradnje do sedaj. Objekt se je začel graditi mesec junija 49 in sicer smo začeli odpraviti humus s buldožerijami. To delo je sedaj končano. Za nadaljnja dela nimamo načrtov. Ti se bodo izdelovali. Od dodeljenega kredita smo porabili še zelo malo, ker nas gradbeno podjetje še ni izstavilo računa za dela, ki jih je opravil buldožer. Čia ga prejmemo, ga bomo poslali v vrnitve GO ZSS v Ljubljano.

S.f. - v.n.

Tajnik:
(Klančnik Frido)

147. Poročilo o gradnji nogometnega igrišča od junija do oktobra 1949.

146. Športni park Kidričevo.

148. Idejni situacijski načrt iz leta 1949 za fizikturni stadion v Strnišču. V načrtu so bili tudi bazen, telovadnica in drugi objekti, namesto bazena pa je bilo zgrajeno igrišče za rokomet (hazena).

149. - 152. Izgradnja fizikturnega stadiona.

Dejavniki uspešnosti

Športni objekti

V prvih letih delovanja nogometne sekcije so igralci igrali prve tekme na nogometnem igrišču ob žagi v »taborišču« (naselje II). Pobudo za izgradnjo nogometnega igrišča je dal delavec Gradisa Vlado Janžekovič, da bi delavci lahko zadovoljevali tudi svoje potrebe po športu. Vlado Janžekovič je spadal v prvo generacijo sodnikov iz Maribora po osvoboditvi. Najuspešnejši je bil na sojenju tekem slovensko-hrvaške lige in jugoslovanske zvezne nogometne lige. Preden je postal sodnik, je bil nepogrešljiv nogometaš Branika.

Novo nogometno igrišče v Kidričevem je bilo v lasti sindikalne podružnice Gradisa. Površina igrišča je bila prekrita z žagovino, ki so jo dobili z bližnje žage; žagovina je preprečila, da bi bilo igrišče blatno. Pomožnih objektov ni bilo. Za slačilnice so uporabljali kar bližnje taboriščno barako, v kateri ni bilo tušev, in nemško zaklonišče, ki je prav tako stalo v bližini igrišča. Kasneje je to igrišče nogometna sekcija uporabljala za treninge in prijateljske tekme, v sedemdesetih letih pa so na njem igrali igralci, ki niso prišli v ekipo NK Aluminij, in prebivalci industrijskega naselja II. Nastopali so v občinski (rekreacijski) ligi. Danes tega igrišča ni več, na njegovem mestu stoji tovarna Boxmark Leather.

Z izgradnjo novega naselja in priselitvijo prvih prebivalcev v takratno Strnišče je šport postajal vedno bolj množičen in popularen, kar je predvsem veljalo za nogomet. Potrebe po športnem udejstvovanju so bile iz dneva v dan večje. Ker v bližini novega naselja ni bilo športnih objektov, so se v TD Strnišče odločili za izgradnjo fizikturnega stadiona; glavna pobudnika sta bila Marjan Berlič in inženir Stane Tonejc. Prebivalcem Strnišča (kasneje Kidričevega) so hoteli dati ustrezen športni objekt, ki bi bil nekakšna nadgradnja Gradisovega nogometnega igrišča in bi bil namenjen širšim množicam. Načrt so leta 1951 tudi uresničili.

Odborniki TD Strnišče so ustrezno parcelo dobili na robu naselja, v lepem borovem gozdu, ki je hkrati dajal tudi zavetje pred vremenskimi nevšečnostmi. Parcela je bila last splošnega ljudskega premoženja. Leta 1950 je pravico do uporabe tega ozemlja dobila tovarna in leta 1962 postala njegova lastnica. Danes je lastnik celotnega športnega kompleksa, ki se je s prvotne ene parcele razširilo na današnjih pet parcel, Talum, tovarna aluminija, lastnik ene parcele (št. 1013/36) pa je podjetje Revital. Športno društvo NK Aluminij je ta športni kompleks najel za 90 let.

Gozdno parcelo je bilo treba očistiti. Dela so se lotili junija 1949. Najprej so odstranili nizko grmovje (robidovje) in odgrnili humus. Delo so prostovoljno opravljali tovarniški delavci in drugih prostovoljci. Pri krčenju gozda in kurjenju robidovja pa se je vnel požar, ki se je nenadzorovano razširil. Ker mu delavci niso bili kos, so na pomoč poklicali gasilsko brigado TGA, kar v tistih povojnih časih ni bila majhna stvar. Vodja delovišča je bil Marjan Berlič, in da bi se izognil morebitni kazni, je uprizoril lastno nesrečo z avtomobilom. Tako je prigoda ostala brez epiloga.¹

¹ Izjava, M. Berlič, podatki posredovani avtorju, september 2009.

Površina nogometnega igrišča je bila prekrita z odpadnim lešem (ogorki), saj je bilo travo tedaj zelo težko dobiti, leš pa so vozili iz gramoznice ob železnici, kjer so Slovenske železnice skladiščile ta odpadni material. Goli so bili leseni, na njih pa so bile fiksne kovinske mreže, ker drugega materiala ni bilo dobiti.

Igrišče je bilo namenoma pokrito z lešem, ker je bila zemlja spodaj mehka, šele kasneje so nanj udarniško navažali zemljo. Igralci so igrišče po navadi zapuščali črni kot dimnikarji, saj se je prah z igrišča kar lepil na prepotena telesa. Še težje pa je bilo igrati, ko je bilo igrišče razmočeno in skorajda podobno drsališču, a igralce, željne nogometa, to ni motilo. Šele spomladi 1953 so dobili težko pričakovano travo, za katero je bilo treba tudi ustrezno skrbeti. Odborniki so v sušnem obdobju uvedli prostovoljno škropljenje, da bi ohranili ustrezno kakovost trave. Prostovoljci so bili razdeljeni v pare, delali pa so od 16. do 20. ure. Požrtvovalnosti odbornikov se lahko zahvalimo, da ima NK Aluminij danes eno najlepših in najboljših nogometnih površin v Sloveniji.

Razvoj nogometa, dvig kakovosti in delo z mladimi so narekovali tudi zagotovitev ustreznih možnosti za trening. Leta 1953 so dogradili pomožno igrišče (igrišče za trening), veliko 105 x 65 metrov, 25. maja tega leta pa zaposlili za registracijo, da bi lahko tudi na tem igrišču igrali uradne tekme. Pozneje, leta 1996, so na tem igrišču postavili reflektorje, ki so bili za tisti čas velika pridobitev na Ptujskem. Z njimi je povezana tudi anekdota: monterji so jih sprva namestili narobe, zato so okoliški prebivalci mislili, da ima mariborsko letališče Maribor novo razsvetljavo; napako so odpravili šele čez kak mesec.² Z razsvetljavo so omogočili nemoteno treniranje mlajšim selekcijam.

Člani društva so leta 1953 s prostovoljnim delom in s pomočjo gradbenega podjetja »Gradiš« iz Kidričevega, ki je izvršilo groba dela, pomagali pri zidavi slačilnic in klubskih prostorov. Okrog glavnega igrišča je bila urejena tudi atletska steza dolžine 400 metrov, ki so jo začeli graditi zgodaj spomladi 1952, in lahkoatletski prostor, ki pa danes ni več v okviru glavnega nogometnega igrišča. Atletsko stezo sta uporabljala tudi osnovna šola in TVD Partizan iz Kidričevega. Konec leta 1959 je mladina začela graditi igrišče za mali roketni južno ob klubskih prostorih, vendar so ga kmalu opustili in na tem mestu zgradili pomožno nogometno igrišče. Danes sta tam dve teniški igrišči. Ko so leseno ograjo menjavali s kovinsko, so zaradi varnosti igralcev in sodnikov postavili ograjo tudi ob poti do slačilnic.

Na pomožnem nogometnem igrišču so bili osnovani začetki Golf Kluba Ptuj, ustanovljenega leta 1992. Prvi klubski treningi in tečajji so potekali prav na pomožnem nogometnem igrišču, vodil pa jih je profesionalni učitelj Adam Osmančević. Za vzdrževanje vadbišča, ki je imelo šest igralnih polj, je skrbel Franc Štefančič, igralec NK Kidričevo v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Danes ima NK Aluminij s Talumom sklenjeno pogodbo o uporabi nogometnega stadiona in pripadajočih objektov.

Na razpolago ima naslednje objekte in površine:

^[2] Izjava, B. Dončec, podatki posredovani avtorju, september 2009.

153. Načrt zgradbe Športnega društva Aluminij v Strnišču leta 1953.

Navsezadnje so zgradili moderen stadion, takrat enega najlepših v Sloveniji. Zaradi slabega vremena je bilo odprtje prestavljeno za teden dni, na 8. april 1951. Ob odprtju igrišča so potekale manjše slovesnosti in celodnevni nogometni turnir, na katerem so poleg domačega društva sodelovali še Branik in Železničar B iz Maribora ter Drava s Ptuja. Pred začetkom turnirja je zbrane goste, sodelujoča nogometna moštva in preostalo občinstvo pozdravil predsednik nogometne sekcije inženir Drago Kunstelj. Po njegovem govoru so zastopniki sodelujočih društev čestitali ŠD Aluminij za pridobitev in mu zaželeli čim več uspehov. Direktor TGA in pokrovitelj prireditve Viktor Stopar je s krajšim nagovorom svečano odprl novo igrišče.

ŠD Aluminij so se s tem odprle vse možnosti za nadaljnji razvoj športa. Dobilo je igrišče, veliko 105 x 75 metrov, z lepo naravno slopničasto tribuno. Pozneje so uspehi kluba prepričali vodilne v TGA, da so naročili še izdelavo betonske zahodne tribune, postavljeni pa so bili tudi temelji za postavitev strehe nad njo, vendar ta ni bila nikoli zgrajena. Obe tribuni skupaj sta sprejeli 5200 gledalcev, od tega je bilo 200 sedišč in 5000 stojišč. Iz TGA so že na začetku pripeljali leseno barako, ki so jo preuredili v slačilnico, in okrog igrišča postavili leseno ograjo. Leseno barako so kasneje uporabljali za skladišče, slačilnica pa je bila v novi zgradbi. Vse je bilo narejeno z udarniškim delom. Hkrati s tribuno so na severni strani igrišča zgradili betonski zid za učenje nogometne tehnike, na drugi strani zidu pa lepo urejene sanitarije za gledalce.

Otvoritev novega nogometnega igrišča v Strnišču

Včeraj je novo ustanovljeno društvo ŠD Aluminij v Strnišču otvorilo nogometno igrišče, ki stoji na nekdanji lokaciji starega železniškega skladišča. Igrišče, ki je normalne velikosti, ima lepo naravno tribuno s sedmi, ki so bili iz tisa. Igrišče je bilo odprto ob 18. uri. Na otvoritvi so bili prisotni tudi predstavniki lokalnih društev Branik iz Maribora, Drava iz Ptuja, Železničar B iz Maribora in Železničar II iz Strnišča. Tekme so bile dopolne in popoldne, kot prva pa sta nastopila

BRANIK : ALUMINIJ 4:1 (2:0)
Novo ustanovljeno Aluminij je bil tre ure ob 18. uri. Na ženskem pokalnem odbojarskem turnirju v Ljubljani so zmagovalci igralke ljubljanskega Železničarja. V soboto in nedeljo je bil v Ljubljani odbojarski turnir ženskih vrst Krima, Železničarja (L), Poleta in Železničarja (Mbr.) v počastitev 10. obletnice ustanovitve OF. Na turnirju so presenetljivo zmagovalci igralke ljubljanskega Železničarja, ki so premagale vse sodelujoče ekipe in to: Krim 3:0, Polet 3:2 in Železničar M 3:1 ter tako dosegle 6 točk in kol čnik 9:3. Ostale ekipe so dosegle vsaka po eno zmago in dosegle naslednja mesta: 2. Polet 27:7, Krim 24:8, Železničar Mbr. 24:8.

Na mednarodnih skakalnih tekmah v Planici je zmagal Nemeč Britsober pred Poldo (Jugoslavija)

Na zadnji preizkušnji naših skakalcev na mednarodnih skakalnih tekmah na 80-metrski skakalnici je med 35 vidi zmagal Nemeč Bruwöcher. Tone s 193 točkami (85, 73 m) pred Poldo, ki je skočil 82 in 72,9 m ter dosegel 186 točk. Stediji so 3-4. Dengg (N), Leodolter (A) in Dietrich (A) s 179,5 točkami. Sesto mesto je dosegel Jugoslovian Zidar Jože, s skokoma 60 in 80,6 m. Ocenjen je bil s 178,5 točkami.

54. braturnirsko prvenstvo Maribora: Pokal „Elektrokovine“ osvojil dr. Nemeč

V srečno dogodno ji bil prvi Novem svetovi poljubni izlet za Maribora v marcu, ki se je moral izkazati za uspešno odličje. Pod vodstvom Andrija Marice je skupina izletnikov v šest skokov dosegla sedem točk: 1. skupina: Skrajnovik 9,5, Cizelj 8, 2. skupina: Emil 7,5, Arto Gregor in Brancic 6,5, Dobila in Verstovšek 6,5, Ura 5, Dvojak Herman in Mile 3,5, in 3. skupina: 3 in Matije 2, 10,4.

1. skupina: Skrajnovik 9,5, Cizelj 8, 2. skupina: Emil 7,5, Arto Gregor in Brancic 6,5, Dobila in Verstovšek 6,5, Ura 5, Dvojak Herman in Mile 3,5, in 3. skupina: 3 in Matije 2, 10,4.

1. skupina: Skrajnovik 9,5, Cizelj 8, 2. skupina: Emil 7,5, Arto Gregor in Brancic 6,5, Dobila in Verstovšek 6,5, Ura 5, Dvojak Herman in Mile 3,5, in 3. skupina: 3 in Matije 2, 10,4.

156. Stari vhod na igrišče NK Aluminij

157. Cenik za tekme 2. Jugoslovanske nogometne lige.

158. Novi vhod na igrišče NK Aluminij

Leta 1997 je klub na mestu starega objekta zgradil novo stavbo, ki stoji neposredno ob glavnem igrišču. V njej sta dve večji garderobi s sanitarijami in kabinami za prhanje, dve manjši garderobi, garderobe za sodnike in trenerje, pisarna za delegata in pisarna predsednika kluba, skladišče in manjši klubski bife ter drugi klubski prostori in prostor za VIP-osebe. Leta 2008 so uredili tudi prostor za fizioterapijo. V mansardi je sejna soba s pogledom na glavno igrišče, soba za igralce, fitness s pogledom na glavno igrišče in kotlovnica centralnega ogrevanja.

Športni park NK Aluminij je sodoben športni park z vsemi pripadajočimi objekti za tekmovanje v 2. slovenski nogometni ligi. Razprostira se na približno petih hektarjih površin v mirnem okolju, obdanem z borovimi gozdovi. Skupaj so na voljo več kot trije hektarji igrišč in vadbenih površin, vključno z igriščem z umetno travo. Tako postaja športni park prepoznaven objekt v slovenskem športnem prostoru tako po dobrih športnih dosežkih kot po odlični infrastrukturi in prizadevnem delu strokovnega kadra z mladimi. Od leta 2007 je na njem trenirala tudi slovenska članska nogometna reprezentanca, ki si je to okolje izbrala za vadbeni center. V sodelovanju z NZS je klub organiziral več turnirjev. Leta 2006 je priredil kvalifikacijski turnir za evropsko prvenstvo za selekcije U-17; sodelovale so reprezentance Slovenije, Anglije, Izraela in Slovaške. Naslednje leto je bil organiziran kvalifikacijski turnir za nastop na evropskem prvenstvu za žensko nogometno reprezentanco. Nastopale so reprezentance Slovenije, Nemčije, Rusije in Srbije. V poletnih mesecih daje klub svoja igrišča v najem domačim prvoligaškim in tujim nogometnim klubom, ki se mudijo na pripravah v Sloveniji, v zimskih mesecih pa oddaja v najem igrišče z umetno travo. S športnimi tereni in objekti je tako kot z našimi hišami ali s stanovanji; treba jih je redno vzdrževati, ne glede na to, ali v njih stanujemo ali ne. Da bi klub pokrival vsaj del stroškov vseh rednih in obveznih del na igriščih, napravah in objektih športnega parka, so v klubu že pred nekaj leti začeli gostiti tuje klube, ki imajo v poletnih mesecih premor, se pa pripravljajo na naslednjo sezono. Poznavalci nogometnih lig vedo, da se tekmovalne sezone začnejo in končajo različno, da so premori med prvenstvi različno dolgi, da imajo nekatere države premor med prvim in drugim delom prvenstva (npr. ruska 1. liga).

Začetek ni bil enostaven, pravzaprav ni bil niti možen, vse dokler na Ptuju ni začel obratovati hotel Primus, ki edini v širši okolici izpolnjuje pogoje in zahteve, ki jih imajo športne ekipe iz tujine. Ko je klubu uspelo sestaviti celostno ponudbo – na eni strani odličen hotel s svojo ponudbo, na drugi strani NK Aluminij z zmeraj odlično pripravljenimi športnimi igrišči in drugo infrastrukturo –, so se začele pojavljati tudi tuje agencije, ki se ukvarjajo z organizacijo priprav »nogometnih velikanov«. Prvi tuji klub, ki se je pred leti (2008) odločil, da kar tri tedne preživi na Ptuju in trenira v Kidričevem, je bil FC Inter Baku iz Azerbajdžana. Da je bil z razmerami za bivanje in treniranje zelo zadovoljen, potrjuje dejstvo, da se je v Kidričevo vrnil tudi naslednje leto, prav tako za tri tedne.

Leta 2010 in 2011 sta v Kidričevem gostovala FC Sibir iz Novosibirska in angleški drugoligaški klub Reading FC. Še posebej so si navijači zapomnili gostovanje takratnega našega reprezentančnega kapetana Roberta Korena in njegovega takratnega kluba WEST Bronwich Albion (WBA) z nekoč znanim igralcem in tedaj trenerjem Robertom di Matteom na čelu, ki je bil gost aluminijašev 10 dni.

Leta 2010 je imel NK Aluminij priložnost in čast gostiti zagotovo enega največjih evropskih klubov, španskega velikana FC Valencia. Treninge je vsak dan spremljalo od 100 do 150 ljudi, vse dni pa tudi praktično vsi prvoligaški in drugoligaški trenerji; večino treningov je s svojim pomočnikom Miklavčičem spremljal tudi tedanji selektor slovenske reprezentance Matjaž Kek. FC Valencia v Kidričevem ni odigral nobene tekme, so si pa ljubitelji nogometa lahko ogledali njihov nastop na stadionu Arena Petrol v Celju. Leta 2011 je Aluminij prvič gostil ekipo iz Turčije, prvoligaša FC Istanbul, prvič pa so znoj v športnem parku NK Aluminij preivali tudi igralci ukrajinskega FC Zorya, prav tako člana elitne državne lige. S športnimi igrišči in z gostoljubnostjo so bili zadovoljni igralci in strokovno vodstvo ekipe Zestafoni iz Gruzije, pa Polonie iz Varšave, Dinama iz Bukarešte in še nekaterih klubov.

Sodelovanje s športnim centrom Arena na Mariborskem Pohorju, ki se ukvarja izključno z nastanitvijo in organizacijo treningov tujih ekip, je Aluminiju omogočilo organizacijo mednarodnih prijateljskih tekem, ki so potekale na glavnem igrišču v Kidričevem. Te poslovne vezi so članskemu moštvu NK Aluminij med pripravami v sezoni 2011/12 omogočile odigrati tekme na domačem igrišču v Kidričevem z nasprotniki, kot so OFK Beograd (Srbija), Hapoel Haifa (Izrael), Inter Zaprješić (Hrvaška), FC Sibir (Rusija), Lokomotiva Zagreb (Hrvaška), Arsenal Kijev (Ukrajina) in Rapid (Moldavija), od nasprotnikov v letih 2010 in 2011 pa naj omenimo le FK Crvena zvezda (Srbija), ki je bil v Kidričevem drugič, Leicester City (Anglija), Polonia (Varšava) in RNK Split (Hrvaška). Z igranjem takšnih tekem so si igralci NK Aluminij zagotovo nabrali nekaj mednarodnih izkušenj, do katerih drugoligaški igralci drugih klubov težko pridejo, zagotovo pa so s takšnimi tekmami zadovoljni tudi gledalci, ki jih običajno spremljajo v večjem številu kot pa, žal, ligaške tekme. Zaradi takšne usmeritve lahko mirno zapišemo, da je NK Aluminij športna institucija, ki je že znana na evropskem nogometnem zemljevidu in prispeva velik delež k prepoznavnosti našega kraja, naše občine in Slovenije v celoti. Seveda pa so v NK Aluminij pri dajanju igrišč v najem omejeni. Klub si s tem pokrije manjši del stroškov, ki bi jih imel tudi, če bi bila igrišča v poletnem premoru prazna. Igrišča je treba redno zalivati, kositi in gnojiti, objekte je treba čistiti in vzdrževati.

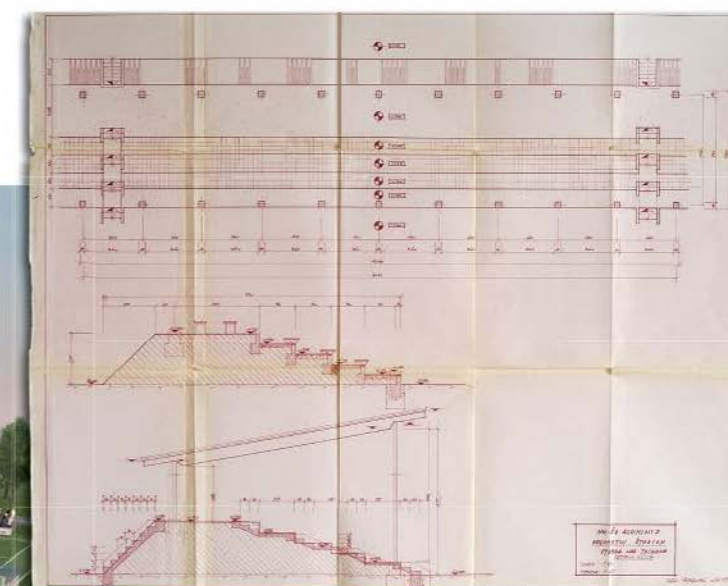
159. Stadion NK Aluminij – idejni načrt posodobitve stadiona.

Vse to je treba pripraviti za dan, ko ponovno pridejo domači igralci, in ti so prioriteta, so tisti, ki si zaslužijo enake razmere, kot jih imajo na voljo tujci.³

Leta 2008 sta v športnem parku opravila priprave tudi ženska članska in kadetska moška nogometna reprezentanca Slovenije. V veliko čast pa si lahko klub šteje, da je članski moški nogometni reprezentanci Slovenije leta 2009 omogočil vrhunske razmere za trening, saj se ji je uspelo uvrstiti na svetovno nogometno prvenstvo, ki je bilo v Južni Afriki leta 2010. To je še eno lepo priznanje za športni park Aluminij. Na zadnjem reprezentančnem treningu na stadionu Aluminija v Kidričevem, na katerem so se v celotnem kvalifikacijskem ciklusu za nastop na SP v Južni Afriki pripravljali slovenski nogometni reprezentanti, jih je v četrtek, 3. junija 2010, obiskal župan občine Kidričevo Jožef Murko in selektorju Matjažu Keku predal skromno darilo. Obenem se mu je zahvalil, da je reprezentanca za trening izbrala Kidričevo, ter njemu, strokovnemu vodstvu in vsem igralcem zaželel obilo uspeha na SP v Južni Afriki.

Na podlagi doseženih športnih rezultatov v 2. SNL v sezoni 2011/12 so licenčni organi NZS tako pozvali prvouvrščeni Aluminij, da pristopi k izrednemu licenčnemu postopku za pridobitev licence za 1. SNL za sezono 2012/13. Klub iz Kidričevega je imel nekaj težav s primernostjo svojega objekta, saj kljub vrhunskim pogojem za trening stadion ne premore pokrite tribune in razsvetljave. A je Nogometna zveza Slovenije Aluminiju podelila pogojno licenco pod pogojem, da bo tribuna pokrita v dogovorjenem roku. Leto 2014 bi naj bilo za nogometno infrastrukturo v Kidričevem zelo pomembno. Ideja, izoblikovana v letu 2012 v studiu Kalamar iz Ljubljane pod imenom Stadion NK Aluminij, bi naj bila realizirana v letu 2014. Žal pa se pojavlja stara zgodba iz zgodovine kluba. Že v letu 1974 je klub dal izdelati idejno skico za pokrito tribuno, vendar je projekt ostal na papirju. Tako je na vodstvu kluba, da skupaj z občino Kidričevo omogočijo izvedbo idejne zasnove ter tako omogočijo klubu, da dobi funkcionalen nogometni stadion. S tem objektom bi športni park NK Aluminij dobil celostno podobo.

160. Načrt pokrite tribune iz leta 1974, ki se ni uresničil, čeprav so bili postavljeni temelji, ki stojijo še danes.

³ Aluminij, 2011.

Gospodarjenje v klubu

Financiranje

Iz prvih dokumentov društva in kasneje kluba je razvidno, da je klub sredstva za delovanje zbiral s članarino, prirejanjem pustnih zabav, ki so postale kar tradicionalne, silvestrskih plesov, veselic in z donacijami TGA. V času popolnega amaterizma so zbrana sredstva zadostovala za nakupe dresov, žog, nogometnih čevljev, popravilo športne opreme, za potovanja pa so igralci poskrbeli sami, saj so se na krajsa gostovanja odpravili s kolesi. Nekaj denarnih sredstev je dajal tudi sindikat TGA. Stalni vir društvenega dohodka je bila članarina rednih in podpornih članov, ki je pomenila trdno materialno podporo društvenemu delovanju.

Uspehi in razvoj nogometa v Kidričevem so vplivali na ambicije Kidričanov in odbornikov društva, ki so zahtevali vedno boljše rezultate, želeli pa so postati tudi vzorčen primer drugim društvom. Z napredovanjem nogometnega kolektiva v višje range tekmovanja se je bilo tekmovanja treba lotiti sistematično. Povečalo se je število moštvev, s tem pa so se zvišali tudi potni stroški ter prispevki za igralce in trenerje. To pomeni, da je bilo treba vsako leto zagotoviti več denarja za nemoteno delovanje kluba.

V tej situaciji je klubu izdatno pomagal TGA, ki je takrat zaposloval okrog 1900 delavcev in bil eno najuspešnejših podjetij v nekdanji državi.¹ Iz tovarne je izhajalo mnogo funkcionarjev iz vodstva kluba, marsikateri igralec je na račun nogometa v tovarni, ki je živela za nogomet, zasedel dobro delovno mesto.

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so bili zlati časi NK Aluminij. Takrat je tovarna vlagala veliko denarja v člansko moštvo, temu primerni so bili tudi rezultati, po drugi strani pa je klub zanemarjal infrastrukturo. Ta je bila prepuščena zobu časa vse do devetdesetih let prejšnjega stoletja, ko so jo odgovorni v klubu začeli načrtno preurejati. Klub ima danes najboljše možnosti za igranje nogometa v Sloveniji. Največ zasluge za velik dotok denarja iz tovarne v klub je imel takratni direktor TGA Franjo Grünfeld, ki je bil na tem polčezaju od leta 1956 pa vse do smrti 1971.

Naključje je hotelo, da je prav v obdobju, ko se je Aluminiju uspelo uvrstiti v prvo slovensko in kasneje v drugo jugoslovansko ligo, tovarna beležila veliko gospodarsko rast (cene aluminija na svetovnem trgu so bile ugodne). Tako je bilo na razpolago veliko denarja, le funkcionarji kluba so se morali oglasiti pri direktorju in želje so bile uslišane. Ko se je Aluminij uvrstil v drugo jugoslovansko ligo, jo je začel z zelo visokim proračunom. Grünfeld je klubu odobril okrog 60 milijonov dinarjev. Za boljšo predstavo: takrat je stal Fiat 500 (popularni fičo) milijon dinarjev. To je sprožilo veliko zanimanje za klub, predvsem med igralci, ki so želeli zaigrati za NK Aluminij, čeprav je deloval v majhnem kraju. Po Grünfeldovi smrti so vodenje tovarniškega giganta prevzeli ljudje, ki jim šport ni predstavljal take vrednote, kar je klub kasneje močno občutil, predvsem finančno.

¹ Dvajset let proizvodnje tovarne glinice in aluminija Kidričevo, 1974.

161. Obrat prehrane »menza«.

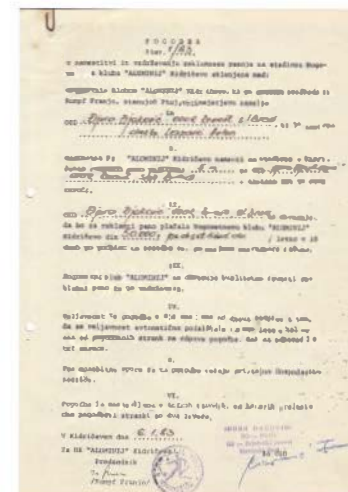
162. Dvorana v restavraciji v Kidričevem (menza), v kateri je klub prirejal razne zabave.

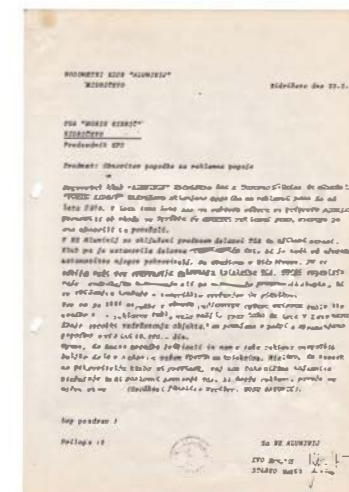
163. Franjo Grünfeld je bil velik simpatizer in podpornik NK Aluminij.

164. Poročilo o dohodkih in izdatkih ob silvestrskem plesu, ki ga je priredilo ŠD Aluminij leta 1952 ter na tak način zbiralo denar za delovanje.

165. Sponzorska pogodba, ki je omogočila, da si je klub v začetku osemdesetih let prejšnjega stoletja finančno opomogel.

166. Sponzorska pogodba iz leta 1986.

V sedemdesetih in osemdesetih letih so donacije s strani tovarne TGA začele plahneti, zato se je pojavljala vedno večji finančni primanjkljaj. Posledice so bile odhodi igralcev in vračanje kluba v nižje lige. Klub je poskušal preživeti s pomočjo manjših sponzorjev, ki pa niso bili stalni in so povzročali vodstvu ogromno težav. V času selekcij je klub financiral občinski TKS Ptuj; ta je imel posluš za klube, ki so se ukvarjali z načrtno vadbo kadrov. Pomoči tudi niso mogli pričakovati od krajevne skupnosti, ker za takšne dejavnosti ni imela sredstev. V TGA se je v osemdesetih letih zamenjalo vodstvo in v decembru 1984 je bil za predsednika kolektivnega poslovnega organa Tovarne glinice in aluminija imenovan mag. Danilo Toplek. Z vodenjem tovarne je mag. Danilo Toplek prevzel tudi pokroviteljsko vlogo nad NK Aluminij. Leta 1985 je bila sponzorska pogodba za reklamni pano podaljšana. Vendar donacija ni bila dovolj za nemoteno delovanje kluba, tako so vodilni v klubu iskali različne vire financiranja.

Na začetku devetdesetih let je klub prevzel podjetnik Danilo Polajžer, ki se je dela lotil z velikimi ambicijami in novimi idejami. Toda po dveh letih delovanja je opustil smeje načrte in odstopil.

Danes je situacija precej boljša, saj je financiranje kluba relativno dobro urejeno. V klub se je vrnil delavski duh. V njem so se spet pojavili tovarniški funkcionarji, ki so začrtali poslovne smernice delovanja in obudili partnerski odnos med klubom in tovarno, ki je ob manjših sponzorjih postala generalni sponzor kluba. Druge vire predstavljajo še razne oblike trženja. Kot športno društvo ima klub v skladu z Zakonom o športu različne možnosti pridobivanja finančnih sredstev. Upravičen je tudi do proračunskih sredstev občine Kidričevo, saj je tudi velik promotor občine v Sloveniji in na tujem. Od leta 2008 naprej v klubu pobirajo vadmno za vse mlajše selekcije.

Nogometna šola

Kidričevo že leta slovi kot nogometno okolje, v katerem vzgajajo izjemne posameznike. Naselje Kidričevo z okolico je ena manjših slovenskih občin, nogomet pa v njej igra veliko vlogo. NK Aluminij ima dolgoletno tradicijo, saj je najstarejši športni kolektiv v občini, znan pa je tudi po dobrem delu z mladimi igralci. V letih obstoja so ustvarili kopico igralcev, ki so pustili svoj pečat v slovenskem nogometnem prostoru.

Nogometna šola NK Aluminij ima dolgo in pestro zgodovino. Zametki organiziranega dela z mladimi segajo v začetek šestdesetih let prejšnjega stoletja, ko je bilo v klubu veliko otrok; to so bili predvsem otroci delavcev, zaposlenih v TGA. Največ zaslug za delo z mladimi je imel Štefan Knaus. V sezonah 1963/64, 1964/65 in 1965/66 je mladinska ekipa NK Aluminij nastopala v takratni prvi slovenski nogometni ligi, kar je bilo pogojeno z nastopanjem članske ekipe. Mladinci NK Aluminij so prvič tekmovali v najvišjem mladinskem razredu, temu primerni so bili tudi rezultati, saj so bili brez izkušenj.

V sedemdesetih letih se je delo z mladimi zanemarjalo, mladinci so tekmovali v medobčinski zvezi Ptuj. Mladšim selekcijam ni nihče namenjal pozornosti, imeli so nemogoče razmere za delo: ni bilo osnovne opreme, dresov, žog. Takrat so namreč reševali člansko ekipo in klub sam, zato je razumljivo, da je bil mladinski nogomet ob strani. To je bil sicer čas portoroških sklepov in uveljavljanja selekcij. Poudarek je bil na vzgoji in selekcioniranju domačih igralcev, toda v manjših klubih žal niso imeli dovolj kakovostnih igralcev. Klub je bil organizacijsko in finančno na zelo nizki ravni, tako da niso mogli bolje delati z igralci. Kar nekaj časa je moralo preteči, da so se razmere izboljšale.

V začetku osemdesetih let prejšnjega stoletja, v času počasnega vzpona slovenskega nogometa, so v nogometnih klubih začeli delati bolj strokovno in sistematično. Takšno pot so ubrali tudi pri NK Aluminij, kar se jim je obrestovalo, saj so v sezoni 1987/88 mladinci Aluminija prišli v prvo slovensko mladinsko ligo, zaradi sistematičnega dela (selekcijaska piramida) pa so še napredovali.

Da je nogometna šola NK Aluminij sploh zaživela, je bilo treba v osnovi izboljšati delo v mladših selekcijah. Pod vodstvom Simona Vidoviča kot vodje nogometne šole (leta 2003) in po analizi začetnega stanja so poskušali izboljšati vse segmente strokovnega dela v klubu. Napredek se kaže na vseh področjih. Model strokovnega dela je najpomembnejši element mladinskega programa, saj omogoča pravilno usmeritev in strokoven pristop k izvajanju programa v praksi in realizaciji ciljev. Zato je bilo izboljšanje kakovosti dela bistvena naloga za doseg napredka in v okviru te naloge so ves čas stremeli k izboljšanju, izpopolnjevanju in uvajanju novosti po vzoru najboljših nogometnih akademij. Pri pripravi modela so izhajali iz spoznanja, da so potrebe in zahteve sodobnega nogometa tako pri nas kot v tujini iz leta v leto večje, in če jim želijo slediti, jih morajo izvajati v praksi – organizacijsko in strokovno. Simon Vidovič je pripravil program dela za vse selekcije, izdal je brošuro, v kateri je podrobno opredelil, kako naj poteka delo od najmlajših pa do mladincev, ter tako trenerjem podal smernice za delo.

Nogometno šolo NK Aluminij obiskuje okoli 220 mladih nogometašev v 11 selekcijah. Šola slovi kot ena najuspešnejših v Sloveniji. Potrditev tega je nedvomno veliko število nogometašev, vzgojenih v rdeče-belem dresu, ki uspešno nastopajo na nogometnih zelenicah (1. SNL, 2. SNL). Sadove uspešnega dela pobira tudi članska ekipa, ki temelji na doma vzgojenih igralcih, pridružuje pa se jim nekaj izkušenih tujih igralcev kot dodana vrednost.

S povečanjem števila otrok se je povečala tudi potreba po večjem številu dobrih trenerjev. V tako velikem pogonu je nujno, da imajo trenerji pogodbe za poklicno opravljanje dela, predvsem v nižjih selekcijah, kot sta U-12 in U-14, kjer je treba vložiti veliko dela. To je obdobje, v katerem se odloča, na katere nogometaše lahko računamo v prihodnosti. Ker je Kidričevo majhen kraj, ima Aluminij nekaj težav z vsakoletnim selekcioniranjem najbolj talentiranih nogometašev; ravno zaradi tega so v klubu zagovorniki dobrega dela domačega trenerskega kadra z domačimi igralci, kar se je že v preteklosti pokazalo kot uspešna usmeritev. Med trenerji je bilo tudi veliko diplomantov Fakultete za šport, kar je v klubu tudi eno od meril strokovnosti.

Mladinska šola deluje znotraj kluba NK Aluminij in se financira iz skupnega računa, ločena je edino funkcija vodje nogometne šole. Finančno konstrukcijo mladinske šole v celoti zagotavlja vodstvo kluba, v to pa spada normalno nastopanje mladših selekcij kot članske ekipe in skrb za infrastrukturo. Večino sredstev nameni Talum, v zadnjih letih pa za razvoj mladih nogometašev velik delež primakne tudi občina Kidričevo. Aluminij je slovel tudi kot klub, v katerem staršem za udejstvovanje njihovih otrok ni bilo treba plačevati članarine. To je bilo možno, ker je klub za delovanje mladših kategorij zagotovil več kot 50 odstotkov proračuna celotnega kluba. Toda v zadnjih letih so v klubu uvedli plačevanje vadbine, s katero pridobijo sredstva, namenjena za plačilo trenerjev.

Že nekaj zadnjih let ima klub »primerno« infrastrukturo, s tem pa tudi možnosti za dobre priprave nogometašev. To je opazila tudi NZS in tako so v Kidričevem v zadnjih letih gostili kar nekaj tekem in turnirjev mladših selekcij. Prav zato se je v NZS porodila ideja, da bi v Kidričevem ustvarili glavni vadbeni center za mlade selekcije. To pa je bilo pogojeno z možnostjo nastanitve in tako so prišli do zamisli o gradnji hotela; ta bi moral zadostovati potrebam ekip in spremljevalcev, ki bi prihajali na priprave v Kidričevo.

167. Največji uspeh nogometne šole je bila ekipa mladih leta 2006. Ekipa U-14 je tega leta tekmovala na Nike European premier cup v Pragi. Stojijo (z leve): športni direktor Miran Lipovac, trener Primož Gorše, Vojko Tominc, Borut Šket, Žan Gojčič, Denis Mlakar, Rok Medved, Žiga Zupanič (vratar), Timotej Petek, Martin Mleč, Denis Zajc (vratar), češka spremljevalka in pomočnik trenerja Zvonko Kocjan, Čepijo (z leve): Dejan Tramišek, Blaž Jazbec, Marko Pistak, Niko Hajšek, Antonio Milnar Delamea, Dejan Rogina in Robert Kurež.

V sezoni 2011/12 je ekipa U-14 igrala v finalu pokala Nike, kjer se je pomerila z ekipo NOGA Triglav iz Kranja. Nogometaši Aluminija so morali priznati premoč kranjskim nogometašem. Zmagovalci so dobili vozovnico za zaključni turnir na Poljskem, nogometaši Aluminija pa vozovnico na enega največjih turnirjev v Evropi (Gothia cup na Švedskem).

Vodje nogometne šole NK Aluminij

Simon Vidovič*	2003–2008
Tomaž Vindiš*	2008–2009
Gregor Dončec*	2010
Beno Repič*	2011–2012
Bojan Špehonja	2012–2013
Dejan Germič*	2013
Boštjan Pek*	2014
Mladen Dabanovič	2014–

* Vodje nogometne šole NK Aluminij, kateri so diplomirali na Fakulteti za šport.

NK Aluminij sestavljajo članska ekipa ter mladinske ekipe, te pa so:

- mladinci (U-18) – 1. SML
- mladinci (U-18) – MNZ liga Ptuj
- kadeti (U-16) – 1. SKL
- starejši dečki (U-15) – 1. liga vzhod
- starejši dečki (U-14) – MNZ liga Ptuj
- starejši dečki (U-13) – MNZ liga Ptuj
- mlajši dečki (U-12) – MNZ liga Ptuj
- starejši cicibani (U-11) – MNZ liga Ptuj
- starejši cicibani (U-10)
- mlajši cicibani (U-9)
- mlajši cicibani (U-7 in U-8)

Leta 2005 so ocenili, da bi hotel lahko začeli graditi leta 2007 in ga leta 2008 predali v uporabo, do takrat pa bi uporabljali že obstoječe kapacitete (Ptujске terme). Te smeje načrte je prekrizala gospodarska kriza, zato so jih prestavili v prihodnost.

V nogometni šoli si želijo vsako leto povečati število otrok, saj lahko samo s široko selekcijo izluščijo kakovostne posameznike. Tiste, ki ne bodo med najuspešnejšimi, pa si prav tako želijo zadržati v šoli, saj se bo morda kateri od njih »našel« na katerem drugem področju delovanja kluba.

Od ustanovitve nogometne šole v zdajšnji obliki (2003) se šola lahko pohvali s številnimi lastnimi, doma vzgojenimi igralci, ki danes uspešno nastopajo v tujini in v prvi slovenski ligi.

Uspešnost dela v mladinski šoli pa je mogoče oceniti tudi po številu povabil za igranje v državnih reprezentancah, ki so jih dobili mladi nogometaši. Vrh vseh mlajših reprezentanc je nogometna reprezentanca U-21, ki je le eno stopničko od izbrane članske nogometne reprezentance. Za nogometno reprezentanco Slovenije U-21 so od osamosvojitve dalje igrali tudi igralci nogometne šole NK Aluminij, in sicer: Marko Kmetec, Gregor Dončec, Doris Kelenc, Matjaž Rozman, Leon Črnčič, Boban Jovič, Antonio Mlinar Delamea, Martin Milec in drugi.

V sezoni 2005/06 so mladinci NK Aluminij postali mladinski pokalni zmagovalci Slovenije. V istem obdobju je ekipa U-14 postala slovenski prvak in se uvrstila na zaključni turnir Premier Cup v Pragi.

168. Mladinski pokalni zmagovalec Slovenije je bila v sezoni 2005/06 ekipa nogometne šole NK Aluminij U-18. Stojijo (z leve): Samo Sagadin (vratar), Elvis Gorani, Klemen Jevšinek, Aljoša Fruk, Rok Breg, Tihomir Tišma, Denis Toplak, Robi Rampre, Rok Marinič, Matjaž Rozman (vratar) in trener Bojan Špehonja. Sedijo (z leve): Aljaž Medved, Simon Levart, Marko Jus, Blaž Lah, Marjan Klemenčič (vratar), Matej Hajšek, Žiga Ternent in Alji Ljatič; manjka Uroš Veselič.

Navijaški klub

Šumari – dvanajsti igralcev

Nadaljevanje tradicije, besedo Šumari, so prevzeli od starejših. Tako so namreč Ptujčani naslavljali prebivalce Kidričevega. Ker je bil Aluminij v petdesetih letih prejšnjega stoletja finančno močnejši od Drave, si je lahko privoščil tudi prenekatero okrepitev iz Drave. Te dogodke je v začetku petdesetih let prejšnjega stoletja lepo opisal novinar časopisa Ptujski tednik ter uporabil latinski rek *In fuga salus* (V begu je rešitev). S tem je okrcal nekatere igralce Drave, ki so prešli v Aluminij. Prav v teh dogodkih pa je vzrok za nogometno rivalstvo med Aluminijem in Dravo, ki traja še danes, in nastanek besede Šumari. Rivalstvo simbolizira tudi reka Drava, saj je bil desni breg Drave bolj naklonjen Aluminiju.

Beseda Šumari se je pojavila okrog leta 1951, ko sta NK Aluminij in NK Drava igrala prve tekme. Ptujski »uličarji«¹ so s prezirom gledali na prebivalce Kidričevega, ki so bili resnično obdani z gozdom (blokovo naselje je bilo zgrajeno v gozdu). Klicali so jih Šumari, saj naj bi živeli nedostojno, necivilizirano, vendar so prebivalci Kidričevega uživali blaginjo tovarne TGA. Beseda je imela na začetku zaničevalni pomen, kasneje so jo mlajše generacije vzele za svojo in bile ponosne na svoje poreklo. Beseda Šumari izhaja iz besede šuma.^{1,2} Šumari so prebivalci Kidričevega, priseljenci, ki so prišli iz celotne Slovenije in celo iz sveta.

Z vstopom NK Aluminij na nogometni zemljevid leta 1951 se je rodila tudi navijaška ljubezen do kluba. Delavci in kmetje iz okoliških vasi so se začeli zanimati za to igro in simpatizirati s klubom. Lahko rečemo, da so bili to prvi navijači NK Aluminij, ki pa niso bili nogometno izobraženi, vendar je bil čar nogometa premočan. Tako se je rodila ljubezen do kluba. Toda ti navijači niso bili dolgo nepoznavalci nogometne igre, saj so v petdesetih letih prejšnjega stoletja igro spoznavali na sindikalnih tekmah in se tako nogometno izobraževali. Današnji navijač NK Aluminija je zelo dober poznavalec nogometa. Za Kidričevo velja, da je skoraj vsak kratkohlačnik iz naselja v mladosti oblekel dres Aluminija; tiste, ki tega niso storili, bi lahko prešteli na prste ene roke.

V petdesetih letih prejšnjega stoletja so navijači prihajali na tekme s kolesi, z motorji in tudi z vlaki, saj so bili avtomobili redkost. Vzrok za obisk tekem je bilo tovarništvo med delavci, s spodbujanjem so izražali podporo svojim delavskim »kameradam«, ki so igrali za NK Aluminij. Na ta način so krepili vez med klubom in TGA (danes Talum). Navijači niso bili organizirani, na tekme so prihajali v manjših skupinah ali posamezno. Za spodbujanje igralcev so uporabljali aluminijaste megafone in velike lesene raglje. Posamezniki so imeli tudi navijaške zastavice; nekatere so bile narejene iz komunističnih zastav, na katerih so propagandni napis prekrili z napisom »Aluminij«³ (rdeče barve, napis Proletarci vseh dežel, združite se in znak – srp in kladivo). Obvezen pripomoček za spremljanje tekem je bil tudi zložitljiv lesen stolček (ribiški stol), na katerem so sede spremljali tekme delavskih tovarišev. Informacijski in zbirni nogometni center v Kidričevem je postala »menza«. Tam so se zbirali navijači in igralci NK Aluminij, tam je mlado in staro nestrpno pričakovalo telefonske novice •

rezultatih, Kidričani in prebivalci okoliških vasi pa so te novice intenzivno komentirali v tovarni. Debate o nogometu so tako trajale od ponedeljka do ponedeljka, še posebej vroče pa so bile, ko se je približeval derbi z Dravo. Šestdeseta leta prejšnjega stoletja so bila zlata leta NK Aluminij. Takrat so se pojavile tudi prve organizirane navijaške skupine. Prvo spontano organiziranje navijačev NK Aluminij je bilo leta 1964, ko je Aluminij osvojil kvalifikacije in se uvrstil v 2. JNL. Navijači so uspeh proslavili z glasnim navijanjem in rdeče-belimi zastavami, igralce pa pospremili z napisom (transparentom) *Evo nas, druga liga*. Drugi večji dogodek se je zgodil, ko je v 2. JNL Aluminij doma igral z Mariborom. Na tekmi se je zbralo rekordno število gledalcev (od 5000 do 6000); rekord

velja še danes. Izkazali so se predvsem mladi, ki so na tekmo prišli opremljeni s transparenti ter tako izražali podporo Aluminiju. Takšno organizirano navijanje je trajalo, vse dokler je Aluminij nastopal v 2. JNL. Razne transparente so obešali tudi na ograjo ob igrišču. Potem pa je organizirano navijanje počasi zamrlo. Tekme so bile obiskane, vendar navijači niso bili organizirani. Vzrok za to so bili slabši rezultati in igranje v nižjem rangu tekmovanja. Zanimivost na nogometnih tekmah so bili navijači, ki so tekme spremljali s tranzistorjem v roki; danes so tranzistorje zamenjali telefoni, s katerimi smo takoj na tekočem z rezultati tekem. V sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja ni bilo zaslediti organiziranega navijanja, tudi obiski tekem so bili

169. Nogometni navijači »Šumari«⁴ so leta 1963 spremljali klub na kvalifikacijsko tekmo v Trzinu.

maloštevilni (razen ob derbijih z Dravo). V teh letih so si delavci začeli graditi hiše in vikende in se tako malo oddaljili od kluba.³ Konec osemdesetih let prejšnjega stoletja (1988) je ljubezen do nogometa v peščici mladih v Kidričevem prebudila strast do navijanja. V kraju je bilo veliko mladih in tisti, ki niso uspeli kot nogometaši, so na tekmah NK Aluminij začeli spodbujati svoje prijatelje na igrišču. Lahko rečemo, da so bili to začetki društva navijačev Šumari. Nekaj nogometnih navdušencev je okoli sebe zbralo enako misleče ljudi in odločili so se, da začnejo organizirano navijati. Zadnja leta skupne države so bila »zlata leta«, saj so imeli mladi dovolj denarja, življenje so zajemali z veliko žlico.

¹ Izjava, J. Huzjan, podatki posredovani avtorju, maj 2009.

² šuma, -e ž (ú) nar. gozd: hoditi po šumi / svetle bukove šume / posekati šumo. Slovar slovenskega knjižnega jezika.

³ Izjava, A. Vinkler, podatki posredovani avtorju, november 2012.

170. Navdušenje navijačev ob zadetku domačin.

V prvih letih delovanja organiziranih navijačev je bila navijaška baza »menza«, kar je bilo nekaj povsem normalnega, nadaljevanje tradicije. Kaj kmalu so mladi svojo bazo preselili v bar Atila. Razlog je bila predvsem prepoved kartanja, ki je bilo med mladimi zelo priljubljeno. Bar Atila je tako postal center nogometnega dogajanja v Kidričevem, v njem so se zbirali tudi nogometaši NK Aluminij. Še bolj se je to okrepilo po osamosvojitvi Slovenije.

Z osamosvojitvijo Slovenije je bil vprašljiv tudi obstoj kluba. Toda klub je preživel, z njim pa tudi navijači, ki so se začeli prebujati. V težkih trenutkih obstoja so s klubom dihali in mu stali ob strani. Navijaški zagon je sprožila uvrstitev Aluminija v 3. ligo v sezoni 1991/92. Priključili so se novi mladi člani, generacijski razpon navijaške skupine se je povečal. Navijači so s pomočjo kluba na tekmah prirejali športne stave, saj so pred tekmo lahko stavili na rezultat, zraven pa prodajali hrano z žara. Do kluba so pokazali

veliko ljubezen, saj so dobiček delili z njim. Klub je s tem denarjem lahko poplačal sodnike in tako nemoteno tekmoval. Navijačem je dovolil, da so zraven športnega poslojja postavili leseno hišico, v kateri so imeli bar. Čez čas je bilo treba hišico odstraniti, ker so v klubu menili, da ne spada v športni park. Kmalu potem ko je Aluminij zaigral v 3. ligi, v sezoni 1993/94, je bila prelomna tekma s tradicionalnim nasprotnikom Dravo. Na tekmi so navijači Aluminija prvič uporabili aluminijast boben, ki so si ga sposodili od godbe (*boben je bil narejen v TGA takoj po ustanovitvi godbe*). Mladi navijači so se zgledovali po navijačih klubov »velike četverice« (*iz nekdanje Jugoslavije*). Na dan tekme se je veliko mladih zbralo pred Atilo, od koder so se ob spremljavi bobna in trobente odpravili proti stadionu; opremljeni so bili tudi z zastavami in s transparenti. Navijaška evforija je povzročila, da je boben predčasno počil, kar pa ni zmanjšalo navijaške vneme, ki se je na stadionu še okrepila.

V tej sezoni se je klub boril za prvo mesto in napredovanje v 2. ligo. Tako so navijači organizirano spremljali vsako domačo tekmo, navijanje je postajalo pravi spektakel (*ob zadetkih so metali trakove, dimne bombe, petarde, ob nepravilnih odločitvah sodnikov pa tudi trše predmete*). Odhajali so tudi na gostovanja, predvsem z lastnim prevozom. Kljub neuspehu so navijači klubu stali ob strani, kar so jim igralci poplačali v sezoni 1996/97, ko so se uvrstili v 2. slovensko ligo. Veselje je bilo nepopisno, zabava se je nadaljevala v Atili. Navijači so nestrpno pričakovali začetek drugoligaške sezone 1997/98. Prelomni dogodek za razvoj navijaške skupine je bil, ko je klub pred nadaljevanjem drugoligaške sezone 1998/99 dobil novega predsednika. V tem obdobju so se skrhali odnosi z navijači, ki niso razumeli nekaterih predsednikovih potez, saj so klubu vedno stali ob strani in mu v težkih trenutkih tudi finančno pomagali. Toda entuziazem ni bil zaželen.

Ogorčenje je bilo še toliko večje, ker je bil predsednik njihov sokrajan in so ga poznali. Ostali so le posamezniki, med njimi navijaška legenda Šumarjev Konrad Kramberger, ki je bil svetla izjema. Drugi pa so se oddaljili od kluba, v večjem številu so prišli le na pomembnejše tekme. Organizirano navijanje je v Kidričevem zamrlo za 15 let, svetla izjema je bil le finale pokala z Gorico v sezoni 2001/02. Spet je se prebudilo, ko je Aluminij v sezoni 2010/11 osvojil prvo mesto v drugi ligi in bi moral napredovati v 1. SNL. Prazne obljube in zavajanje so razblinili navijaške upe po organiziranem navijanju.

V sezoni 2011/12 je Aluminij drugič zapored osvojil prvo mesto, kar je bilo znano že pred koncem prvenstva, in po odločitvi upravnega odbora se je uvrstil v 1. SNL. Spet je prevladala ljubezen do kluba in nogometa, pobudniki ponovne obuditve organiziranega navijanja so bili predstavniki stare garde s konca osemdesetih let prejšnjega stoletja. Ko ni bilo več dvomov o napredovanju Aluminija v prvo ligo, so stari mački resno razmišljali o tem, da bi prvič v zgodovini kluba organizirali uradno navijaško skupino s statutom. V novi navijaški bazi v baru Nina so potekale žgoče debate. Ideja o ustanovitvi navijaške skupine je bila vseh tudi fantom iz Strnišča, ki se niso nikoli ukvarjali z nogometom, idejo pa so podprli tudi nekdanji nogometaši NK Aluminij. Predstavniki neuradne navijaške skupine Šumari – ime se je ponujalo samo po sebi, saj je del tradicije naselja Kidričevo – so poskušali navezati stike s predstavniki kluba. Iz kluba so prihajale dvojne informacije, en del je podpiral idejo o ustanovitvi navijaške skupine, drugi del s predsednikom na čelu pa je temu nasprotoval.

Tako so navijači spet dvomili, ali je njihovo početje plemenito ali ne. Opirale so se stare rane, ki so za lep čas omrtvile navijaštvo v Kidričevem. Vendar so bili navijači enotni in odločili so se, da bodo sprejeli pozitivno naklonjenost kluba. Zato tudi govorimo o uradni ustanovitvi navijaškega kluba, saj je klub vztrajal, da se organizira kot društvo ali kot navijaški klub. Na ta apel so se navijači odzvali in pripravili statut društva. Zaradi administrativnih zapletov v jesenskem delu sezone 2012/13 društvo ni bilo uradno registrirano, kljub temu pa so navijači delovali organizirano. Leta 2012 je bil prvi občni zbor, na katerem je bil statut društva potrjen po takrat veljavni zakonodaji. Društvo je pridobilo pravno veljavo, saj so bili izvoljeni vsi organi, ki so potrebni za njegovo delovanje. V sodelovanju s klubom so naredili tudi članske izkaznice. Za prvega predsednika uradne navijaške skupine Šumari je bil izvoljen predstavnik »stare garde« Borut Loboda – Loki, sin nekdanjega uspešnega nogometaša Aluminija iz šestdesetih let prejšnjega stoletja. Na začetku delovanja navijaške skupine se je v društvo včlanilo več kot 80 fantov, ki so plačali članarino. Vodstvo kluba si je zadalo cilj, da zgradijo zdravo navijaško jedro in ga v dveh ali treh letih še povečajo. Da iz malega raste veliko in da je vsak začetek težak, se še predobro zavedajo, zato so sprejeli svojo filozofijo pri navijanju. Držijo se svojega načela o poštenem, fer navijanju: »Navijaj za svoje, pusti ostale.« Lep primer je bila tekma v Mariboru, kjer jih je izzvala uprava kluba. Po posvetu so se odločili, da ne bodo šli v konflikt s policijo in z varnostniki, zato pa so v 7. minuti tekme protestno zapustili Ljudski vrt. Držali so se torej svojega navijaškega načela. Želijo si, da bi v prihodnosti postali najbolj fer navijaška skupina v Sloveniji, če bi ta nagrada kdaj obstajala.⁴

⁴ Izjava, B. Loboda, podatki posredovani avtorju, december 2012.

IZNENADJENJA NA SVE STRANE

ZAPAD

NAJ - NAJ - NAJ

ISTOK

1. Maribor	2 2 0 0	4:0 (+4)	4
2. Bratstvo	2 1 1 0	2:0 (+2)	3
3. Lokomotiva	2 1 1 0	3:1 (+2)	3
4. Borac	2 1 1 0	5:4 (+1)	3
5. Aluminij	2 1 1 0	1:0 (+1)	3
6. Varteks	2 1 0 1	5:2 (+)	2
7. Borovo	2 1 0 1	4:3 (+1)	2
8. BSK	2 1 0 1	4:3 (+1)	2
9. Trešnjevka	2 1 0 1	3:2 (+1)	2
10. Sloboda	2 1 0 1	1:1 (0)	2
11. Rudar	2 0 2 0	1:1 (0)	2
12. Slavonsija	2 1 0 1	1:3 (-2)	2
13. Sibenik	2 1 0 1	2:4 (-2)	2
14. Famos	2 0 1 1	1:5 (-4)	1
15. Bosna	2 0 1 1	1:2 (-1)	1
16. Leotar	2 0 1 1	4:5 (-1)	1
17. Istra	2 0 1 1	2:5 (-3)	1
18. Segesta	2 0 0 2	1:4 (-3)	0

1. Budućnost	2 2 0 0	8:1 (+7)	4
2. Proleter	2 2 0 0	8:1 (+7)	4
3. Radnički (K)	2 2 0 0	6:3 (+3)	4
4. Bor	2 2 0 0	4:1 (+3)	4
5. Radnički (B)	2 1 0 1	3:1 (+2)	2
6. Crvenka	2 1 0 1	5:4 (+1)	2
7. Pobeda	2 1 0 1	2:1 (+1)	2
8. Železničar	2 1 0 1	2:2 (0)	2
9. Spartak	2 1 0 1	1:1 (0)	2
10. Sloboda	2 1 0 1	1:2 (-1)	2
11. Bačka	2 1 0 1	2:3 (-1)	2
12. Pristina	2 1 0 1	2:5 (-3)	2
13. Voždovac	2 1 0 1	1:5 (-4)	2
14. Lovćen	2 0 1 1	0:2 (-2)	1
15. Radnički (S)	2 0 1 1	1:3 (-2)	1
16. Radnički (K)	2 0 0 2	1:4 (-3)	0
17. Borac	2 0 0 2	1:4 (-3)	0
18. Trepča	2 0 0 2	3:6 (-3)	0

REZULTATI: Zagreb: Trešnjevka - Aluminij 0:1 (0:1); Vrsina: Bosna - Rudar 1:1 (0:1); Osijek: Slavonsija - Segesta 1:0 (1:0); Tuzla: Sloboda - Maribor 0:1 (0:0); Trepča: Leotar - Famos 1:1 (1:1); Travnik: Bratstvo - BSK 2:0 (1:0); Varaždin: Varteks - Istra 5:1 (2:0); Borovo: Borovo - Sibenik 4:1 (3:1); Banja Luka: Borac - Lokomotiva 1:1 (0:1).

REZULTATI: Radnički (B) - Crvenka 1:0; Bačka - Radnički 1:0; Železničar - Sloboda 2:0; Bor - Pobeda 1:0; Lovćen - Radnički (S) - 0:0; Proleter - Pristina 5:0; Radnički (K) - Trepča 1:2; Spartak - Borac 1:0; Budućnost - Voždovac 5:0.

NAJVEĆE IZNENADJENJE - Pobeda Maribora nad Slobodom u Tuzli sa 1:0. **NAJVEĆI GOL** - postignut je na utakmici Leotar - Famos u Trebnju. Desno krilo Leotara Mitošević već u trećem minutu zatresao je mrežu golu Famosa Babića.

NAJBRITNIJI STRELAC - Levo krilo Maribora Binkovčić koji je u 88. minutu postigao jedini gol u Tuzli i doneo Mariboru vodstvo na tabeli.

NAJBOLJI IGRAC - golman Bratstva iz Travnika Vidović koji je odlično branio na utakmici protiv BSK.

NAJBOLJI STRELCI - Gotat (Borovo), Poljanec i Paskušini (Varteks) koji su postigli po dva gola.

NAJSLABLIJI IGRAC - Levo krilo Borca (Banja Luka) Vrakela na utakmici protiv Lokomotive.

NAJVIŠE KORNERA - bilo je na utakmici u Tuzli. Sloboda je 15, a Maribor 5 puta uputio loptu pred gol iz ugla.

NAJVEĆE RAZOČARENJE - priredila je svojim navijačima Trešnjevka koja je, sa podmladenim timom, pretrpela poraz na svom terenu od novajlije u ligi Aluminija iz Kikričeva sa 1:0.

NAJSLABLIJI TIM - Borac iz Banja Luke čiji su igrači, po oceni izveštaja, zabeležili prosečnu ocenu - 4,84.

NAJBOLJI TIM - Bratstvo iz Travnika čiji je zbir ocena 77 ili, u proseku, svaki igrač dobio je osamdeset.

TREŠNJEVKA - ALUMINIJ 0:1 - Najbolji igrač na terenu bio je golman Bračić. Snimio: F. MEDAR

BOSNA - RUDAR 1:1 - Dantbegović (Rudar) hvata loptu ispred Sirča. Snimio: A. GJELONJA

NAJZANIMLJIVIJI SUSRET. Održan je u Kragujevcu. Radnički je prvo poluvremeno rešio u svoju korist (3:0). Međutim, Trepča je u drugom delu dominirala. Malo je nedostajalo da se visoko vodstvo pretvori u poraz. Posteljica za gledaoce ljubitelje iznenadjenja i naglih obrta.

NAJBOLJI REZULTAT. Pobede Proletera i Budućnosti sa po 5:0. Ova je druga uzastopna pobeda ova dva kluba koja je završena istim rezultatom. Proše nedelje ova su pobedili sa po 3:1.

NAJEFIKASNII STRELAC. Niko više od dva gola nije su se naredne četiri treset. Ukupno 23 pogotka. Više od dva i po gola na svakoj utakmici. Dvostruki pogoci: Mitić i Eskić (Proleter) Gođevac (Radnički, Kragujevac) Milić i Jovetić (Budućnost).

NAJNESPORTSKIJE REAGOVANJE. Igrači Pobede iz Prilepa koji su na kraju utakmice sa Borom prošao napali međusobno sudije. Ova susret se uostalom završio i kao najgublji.

NAJNESREĆNIJI NAPADAČI. - U svakom slučaju igrači Radničkog. Dimkov je pogodio stativu praznog gola. Nakon je s pet metara rubno pravo u golmana. Bašević je zatresao mrežu - ali se otkajda. Filipovski je odmah pronašao put do praznog gola - ali se samo našao bek i izbacio loptu u kornar. Pobjedila je tako Borca sa 1:0.

NAJSLABLI GOLMANI. Radulović, vratar Pristine, koji je od pet golova kriv bar za četiri. Đorđević, vratar Voždovačkog, koji je tako nesrećno degažirao loptu da je ona pala prvo pred noge Miliću (Budućnost), od koga se naravno vratila u mrežu.

NAJLEPŠI GOL-OVI. Prvi gol Radničkog (B) koji je postigao bek Bogić s 20 metara. Drugi Eskićev (Proleter) pogodak, kad je Lambić - odložio odbranu Pristine, vratio mu loptu, koji je ovaj preciznim šutom našao u mrežu.

NAJSLABLIJA UTAKMICA. Lovćen - Radnički (S). Izveštaji kažu da na ovoj utakmici samo dva igrača nisu nijednom pogrešili: golmani.

NAJVIŠE KORNERA - izveo je Radnički iz Kragujevca. Ukupno 14.

NAJNEODLUČNIJI. Ove nedelje bile su to sudije. Nije dosuđen ni jedan jedanaesterac (ako je za to bar 3-3 puta bilo prilike). Oduvran je samo jedan indirektni za Spartak.

Šest desetletij v statistiki

1951 - Lokalno nogometno prvenstvo Poverljeništva Maribor

Železničar B (Maribor)	22
Aluminij Strnišče	20
Branik B (Maribor)	14
Šlander (Maribor)	10
Studenci B (Maribor)	10
Kovinar (Muta)	6
Kovinar B (Maribor)	2

1952 - Prvenstvo Mariborske nogometne podzveze

Aluminij Strnišče	30
Drava (Ptuj)	29
Kovinar (Štore)	26
Kovinar (Maribor)	19
Tekstilec (Maribor)	18
Rudar (Velenje)	16
Rakičan	12
Fužinar (Ravne na Koroškem)	11
ŽSD Celje	9
Usnjar (Šoštanj)	4

*Aluminij, Drava, Kovinar Štore in Kovinar Maribor so se uvrstili v na novo ustanovljeno slovensko ligo vzhod. Po koncu prvenstva za leto 1952 je bil ponovno uveden tekmovalni sistem jesen-pomlad.

1952/1953 - Druga republiška liga vzhod

Kladivar (Celje)	25
Železničar (Maribor)	23
Nafta (Lendava)	17
Sobota (Murska Sobota)	17
Aluminij Kikričevo	15
Drava (Ptuj)	9
Kovinar (Maribor)	3
Kovinar (Štore)	3

1 Slovenska republiška nogometna liga. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani

IDUĆE NEDELJE

IDUĆE NEDELJE - Zagreb: Lokomotiva - Bosna, Sibenik - Borac, Ptuj: Nafta - Borovo, Slavonski Brod: - - Varteks, Krasnica: Famos - Bratstvo, Maribor: Maribor - Leotar, Štut: Segesta - Sloboda, Kikričevo: Aluminij - Slavonsija, Kakanj: Rudar - Trešnjevka.

IDUĆE NEDELJE

IDUĆE NEDELJE: Beograd: Voždovac - Radnički, Čačak: Borac - Budućnost, K. Mészáros: Trepča - Spartak, Pristina: Pristina - Radnički (K). Sombor: Radnički - Proleter, Prilep: Pobjeda - Lovćen, Titovo Viliće: Sloboda - Bor, Crvenka: Crvenka - Železničar, Raška Palanka: Bačka - Radnički (B).

1953/1954

Železničar (Maribor)	27
Sobota (Murska Sobota)	24
Rudar (Trbovlje)	23
Nafta (Lendava)	23
Proletarec (Zagorje ob Savi)	22
Rudar (Velenje)	17
Aluminij Kidričevo	16
Drava (Ptuj)	12
Kovinar (Štore)	10
ŽSD Celje	6

1954/1955

Rudar (Trbovlje)	29
Sobota (Murska Sobota)	26
Bratstvo (Hrastnik)	24
Nafta (Lendava)	20
Rudar (Velenje)	20
Proletarec (Zagorje ob Savi)	17
Kovinar (Maribor)	17
Aluminij Kidričevo	15
Kovinar (Štore)	12
Drava (Ptuj)	0

**Ustanovitev slovensko-hrvaške nogometne lige*

1955/1956 – Mariborsko-celjska nogometna liga (cona)

Proletarec (Zagorje ob Savi)	32
Rudar (Velenje)	28
Aluminij Kidričevo	23
Kovinar (Maribor)	23
Brežice	21
Kovinar (Štore)	16
Drava (Ptuj)	14
ŽSD Celje	12
Rače	8
Ljutomer	1

1956/1957

Drava (Ptuj)	30
Aluminij Kidričevo	29
Kovinar (Maribor)	28
Bratstvo (Hrastnik)	27
Brežice	23
Svoboda (Kisovec)	22
ŽSD Celje	20
Rudar (Velenje)	19
Fužinar (Ravne na Koroškem)	17
Usnjar (Šoštanj)	17
Nafta (Lendava)	16
Kovinar (Štore)	16

1957/1958 – Mariborsko-varaždinsko-celjska nogometna liga (cona)

Rudar (Trbovlje)	34
Kladivar (Celje)	32
Jedinstvo (Čakovec)	26
Maribor	26
Slaven (Koprivnica)	20
Zagorac (Krapina)	20
Sloboda (Varaždin)	20
Mladost (Zabok)	19
Sloga (Čakovec)	18
Drava (Ptuj)	18
Tekstilac (Oroslavje)	16
Aluminij Kidričevo	10

**Zadnje kolo: rezultat tekme Tekstilac - Zagorac ni bil upoštevan, kar ne spremeni lestvice.*

1958/1959 – Mariborska nogometna podzveza

Drava (Ptuj)	21
Kovinar (Maribor)	14
Fužinar (Ravne na Koroškem)	13
Nafta (Lendava)	10
Rakičan	10
Aluminij Kidričevo	7
Korotan (Prevalje)	3

1959/1960

Drava (Ptuj)	28
Aluminij Kidričevo	26
Kovinar (Maribor)	25
Nafta (Lendava)	19
Sever (Sladki Vrh)	18
Korotan (Prevalje)	15
Fužinar (Ravne na Koroškem)	15
Grafičar (Murska Sobota)	13
Ojstrica (Dravograd)	11
Pohorje (Ruše)	10

1960/1961

Kovinar (Maribor)	37
Drava (Ptuj)	28
Fužinar (Ravne na Koroškem)	26
Aluminij Kidričevo	22
Grafičar (Murska Sobota)	22
Železničar (Maribor)	19
Sever (Sladki Vrh)	18
Ojstrica (Dravograd)	17
Korotan (Prevalje)	16
Pohorje (Ruše)	8
Branik (Maribor)	8

**Nogometna podzveza (NP) Murska Sobota je bila ustanovljena leta 1960, kljub temu pa so klubi s tega območja do leta 1966 tekmovali pod okriljem NP Maribor. Iz teh lig so se kot najbolje uvrščeni klubi s pomurskega območja uvrstili v kvalifikacije ali pa so svoje mesto prepustili klubom z mariborskega ali celjskega območja. Prvak NP Murska Sobota se je šele v tekmovalni sezoni 1965/66 prvič uvrstil v consko nogometno ligo vzhod.*

1961/1962

Železničar (Maribor)	33
Branik (Maribor)	29
Aluminij Kidričevo	28
Fužinar (Ravne na Koroškem)	26
Mejnik (Svečina)	15
Korotan (Prevalje)	14
Drava (Ptuj)	14
Pohorje (Ruše)	11
Rače	11
Ojstrica (Dravograd)	11
Kovinar B (Maribor, tekmoval zunaj konkurence)	23
Sever (Sladki Vrh)	8

1962/1963 – Reorganizacija, mariborsko-murkosoboška liga

Aluminij Kidričevo	27
Nafta (Lendava)	22
Kovinar (Maribor)	21
Branik (Maribor)	18
Fužinar (Ravne na Koroškem)	14
Mejnik (Svečina)	13
Radgona	10
Grafičar (Murska Sobota)	9
Drava (Ptuj)	8
Maribor B (tekmoval zunaj konkurence)	28

1963/1964 – Slovenska conška liga

Kladivar (Celje)	39
Svoboda (Ljubljana)	31
Rudar (Trbovlje)	30
Triglav (Kranj)	30
Slovan (Ljubljana)	29
Ljubljana	25
Sobota (Murska Sobota)	24
Nova Gorica	23
Aluminij Kidričevo	22
Celje	20
Železničar (Maribor)	19
Delamaris (Izola)	13
Olimp (Celje)	7

1964/1965

Slovan (Ljubljana)	36
Aluminij Kidričevo	35
Železničar (Maribor)	34
Ljubljana	30
Triglav (Kranj)	29
Branik (Maribor)	28
Nova Gorica	28
Celje	26
Mura (Murska Sobota)	25
Rudar (Trbovlje)	25
Svoboda (Ljubljana)	24
Ilirija (Ljubljana)	20
Hrastnik	20
Delamaris (Izola)	7

1965/1966 – Slovenska nogometna liga

Aluminij Kidričevo	34
Triglav (Kranj)	30
Celje	27
Ljubljana	26
Rudar (Trbovlje)	23
Železničar (Maribor)	23
Nova Gorica	20
Branik (Maribor)	19
Mura (Murska Sobota)	18
Rudar (Velenje)	17
Kladivar (Celje)	15
Koper	12

1966/1967 – Druga zvezna nogometna liga Jugoslavije zahod

Maribor	56
Slavonija (Osijek)	44
Sloboda (Tuzla)	44
Lokomotiva (Zagreb)	40
Šibenik	36
Bratstvo (Travnik)	35
Leotar (Trebinje)	34
Borovo (Borovo)	33
Trešnjevka (Zagreb)	33
Rudar (Kakanj)	33
Aluminij Kidričevo	32
Famos (Hrasnica)	31
BSK (Slavonski Brod)	31
Varteks (Varaždin)	30
Borac (Banja Luka)	30
Segesta (Sisak)	30
Bosna (Visoko)	22
Istra (Pula)	18

1967/1968

Čelik (Zenica)	53
Sloboda (Tuzla)	51
Osijek (Slavonija)	39
Rudar (Ljubija)	37
Famos (Hrasnica)	35
Borovo (Borovo)	35
Borac (Banja Luka)	34
Split	34
Belišče (Belišče)	33
Bratstvo (Travnik)	33
Leotar (Trebinje)	32
Rudar (Kakanj)	32
Varteks (Varaždin)	31
Lokomotiva (Zagreb)	31
Šibenik	31
BSK (Slavonski Brod)	29
Trešnjevka (Zagreb)	28
Aluminij Kidričevo	14

1968/1969

Orijent (Rijeka)	49
Borac (Banja Luka)	44
Varteks (Varaždin)	37
Rudar (Ljubija)	37
Trešnjevka (Zagreb)	36
Šibenik	34
Split	31
Metalc (Zagreb)	31
Lokomotiva (Zagreb)	28
Zadar	28
Ljubljana	26
BSK (Banja Luka)	26
Mura (Murska Sobota)	25
Istra (Pula)	21
Jedinstvo (Bihać)	19
Aluminij Kidričevo	8

1969/1970 – Slovenska nogometna liga

Mura (Murska Sobota)	33
Nafta (Lendava)	28
Aluminij Kidričevo	26
Svoboda (Ljubljana)	26
Rudar (Trbovlje)	23
Izola	23
Kovinar (Maribor)	22
Celje	19
Ilirija (Ljubljana)	19
Slavija (Ljubljana)	18
Drava (Ptuj)	15
Nova Gorica	12

1970/1971

Mercator (Ljubljana)	32
Kladivar (Celje)	29
Rudar (Trbovlje)	26
Branik (Maribor)	25
Aluminij Kidričevo	25
Drava (Ptuj)	22
Slavija (Ljubljana)	20
Triglav (Kranj)	19
Ilirija (Ljubljana)	19
Nafta (Lendava)	19
Izola	18
Kovinar (Maribor)	10

1971/1972

Rudar (Trbovlje)	34
Ilirija (Ljubljana)	32
Drava (Ptuj)	27
Slavija (Ljubljana)	26
Koper	25
Kladivar (Celje)	24
Izola	22
Aluminij Kidričevo	20
Nafta (Lendava)	20
Branik (Maribor)	16
Rudar (Velenje)	15
Slivnica	3

1972/1973

Železničar (Maribor)	32
Ljubljana	29
Ilirija (Ljubljana)	27
Izola	26
Slavija (Ljubljana)	23
Drava (Ptuj)	23
Nafta (Lendava)	22
Kladivar (Celje)	20
Aluminij Kidričevo	19
Koper	17
Kovinar (Maribor)	17
Triglav (Kranj)	9

1973/1974

Rudar (Trbovlje)	37
Kladivar (Celje)	36
Ljubljana	31
Železničar (Maribor)	30
Slovan (Ljubljana)	30
Ilirija (Ljubljana)	28
Koper	27
Slavija (Ljubljana)	23
Drava (Ptuj)	23
Nafta (Lendava)	23
Izola	22
Kovinar (Maribor)	22
Šmartno ob Paki	19
Aluminij Kidričevo	13

1974/1975 – Slovenska conska liga vzhod (OML)

Šmartno ob Paki	38
Branik (Maribor)	26
Steklar (Rogaška Slatina)	24
Bakovci	22
Kovinar (Maribor)	21
Beltinka (Beltinci)	21
Rudar (Velenje)	20
Aluminij Kidričevo	18
Dravinja (Slovenske Konjice)	16
Osankarica (Dravograd)	14
Tišina	14
Fužinar (Ravne na Koroškem)	13

1975/1976

Rudar (Velenje)	37
Branik (Maribor)	35
Nafta (Lendava)	30
Steklar (Rogaška Slatina)	22
Kovinar (Maribor)	21
Bakovci	21
Rakičan	21
Beltinka (Beltinci)	19
Aluminij Kidričevo	18
Dravinja (Slovenske Konjice)	17
Straža	17
Peca	6

*Tekme v slovenski conski ligi vzhod/zahod se med letoma 1976 in 1979 niso igrale zaradi portoroških sklepov.

1976/1977 – Mariborska medobčinska rekreacijska nogometna liga

Branik (Maribor)	26
Drava (Ptuj)	24
Rače	23
Aluminij Kidričevo	21
Kovinar (Maribor) (-3)	18
Pekre	17
Slivnica	16
Pobrežje (Maribor)	12
Pragersko 75	12
Jarenina	8

1977/1978 – Medobčinska rekreacijska nogometna liga Ptuj, skupina A

Aluminij Kidričevo	33
Hajdina	31
Skorba	24
Gorišnica	17
Videm	17
Drava (Ptuj)	14
Grajena	12
Partizan (Ptuj)	11
Kidričevo (industrijsko naselje II)	11
Markovci	10

1978/1979 – MNZ Ptuj, MNL (rekreacijska liga)

Aluminij Kidričevo	33
Hajdina	23
Gorišnica	23
Skorba	21
Boč A (Poljčane)	20
Pragersko 75	19
Zg. Polskava	14
Videm	11
Osankarica (Slovenska Bistrica)	9
Grajena	7

*V obdobju izvajanja portoroških sklepov (od leta 1978 do približno leta 1984) je bilo ustanovljenih približno 30 nogometnih podzvez, ki pa so bile leta 1984 z izjemo NP Ptuj in NP Lendava ukinjene.

1979/1980 – Slovenska conska liga vzhod (OCL)

Kladivar (Celje)	40
Elkroj (Mozirje)	33
Litija	28
Aluminij Kidričevo	23
Domžale	15
Koroška	14
Kamnik	14

1980/1981 – nastopa v A-ligi MNZ Ptuj (rekreacijska liga)

Skorba	28
Aluminij Kidričevo	27
Središče ob Dravi	24
Gerečja vas A	21
Hajdina	19
Slovenja vas	18
Zg. Polskava	14
Gorišnica	12
Oplotnica (-2)	8
Apače (-1)	6

1981/1982 – A-liga (rekreacijska liga)

Aluminij Kidričevo	37
Središče ob Dravi (-1)	27
Hajdina	26
Gerečja vas	26
Gorišnica	23
Dornava	22
Markovci (-1)	21
Skorba (-1)	20
Oplotnica (-1)	17
Slovenja vas (-1)	16
Zg. Polskava	13
Apače	11

1982/1983 – Slovenska conska liga vzhod (OCL)

Kladivar (Celje)	39
Ojstrica (Dravograd)	32
Aluminij Kidričevo	28
Dravinja (Slovenske Konjice)	24
Brežice	23
Proletarec (Zagorje ob Savi)	22
Steklar (Rogaška Slatina)	20
Elkroj (Mozirje)	19
Drava (Ptuj)	19
Fužinar (Ravne na Koroškem)	15
Boč (Poljčane)	12
Ljutomer (-1)	7

1983/1984

Brežice	29
Dravinja (Slovenske Konjice)	27
Aluminij Kidričevo	27
Drava (Ptuj)	26
Steklar (Rogaška Slatina)	24
Nafta (Lendava)	24
Pekre	24
Ojstrica (Dravograd)	18
Fužinar (Ravne na Koroškem)	18
Elkroj (Mozirje)	18
Proletarec (Zagorje ob Savi)	13
Boč (Poljčane)	12

1984/1985

Elkroj (Mozirje)	32
Aluminij Kidričevo	31
Steklar (Rogaška Slatina)	29
Nafta (Lendava)	24
Pekre	21
Dravinja (Slovenske Konjice)	20
Proletarec (Zagorje ob Savi)	19
Fužinar (Ravne na Koroškem)	19
Partizan (Slovenj Gradec)	18
Ojstrica (Dravograd)	18
Drava (Ptuj)	17
Pobrežje (Maribor)	16

*NK Aluminij napreduje za zeleno mizo, Elkroj ostane.

1985/1986 – Slovenska nogometna liga

Maribor	38
Triglav (Kranj)	35
Olimpija (Ljubljana)	32
Slovan (Ljubljana)	31
Mura (Murska Sobota)	28
Rudar (Trbovlje)	28
Rudar (Velenje)	24
Domžale	24
Kovinar (Maribor)	23
Vozila (Nova Gorica)	22
Železničar (Maribor)	19
Ingrad Kladivar (Celje)	18
Ilirija (Ljubljana)	14
Aluminij Kidričevo	12

1986/1987 – Slovenska conska liga vzhod (OML)

Steklar (Rogaška Slatina)	33
Šmartno ob Paki	29
Nafta (Lendava)	27
Dravinja (Slovenske Konjice)	25
Partizan (Slovenj Gradec)	24
Partizan (Žalec)	24
Pekre	22
Ojstrica (Dravograd)	20
Proletarec (Zagorje ob Savi)	18
Fužinar (Ravne na Koroškem)	17
Aluminij Kidričevo	13
Svoboda B (Ljubljana)	12

1987/1988 – MNZ Ptuj, 1. razred

Drava (Ptuj)	35
Stojnci	27
Središče ob Dravi	25
Slovenja vas	23
Osankarica (Slovenska Bistrica)	23
Boč (-1) (Poljčane)	22
Gerečja vas	20
Aluminij Kidričevo	18
Hajdina	16
Skorba	16
Pragersko	13
Oplotnica (-1)	2

1988/1989

Središče ob Dravi	34
Aluminij Kidričevo	31
Impol Osankarica (Slovenska Bistrica)	30
Stojnci	28
Boč (Poljčane)	25
Hajdoše	23
Markovci	20
Pragersko	19
Slovenja vas	18
Skorba	15
Gerečja vas	12
Hajdina	10

1989/1990

Impol Osankarica (Slovenska Bistrica)	35
Boč (Poljčane)	33
Hajdoše	29
Slovenja vas	24
Stojnci	22
Aluminij Kidričevo	19
Gerečja vas	19
Skorba	19
Pragersko	18
Markovci (-1)	17
Hajdina	15
Gorišnica	13

1990/1991

Aluminij Kidričevo	37
Drava (Ptuj)	28
Slovenja vas	25
Stojnci	24
Markovci	23
Bukovci	23
Pragersko	20
Gerečja vas	20
Skorba	18
Hajdina	17
Dornava	16
Hajdoše	10

1991/1992

Stojnci	36
Aluminij Kidričevo	36
Drava (Ptuj) (-1)	30
Gerečja vas	30
Slovenja vas	27
Pragersko	20
Skorba	19
Hajdina	16
Gorišnica	15
Dornava (-1)	12
Bukovci	10
Preskrba Boč (Poljčane) (-2)	9

1992/1993 – 3. SNL vzhod

Beltrans (Veržej)	35
Impol (Slovenska Bistrica)	33
Kovinar (Maribor)	29
Slovenj Gradec	28
Papirničar (Radeče)	26
Ižakovci	25
Pohorje (Ruše)	24
Pobrežje (Maribor)	24
Hmezad (Žalec)	23
Rogašovci	22
Kob Market (Zg. Kungota)	22
Rače	21
Caissa Aluminij Kidričevo	20
Lipa	18

1993/1994

Drava (Ptuj)	38
Caissa Aluminij Kidričevo	34
Papirničar (Radeče)	31
Dravograd	29
Kob Ford (Zg. Kungota)	29
Kovinar (Maribor)	27
Svoboda (Brežice)	25
Slovenj Gradec	24
Žalec	22
Impol (Slovenska Bistrica)	21
Pohorje Megras (Ruše)	18
Trgotrans (Črenšovci)	17
Pobrežje (Maribor)	17
Rače (-2)	16

1994/1995

Šentjur	35
Dravograd	34
Aluminij Kidričevo	33
Bakovci	29
Pohorje (Ruše)	28
Bistrica	22
Kob Ford (Zg. Kungota)	21
Kovinar (Maribor) (-4)	20
Renkovci	20
Starše	18
Slovenj Gradec	9
Pobrežje (Maribor)	9

1995/1996

Dravograd	57
Pohorje (Ruše)	56
Pertoci Bakovci	54
Aluminij Kidričevo	37
Turnišče	37
Kovinar (Maribor)	35
Steklar (Rogaška Slatina)	35
Unior (Zreče)	34
Odranci	33
Dravinja (Slovenske Konjice)	33
Kungota Broker (Zg. Kungota)	30
Paloma sever (Sladki Vrh)	26
Beltrans (Veržej)	25
Bistrica	22

1996/1997

Aluminij Kidričevo	62
Pohorje (Ruše)	55
Bakovci	53
Črenšovci	51
Paloma (Sladki Vrh)	37
Kovinar (Maribor)	34
Unior (Zreče)	33
Goričanka (Rogašovci)	32
Turnišče	32
Dravinja (Slovenske Konjice)	31
Odranci	28
Kungota Broker (Zg. Kungota)	26
MM Brunšvik	20
Steklar (Rogaška Slatina)	16

1997/1998 – 2. slovenska nogometna liga

Živila Triglav (Kranj)	78
Koper	68
BS Tehnik Domžale	58
Železničar (Maribor)	51
Elan (Novo mesto)	48
Nafta (Lendava)	43
Drava (Ptuj)	39
Esotech (Šmartno ob Paki)	38
Goriške opekarne (Renče)	36
Jadran Šepič (Kozina)	32
Dravograd	31
Šentjur	31
Aluminij Kidričevo	31
Zagorje	31
Rudar (Trbovlje)	29
Faktor Črnuče (Ljubljana)	15

1998/1999

Dravograd	61
Železničar (Maribor)	54
Ferterm Pohorje (Ruše)	54
Esotech (Šmartno ob Paki)	53
Tabor (Sežana)	52
Aluminij Kidričevo	51
Drava (Ptuj)	48
Zagorje	43
Šentjur	40
Elan (Novo mesto)	39
Nafta (Lendava)	36
Jadran Šepič (Kozina)	35
Goriške opekarne (Renče)	34
Factor (Ljubljana)	29
Slovan Slavija (Ljubljana)	18
Rudar (Trbovlje)	15

1999/2000

Koper	72
Tabor (Sežana)	69
Esotech (Šmartno ob Paki)	59
Aluminij Kidričevo	55
Železničar Ligro (Maribor)	53
Zagorje	48
Elan (Novo mesto)	47
Ivančna Gorica	45
Živila Triglav (Kranj)	38
Jadran Šepič (Kozina)	37
Nafta (Lendava)	34
Šentjur	30
Drava (Ptuj)	29
Črenšovci	23
Rogoza	20
Autoplus Korte	12

2000/2001

Živila Triglav (Kranj)	70
Esotech (Šmartno ob Paki)	62
Aluminij Kidričevo	60
Jadran Šepič (Kozina)	56
Elan Gr. Commerce (Novo mesto)	51
Dravinja (Slovenske Konjice)	41
Viator Vektor (Ljubljana)	40
Zagorje	37
Nafta (Lendava)	37
Železničar Ligro (Maribor)	37
Livar (Ivančna Gorica)	36
Ferterm Lenterm (Ruše)	31
Beltinci	25
Šentjur (izstop iz lige)	21
Brda	17
Renkovci	13

2001/2002

Dravograd	74
Ljubljana	72
Aluminij Kidričevo	71
Livar (Ivančna Gorica)	57
Drava Asfalti (Ptuj)	51
Bela krajina	48
Dravinja (Slovenske Konjice)	43
Jadran Šepič (Kozina)	41
Nafta (Lendava)	39
Železničar Radio City (Maribor)	39
Zagorje	37
Renče Goriška Brda	33
Triglav (Bakovci)	24
Tabor (Sežana)	23
Pohorje (Ruše)	15
Elan (Novo mesto)	8

2002/2003

Domžale	74
Drava (Ptuj)	61
Aluminij Kidričevo	57
GPG Grosuplje	56
Bela krajina	47
Zagorje	39
Dravinja (Slovenske Konjice)	39
Triglav (Kranj)	38
MNK Izola	38
Jadran Pivo Mahnič (Kozina)	37
Livar (Ivančna Gorica)	36
Goriška Brda	35
Krško Posavje (Krško)	35
Nafta (Lendava)	30
Križevci	27
Železničar (Maribor)	18

2003/2004

Rudar (Velenje)	69
Bela krajina	65
Zagorje	65
Dravinja (Slovenske Konjice)	51
Aluminij Kidričevo	50
Livar (Ivančna Gorica)	47
Krško Posavje (Krško)	35
Svoboda (Ljubljana)	34
Supernova Triglav (Kranj)	34
Izola Argeta	27
Brda	20
Tabor (Sežana) – izstop iz lige	14

2004/2005

Rudar (Velenje)	72
Nafta (Lendava)	70
Svoboda (Ljubljana)	61
Dravinja (Slovenske Konjice)	58
Koroška (Dravograd)	54
Livar (Ivančna Gorica)	49
Aluminij Kidričevo	47
Supernova Triglav (Kranj)	46
Factor (Ljubljana)	38
Krško	38
Izola Argeta	19
Šmartno ob Paki (-3)	5

2005/2006

Factor (Ljubljana)	50
Dravinja Duol (Slovenske Konjice)	49
Supernova Triglav (Kranj)	48
Aluminij Kidričevo	43
Krško	40
Tinex (Šenčur)	33
Livar (Ivančna Gorica)	27
Zagorje	26
Svoboda (Ljubljana)	25
Koroška (Dravograd) (-3)	23

2006/2007

Livar (Ivančna Gorica)	45
Bonifika (Koper)	42
Krško	39
Triglav Gorenjska (Kranj)	39
Zagorje	37
Aluminij Kidričevo	37
Mura 05 (Murska Sobota)	34
Rudar (Velenje)	34
Tinex (Šenčur)	33
Dravinja Duol (Slovenske Konjice)	30

2007/2008

Rudar (Velenje)	50
Bonifika (Koper)	43
Bela krajina	43
Aluminij Kidričevo	41
Mura 05 (Murska Sobota)	37
Krško	36
Zavrč	36
Zagorje	35
Triglav Gorenjska (Kranj)	35
Krka (Novo mesto)	17

2010/2011

Aluminij Kidričevo	48
IB Interblock (Ljubljana)	47
Dravinja Kostroj (Slovenske Konjice)	43
Mura 05 (Murska Sobota)	41
Labod Drava (Ptuj)	39
Roltek Dob	38
Bela krajina	37
Krško	31
Garmin Šenčur	22
Šmartno 1928 (Šmartno ob Paki)	22

*NK Aluminij ne napreduje v 1. SNL, ker se je tako odločil UO kluba.

2008/2009

Olimpija (Ljubljana)	56
Aluminij Kidričevo	46
Triglav Gorenjska (Kranj)	37
Mura 05 (Murska Sobota)	36
MU Šentjur	33
Krško	32
Bela krajina	30
Livar (Ivančna Gorica)	28
Bonifika (Koper) – izstop iz lige	18
Zagorje	13

*NK Aluminij igra kvalifikacije za 1. SNL z NK Drava, vendar neuspešno.

2009/2010

Primorje (Ajdovščina)	55
Triglav Gorenjska (Kranj)	47
Aluminij Kidričevo	46
Dravinja Kostroj (Slovenske Konjice)	39
Bela krajina	39
Mura 05 (Murska Sobota)	34
Garmin Šenčur	32
Krško	28
Livar (Ivančna Gorica)	27
MU Šentjur	22

2011/2012

Aluminij Kidričevo	68
Roltek Dob	48
Garmin Šenčur	43
Bravo 1 Interblock (Ljubljana)	38
Kalcer Radomlje	32
Krško	31
Šampion Celje	28
Dravinja Kostroj (Slovenske Konjice)	28
Bela krajina	28
Šmartno 1928 (Šmartno ob Paki)	27

2012/2013 – 1. slovenska nogometna liga

Maribor	78
Olimpija (Ljubljana)	70
Domžale	60
Luka Koper	55
Celje	49
Gorica	41
Rudar (Velenje)	40
Triglav (Kranj)	38
Mura (Murska Sobota)	33
Aluminij Kidričevo	30

Prvaki Slovenije v Kraljevini SHS²

(od 3. oktobra 1929 Kraljevina Jugoslavija)

1920–1927	SFK Ilirija (Ljubljana), 1928 in 1929 ASK Primorje (Ljubljana)
1930	SFK Ilirija (Ljubljana), 1931 1. SSK Maribor, 1932 SFK Ilirija (Ljubljana)
1933	1. SSK Maribor, 1934 in 1935 SFK Ilirija (Ljubljana), 1936 NK Ljubljana
1937	NK Železničar (Maribor), 1938 Čakovečki SK (Čakovec), 1939 1. SSK Maribor
1940	NK Železničar (Maribor), 1941 NK Ljubljana
1942–1945	(ni bilo tekmovanja zaradi druge svetovne vojne)

Prvaki Slovenije v SFR Jugoslaviji³

1946	– Nafta (Lendava)
1946/1947	– Enotnost (Ljubljana)
1947/1948	– Garnizija JLA (Ljubljana)
1948/1949	– Železničar (Ljubljana)
1950–1951	– Korotan (Prevalje)
1952	– Odred (Ljubljana)
1952/1953*	– do 1956/1957*
1958/1959	– Branik (Maribor)
1959/1960	– Branik (Maribor)
1960/1961	– Maribor
1961/1962	– Triglav/Olimpija (Ljubljana)
1962/1963	– ŽNK Ljubljana
1963/1964	– Klavivar (Celje)
1964/1965	– Slovan (Ljubljana)
1965/1966	– Aluminij (Kidričevo)
1966/67	– 1967/68 – Ljubljana
1968/1969	– Železničar (Maribor)
1969/1970	– Mura (Murska Sobota)
1970/1971	– Mercator (Ljubljana)
1971/1972	– Rudar (Trbovlje)
1972/1973	– Železničar (Maribor)
1973/1974	– Rudar (Trbovlje)
1974/1975	– Mercator (Ljubljana)
1975/1976	– Maribor
1976/1977	– Rudar (Velenje)
1977/1978	– Mercator (Ljubljana)
1978/1979	– Rudar (Trbovlje)
1979/1980	– Mercator (Ljubljana)
1980/1981	– Šmartno
1981/1982	– Maribor
1982/1983	– Slovan (Ljubljana)
1983/1984	– Maribor
1984/1985	– Koper
1985/1986	– Maribor
1986/1987	– Olimpija (Ljubljana)
1987/1988	– Koper
1988/1989	– Ljubljana
1989/1990	– Izola
1990/1991	– Rudar (Velenje)

Prvaki Slovenije v Republiki Sloveniji

1991/92–1994/95	– SCT Olimpija (Ljubljana)
1995/1996	– HIT Gorica (Nova Gorica)
1996/1997	– Maribor Branik
1997/98–1999/2000	– Maribor Teatanik
2000/2001 do 2002/2003	– Maribor Pivovarna Laško
2003/2004	– Gorica
2004/2005 in 2005/2006	– HIT Gorica
2006/2007 in 2007/2008	– Domžale
2008/2009	– Maribor
2009/2010	– Luka Koper
2010/2011 do 2012/ 2013	– Maribor

* Slovenija šest let (sezona) ni imela nogometnega prvaka, ker so tekme igrali skupaj s Hrvaško.

* Tri sezone je potekala »klasična« slovensko-hrvaška liga (1952/53, 1953/54 in 1954/55), tri sezone pa nekakšna modificirana varianta, na eni strani mešana skupina trojčka Maribor-Celje-Varaždin, na drugi strani »domača« ljubljansko-primorska skupina.

² Stare, A. (1992). Slovenski nogomet 1992. Ljubljana, Eurospekter.

³ Slovenska republiška nogometna liga. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani

Prvaki Slovenije po naslovih od leta 1920 do leta 1991⁴

Ilirija Ljubljana	12	1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1930, 1932, 1934, 1935
Ljubljana	5	1949, 1963, 1967, 1968, 1989
Maribor	5	1961, 1976, 1982, 1984, 1986
Železničar Maribor	4	1937, 1940, 1969, 1973
Olimpija Ljubljana	4	1947, 1952, 1962, 1987
Svoboda Ljubljana	4	1971, 1975, 1978, 1980
I SSK Maribor	3	1931, 1933, 1939
Rudar Trbovlje	3	1972, 1974, 1977
Primorje Ljubljana	2	1928, 1929
SK Ljubljana	2	1936, 1941
Korotan Kranj	2	1950, 1951
Branik Maribor	2	1959, 1960
Slovan Ljubljana	2	1965, 1983
Rudar Velenje	2	1977, 1991
Koper	2	1985, 1988
ČSK Čakovec	1	1938
Nafta Lendava	1	1946
Garnizija JLA Ljubljana	1	1948
Kladivar Celje	1	1964
Aluminij Kidričevo	1	
Mura	1	
Šmartno	1	
Izola	1	

Klub				
Maribor				
Ljubljar			1	
Rudar Trbovlje			1	
Mura				
Rudar Velenje				
Branik Maribor	5			
Železničar Maribor	4			1
Koper	4		1	
Aluminij Kidričevo	3			
Slovan Ljubljana	3			1
Kladivar Celje	3		1	
Izola	2			
Nafta Lendava	1	1		
Gorica	1			1
Korotan Kranj	1			1

Najboljši strelci v slovenski ligi v letih od 1920 do 1991⁷

29	1.	Maučec (Sobota Murska Sobota),	191
26	2.	Prašnikar (Šmartno),	136
26	3.	Breznikar (Rudar Trbovlje, Koper, Gorica),	107
23	4.	Hribernik (Kladivar Celje),	101
28	5.	Ivan Krnjič (Aluminij Kidričevo),	96
29	6.	Drnovšek (Rudar Trbovlje),	93
23	7.	T. Gregorič (Izola),	87
24	8.	V. Gregorič (Izola),	85
28	9.	Kukanja (Mura Murska Sobota),	
19		Reberšak (Kladivar Celje),	76
18	10.	Kolenc (Ilirija Ljubljana),	75
16	11.	Knavs (Rudar Trbovlje),	74
18	12.	Džaferović (Ljubljana),	70
21	13.	Ludvik Špehonja (Aluminij Kidričevo),	67
18	14.	Bošković (Rudar Velenje),	66
15	15.	Maver (Slovan Ljubljana),	65
20	16.	Poljanšek (Mercator Ljubljana, Slovan Ljubljana),	
19		Z. Krojs (Železničar Maribor),	64
21	17.	Zobovič (Železničar Maribor),	61
21	18.	V. Breznik (Maribor),	60
27	19.	Prelogar (Maribor, Olimpija),	57
30	20.	S. Pešinac (Ljubljana, Primorje Ajdovščina),	56
17	21.	Banotai (Nafta Lendava),	54
17	22.	Devčič (Celje, Kladivar Celje),	53
14	23.	Dobrajc (Železničar Maribor),	52
17	24.	Žavski (Kladivar Celje),	51
	25.	R. Voljč (Slovan Ljubljana, Koper),	49
	26.	Krempl (Maribor, Železničar Maribor),	48
	27.	Kostič (Izola), Papec (Ilirija Ljubljana),	46
	28.	M. Zupančič (Svoboda Ljubljana),	45
	29.	Hegler (Slovan Ljubljana, Birska (Gorica),	44
	30.	Kolenc (Rudar Trbovlje), Taneski (Triglav Kranj, Živila Naklo),	
		V. Klanjšek (Drava Ptuj), Jalševc (Slavija Ljubljana),	43
	31.	Horjak (Železničar Maribor, Maribor),	42

⁷ Stare, A. (1992). Slovenski nogomet 1992. Ljubljana, Eurospekter.

Ivan Krnjić

172

... strah in trepet nasprotnikovih vrat

Franc Panikvar

Najdaljši igralški status

173. Franc Panikvar, igralec NK Aluminij, je odigral največ sezon v zgodovini kluba. V članskem moštvu NK Aluminij je debitiral v 2. jugoslovanski ligi v sezoni 1968/69 proti Muri v Murski Soboti. Zadnja sezona za NK Aluminij je bila sezona 1988/89, ko je imel poslovilno tekmo, tekmelec pa je bil NK Dinamo iz Zagreba.

Najboljši strelci slovenske lige po sezonah⁸

Sezona	Igralec	Klub	Goli
1991/1992	Zoran Ubavič	SCT Olimpija	29
1992/1993	Sašo Udovič	Slovan Mavrica Ljubljana	25
1993/1994	Štefan Škaper	Beltinci	23
1994/1995	Štefan Škaper	Beltinci	25
1995/1996	Ermin Šiljak	SCT Olimpija	28
1996/1997	Faik Kamberović	Publikum Celje	21
1997/1998	Ismet Ekmečić	SCT Olimpija	21
1998/1999	Novica Nikčević	HIT Gorica	17
1999/2000	Klilton Bozgo	Maribor	24
2000/2001	Damir Pekič	Publikum	23
2001/2002	Romano Obilinović	Primorje	17
2002/2003	Marko Kmetec	SCT Olimpija	23
2003/2004	Dražen Žeželj	Ljubljana, Primorje	19
2004/2005	Klilton Bozgo	Maribor	18
2005/2006	Miran Burgič	HIT Gorica	24
2006/2007	Nikola Nikezić	HIT Gorica	22
2007/2008	Dario Zahora	Domžale	22
2008/2009	Etien Velikonja	HIT Gorica	17
2009/2010	Milan Osterc	HIT Gorica	23
2010/2011	Marcos Tavares	Maribor	16
2011/2012	Dare Vršič	Olimpija	22
2012/2013	Marcos Tavares	Maribor	17

Pokal nogometne zveze Slovenije od leta 1951 do leta 1990⁹

Zmagovalci pokala Slovenije kot dela Socialistične federativne republike Jugoslavije

1951 do 1956:	Odred Ljubljana
1957:	Železničar Maribor
1958:	Odred Ljubljana
1959:	Branik Maribor
1960–1961:	Železničar Maribor
1962–1963:	Olimpija Ljubljana
1964:	Kladivar Celje
1965:	Aluminij Kidričevo
1966–1967:	Maribor
1968–1972:	Olimpija Ljubljana
1973–1974:	Maribor
1975:	Mura Murska Sobota
1976–1977:	Olimpija Ljubljana
1978:	Maribor
1979:	Mercator Ljubljana
1980:	Slovan Ljubljana
1981:	Maribor
1982:	Slovan Ljubljana
1983:	Maribor
1984:	Koper
1985–1986:	Mura Murska Sobota
1987:	Olimpija Ljubljana
1988:	Slovan Ljubljana
1989:	Ljubljana
1990:	Koper

Seznam finalistov

Klub	Zmage	Finalist	Osvojeni naslovi
NK Maribor	8	10	1992, 1994, 1997, 1999, 2004, 2010, 2012, 2013
NK Olimpija Ljubljana	4	7	1993, 1994, 1995, 1997
ND Gorica	2	4	2001, 2002
FC Koper	2	2	2006, 2007
Interblock Ljubljana	2	2	2008, 2009
NK Celje	1	4	2005
NK Mura	1	2	1995
NK Domžale	1	2	2011
NK Rudar Velenje	1	1	1998
NK Primorje Ajdovščina	–	3	–
NK Korotan Prevalje	–	1	–
NK Aluminij Kidričevo	–	1	–
NK Dravograd	–	1	–

Najboljši strelci slovenske nogometne lige¹¹

174. Marko Kmetec v akciji.

Igralec	Klub	Št. golov	11 m	Avto-gol
1. Štefan Škaper	Beltinci, Mura	130	2	0
2. Klilton Bozgo	Maribor, Olimpija, Labod Drava	109	10	0
3. Ermin Rakovič	CMC Celje, Domžale, Interblock, Labod Drava, Ljubljana, Maribor, Mura, ND Slovan, Olimpija	108	15	0
4. Milan Osterc	Beltinci, HIT Gorica, Luka Koper, Olimpija	106	1	0
5. Damir Pekič	CMC Celje, Domžale, Maribor, Nafta	102	8	0
6. Marko Kmetec	Maribor, Mura, Olimpija, Ljubljana, Korotan, Labod Drava, NK Aluminij	94	4	0
7. Anton Žlogar	HIT Gorica, Izola, Olimpija, Primorje	90	1	0
8. Ismet Ekmečić	HIT Gorica, Maribor, Olimpija, Rudar	88	6	0
9. Ante Šimundža	Maribor, Šmartno ob Paki	87	2	0
10. Oskar Drobne	CMC Celje, Domžale, HIT Gorica, Koroška Dravograd, Luka Koper, Maribor	86	12	0

Dosedanji zmagovalci pokala Hervis¹²

1991/92:	NK Maribor Branik : SCT Olimpija	(0 : 0, po enajstmetrovkah 4 : 3)
1992/93:	SCT Olimpija : Publikum Celje	(2 : 1)
1993/94:	Maribor Branik : Mura	(0 : 1, 3 : 1)
1994/95:	NK Mura : Biostart Publikum Celje	(1 : 1, 1 : 0)
1995/96:	SCT Olimpija : Primorje Ajdovščina	(1 : 0, 1 : 1)
1996/97:	Maribor Branik : Primorje Ajdovščina	(0 : 0, 3 : 0)
1997/98:	Rudar Velenje : Primorje Ajdovščina	(1 : 2, 3 : 0)
1998/99:	Maribor Teatonic : SCT Olimpija	(3 : 2, 2 : 0)
1999/2000:	SCT Olimpija : Korotan	(1 : 2, 2 : 0)
2000/01:	HIT Gorica : Olimpija	(0 : 1, 4 : 2)
2001/02:	HIT Gorica : Aluminij Kidričevo	(4 : 0, 2 : 1)
2002/03:	VEGA Olimpija : CMC Publikum Celje	(1 : 1, 2 : 2)
2003/04:	Maribor Pivovarna Laško : Koroška Dravograd	(4 : 0, 3 : 4)
2004/05:	CMC Publikum Celje : HIT Gorica	(1 : 0)
2005/06:	ANET Koper : CMC Publikum Celje	(4 : 6 (1 : 1; 0 : 1), po enajstmetrovkah)
2006/07:	FC Koper : Maribor	(1 : 0)
2007/08:	NK Interblock : Maribor	(2 : 1)
2008/09:	NK Interblock : ND Gorica	(2 : 1)
2009/10:	NK Maribor : NK Domžale	(2 : 2, po podaljških 3 : 2)
2010/11:	NK Domžale : NK Maribor	(4 : 3)
2011/12:	NK MARIBOR : Celje	(5 : 4 (1 : 1; 2 : 2) – po enajstmetrovkah)
2012/13:	NK MARIBOR : Celje	(1 : 0)

Pokal Hervis¹⁰

Pokal Nogometne zveze Slovenije (Pokal NZS), trenutno se imenuje Pokal Hervis, je slovensko pokalno tekmovanje v nogometu. V njem od tekmovalne sezone 2005/06 tekmuje skupaj 31 klubov po prirejenem sistemu. Tekmovanje začnejo ekipe na ravni medobčinskih nogometnih zvez (MNZ), ki so si pravico do nastopa priborile v preteklem pokalnem tekmovanju MNZ. Te ekipe odigrajo prvi krog, zmagovalci pa se nato pomerijo v drugem krogu. NZS ima v prvih dveh krogih možnost regijske razporeditve parov, pri čemer se klubi iz istega MNZ v prvem krogu ne morejo srečati. Ekipe odigrajo med seboj po eno tekmo, prizorišče je odvisno od žreba. V tretjem krogu se peterici zmagovalcev iz drugega kroga priključijo še vseh 10 klubov iz 1. SNL in klub, ki je v prejšnji sezoni izpadel iz 1. lige. V nadaljevanju igra 16 klubov po sistemu na izpadanje. Osem zmagovalcev tretjega kroga se med seboj pomeri v četrtem krogu, štirje zmagovalci četrtega kroga pa napredujejo v polfinale pokala. V tretjem in četrtem krogu ekipe med seboj odigrajo le po eno tekmo, prizorišče je spet odvisno od žreba. Ekipe samo v polfinalu med seboj odigrajo po dve srečanju. Na finalu Pokala Hervis se od sezone 2004/05 spet igra samo ena tekma, in to na vnaprej določenem prizorišču, ki ga določi izvršni odbor NZS.

⁸ Prva slovenska nogometna liga. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani.

⁹ Stare, A. (1992). Slovenski nogomet 1992. Ljubljana, Eurospekter.

¹⁰ Pokal Hervis. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani.

¹¹ Prva liga, Telekom Slovenije. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani.

¹² Pokal Nogometne zveze Slovenije. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani.

Igralci NK Aluminij po sezonah

SEZONA 1951

Albin Hansel, Alojz Bedič, Anton Kučera, Anton Kurilić, Branko Peroševič, Drago Šket, Edi Trop (vratar), Franc Marciuš, Janko Repič, Johan Pairih, Mario Kuret, Marjan Berlič, Marjan Hodnik, Milan Kosmina, Milan Zupan, Mirko Zaspan, Peter Gegič, Peter Kiš, Rudi Merica, Stane Černe, Stane Goričan, Stojan Peroševič, Štefan Dončec, Vlado Hansel
Trenerji: Marjan Berlič, Albin Hansel, Vlado Janžekovič

SEZONA 1952

Albin Hanzl, Alojz Bedič, Anton Kučera, Anton Kurilić, Drago Šket, Edi Trop (vratar), Franc Marciuš, Ivan Elzner, Ivan Mazera, Janko Repič, Jože Banko, Ljubo Hansel, Ludvik Mesarič, Maks Širec, Mario Kuret, Marjan Berlič, Marjan Hodnik, Miha Pirnič, Milan Kosmina, Mirko Zaspan, Peter Gegič, Peter Kiš, Rudi Arnejčič, Stane Černe, Stanko Kovačič, Štefan Dončec, Vlado Hansel
Trener: Marjan Berlič

SEZONA 1952/1953

Albin Hansel, Alojz Bedič, Anton Kosmina, Anton Kučera, Anton Kurilić, Armando Kuret, Darko Fegeš, Drago Šket, Edi Trop (vratar), Edvard Hudelist, Franc Letonja, Franc Marciuš, Franjo Jaklin, Ivan Mazera, Ivan Mošmonder, Janko Repič, Josip Vabec, Ljubo Hansel, Mario Kuret, Marjan Berlič, Marjan Hodnik, Mirko Zaspan, Otmar Berlak, Peter Gegič, Rudi Arnejčič, Stanko Feguš, Stjepan Gašparlin, Stjepan Gjukes, Stjepan Železnjak, Štefan Dončec, Vekoslav Lašič, Vlado Hansel
Trener: Marjan Berlič

SEZONA 1953/1954

Albin Hansel, Anton Kurilić, Armando Kuret, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Edvard Hudelist, Franc Kiralj, Franc Marciuš, Ivan Mošmonder, Janko Repič, Josip Narandža, Josip Vabec, Karel Kozic (vratar), Ljubo Hansel, Marjan Berlič, Mirko Zaspan, Slavko Marguč, Stanko Feguš, Stjepan Železnjak, Štefan Dončec, Štefan Knaus, Vlado Hansel
Trener: Martin Šlezak

SEZONA 1954/1955

Anton Kurilić, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Franc Marciuš, Ivan Mošmonder, Janko Repič, Mario Kuret, Marjan Berlič, Marjan Berlič, Mirko Zaspan, Peter Gegič, Štefan Dončec, Štefan Knaus
Trener: Martin Šlezak

SEZONA 1955/1956

Alojz Hlebec, Anton Kurilić, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Franc Gerečnik, Franc Turk, Ivan Mazera, Ivan Mošmonder, Ivan Palfi, Janko Repič, Jože Kreutz, Jože Kuret, Leopold Knez, Lovro Beranič, Mario Kuret, Marjan Berlič, Mirko Zaspan, Peter Gegič, Štefan Dončec, Štefan Knaus, Vlado Hansel
Trener: Martin Šlezak

SEZONA 1956/1957

Alojz Hlebec, Anton Kurilić, Armando Kuret, Berlič Marjan, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Franc Gerečnik, Ivan Mošmonder, Ivan Palfi, Janko Plohl, Janko Repič, Josip Jagarinec, Leopold Knez, Lovro Beranič, Maks Metličar, Mario Kuret, Miodrag Bašković, Mirko Zaspan, Peter Gegič, Štefan Knaus, Vladimir Korda
Trener: Anton Kurilić

SEZONA 1957/1958

Alojz Hlebec, Armando Kuret, Darko Tržan, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Franc Gerečnik, Franc Krčar, Ivan Mošmonder, Ivan Palfi, Janko Repič, Josip Blagovič, Jože Erhatič, Lovro Beranič, Mirko Ekselenski, Mirko Zaspan, Štefan Knaus
Trener: Anton Kurilić

SEZONA 1958/1959

SEZONA 1958/1959

Armando Kuret, Drago Fegeš, Dušan Jovič, Edi Trop (vratar), Franc Gerečnik, Franjo Krčar, Ivan Mošmonder, Ivan Palfi, Janko Repič, Josip Blagovič, Lovro Beranič, Mario Kuret, Mirko Ekselenski, Mirko Tkalčec, Mirko Zaspan, Štefan Knaus
Trenerja: Anton Kurilić, Vlado Hasel

SEZONA 1959/1960

Adolf Leskovar, Alojz Hlebec, Alojz Mlakar, Armando Kuret, Bruno Levart, Drago Fegeš, Edi Trop (vratar), Erih Jäger, Erik Berčnik, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Hinko Vodušek, Ivan Kirbiš, Ivan Mošmonder, Ivan Palfi, Janko Repič, Josip Jagarinec, Jože Huzjan, Jože Soršak, Jože Tomažin, Lovro Beranič, Mirko Ekselenski, Mirko Lednik, Mirko Tkalčec, Mirko Zaspan, Srečko Muršec, Stane Goričan, Stanko Feguš, Štefan Eberl, Štefan Knaus
Trener: Vlado Hansel

SEZONA 1960/1961

Dušan Jovič, Edi Vindiš, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Franjo Škrinjar (vratar), Hinko Vodušek, Ivan Kostanjevec, Jože Soršak, Ludvik Špehonja, Mario Kuret, Mirko Zaspan, Petar Savič, Peter Gegič, Said Musič, Srečko Muršec, Tine Vogrinec, Valter Valentan (vratar), Vitomir Markovič
Trener: Vlado Hansel

SEZONA 1961/1962

Ciril Kovač, Čedomir Teodorovič, Edi Vindiš, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Franjo Škrinjar (vratar), Hinko Vodušek, Jože Soršak, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Mario Kuret, Mirko Zaspan, Said Musič, Srečko Muršec, Vitomir Markovič
Trener: Vlado Hansel

SEZONA 1962/1963

Ciril Kovač, Čedomir Teodorovič, Edi Vindiš, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Franjo Škrinjar (vratar), Franjo Vrbanec, Hinko Vodušek, Jože Soršak, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Mario Kuret, Mirko Zaspan, Mišo Kramberger (vratar), Petar Savič, Rade Pecikozič, Sead Musič, Srečko Muršec, Vitomir Markovič
Trener: Vlado Hansel

SEZONA 1963/1964

SEZONA 1963/1964

Ajt, Anton Novak, Anton Tkalec, Ciril Kovač, Čedomir Teodorovič, Drago Grabar, Evgen Avbelj, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Franjo Škrinjar (vratar), Franjo Vrbanec, Hinko Vodušek, Jože Soršak, Jumer Jumerovič, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Mario Kuret, Mirko Zaspan, Mišo Kramberger (vratar), Mišo Milosavljevič, Srečko Muršec, Stane Loboda, Stevo Lončarič (vratar), Vitomir Markovič, Života Markovič
Trener: Zvonko Tomac

SEZONA 1964/1965

Anton Satler, Anton Tkalec, Branko Filipovič, Dragan Mikič, Drago Kneževič, Franc Gerečnik, Franjo Artenjak, Franjo Vrbanec, Hinko Vodušek, Ivan Krnjić, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Mišo Kramberger (vratar), Mišo Milosavljevič, Petar Roksandič, Rudolf Bračič (vratar), Srečko Muršec, Stane Loboda, Stevo Perič, Života Markovič

Trenerji: Zvonko Tomac, Ludvik Ruda, Franjo Laci, Anton Kurilić

SEZONA 1965/1966

Anton Satler, Anton Tkalec, Čedomir Teodorovič, Drago Kneževič, Hinko Vodušek, Ivan Krnjić, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Milan Emeršič, Mišo Milosavljevič, Rudolf Bračič (vratar), Srečko Muršec, Stane Loboda, Vlado Plajnšek, Života Markovič
Trener: Anton Kurilić

SEZONA 1966/1967

Anton Satler, Anton Tkalec, Bojan Klemenčič, Boris Bukvič, Čedomir Teodorovič, Drago Grbavac, Drago Kneževič, Edvard Šoštarič (vratar), Franc Lipavšek, Hinko Vodušek, Ilija Mitrovič, Ivan Krnjić, Josip Kaniški, Krešo Mlinarič, Ljubo Zec, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Mile Krnjić, Mišo Milosavljevič, Petar Radulovič, Rudolf Bračič (vratar), Srečko Muršec, Stane Loboda, Štefan Tolič, Vitomir Markovič, Vitomir Sovrovič, Vlado Plajnšek, Života Markovič
Trener: Anton Kurilić

SEZONA 1967/1968

Anton Satler, Borbaš, Drago Grbavac, Drago Kneževič, Franjo Vrbanec, Hinko Vodušek, Ivan Krnjić, Ivan Šaran (vratar), Ivan Zajc, Josip Kaniški, Jože Hadler, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Marjan Vrabl, Miroslav Slavkovič, Mišo Milosavljevič, Petar Pekič, Petar Radulovič, Rudolf Bračič (vratar), Srečko Muršec, Stevo Perič, Štefan Tolič, Valter Breznik, Vitomir Sovrovič, Vojo Veličkovič (vratar)
Trenerja: Radovan Zdravkovič, Vitomir Sovrovič

SEZONA 1968/1969

Anton Tkalec, Branko Filipovič, Danijel Colnarič, Drago Grbavac, Dušan Hazabent, Dušan Lončarič, Franc Hojnik, Franc Panikvar, Franjo Vrbanec, Hinko Vodušek, Ivan Belec, Ivan Zajc, Borbaš, Josip Kaniški, Jože Soršak, Jumer Jumerovič, Kukrič, Ljubo Štihtar, Lovro Mesarič, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Marjan Vrabl, Milan Began, Miroslav Slavkovič, Mišo Milosavljevič, Omeragič, Petar Radulovič, Srečko Muršec, Stevo Perič, Vili Škerjanec (vratar), Vojo Veličkovič (vratar), Zmago Gomzi (vratar), Zvonko Frčec
Trener: Anton Kurilić

SEZONA 1969/1970

Čedomir Teodorovič, Drago Grbavac, Drago Kneževič, Dušan Lončarič, Franc Hojnik, Franjo Vrbanec, Ivan Krnjić, Ivan Zajc, Ljubo Štihtar, L udvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Miroslav Slavkovič, Mišo Milosavljevič, Srečko Muršec, Stevo Čule, Stevo Perič, Vili Škrjanec (vratar), Zmago Gomzi (vratar), Zvonko Frčec
Trener: Blaž Plaznik

SEZONA 1970/1971

Čedomir Teodorovič, Drago Grbavac, Dušan Hazabent, Dušan Lončarič, Đurič (vratar), Franc Hojnik, Gojko Koprivec, Hinko Vodušek, Igor Hazabent, Ivan Krnjić, Ivan Zajc, Josip Kaniški, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Marjan Nikolič, Miro Karanovič, Miroslav Slavkovič, Srečko Muršec, Stevo Čule, Stevo Perič, Vili Škerjanec (vratar), Zvonko Frčec
Trener: Anton Kurilič

SEZONA 1971/1972

Alojz Vinkler, Anton Jurčan, Anton Kokol (vratar), Čedomir Teodorovič, Drago Ačimovič, Dušan Hazabent, Dušan Lončarič, Franc Hojnik, Franc Panikvar, Igor Hazabent, Ivan Krnjić, Ivan Zajc, Jože Lamberger, Jože Štumberger, Ljubo Štiftar, Maks Božank (vratar), Marjan Nikolič, Miro Karanovič, Miroslav Slavkovič, Silvo Vidovič, Stevo Čule, Stevo Perič, Vincenc Milošič (vratar), Vlado Zagorac, Zvonko Frčec
Trener: Anton Kurilič

SEZONA 1972/1973

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Anton Jurčan, Čedomir Teodorovič, Dušan Lončarič, Franc Hojnik, Franc Jeza, Franc Panikvar, Hinko Vodušek, Ivan Krnjić, Josip Kaniški, Jože Kopše, Ljubo Štiftar, Maks Božank (vratar), Miro Karanovič, Silvo Vidovič, Tica (vratar), Vincenc Milošič (vratar), Zvonko Frčec
Trener: Anton Kurilič

SEZONA 1973/1974

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Dušan Hazabent, Dušan Lončarič, Franc Jeza, Franc Panikvar, Hinko Vodušek, Jan Repič, Jože Kopše, Jože Štefančič, Jože Štumberger, Ljubo Štiftar, Maks Božank (vratar), Marjan Horvat, Marjan Nikolič, Marjan Veselič, Marjan Vindiš, Miro Karanovič, Mišo Štiftar, Radovan Šprah, Srečko Škrjanc, Stanislav Mesarič, Štefan Dončec, Vincenc Milošič (vratar)
Trener: Anton Kurilič

SEZONA 1974/1975

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Čedomir Teodorovič, Franc Jeza, Franc Panikvar, Ivan Zagoršek (vratar), Ivan Zajc, Jakob Murat, Janko Vindiš, Ludvik Špehonja, Maks Božank (vratar), Marjan Kokot, Marjan Vindiš, Marjan Vrabl, Radovan Šprah, Silvo Vidovič, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Štefan Dončec, Vincenc Milošič (vratar)
Trenerja: Vitomir Sovrovič, Hinko Vodušek

SEZONA 1975/1976

Albin Dončec, Čedomir Teodorovič, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Klep, Franc Jeza, Franc Panikvar, Hinko Vodušek, Ilija Pantelič (vratar), Ivan Zagoršek (vratar), Jakob Murat, Janko Vindiš, Jože Štumberger, Marjan Kokot, Marjan Vindiš, Marjan Vrabl, Milan Hadler, Murat Huseinovič, Mujkič, Silvo Vidovič, Srečko Petrošič, Srečko Škrjanec, Štefan Dončec, Zvonko Kajič
Trenerja: Štefan Knaus, Hinko Vodušek

SEZONA 1976/1977

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Čedomir Teodorovič, Danilo Klajnšek (vratar), Jakob Murat, Jani Premožič, Janko Vindiš, Jože Petrovič (vratar), Mario Kuret, Marjan Horvat, Marjan Kokot, Marjan Vindiš, Marjan Vogrinec (vratar), Martič, Milan Hadler, Mostič, Murat Huseinovič, Nenad Muratovič, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Štefan Dončec, Štefan Fabek, Zvonko Kajič
Trener: Mišo Milosavljevič

SEZONA 1977/1978

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Drago Kokot, Drago Verdenik, Franc Panikvar, Ivan Krnjić, Ivan Zagoršek (vratar), Janko Vindiš, Mario Kuret, Marjan Horvat, Marjan Vindiš, Nenad Muratovič, Silvo Vidovič, Srečko Škrjanec, Štefan Dončec, Štefan Fabek
Trener: Ivan Krnjić

SEZONA 1978/1979

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Branko Verdenik, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Arnuš, Drago Kokot, Drago Verdenik, Franc Panikvar, Janko Vindiš, Jože Šmigoc, Marjan Vindiš, Marjan Vogrinec (vratar), Mirko Fruk, Mirko Kozoderc, Miroslav Letonja, Nenad Muratovič, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Stanko Podvršek, Štefan Dončec
Trener: Ivan Krnjić

SEZONA 1979/1980

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Branko Krajnc, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Kokot, Drago Škrget (vratar), Franc Panikvar, Franc Primožič (vratar), Janko Vindiš, Jože Šmic, Jože Šmigoc, Mario Kuret, Marjan Vindiš, Marko Mihelič, Milan Hadler, Mirko Fruk, Mirko Kozoderc, Miroslav Letonja, Nenad Paučinac, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanko Podvršek, Jankovič, Štefan Dončec, Zvonko Pigner
Trener: Ivan Krnjić

SEZONA 1980/1981

Alojz Vinkler, Čedomir Teodorovič, Danilo Klajnšek (vratar), Danilo Tašner, Drago Kokot, Dušan Kreslin, Franc Panikvar, Ivo Banko, Janko Vindiš, Jože Šmic, Jože Šmigoc, Mario Kuret, Marjan Jaušovec, Marko Mihelič, Miran Cafuta, Nenad Paučinac, Štefan Dončec, Zvonko Banko, Zvonko Frčec
Trenerja: Štefan Knaus, Ludvik Špehonja

SEZONA 1981/1982

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Bojan Škrget, Branko Selinšek, Daniel Koren, Danijel Colnarič, Danilo Glažar, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Kokot, Franc Panikvar, Franci Zupanič, Janko Vindiš, Marjan Jaušovec, Marjan Votolen, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Štefan Dončec, Vincenc Milošič (vratar), Zvonko Banko, Zvonko Leskovar, Zvonko Pignar
Trenerji: Ludvik Špehonja, Ivan Pšajd, Ivan Krnjič

SEZONA 1982/1983

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Andrej Petek, Avgust Šibila, Bojan Špehonja, Branko Dončec, Damjan Letonja, Daniel Koren, Danilo Ivančič, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Kokot, Drago Škrget (vratar), Franc Panikvar, Franci Zupanič, Jože Šmigoc, Jože Vindiš, Marjan Butolen, Marjan Jaušovec, Mirko Fruk, Mirko Kozoderc, Silvo Rihtarič, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Štefan Dončec, Tonči Kirbiš, Vincenc Milošič (vratar), Zvonko Pignar
Trenerja: Ivan Krnjič, Miro Slavkovič

SEZONA 1983/1984

Andrej Petek, Bojan Skaza, Bojan Škrget, Bojan Špehonja, Branko Krajnc, Daniel Koren, Danilo Glažar, Dario Dobnik, Drago Kokot, Dragomir Murko, Drago Škrget (vratar), Franc Panikvar, Jakob Murat, Jože Šmigoc, Manojlov Hristov, Marjan Jaušovec, Marjan Nikolič, Mirko Fruk, Silvo Rihtarič, Simonič (vratar), Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Vinko Šuen, Zvonko Banko, Zvonko Pignar
Trener: Miro Slavkovič

SEZONA 1984/1985

Albin Dončec, Bojan Špehonja, Branko Selinšek, Daniel Koren, Danijel Letonja, Danilo Klajnšek (vratar), Dario Dobnik, Gašaj, Drago Škrget (vratar), Dušan Hvalec, Franc Panikvar, Franc Primožič (vratar), Franc Žitnik, Franci Zupanič, Jože Šmigoc, Manojlov Hristov, Marjan Jaušovec, Marjan Nikolič, Mirko Fruk, Nenad Muratovič, Drago Radolič, Silvo Žitnik, Srečko Bek, Stanko Glažar, Vlado Simič, Vlado Štajner
Trener: Ludvik Špehonja

SEZONA 1985/1986

Albin Dončec, Bojan Majjal, Bojan Škrget, Branko Hameršek, Dani Lukas, Daniel Koren, Danilo Klajnšek (vratar), Drago Škrget (vratar), Dušan Hvalec, Franc Panikvar, Franc Žitnik, Gorazd Kodrič, Igor Brglez (vratar), Jurij Šmigoc, Marjan Jaušovec, Marjan Šibila, Marjan Vogrinec, Mefit Arifi, Miran Kmetec, Mirko Fruk, Roman Tement, Silvo Rihtarič, Silvo Žitnik, Srečko Bek, Srečko Škrjanec, Stanislav Mesarič, Stanko Glažar, Vlado Majcenovič (vratar), Vlado Štajner
Trenerja: Ivan Krnjič, Ivan Pšajd

SEZONA 1986/1987

Albin Dončec, Andrej Turk, Branko Selinšek, Damjan Gajser, Daniel Ivančič, Daniel Tašner, Danijel Letonja, Danilo Glažar, Danilo Klajnšek (vratar), Darko Jeza, Drago Kokot, Franc Panikvar, Gorazd Kodrič, Ivan Potočnik, Ludvik Škrget (vratar), Manojlov Milenov, Miran Emeršič, Robert Hojnik, Roman Kaisesberger (vratar), Roman Repec, Silvo Rihtarič, Silvo Žitnik, Srečko Bek, Stanko Glažar, Vincenc Milošič (vratar), Zoran Strej, Željko Stolnik
Trener: Ivan Pšajd

SEZONA 1987/1988

Albin Dončec, Alojz Vinkler, Andrej Turk, Boris Bavdek, Borut Loboda, Branko Selinšek, Damjan Gajser, Damjan Letonja, Daniel Koren, Danilo Glažar, Danilo Klajnšek (vratar), Darko Jeza, Drago Kokot, Ernest Dobrajc, Franc Panikvar, Franc Zupanič, Ivan Hertiš, Iztok Fridl, Manojlov Milenov, Marjan Jozič, Robert Hojnik, Roman Kaisesberger (vratar), Silvo Rihtarič, Silvo Žitnik, Srečko Škrjanec
Trenerja: Ivan Pšajd, Maks Kmetec

SEZONA 1988/1989

Alojz Vinkler, Andrej Turk, Bojan Verdenik, Boris Bavdek, Branko Selinšek, Damjan Gajser, Damjan Letonja, Daniel Beranič, Danilo Glažar, Franc Panikvar, Franc Zupanič, Franc Zupanič, Iztok Fridl, Janko Strelec, Jože Šmigoc, Marjan Jozič, Peter Štumberger, Robert Hojnik, Roman Kaisesberger (vratar), Srboljub Mladenović (vratar), Srečko Bek, Zdenko Vajda, Zvonko Pignar
Trener: Maks Kmetec

SEZONA 1989/1990

Bojan Verdenik, Boris Bavdek, Dani Kekec (vratar), Daniel Beranič, Danilo Glažar, Danilo Ivančič, Darko Jeza, Franc Zupanič, Ivan Hertiš, Ivan Malek, Janko Strelec, Jože Šmigoc, Marjan Rajh, Peter Bračič, Tomislav Grbavac, Zdravko Bilanovič (vratar), Zvonko Pignar
Trenerji: Maks Kmetec, Alojz Vinkler, Franc Panikvar

SEZONA 2010/2011

Alen Romih, Aljaž Medved, Andraž Bajlec, Antonijo Pranjic, Boris Sambolec, Branimir Djokić, David Lugonjič, Dejan Draškovič, Dejan Purišič, Denis Rešek, Denis Topolovec, Denis Zajc (vratar), Gregor Režonja, Jura Pejič, Klemen Bingo, Marko Kmetec, Marko Krajcar, Matej Pučko, Matej Vračko, Miha Bratusek (vratar), Mitja Rešek, Primož Potočnik, Rajko Rotman, Rok Breg, Samo Sagadin (vratar), Sergej Krajnc, Timotej Petek, Tomaž Murko (vratar), Uroš Poljanec (vratar), Žan Majer, Žiga Kljajič
Trener: Bojan Flis

SEZONA 2011/2012

Alen Kavčič, Alen Ploj, Aljaž Medved, Aljoša Fekonja, Andraž Bajlec, Boris Sambolec, Daniel Ljubec, David Lonžarič, Denis Rešek, Denis Topolovec, Denis Zajc (vratar), Gregor Režonja, Jan Štrukelj, Klemen Bingo, Kristian Lipovac (vratar), Luka Kirič, Marcel Vindiš, Marko Kmetec, Miha Kokol, Nejc Pečovnik, Niko Tisaj, Robert Kurež, Semir Spahić, Sergej Krajnc, Timotej Petek, Tomaž Murko (vratar), Uroš Poljanec (vratar), Žan Majer
Trener: Bojan Flis

SEZONA 2012/2013

Adnan Bešič, Aljaž Medved, Almir Sulejmanović, Blaž Brezovački, Blaž Cesar, Blaž Dolinar, Boštjan Strel, David Kašnik, David Lonžarič, Denis Rešek, Denis Topolovec, Denis Zajc (vratar), Dorijan Ožvald, Emir Hodžura, Gorazd Zajc, Gregor Režonja, Jurica Jeleč, Klemen Bingo, Kristian Lipovac (vratar), Luka Kirič, Marcel Vindiš, Marko Drevenšek, Marko Kmetec, Martin Cvetič, Matic Črnic, Matic Vrbanc, Mitja Rešek, Nejc Pečovnik, Rade Jovanović, Robert Kurež, Sandro Bloudek, Semir Spahić, Sergej Krajnc, Tadej Žagar – Knez, Timotej Petek, Tomaž Kožar, Tomaž Murko (vratar), Uroš Poljanec (vratar), Žiga Vraničar
Trenerja: Bojan Flis, Edin Osmanović

Nogometne izkaznice

175. Pregled športnih izkaznic nogometne sekcije ŠD Aluminij in NK Aluminij od leta 1951 do leta 2013.

1959 60.

1969.

1951–1959.

1982.

1991.

1991–2000.

2001–2007.

2007–2013.

2013–.

Prva legitimacijska izkaznica igralca nogometne sekcije ŠD Aluminij.

177. Zastavica, ki jo je v spomin na prvo srečanje ŠD Aluminij podarilo moštvo ptujske Drave.

Derbi tekme NK Aluminij : Drava Ptuj

Na Ptujskem sta dva nogometna kluba, ki sta igrala v vseh ligah. Aluminij je tudi igral v nekdanji drugi jugoslovanski nogometni ligi. Nekateri starejši nogometaši se radi spominjajo dobrih starih časov in lokalnih derbijev Aluminija in Drave. Dvoboji so bili pravi magnet za navijače, ki se jih je na tribunah vedno veliko zbralo. Ni bilo igrati kar tako, važno je bilo zmagati. Takrat se je borilo za barve kluba in kraja z veliko več žara in borbenosti.

NK Aluminij

ŠUMARI

Prvaki SNL: 1965/1966
Pokalni prvaki: 1965/1966

NK Drava

DRAVAŠI, ULIČARJI,
KLAVNIČARJI, KURENTI

Prvaki SNL: /
Pokalni prvaki: /

Prva tekma (prijateljska) med nasprotnikoma je bila 18. 2. 1951 v Strnišču. Zmagala je ekipa ŠD Aluminij z rezultatom 3 : 1.¹
Prva uradna tekma med NK Aluminij in NK Drava je bila 27. 4. 1952 v Strnišču. Zmagala je ekipa NK Drave z rezultatom 3:1.²

^{1,2} E. Trop, zasebni arhiv.

178. Prijateljska tekma NK Drava : NK Aluminij leta 1958. Aluminij je bil v temnejših progastih dresih.

Preglednica vseh uradnih tekem med NK Aluminij in NK Drava Ptuj

Sezona	Domačin	Gost	Rezultat
1952	Aluminij	Drava	1 : 3
1952	Drava	Aluminij	3 : 2
1952/1953	Aluminij	Drava	4 : 1
1952/1953	Drava	Aluminij	0 : 1
1952/1953 Titov pokal	Aluminij	Drava	3 : 0
1953/1954	Aluminij	Drava	1 : 0
1953/1954	Drava	Aluminij	1 : 3
1954/1955	Aluminij	Drava	1 : 0
1954/1955	Drava	Aluminij	0 : 2
1955/1956	Drava	Aluminij	4 : 1
1955/1956	Aluminij	Drava	2 : 1
1956/1967	Aluminij	Drava	5 : 1
1956/1957	Drava	Aluminij	1 : 1
1957/1958	Aluminij	Drava	2 : 0
1957/1958	Drava	Aluminij	2 : 0
1958/1959	Drava	Aluminij	3 : 0
1958/1959	Aluminij	Drava	2 : 2
1959/1960	Drava	Aluminij	3 : 0
1959/1960	Aluminij	Drava	1 : 1
1960/1961	Aluminij	Drava	0 : 2
1960/1961	Drava	Aluminij	3 : 0
1961/1962	Aluminij	Drava	3 : 0
1961/1962	Drava	Aluminij	1 : 1
1962/1963	Aluminij	Drava	2 : 0
1962/1963	Drava	Aluminij	0 : 2
1969/1970	Drava	Aluminij	1 : 2
1969/1970	Aluminij	Drava	3 : 3
1970/1971	Aluminij	Drava	2 : 2
1970/1971	Drava	Aluminij	0 : 1
1971/1972	Aluminij	Drava	2 : 1
1971/1972	Drava	Aluminij	1 : 3
1972/1973	Drava	Aluminij	1 : 3
1972/1973	Aluminij	Drava	0 : 0
1973/1974	Aluminij	Drava	1 : 1
1973/1974	Drava	Aluminij	5 : 1
1976/1977	Drava	Aluminij	3 : 0
1976/1977	Aluminij	Drava	2 : 2
1977/1978	Drava	Aluminij	1 : 2
1977/1978 Titov pokal	Drava	Aluminij	1 : 2
1977/1978	Aluminij	Drava	3 : 0
1977/1978 Titov Pokal	Aluminij	Drava	1 : 3
1982/1983	Drava	Aluminij	1 : 1
1982/1983	Aluminij	Drava	2 : 1
1983/1984	Drava	Aluminij	4 : 1
1983/1984	Aluminij	Drava	1 : 0
1984/1985	Drava	Aluminij	5 : 0
1984/1985	Aluminij	Drava	1 : 0

Število tekem	Zmage Aluminija	Remi	Zmage Drave
Skupaj 78	39	16	23

Sezona	Domačin	Gost	Rezultat
1985/1986 Titov pokal	Aluminij	Drava	3 : 1
1987/1988	Aluminij	Drava	0 : 2
1987/1988	Drava	Aluminij	5 : 1
1990/1991	Aluminij	Drava	1 : 0
1990/1991	Drava	Aluminij	1 : 1
1991/1992 1/8 finala	Aluminij	Drava	1 : 0
1991/1992	Aluminij	Drava	1 : 1
1991/1992	Drava	Aluminij	0 : 1
1993/1994	Drava	Aluminij	2 : 0
1993/1994	Aluminij	Drava	1 : 1
1995/1996 1/16 finala	Aluminij	Drava	3 : 1
1996/1997 1/8 finala	Aluminij	Drava	3 : 1
1997/1998	Drava	Aluminij	2 : 1
1997/1998	Aluminij	Drava	0 : 4
1998/1999	Drava	Aluminij	1 : 1
1998/1999	Aluminij	Drava	1 : 4
1998/1999 Pokal MNZ	Drava	Aluminij	4 : 0
1999/2000	Drava	Aluminij	0 : 1
1999/2000	Aluminij	Drava	4 : 0
2001/2002 Pokal MNZ	Aluminij	Drava	6 : 2
2001/2002	Drava	Aluminij	0 : 1
2001/2002	Aluminij	Drava	1 : 0
2002/2003	Aluminij	Drava	0 : 0
2002/2003	Drava	Aluminij	3 : 0
Kvalifikacije 1SNL 2009	Aluminij	Drava	3 : 2
Kvalifikacije 1SNL 2009	Drava	Aluminij	7 : 0
2010/2011	Aluminij	Drava	0 : 0
2010/2011	Drava	Aluminij	1 : 3
2010/2011	Aluminij	Drava	5 : 0
2013/2014 Pokal MNZ	Drava	Aluminij	0 : 2
2014/2015 Pokal MNZ	Drava	Aluminij	1 : 0

179. Travnik (Bosna in Hercegovina), oktober 1966.

30. 12. 1956

Nogometna sekcija se je odcepila od Športnega društva Aluminij, se osamosvojila in preimenovala v Nogometni klub Aluminij Kidričevo.

4. 5. 1951

Nogometna sekcija se je registrirala in vključila v Nogometno zvezo Slovenije.

6. 3. 1951

TD Aluminij se je reorganiziral v Sportno društvo Aluminij Strnišče.

18. 6. 1950

V Strnišču je bila reklamna tekma med TD Aluminij in JA iz Ljubljane. Ekipa TD Aluminij je zmagala z rezultatom 5 : 3.

8. 4. 1951

Uradno odprtje fizikturnega stadiona.

13. 5. 1951

Nogometna sekcija (tekmovala je z imenom ŠD Aluminij) je odigrala prvo uradno tekmo pod poverjeništvom Maribora. NK Aluminij je igral z NK Studenci iz Maribora in zmagal z rezultatom 6 : 1.

Sezona **2010/11**

NK Aluminij je osvojil prvo mesto v 2. SNL ter si tako priboril vstop v 1. SNL, vendar se je vodstvo odločilo, da klub v sezoni 2011/12 v tej ligi ne bo nastopal.

Sezona **2001/02**

NK Aluminij je bil kot drugoligaška ekipa finalist nogometnega pokala Slovenije. V finalu je izgubil s Hitom iz Gorice.

Sezona **1985/86**

Članska ekipa NK Aluminij je nastopala v 1. SNL.

Sezona **1981/82**

– NK Aluminij se je skozi kvalifikacije uvrstil v območno ligo-vzhod (2. SNL).

Sezona **1996/97**

NK Aluminij se je uspelo uvrstiti v 2. SNL.

Sezona **2008/09**

Po mnogih letih so bile za NK Aluminij kvalifikacije za vstop v 1. SNL neuspešne. Usoden je bil večni tekmeč kluba NK Drava s Ptujem.

15. 4. 1948

Odločba o ustanovitvi Fizikturnega aktiva (FA) Strnišče.

junij 1949

TD Strnišče je začelo graditi fizikturni stadion.

4. 12. 1949

TD Strnišče se je preimenovalo v TD Aluminij Strnišče.

18. 7. 1949

Odločba o ustanovitvi Telovadnega društva (TD) Strnišče.

4. 10. 1948

Ustanovljeno je bilo Telovadno društvo Strnišče (TD), ki je ob ustanovitvi štelo več kot 60 članov.

27. 12. 1947

Ustanovni občni zbor za Fizikturni aktiv (FA) Strnišče. To pomeni tudi uradni začetek delovanja športne dejavnosti v okviru društva.

1960

Športno društvo Aluminij je razpadlo, ostala je samo nogometna sekcija.

Sezona **1965/66**

NK Aluminij je postal republiški prvak (1. SNL) in republiški pokalni prvak.

Sezone **1966-69**

NK Aluminij je nastopal v 2. jugoslovanski nogometni ligi.

10. 7. 1966

NK Aluminij je v dveh kvalifikacijskih srečanjih proti Metalcu iz Zagreba izšel kot zmagovalec s skupnim rezultatom 6:3 in se zasluženoma uvrstil v 2. jugoslovansko ligo-zahod.

Sezona **1962/63**

NK Aluminij je osvojil prvo mesto v mariborsko-murskosoboški ligi ter se prek kvalifikacij uvrstil v prvo slovensko nogometno ligo (SNL).

Sezona **1956/57**

NK Aluminij se je kot drugouvrščena ekipa mariborsko-celjske cone udeležil dodatnih kvalifikacij za vstop v slovensko-hrvaško ligo (MVC-cona) in jih uspešno opravil.

Sezona **2011/12**

Po 26 letih se je članski ekipi NK Aluminij uspelo uvrstiti v 1. SNL.

Sezona **2012/13**

Članska ekipa NK Aluminij je nastopala v 1. SNL.

1947

2013

Viri, literatura, seznam kratic

- Pokrajinski arhiv Maribor (SIPAM) SIPAM 0122/00344. šk. 8
- Zgodovinski arhiv Ptuj (SIZAP) SIZAP 5, Mestna občina Ptuj, spis za posamezna leta. SIZAP 459, Občina Breg, šk. 3, ov. I/3; prijave tekem SK Ptuj na Bregu 1920–1921. SIZAP 96, zbirka zemljevidov in načrtov, šk. 2, ZN 108 Karta mesta Strnišče, 1943.
- Talum, d. d.
- Arhiv Taluma.
- Upravna enota Ptuj
- Društveni register.
- RS, Ministrstvo za okolje in prostor,
- Območna geodetska uprava Ptuj.
- NK Aluminij Kidričevo.
- OŠ Boris Kidrič Kidričevo.

Zasebni arhivi

Vsem navedenim, ki so mi dali na razpolago svoje zasebne arhive, fotografije, časopisne izrezke in drug material, se najlepše zahvaljujem.

Alojz Vinkler, Drago Ačimovič, Boris Bavdek, Srdan Mohorič, Nejc Janžekovič, Srečko Bek, Marjan Berlič, Maks Božank, Matija Brodnjak, Vinko Cafuta, Rudi Čelan, Albin Dončec, Branko Dončec, Gregor Dončec, družina Grbavac, družina Hansel, družina Janžekovič, družina Kneževič, družina Komelj, družina Krnjič, družina Kurilič, družina Lončarič, družina Longhino, družina Meško, družina Milošič, družina Prelog, družina Repič, družina Zaspán, družina Knaus, Zvonko Frčec, Alenka Gorup, Damjan Gajser, Peter Gegič, Aleš Gerečnik, Franc Gerečnik, Primož Gorše, Črtomir Goznik, Dušan Hazabent, Franc Hojnik, Robert Hojnik, Janez Horvat, Jože Huzjan, Marjan Hvalec, Jani Jančec, Darko Jeza, Jumer Jumerovič, Danilo Klajnšek, Marko Kmetec, Daniel Koren, Adolf Kosi, Mišo Kramberger, Mario Kuret, Danilo Levačič, Jože Matjašič, Jože Menoni, Lovro Mesarič, Stanislav Mesarič, Blanka Milošič Horvat, Srečko Muršec, NK Aluminij, Martin Ozmec, Ivan Palfi, Franc Panikvar, Stanko Perko, Andrej Petek, Danilo Polajžer, Miha Potočnik, Franc Primožič, Matjaž Rozman, Savo Sajič, Jože Soršak, Nenad Šešo, Srečko Škrjanec, Bojan Špehonja, Julijana Špehonja, Ludvik Špehonja, Franc Štefančič, Peter Štumberger, Čedomir Teodorovič, Denis Topolovec, Edi Trop, Vojo Veličkovič, Janko Veselič, Simon Vidovič, Janko Vindiš, Marjan Vindiš, Hinko Vodušek.

Ustni viri

Marjan Berlič (september 2009), Albin Dončec (december 2009), Branko Dončec (september 2009), Franc Gerečnik (junij 2010), Jože Huzjan (maj 2009), Jože Jagarinc (junij 2009), Mišo Kramberger (maj 2010), Ivan Krnjič (september 2009), Jože Menoni (november 2010), Stanislav Mesarič (maj 2010), Srečko Muršec (junij 2010), Jože Radolič (junij 2011), Branko Tonejc (november 2010), Edi Trop (september 2009), Alojz Vinkler (maj 2009), Hinko Vodušek (maj 2010), Drago Zorec (september 2012), Borut Loboda (december 2012), Anica Mazerá–Kurilič (februar 2013), Miran Lipovac (april 2014).

Literatura

- 80 let organiziranega nogometa na Slovenskem (2000). Ljubljana: Nogometna zveza Slovenije.
- Cvirn, J. (1997). Trdnjavski trikotnik: politična orientacija Nemcev na Spodnjem Štajerskem (1861-1914). Maribor: Obzorja.
- Dončec, G. (2010). Nogometni klub NK Aluminij Kidričevo, zgodovinski oris nogometne igre v Kidričevem od nastanka 1950 do 2010. Diplomsko delo.
- Dvajset let proizvodnje tovarne glinice in aluminija, Kidričevo 1954–1974 (1974), Kidričevo.
- Kešanski, M. (2007). Razvoj nogometa v Sloveniji med leti 1945-1950. Diplomsko delo.
- Lah, I. (1983). 50 let ustanovitve prvega slovenskega kluba v ptujski občini. Ptuj: NK Drava.
- Lazarevič, M. (2008). 80-let delovanja Medobčinske nogometne zveze Maribor. Maribor: Medobčinska nogometna zveza Maribor.
- Leksikon Cankarjeve založbe (2004). str. 27. Ljubljana: Cankarjeva založba.
- Medobčinska nogometna zveza Ptuj: 30 let (2008). Ptuj: Medobčinska nogometna zveza Ptuj.
- Mesarič, A. (2000). Živelimo s športom – 70 let organiziranega športnega udejstvovanja v Poljčanah 1930-2000. Poljčane: Športno društvo.
- Stare, A. (1992). Slovenski nogomet 1992. Ljubljana, Eurospekter.
- Stepišnik, D. (1968). Oris zgodovine telesne kulture na Slovenskem. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Stepišnik, D. (1970). 50 let ustanovitve vodstvene nogometne organizacije na Slovenskem. Ljubljana, Nogometna zveza Slovenije.
- Talum 1954–2004 (2004). Kidričevo: Talum.
- Topolovec, R. (2002). Kraj prišlekov. Ptuj: samozaložba.

Časopisi

- Aluminij, mesečni časopis, 1963–1967, 1987, 2011.
- Ekipa, dnevni časopis, 2012.
- Naša skupnost, tedenski časopis, 1981.
- Naše delo, tedenski časopis, 1948, 1949, 1950.
- Marburger Zeitung (Mariborer Zeitung), 1933, 1942.
- Ptujski tednik, tedenski časopis, 1951, 1957, 1951–1956, 1959, 1958.
- Ravno polje, glasilo občine Kidričevo, 2012.
- Sportske novice, dnevni časopis, 2012.
- Štajerski tednik, tedenski časopis, 2000, 2002, 2003, 2011, 2012.
- Tednik, tedenski časopis, 1965–1969, 1977, 1978, 1982, 1986, 1999.
- Večer, dnevni časopis, 2011, 2012.

Internetne povezave:

- Štajerska nogometna zveza (Steirischer Fußballverband). Pridobljeno 5. 3. 2014 s spletne strani: <http://stfv.fussballoesterreich.at/st/Verband/Geschichte/>
- Slovenska republiška nogometna liga. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani: http://sl.wikipedia.org/wiki/Slovenska_republi%C5%A1ka_nogometna_liga.
- Prva slovenska nogometna liga. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani: http://sl.wikipedia.org/wiki/Prva_slovenska_nogometna_liga.
- Prva liga, Telekom Slovenija. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani: http://www.prvaliga.si/Tekmovanja/Statistika/default.asp?id_menu=28&idsa=1.
- Pokal Hervis. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani: http://sl.wikipedia.org/wiki/Pokal_Hervis.
- Pokal Nogometne zveze Slovenije. Pridobljeno 17. 4. 2014 s spletne strani: http://sl.wikipedia.org/wiki/Pokal_Nogometne_zveze_Slovenije.

Seznam kratic

AC – Athletic Club
FA – fizikturni aktiv
FC – Football Club
FD – fizikturno društvo
FD – fudbalsko društvo
FIFA – Fédération Internationale de Football Association
FK – fudbalski klub
FOJ – Fizikturni odbor Jugoslavije
FOS – Fizikturni odbor Slovenije
FSJ – Fizikturni savez Jugoslavije
FZS – Fizikturna zveza Slovenije
GAK – Grazer Athletic Klub
HAŠK – Hrvatski akademski športni klub
JA – Jugoslovanska armada // Jugoslovanska armija
JLA – Jugoslovanska ljudska armada
JNZ – Jugoslovanska nogometna podzveza
KNOJ – Korpus narodne obrambe Jugoslavije
KS – krajevna skupnost
KZS – Kegljaška zveza Slovenije
LNP – Ljubljanska nogometna podzveza
MCP – Multy colour process
MNL – Medobčinska nogometna liga
MNZ – Medobčinska nogometna zveza
MŠD – Mariborsko športno društvo
MVC – Mariborsko-varaždinsko-celjska
NK – nogometni klub
NOV – narodnoosvobodilna vojna
NZS – Nogometna zveza Slovenije
OFK – Omladinski fudbalski klub
OŠ – osnovna šola
RNK – Radnički nogometni klub
RS – Republika Slovenija
SCL – Slovenska conska liga
SFK – Sport fudbal klub
SFRJ – Socialistična federativna republika Jugoslavija
SG – Sportgemeinschaft
SHS – Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev
SK – sport klub
SKNL – Slovenska kadetska nogometna liga
SKP – Sport klub Pettau
SMNL – Slovenska mladinska nogometna liga
SNL – Slovenska nogometna liga
SSK – Slovenski športni klub
SŠD – Sindikalno športno društvo
SV – Sportverein
SZDL – Socialistična zveza delovnega ljudstva
ŠD – športno društvo
ŠUG – Šola za učence v gospodarstvu
TAM – Tovarna avtomobilov Maribor
TD – telovadno društvo
TGA – Tovarna glinice in aluminija
TTKS – Temeljna telesnokulturna skupnost
TVD – telesnovzgojno društvo
TZ – telovadna zveza
TZS – Telovadna zveza Slovenije
UDBA – Uprava državne bezbednosti
UO – upravni odbor
U-14 – Under 14
ZREN – Za republiko naprej
ZTK – Zveza za telesno kulturo

Gregor Dončec, profesor športne vzgoje, je Kidričan in izhaja iz nogometne družine. Sam je bil aktiven igralec v članski ekipi NK Aluminij med letoma 1998 in 2009. Raziskovalna žilica in odlično diplomsko delo sta bili spodbuda, da je zgodovino kluba raziskoval naprej in pripravil temeljit in obsežen zgodovinski pregled delovanja nogometnega kluba Aluminij iz Kidričevega.

Knjiga prikazuje razvoj nogometa in NK Aluminij Kidričevo, ki je zagotovo eden najpomembnejših segmentov športne dejavnosti v kraju. Začetki organiziranega igranja nogometa v Kidričevem segajo v čas po drugi svetovni vojni. Delavci TGA (Tovarne glinice in aluminija) so leta 1951 ustanovili nogometno sekcijo v okviru ŠD Aluminij, katera je še istega leta začela uradno tekmovati pod imenom ŠD Aluminij.

Za nastajanje te knjige gre največja zasluga bivšemu igralcu Alojzu Vinklerju, ki je zaradi svoje obsežne arhivske zbirke o klubski zgodovini bil nepogrešljiv vir informacij in podatkov.

Vsebinski del knjige NK Aluminij je Gregor Dončec razdelil na več sklopov. V prvem poglavju sta prikazana razvoj in zgodovina nogometa na širšem ptujskem območju, ki zajema čas od 19. stoletja do konca druge svetovne vojne.

V poglavju telesna kultura obravnava organiziranost športa in nogometa v času številnih administrativnih organizacijskih sprememb. Posebno poglavje je namenjeno razvoju športnega delovanja v Strnišču po drugi svetovni vojni do leta 1953.

Nadaljevanje je poglavje Športno delovanje v Kidričevem od leta 1953 do leta 1960. Naslednja poglavja razvoja so predstavljena po obdobjih in sezonah delovanja od: 1951–1971; 1971–1991; 1991–2013.

Sledi prikaz tistih osebnosti, ki so vplivale na razvoj NK Aluminij, med njimi so Marjan Berlič, funkcionarji kluba, predsedniki NK Aluminij Kidričevo, Anton Kurilič – Kuri, igralec, trener in predsednik NK Aluminij, trenerji, znani igralci iz Kidričevega, Saša Gajser, nogometni sodniki iz vrst NK Aluminij in športni novinarji, ki so izšli iz vrst NK Aluminij. Poglavje Dejavniki uspešnosti je razdeljeno na več sklopov. Predstavljeni so športni objekti, nekaj vrstic namenja avtor tudi gospodarjenju v klubu in njegovim finančnim zadevam. Predstavljena je tudi nogometna šola, njeno delo, trenerji in vodstvo. Zadnje poglavje tega sklopa obravnava navijaški klub, saj so »Šumari« dvanajsti igralec kluba.

Zanimiv pregled dobimo v statističnem pregledu, podanem v tabelah in preglednicah, ki obravnavajo šest desetletij dela NK Aluminij, njegove rezultate in uspehe. Zadnje poglavje statističnega dela so imena igralcev po sezonah od leta 1951 do 2013.

Na koncu je avtor namenil še nekaj besed lokalnemu nogometnemu derbiju med NK Aluminij in NK Drava.

Pred pozabo je tako ostala ohranjena čudovita in častna nogometna zgodovina, katere začetki segajo v davno leto 1947.

Pomembni dogodki v delovanju NK Aluminij

27. 12. 1947 – Ustanovni občni zbor za Fizkulturni aktiv (FA) Strnišče. To pomeni tudi uradni začetek delovanja športne dejavnosti v okviru društva.

15. 4. 1948 – Odločba o ustanovitvi Fizkulturnega aktiva (FA) Strnišče.

4. 10. 1948 – Ustanovljeno je bilo Telovadno društvo Strnišče (TD), ki je ob ustanovitvi štelo več kot 60 članov.

18. 7. 1949 – Odločba o ustanovitvi Telovadnega društva (TD) Strnišče.

Junij 1949 – TD Strnišče je začelo graditi fizkulturni stadion.

4. 12. 1949 – TD Strnišče se je preimenovalo v TD Aluminij Strnišče.

18. 6. 1950 – V Strnišču je bila reklamna tekma med TD Aluminij in JA iz Ljubljane. Ekipa TD Aluminij je zmagala z rezultatom 5 : 3.

6. 3. 1951 – TD Aluminij se je reorganiziral v Športno društvo Aluminij Strnišče.

8. 4. 1951 – Uradno odprte fizkulturnega stadiona.

4. 5. 1951 – Nogometna sekcija se je registrirala in vključila v Nogometno zvezo Slovenije.

13. 5. 1951 – Nogometna sekcija (tekmovala je z imenom ŠD Aluminij) je odigrala prvo uradno tekmo pod poverjeništvom Maribora. NK Aluminij je igral z NK Studenci iz Maribora in zmagal z rezultatom 6 : 1.

30. 12. 1956 – Nogometna sekcija se je odcepila od Športnega društva Aluminij, se osamosvojila in preimenovala v Nogometni klub Aluminij Kidričevo.

Sezona 1956/57 – NK Aluminij se je kot drugouvrščena ekipa mariborsko-celjske cone udeležil dodatnih kvalifikacij za vstop v slovensko-hrvaško ligo (MVC-cona) in jih uspešno opravil.

1960 – Športno društvo Aluminij je razpadlo, ostala je samo nogometna sekcija.

Sezona 1962/63 – NK Aluminij je osvojil prvo mesto v mariborsko-murskosoboški ligi ter se prek kvalifikacij uvrstil v prvo slovensko nogometno ligo (SNL).

Sezona 1965/66 – NK Aluminij je postal republiški prvak (1. SNL) in republiški pokalni prvak.

10. 7. 1966 NK Aluminij je v dveh kvalifikacijskih srečanjih proti Metalcu iz Zagreba izšel kot zmagovalec s skupnim rezultatom 6:3 in se zasluženo uvrstil v 2. jugoslovansko ligo-zahod.

Sezone 1966/67, 1967/68 in 1968/69 – NK Aluminij je nastopal v 2. jugoslovanski nogometni ligi.

Sezona 1981/82 – NK Aluminij se je skozi kvalifikacije uvrstil v območno ligo-vzhod (2. SNL).

Sezona 1985/86 – Članska ekipa NK Aluminij je nastopala v 1. SNL.

Sezona 1996/97 – NK Aluminij se je uspelo uvrstiti v 2. SNL.

Sezona 2001/02 – NK Aluminij je bil kot drugoligaška ekipa finalist nogometnega pokala Slovenije. V finalu je izgubil s Hitom iz Gorice.

Sezona 2008/09 – Po mnogih letih so bile za NK Aluminij kvalifikacije za vstop v 1. SNL neuspešne. Usoden je bil večni tekmeč kluba NK Drava s Ptujem.

Sezona 2010/11 – NK Aluminij je osvojil prvo mesto v 2. SNL ter si tako priboril vstop v 1. SNL, vendar se je vodstvo odločilo, da klub v sezoni 2011/12 v tej ligi ne bo nastopal.

Sezona 2011/12 – Po 26 letih se je članski ekipi NK Aluminij uspelo uvrstiti v 1. SNL.

Sezona 2012/13 – Članska ekipa NK Aluminij je nastopala v 1. SNL.

Zusammenfassung

Gregor Dončec, Professor für Sporterziehung, kommt aus Kidričevo und ist ein „Kidričan“ und stammt aus einer Fußball-Familie. Selbst er war ein aktiver Spieler in der Mitgliedsmannschaft des Fußballvereins NK Aluminij zwischen den Jahren 1998 und 2009. Seine Forschungsader und eine ausgezeichnete Diplomarbeit waren eine Anregung dafür die Geschichte des Vereins weiter zu erforschen und um eine gründliche und umfassende historische Übersicht des NK Aluminij aus Kidričevo vorzubereiten. Das Buch zeigt die Entwicklung des Fußballs und des NK Aluminij Kidričevo, welcher sicherlich einer der wichtigsten Segmente der sportlichen Aktivitäten in der Umgebung darstellt. Die Anfänge des organisierten Fußballs in Kidričevo reichen in die Zeit nach dem Zweiten Weltkrieg. Die TGA Arbeiter (Tonerde- und Aluminiumfabrik) haben im Jahr 1951 im Rahmen von Sportverein (SV) Aluminij eine Fußballsektion gegründet, die noch im gleichen Jahr offiziell unter dem Namen SV Aluminij startete an Spielen teilzunehmen. Für die Entstehung dieses Buches kommt der größte Verdienst von einem ehemaligen Spieler Alojz Vinkler, der aufgrund seines umfangreichen Archivs über die Geschichte des Vereins eine unverzichtbare Quelle von Informationen und Daten war.

Gregor Dončec hat den Hauptinhalt des Buches NK Aluminij in mehrere Zusammenhänge aufgeteilt. Das erste Kapitel stellt die Entwicklung und Geschichte des Fußballs auf einem breiten Gebiet von Ptuj dar, das den Zeitraum von dem 19. Jahrhundert bis zum Ende des Zweiten Weltkrieges umfasst. In dem Kapitel Körperkultur behandelt er die Organisiertheit des Sports und Fußballs in der Zeit der zahlreichen Verwaltungsorganisationsänderungen. Ein besonderes Kapitel ist der Entwicklung von sportlichen Aktivitäten in Strnišče nach dem Zweiten Weltkrieg bis zum Jahr 1953 gewidmet. Dann folgt das Kapitel Sportliche Tätigkeit in Kidričevo vom Jahr 1953 bis zum 1960. Folgende Kapitel der Entwicklung sind nach der Zeit und Saison der Tätigkeiten dargestellt, von: 1951–1971; 1971–1991; 1991–2013.

Nachfolgend finden Sie eine Übersicht über diejenige Persönlichkeiten, die die Entwicklung von NK Aluminij beeinflussten, darunter Marjan Berlič, die Vereinsfunktionäre, die Präsidenten der NK Aluminij Kidričevo, Anton Kurilič - Kuri, der ein Spieler, Trainer und Präsident von NK Aluminij war, verschiedene Trainer, bekannte Spieler aus Kidričevo, dann weiter Saša Gajser, ein Fußballrichter aus der Reihe von NK Aluminij und Sportjournalisten, die aus der NK Aluminij Reihe ausgingen. Das Kapitel der Erfolgstätigkeit ist auf mehrere Gruppen geteilt. Vorgestellt sind sportliche Objekte. Ein paar Zeilen widmet der Autor auch der Bewirtschaftung des Klubs und seinen finanziellen Angelegenheiten. Die Fußballschule, ihre Arbeit, die Trainer und die Leitung werden auch vorgestellt. Das letzte Kapitel dieses Zusammenhangs behandelt den Fanverein, denn „Šumari“ gelten als zwölfter Spieler des Vereins. Einen interessanten Überblick bekommen wir in dem statistischen Überblick, der in verschiedenen Tabellen angegeben ist, in denen sechs Jahrzehnte der Arbeit von NK Aluminij, ihre Ergebnisse und Erfolge dargestellt sind. Das letzte Kapitel des statistischen Teils

sind die Namen der Spieler nach Saisons vom 1951 bis 2013. Am Ende hat der Autor ein paar Worte dem lokalen Fußballderby zwischen NK Aluminij und NK Drava gewidmet. Von der Vergessenheit bewahrt blieb so eine schöne und ehrenvolle Fußballgeschichte, deren Ursprünge zurück in das alte Jahr 1947 reichen.

Wesentliche Ereignisse in der Tätigkeit des NK Aluminij

27. 12. 1947 – Die Gründungshauptversammlung für Leibeskulturaktiv Strnišče. Dies ist auch der offizielle Anfang von sportlichen Aktivitäten innerhalb des Vereins.
15. 4. 1948 – Bescheid über die Gründung des Leibeskulturaktivs Strnišče.
4. 10. 1948 – Turnverein Strnišče wurde gegründet, der bei der Gründung mehr als 60 Mitglieder zählte.
18. 7. 1949 – Bescheid über die Gründung des Turnvereins Strnišče.
Juni 1949 – Turnverein Strnišče begann ein Leibeskulturstadion zu bauen.
4. 12. 1949 – Turnverein Strnišče benannte sich in Turnverein Aluminij Strnišče um.
18. 6. 1950 – Ein Werbungsspiel zwischen Turnverein Strnišče und JA aus Ljubljana wurde abgespielt, in dem die Mannschaft von Turnverein Strnišče mit dem Ergebnis 5 : 3 gewann.
6. 3. 1951 – Turnverein Aluminij wurde in den Turnverein Aluminij Strnišče reorganisiert.
8. 4. 1951 – Die offizielle Eröffnung des Leibeskulturstadiums.
4. 5. 1951 – Die Fußballsektion wurde bei dem slowenischen Fußballverband registriert und einbezogen.
13. 5. 1951 – Die Fußballsektion (die unter dem Namen Turnverein Aluminium teilnahm) spielte das erste offizielle Spiel unter der Beauftragung von Maribor. NK Aluminij spielte mit NK Studenci und gewann das Spiel mit einem Ergebnis von 6: 1.
30. 12. 1956 – Die Fußballsektion hat sich von dem Turnverein Aluminij getrennt, hat sich unabhängig gemacht und wurde in Fußballverein Aluminij Kidričevo umbenannt.
Saison 1956/57 – NK Aluminij hat als zweitplatzierte Mannschaft der Maribor -Celje Zone an zusätzlichen Qualifikationen für den Eintritt in die slowenisch - kroatische Liga teilgenommen und hat sie erfolgreich abgeschlossen.
1960 – Turnverein Aluminium ging auseinander, nur die Fußballsektion ist geblieben.
Saison 1962/63 – NK Aluminij eroberte den ersten Platz in der Maribor-Murska Sobota Liga und hat sich durch Qualifikationen in die erste slowenische Fußballliga (SNL) eingeordnet.
Saisons 1965/66 – NK Aluminij wurde der Republikmeister (1.SNL) und Pokalrepublikmeister.
10. 7. 1966 NK Aluminij hat in zwei Qualifikationstreffen gegen Metalec aus Zagreb gewonnen mit einer Endergebnis 6:3 und hat sich so auf die 2. Jugoslawischeliga – West platziert.
Saisons 1966/67, 1967/68 in 1968/69 – NK Aluminij spielte in der Zweiten Jugoslawischen Liga.
Saison 1981/82 – NK Aluminij hat sich durch Qualifikationen in die Regionalliga – Ost eingeordnet.
Saison 1985/86 – Mitgliedsmannschaft von NK Aluminij trat in der Ersten Slowenischen Liga auf.

Saison 1996/97 – NK Aluminij hat es geschafft sich in die Zweite Slowenische Liga einzuordnen.
Saison 2001/02 – NK Aluminij war als Zweitligist der Finalist des slowenischen Fußballpokals. Im Finale verlor er dann gegen Hit Gorica.
Saison 2008/09 – Nach vielen Jahren waren Bemühungen für NK Aluminij sich durch Qualifikationen in die Erste Slowenische Liga einzuordnen erfolglos. Schicksalhaft war der ewige Rivale NK Drava aus Ptuj.
Saison 2010/11 – NK Aluminij hat den ersten Platz in der Zweiten Slowenischen Liga erobert und hat sich damit den Einstieg in die Erste Slowenische Liga erkämpft, dennoch hat sich die Führung entschieden in dieser Saison nicht in der Ersten Liga zu spielen.
Saison 2011/12 – Nach 26 Jahren gelang es der Mitgliedsmannschaft von NK Aluminij sich in die Erste Slowenische Liga einzuordnen.
Saison 2012/13 – Mitgliedsmannschaft von NK Aluminij spielte in der Ersten Slowenischen Liga.območno ligo-vzhod (2. SNL).

Summary

Gregor Dončec, a professor of physical education, is from Kidričevo and comes from a football family. He has been an active player in the senior team of Aluminij FC between 1998 and 2009. His adventurous spirit and an excellent thesis encouraged him to further explore the history of the club, culminating in a thorough and comprehensive historical overview of the operations of the football club Aluminij from Kidričevo.

The book showcases the development of football and Aluminij FC, which is certainly one of the most important segments of sporting activities in the area. The beginnings of organized football in Kidričevo lie in the time just after the Second World War. Workers of TGA (Tovarna glinice in aluminija) in 1951 founded a football section under the establishment of ŠD Aluminij, which began officially competing in the same year and under the same name. This book would not have happened without the friendly assistance of a former player Alojz Vinkler, who has proven to be an indispensable source of information and data of the club's history.

Gregor Dončec divided the main content of the book into several chapters. In the chapter physical culture, he deals with the organization of sport and football during the numerous administrative organizational changes. A special chapter is devoted to the development of sports activities in Strnišče after World War II until 1953. The next chapter deals with sports activities in Kidričevo from 1953 to 1960, followed by chapters of development by period and seasons of operations from: 1951-1971, 1971-1991, 1991-2013.

Outline of persons and personalities who have influenced the development of Aluminij FC is next, with the likes of Marjan Berlič, club officials, presidents of Aluminij FC, Anton Kurilič - Kuri, coach and president of the club, trainers, well-known players from Kidričevo, Saša Gajser, referee's and sports journalists, all who originated or derived from the club. The chapter of efficiency factor is divided into more complexes. Represented are sports facilities. A couple of rows the author devotes to husbandry in the club and to financial matters. Represented is also the football school, its work, the trainers and leadership. The last chapter deals with the fan club, as the "Šumari" are the twelfth player of the club.

An interesting statistical overview is seen in tables and spreadsheets, which deal with six decades of Aluminij FC, its results and successes. The last part of the statistical chapter presents the names of the players from season 1951 to 2013. At the end the author devotes a couple of words to the local football derby between NK Aluminij and NK Drava.

A beautiful and honorable football history therefore remains preserved, whose origins date back to the year of 1947.

Significant events in the history of Aluminij FC

27. 12. 1947 – The founding meeting for the Physical Culture working ground (FA) Strnišče. This is also the official launch of sporting activities within the association.

15. 4. 1948 – The establishment act of the Physical Culture working group (FA) Strnišče.

4. 10. 1948 – The Gymnastic Society of Strnišče (TD) is founded, which had more than 60 members at its establishment.

18. 7. 1949 – The establishment act of the Gymnastic Society of Strnišče (TD).

Junij 1949 – TD Strnišče began to build Physical Culture stadium.

4. 12. 1949 – TD Strnišče is renamed into TD Aluminij Strnišče.

18. 6. 1950 – In Strnišče a promotional match between TD Aluminij and JA from Ljubljana took place. TD Aluminij won with 5 : 3.

6. 3. 1951 – TD Aluminij is reorganized into Športno društvo Aluminij Strnišče.

8. 4. 1951 – The official opening of the Physical Culture stadium.

4. 5. 1951 – The football section is registered and incorporated in the Football Association of Slovenia.

13. 5. 1951 – The football section (competing with the name of ŠD Aluminij) played its first official match under Maribor banner. Aluminij FC played with Studenci FC from Maribor and won with 6 : 1.

30. 12. 1956 – The football section is separated from the ŠD Aluminij, became independent and was renamed to Aluminij Kidričevo FC.

Season 1956/57 – Aluminij FC attended additional qualifications as a runner-up team of the Maribor-Celje zone for entry into the Slovenian-Croatian league (MCV-zone) and completed them successfully.

1960 – ŠD Aluminij fell apart, only the football section remained.

Season 1962/63 – Aluminij FC won first place in the Maribor-Murska Sobota league, and through qualifications landed in the Slovenian football league (SNL).

Season 1965/66 – Aluminij FC became republic champion (1. SNL) and the republican cup champion.

10. 7. 1966 Aluminij FC won two qualifying matches against Metalac from Zagreb with a total score of 6:3, and deservedly entered into second Yugoslav league - west.

Season 1966/67, 1967/68 in 1968/69 – Aluminij FC performed in the 2nd Yugoslav football league.

Season 1981/82 – Aluminij FC places itself through qualification into the regional league-east (2.SNL).

Season 1985/86 – Aluminij FC first team performs in the 1.SNL.

Season 1996/97 – Aluminij FC managed to enter 2. SNL.

Season 2001/02 – Aluminij FC was as a second-league (2.SNL) team finalist of the football cup of Slovenia. The team lost to Hit from Gorica.

Season 2008/09 – After many years Aluminij FC unsuccessfully qualified to enter 1. SNL. Its eternal rival Drava FC from Ptuj outmatched them.

Season 2010/11 – Aluminij FC won first place in 2. SNL and therefore could enter in 1. SNL, but the management decided against entry.

Season 2011/12 – After 26 years the Aluminij FC got into 1. SNL.

Season 2012/13 – Aluminij FC performs in 1.SNL.

1. Nogometno igrišče v ruskem begunskem taborišču v Strnišču (okrog leta 1922).
2. Idejni načrt nogometnega igrišča iz nemškega mesta Sterntal iz leta 1943, narisano v Berlinu.*
3. Nogometno igrišče v koncentracijskem taborišču Sterntal (1944).
4. Nogometno igrišče Gradisa (1950).
5. Nogometno igrišče NK Aluminij (1951).

* SIZAP 96, zbirka zemljevidov in načrtov, SK. 2, ZN 108 Karta mesta Strnišče, 1943.

Gregor Dončec

Profesor športne vzgoje

Kidričan Gregor Dončec je bil rojen leta 1981. V Kidričevem je obiskoval osnovno šolo in naredil prve nogometne korake. Srednjo šolo je obiskoval na Ptuju in postal elektrotehnik elektronik. Leta 2010 je diplomiral na Fakulteti za šport v Ljubljani. Njegovo diplomsko delo je imelo naslov Nogometni klub Aluminij – Kidričevo, zgodovinski oris nogometne igre v Kidričevem od nastanka 1950 do 2010.

Gregor izhaja iz nogometne družine, saj so nogomet igrali že njegov ded, oče in strica. Nogomet je aktivno igral od svojega sedmega do šestindvajsetega leta; v članski ekipi NK Aluminij je igral med letoma 1998 in 2009.

Kot izjemno talentiran je igral tudi v reprezentanci Slovenije: leta 1998 na turnirju v Nemčiji kot igralec do 17 let (U-17), leta 2002 pa na srečanju proti reprezentanci Anglije kot član do 21 let (U-21).

Igral je tudi na eni najpomembnejših tekem NK Aluminij leta 2002, ko je bil klub finalist nogometnega pokala. Gregorjeva športna kariera se je zaradi poškodbe predčasno končala leta 2009.

S športom zaznamovan se je v sezoni 2009/10 preizkusil tudi v igranju dvoranskega nogometa (futsala). Bil je član ekipe FC Ptuj, ki je nastopala v 1. slovenski futsal ligi. Med študijem na Fakulteti za šport si je pridobil najvišjo nogometno trenersko licenco PRO, licenco profesionalnih trenerjev.

Svoje bogate izkušnje je začel prenašati na mlajše in leta 2010 postal vodja nogometne šole NK Aluminij. Delo z mladimi je moral zaradi službenih obveznosti opustiti.

Raziskovalna žilica in odlično diplomsko delo sta bili spodbuda, da je še naprej raziskoval. Pripravil je temeljit in obsežen zgodovinski pregled delovanja Nogometnega kluba Aluminij iz Kidričevega.

Seznam fotografij

- Nogometna tekma v ruskem begunskem taborišču. *Last Vladimirja Kasteljanova, Muzej Ruska Sobor, Bela Crkva.*
- Skupinska slika med TD Strmišče in JA Ljubljana. *Last Marjana Berliča.*
- Plakat iz nemškega taborišča Sternal. *Last Mihaela Koltaka.*
- Kino dvorana, kjer so potekali občni zbori FA Strmišče v letu 1947. *Last Alojza Vinklerja*
- Seznam članov Fizkulturnega aktiva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Zapisnik občnega zbora Fizkulturnega aktiva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Seznam inštruktorjev Fizkulturnega aktiva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Sindikalni mnogoboj na Ptuju. *Časopisni izrezek, Naše delo, 1949.*
- Marjan Berlič prejema. *Last Alojza Vinklerja.*
- Prehodna zastavica v sindikalnem mnogoboju. *Last Alojza Vinklerja.*
- Delegacija Sindikalnega aktiva Tovarne glinice in aluminija iz Strmišča. *Last Alojza Vinklerja.*
- Odločba o ustanovitvi Fizkulturnega aktiva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Igranje odbojke na improviziranem igrišču ob grajski pristavi. *Last Marjana Berliča.*
- Odločba o ustanovitvi Telovadnega društva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Prvič se pojavi ime Aluminij. *Časopisni izrezek, Naše delo, 1949*
- Diploma iz lahke atletike. *Last Alojza Vinklerja.*
- Otvoritev fizkulturnega stadiona v Strnišču. *Časopisni izrezek, Naše delo, 1950.*
- Prijateljska tekma med SŠD Strmišče in Gamizijo JA iz Ljubljane. *Časopisni izrezek, Naše delo, 1950*
- Novo teniško igrišče, ki je bilo dokončano leta 1953. *Last Marjana Berliča.*
- Upravni odbor ŠD Aluminij Kidričevo. *Last Alojza Vinklerja.*
- Začetniki nogometne sekcije Telovadnega društva Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Izkaznica. *Last Alojza Vinklerja.*
- Odbojgarska ekipa. *Last Marjana Berliča.*
- Nogometno igrišče v Kidričevem II. *Last Alojza Vinklerja.*
- Športno društvo Aluminij Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Športno društvo Aluminij Strmišče. *Last Alojza Vinklerja.*
- Skica, kako je nastajal znak ŠD Aluminij. *Last Alojza Vinklerja.*
- Znak ŠD Aluminij. (fotografija: Člomidir Goznik) *Last Alojza Vinklerja.*
- Zastava ŠD Aluminij Strmišče (Kidričevo) iz leta 1951. *Last Alojza Vinklerja.*
- Nogometna sekcija ŠD Aluminij se je preimenovala v Nogometni klub Aluminij. *Last Alojza Vinklerja.*

- Dres ŠD Aluminij. (fotografija: Srdan Mohorič) *Last Alojza Vinklerja.*
- Članska izkaznica Nogometne podzveze Maribor. *Last družine Prelog.*
- Pogled na dimnika, simbola tovarne. *Last Alojza Vinklerja.*
- Jože Huzjan. *Last Jožeta Huzjana.*
- Aluminijev oksid, glinica, Al2O3 *Last Alojza Vinklerja.*
- Znak Športnega društva Aluminij. *Last Alojza Vinklerja.*
- Prvi grb NK Aluminij 1965. *Last Draga Ačimoviča.*
- Grb iz osemdesetih let prejšnjega stoletja. *Last Alojza Vinklerja.*
- Grb kot žig. *Last Alojza Vinklerja.*
- 1951–1954 *Last Alojza Vinklerja.*
- 1954–1956 *Last Alojza Vinklerja.*
- 1957–1975 *Last Alojza Vinklerja.*
- 1975–1982 *Last Alojza Vinklerja.*
- 1982–2007 *Last Alojza Vinklerja.*
- 2001– *Last NK Aluminij.*
- Aluminijasti hlebčki. *Last Alojza Vinklerja.*
- Boksič. *Last Alojza Vinklerja.*
- Grb kluba iz devetdesetih let prejšnjega stoletja. *Last Alojza Vinklerja.*
- Dimnika, simbol tovarne in naselja Kidričevo. *Last družine Janžekovič.*
- Ekipi ŠD Aluminij in JA Ptuj. *Last Alojza Vinklerja.*
- Obvestilo Poverjeništvu Maribor. *Last Alojza Vinklerja.*
- Z avtobusom, ki je bil last TGA. *Last Marjana Berliča.*
- Seznam igralcev ŠD Aluminij za nogometno tekmo z Armijo Ptuj. *Last Alojza Vinklerja.*
- Časopis Nogomet iz leta 1951. *Last Alojza Vinklerja.*
- Seznam prvenstvenih nogometnih tekem, ki jih je v sezoni 1951 odigral Aluminij. *Last Edija Tropa.*
- Kvalifikacije za vstop v drugo slovensko nogometno ligo. *Last Alojza Vinklerja.*
- Kvalifikacije za vstop v republiško nogometno ligo. *Last Alojza Vinklerja.*
- Ravne na Koroškem so še leta 1952 spadale v obmejni pas. Za pot na tekmo je klub potreboval posebno skupinsko dovolilnico. *Last Alojza Vinklerja.*
- Ekipa ŠD Aluminij v Murski Soboti. *Last Alojza Vinklerja.*
- Zapisnik s prvenstvene nogometne tekme Kovinar Štore in ŠD Aluminij. *Last Alojza Vinklerja.*
- ŠD Aluminij v sezoni 1953/54. *Last družine Repič.*
- ŠD Aluminij - NK Kovinar Štore 7 : 1, 28. 9. 1952. *Last Marjana Berliča.*

- Seznam igralcev ŠD Aluminij za sezono 1952/53. *Last Alojza Vinklerja.*
- Ena izmed prvih žog, prvi nogometni dres ter nogometni čevlji nogometne sekcije ŠD Aluminij. *Last Alojza Vinklerja. (fotografija: Srdan Mohorič)*
- NK Aluminij, sezona 1955/56. *Last družine Repič.*
- Pogodba. *Last Alojza Vinklerja*
- Prvotirska ekipa NK Aluminij v Mariboru. *Last Jožeta Huzjana.*
- Rezultat nogometnih tekem NK Aluminij v MVC ligi. *Last Edija Tropa.*
- Pogodba z nogometnim trenerjem Antonom Kuriličem. *Last Alojza Vinklerja.*
- Plakat NK Aluminij iz petdesetih let prejšnjega stoletja. *Last Alojza Vinklerja.*
- Igralci in odborniki NK Aluminija v Mariboru na igrišču NK Kovinar. *Last Edija Tropa.*
- NK Aluminij : NK Korotan Ravne na Koroškem 2 : 2 *Last Edija Tropa.*
- Igralci NK Aluminij. *Last družine Knaus.*
- Priprava na trening NK Aluminij iz leta 1960. *Last Alojza Vinklerja.*
- NK Aluminij napredoval v prvo slovensko nogometno ligo. *Last Jožeta Soršaka.*
- Mišo Kramberger na vratih NK Aluminija v Trzinu. *Last Miša Krambergerja.*
- V »menzi« pogostili nogometaše ob napredovanju v prvo slovensko nogometno ligo. *Last Miša Krambergerja.*
- Mladinska ekipa NK Aluminij, ki je prvič nastopala v prvi slovenski mladinski nogometni ligi od leta 1963 - 1966. *Last Miša Krambergerja.*
- Prva tekna v 1. SNL z Delamarisom iz Izole. *Last Čedomira Teodoroviča.*
- Prva značka NK Aluminij, ki je bila izdelana leta 1964. *Last Alojza Vinklerja.*
- Utrinek s prve mednarodne nogometne tekme. *Last Hinka Voduška.*
- Replika prehodnega pokala Republike Slovenije za pokavno nogometno tekmovanje. *Last NK Aluminij.*
- Stavni listek Jugoslovanske loterije. *Last Čedomira Teodoroviča.*
- Nogometno moštvo Aluminija, pokalni prvak Slovenije v sezoni 1965/66. *Last Hinka Voduška.*
- Pogodba med NK Aluminij in igralcem Maksom Božankom. *Last Maksa Božanka.*
- Novica o znagi NK Aluminij nad Olimpijo. *Last Čedomira Teodoroviča.*
- Prva tekna v 2. JNL z ekipo Rudar Kakanj. *Last Hinka Voduška.*
- Mišo Kramberger in Maks Božank. *Last Maksa Božanka.*
- Republiški prvaki Slovenije za leto 1965/66. *Last Jožeta Huzjana.*
- Pred odhodom na tekmo leta 1964. *Last Maksa Božanka.*
- Derbi med Aluminijem in Mariborom. *Last Voja Veličkoviča.*
- Ekipa NK Aluminij v drugi jugoslovanski nogometni ligi v sezoni 1966/67. *Last Hinka Voduška.*

- Utrinki z nogometne tekme v Hrasnici med NK Famos in NK Aluminij. *Last Hinka Voduška.*
- Stolček in v TGA narejen aluminijast megafon. *Last Alojza Vinklerja.*
- Igralci pred muzejem v Jajcu v Bosni in Hercegovini. *Last Hinka Voduška.*
- Tekna, ki ostaja v sporninu: Aluminij : Leotar iz Trebinja. *Last Hinka Voduška.*
- Športna oprema NK Aluminij v 2. Jugoslovanski nogometni ligi. *Last Alojza Vinklerja.*
- NK Aluminij, sezona 1968/69. *Last Hinka Voduška.*
- Pomlajena ekipa NK Aluminij v prvi slovenski nogometni ligi v sezoni 1969/70. *Last Hinka Voduška.*
- Ekipa NK Aluminij v Prvi slovenski nogometni ligi 23. avgusta 1973 v Kidričevem. *Last Hinka Voduška.*
- Derbi med NK Aluminij in NK Drava v Kidričevem 18. novembra 1973. *Last Alojza Vinklerja.*
- Pogled iz Parka mladosti na »nogometni blok 15«, danes Mladinska ulica 3, 4, 5, kjer so stanovali domači nogometaši. *Last Gregorja Dončeca.*
- Prstan z gibom NK Aluminij, nagrada za desetletno igranje, ki ga je dobil Maks Božank. Na notranji strani je napis: »Za 10 let hvala«. *Last Maksa Božanka.*
- Prva slovenska nogometna liga, zadnja tekma v sezoni 1973/74 na Ptuju. *Last Alojza Vinklerja.*
- NK Aluminij v sezoni 1976/77. *Last Alojza Vinklerja.*
- Jubilajne značke ob 30. letnici NK Aluminija. *Last Alojza Vinklerja.*
- Skupinska slika igralcev NK Aluminij in NK Olimpije, 3. 3. 1977 v Kidričevem. *Last Srčka Škrjanca.*
- NK Aluminij v Pragerskem, maj 1979, kjer je osvojil MNZ Ptuj. *Last Albina Dončeca.*
- Seznam igralcev NK Aluminij, ki so bili predvideni za a kvalifikacije za vstop v Območno nogometno ligo – vzhod (2. SNL). *Last Alojza Vinklerja.*
- Kadrovska struktura selekcijske piramide NK Aluminij Kidričevo. *Last Alojza Vinklerja.*
- Člansko moštvo NK Aluminij, 3. april 1983. *Last NK Aluminij.*
- Kidričevo, 23. avgusta 1985, članska ekipa NK Aluminij. *Last družina Krnjič.*
- Prva slovenska nogometna liga, november 1985, na Skalni kleti v Celju. *Last Maksa Božanka.*
- Zapisnik o nogometni tekmi med NK Klavivar iz Celja in NK Aluminij. *Last Alojza Vinklerja.*
- Kadetska ekipa NK Aluminij 1986/87. *Last Petra Štumbergerja.*
- Mladinska ekipa NK Aluminij 1986/87. *Last Petra Štumbergerja.*
- NK Aluminij v Republiki Sloveniji. *Last Darja Ježe.*
- NK Aluminij na pokalnem srečanju s Primožem v Kidričevem. *Last Roberta Hoinika.*
- Moštvo NK Aluminij, ki se je v sezoni 1996/97 uvrstilo v drugo slovensko nogometno ligo. *Last Bojana Špehanje.*
- Na občnem zboru 8. maja 1998 je bil za novega predsednika NK Aluminij izvoljen Zvonko Jevševar. *Last Alojza Vinklerja.*
- Plakat NK Aluminij iz devetdesetih let prejšnjega stoletja. *Last Alojza Vinklerja.*
- NK Aluminij v začetku sezona 1999/00. *Last Gregorja Dončeca.*

